

การดำเนินชีวิตคริสเตียน ภาคปฏิบัติ

ดร.สตีเฟน กิบสัน

สงวนลิขสิทธิ์ © 2021 ชั้นเรียนผู้เลี้ยงสากล
พิมพ์ครั้งที่หนึ่ง

สงวนลิขสิทธิ์ทั้งหมด ยกเว้นหน้าการทดสอบ ห้ามนำส่วนใดของหนังสือนี้ไปทำใหม่หรือถ่ายทอดในรูปแบบใด-บนเครือข่าย, สิ่งพิมพ์, สำเนาเอกสาร, บันทึก หรืออื่นใด-โดยไม่ได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากชั้นเรียนผู้เลี้ยงสากล(SGC) ทุก การซื้อหลักสูตรภาษาอังกฤษของ SGC ทำให้เราสามารถแปลและแจกจ่ายหลักสูตรนี้ไปยังผู้นำคริสเตียนทั่วโลกได้ ติดต่อ SGC หรือบริจาคให้กับนิมิตที่เราใจนี้ได้ที่: www.shepherdsglobal.org

ถ้าไม่ได้รับข้อยกเว้น ข้อพระคัมภีร์อ้างอิงทุกตอนมาจากพระคริสตธรรมคัมภีร์ฉบับมาตรฐาน สงวนลิขสิทธิ์ © 2011 โดย สมาคมพระคริสตธรรมไทย ใช้โดยได้รับอนุญาต สงวนลิขสิทธิ์ทั้งหมด

ออกแบบแนวคิด: แบรินดอน ฮิลลิกอส
ออกแบบปก: เซน มัวร์

สารบัญ

คำแนะนำสำหรับผู้นำชั้นเรียน	5
1. ความเชื่อตรงของคริสเตียน	7
2. การปฏิบัติเรื่องการเชื่อฟังพระเจ้า	19
3. งาน	29
4. ความสัมพันธ์	39
5. การทรงนำของพระเจ้า	49
6. แนวคิดในพระคัมภีร์เรื่องการสมรส	59
7. ความศักดิ์สิทธิ์ของการสมรส	69
8. นิเวศวิทยาคริสเตียน	81
9. เงินทอง	89
10. ความซื่อสัตย์	101
11. ค่านิยมของมนุษย์	111
12. การปกครอง	123
13. พระกายพระคริสต์	131
แหล่งข้อมูลที่แนะนำ	140
บันทึกการทำงาน	142
ข้อพระคัมภีร์อ้างอิง	143
ดัชนี	145

คำแนะนำสำหรับผู้นำชั้นเรียน

ถ้าเรียนเป็นกลุ่มอาจสลับกันอ่านบทเรียน คุณควรหยุดเป็นช่วงๆ สำหรับการอภิปรายในชั้นเรียน ในฐานะผู้นำชั้นเรียน คุณต้องรับผิดชอบที่จะคุมการอภิปรายไว้ไม่ให้ออกนอกเรื่องที่เรียนอยู่ มันจะช่วยให้จะมีการจำกัดเวลาในแต่ละช่วงของการอภิปราย

คำถามในการอภิปราย และ กิจกรรมในชั้นเรียน แสดงโดยจุดเครื่องหมายลูกศร สำหรับคำถามในการอภิปราย ผู้นำชั้นเรียนควรถามคำถามและให้เวลานักเรียนอภิปรายคำตอบ ถ้านักเรียนคนเดียวมักจะทำตอบคำถามก่อน หรือนักเรียนบางคนไม่พูดแสดงความคิดเห็น ผู้นำควรชี้ถามบางคน

ส่วนมากจะใช้ **ข้อพระคัมภีร์** ในวิชาเรียน ข้อความที่ควรอ่านออกเสียงในชั้นเรียนจะแสดงโดยจุดเครื่องหมายลูกศร ขอให้นักเรียนคนหนึ่งอ่านข้อความนั้นในกลุ่ม บางครั้ง ข้อพระคัมภีร์อ้างอิงจะใส่ไว้ในวงเล็บ ตัวอย่างเช่น (1 โครินธ์ 12:15). ข้อพระคัมภีร์เหล่านั้นเป็นสิ่งสนับสนุนข้อความในแบบเรียน ไม่จำเป็นต้องอ่านข้อความในวงเล็บเสมอไป

แต่ละบทเรียนมี **การบ้าน** กำหนดให้ในตอนท้าย การบ้านควรทำให้เสร็จหลังจากบทเรียนนั้นและรายงานต่อผู้นำชั้นเรียนในบทเรียนต่อไป ถ้านักเรียนทำการบ้านในบทเรียนไม่เสร็จ เขาสามารถทำให้เสร็จได้ภายหลัง อย่างไรก็ตาม ผู้นำควรหนุนใจนักเรียนให้รักษาตารางเวลาเพื่อให้เขาได้เรียนรู้มากขึ้นจากชั้นเรียน ตารางท้ายแบบเรียน มีไว้ให้บันทึกการบ้านที่นักเรียนทำเสร็จแล้ว

จุดมุ่งหมายหนึ่งของวิชาเรียนคือเพื่อเตรียมนักเรียนให้เป็นผู้สอนได้ ผู้นำชั้นเรียนควรรี้ออกโอกาสนักเรียนพัฒนาทักษะการสอนของพวกเขา ตัวอย่างเช่น ผู้นำชั้นเรียนควรรี้ออกโอกาสให้นักเรียนสอนบทเรียนสั้นๆ เป็นครั้งคราวในชั้นเรียน

ตอนท้ายบทเรียนแต่ละบท เป็นตอนที่คำแนะนำสำหรับการแบ่งปันในกลุ่ม ผู้นำชั้นเรียน สามารถตัดสินใจได้ว่าควรใช้เวลาเท่าไรสำหรับการอภิปราย หลายบทเรียนจะมีการอภิปรายมากพอที่จะครอบคลุมเนื้อหาที่เรียน

เช่นเดียวกัน ตอนท้ายบทเรียนแต่ละบทจะมีคำอธิษฐานสั้นๆ ทูลขอพระเจ้าให้ประยุกต์ใช้ความจริงในชีวิตของนักเรียน ผู้นำชั้นเรียนสามารถขอให้นักเรียนคนหนึ่งอ่านคำอธิษฐานในชั้นเรียน

ถ้านักเรียนต้องการ **ได้รับประกาศนียบัตรจาก Shepherds Global Classroom**, เขาต้องเข้าเรียนในชั้นเรียนและทำการบ้านให้เสร็จ ตอนท้ายแบบเรียนมีแบบฟอร์มสำหรับบันทึกการทำการบ้านที่ทำเสร็จแล้ว

บทที่ 1

ความซื่อตรงของคริสเตียน

วัตถุประสงค์ของบทเรียน

1. เข้าใจความหมายเมื่อพระคัมภีร์กล่าวถึง "โลก"
2. รับรู้ถึงส่วนที่ได้รับอิทธิพลจากค่านิยมของโลกในชีวิตของเขา
3. บรรยายได้ว่าทำไมและอย่างไรที่ความคิดของคริสเตียนจะต้องแตกต่างจากของคนบาป
4. อธิบายได้ถึงความหมายของการที่คริสเตียนต้องดำเนินชีวิตที่ซื่อตรง
5. แสดงให้เห็นว่าความจริงของคริสเตียนควรจะถูกใช้ในทุกรายละเอียดของชีวิต

จอห์น คริสโตสตอม, นักเทศน์แห่งความซื่อตรง

จอห์น คริสโตสตอม (370's),¹ เป็นศิษยาภิบาลผู้รักพระเจ้า เป็นที่รู้จักในนาม "ปากทองคำ" เพราะการเทศนาที่ทรงพลังและมีวาทะศิลป์ ท่านเป็นที่รักยิ่งของคนทั่วไปและเป็นนักเทศน์ที่มีชื่อเสียงของอาณาจักรโรมันตะวันออก ท่านถูก "ลักพาตัว" ในปี 398 และถูกนำไปยังเมืองหลวงคือคอนสแตนติโนเปิล (ปัจจุบันคือ อิสตันบูล, ตุรกี) เพื่อรับใช้ในฐานะศิษยาภิบาลและบรรพบุรุษแห่งความเชื่อของคริสตจักรแห่งชาติที่มีสมาชิก 100,000 คน

จอห์นเป็นที่รู้จักกันในคุณลักษณะที่ไม่ประนีประนอมกับบาป ท่านใช้สำนักงานของท่านตอบสนองความต้องการของชาวเมืองทั้งหมด ไม่ใช่เฉพาะคนร่ำรวยเท่านั้น ท่านเลี้ยงดูคนยากจน สร้างโรงพยาบาล และดูแลหญิงม่าย ท่านว่ากล่าวผู้นำทางศาสนาในเอเชียไมเนอร์เรื่องคอร์รัปชันและการบริหารการเงินอย่างผิดๆ และเทศนาต่อต้านการปล่อยตัวม้าเมมาและการผิดศีลธรรมของพวกเขา ท่านเตือนชนชั้นสูงของคอนสแตนติโนเปิลว่าการไปโรงภาพยนตร์จะทำลายพวกเขา ท่านเปรียบเทียบการไปโรงภาพยนตร์กับการเปิดรับเชื้อไวรัสที่อันตรายถึงชีวิต จอห์นกล่าวว่า

1 เจอรอลด์ แอล. ซิทเซอร์. *นำจากข้อคิด*. (ดาวเนอร์ โกรฟ: สำนักพิมพ์อินเตอร์วาสต์, 2007), 135

ถ้าคุณเห็นผู้หญิงไร้ยางอายุในโรงภาพยนตร์ผู้ย่างก้าวบนเวทีโดยไม่คลุมศีรษะและมีใจกล้า แต่ต่างกายประดับตัวด้วยทองคำ ย้วยวนราคะตันทนา ร้องเพลงที่ผิดศีลธรรม เคลื่อนไหวร้ายรำ และพูดจาไร้ยางอายุ... คุณยังจะกล้าพูดว่าไม่มีอะไรเกิดขึ้นกับคุณอย่างคนทั่วไปอีกหรือ?... หลังจากที่โรงภาพยนตร์ปิดไปนานแล้วและทุกคนแยกย้ายกันไป ภาพเหล่านั้นจะยังล่องลอยอยู่ในจิตใจของคุณ คำพูด การกระทำ การมอง การเดิน ท่าทางของพวกเขา... แขนงาที่เต็มด้วยกิเลสตัณหาของพวกเขา—และคุณเอง คุณจะกลับบ้านเต็มด้วยบาดแผลมากมาย! แต่ไม่ใช่เพียงลำพัง—หญิงแพศยาจะไปกับคุณ—แม้จะไม่ใช่อ่างเปิดเผยและมองเห็นได้... แต่ในใจของคุณ และในจิตใต้สำนึกของคุณ และ ณ ที่นั่น ภายในคุณนางจะจุดเตาแห่งบาบิโลน... ที่ซึ่งความสงบสุขในครอบครัวของคุณ ความบริสุทธิ์ในใจคุณ ความสุขในชีวิตสมรสของคุณจะถูกเผาไหม้!

จอห์น เตือนประชาชนที่รำรวยว่า

เป็นความโง่และบ้าที่จะเต็มตัวของคุณด้วยเสื้อผ้าและปล่อยให้คนที่ถูกสร้างมาตามพระฉายของพระเจ้าและเป็นเหมือนเราขึ้นเปลือยกาย ตัวสั่นด้วยความหนาวจนแทบจะย่นร่างขึ้นไม่ได้... พวกคุณตัวอ้วนใหญ่ จัดงานเลี้ยงกินดื่มจนตึกตื่น และนอนบนเตียงนุ่มและอบอุ่น และคุณไม่คิดหรือว่าคุณต้องถวายรายงานเรื่องการใช้ของประทานของพระเจ้าอย่างไม่ถูกต้อง เพราะ เงินทองของเราเป็นของพระเจ้า ไม่ว่าคุณจะมาได้อย่างไร นี่คือเหตุผลว่าทำไมพระเจ้าทรงให้คุณมีมากกว่า ไม่ใช่ให้ใช้สิ้นเปลืองไป... แต่เพื่อให้คุณแจกจ่ายให้คนที่ต้องการ

จอห์น คริสโตสโตม ในที่สุดก็ถูกเนรเทศไปยังชายฝั่งตะวันออกของทะเลดำ แต่เสียชีวิตระหว่างเดินทาง (ค.ศ. 407) คำสุดท้ายของท่านคือ "พระสิริจะมีแต่พระเจ้าในทุกสิ่ง เอเมน"

ความเข้าใจทางพระคัมภีร์เกี่ยวกับโลก

ยอห์น 17 เป็นคำอธิษฐานของพระเยซูเมื่อเหล่าสาวกของพระองค์ ก่อนการถูกตรึงของพระองค์ไม่นานนัก เป็นการสำแดงความรักยิ่งใหญ่และความห่วงใยของพระองค์ต่อเหล่าสาวก พระองค์ตรัสว่าพระองค์ทรงอธิษฐานเผื่อคนเหล่านั้นที่จะเชื่อถ้อยคำของอัครทูตด้วย (ข้อ 20), ดังนั้นจึงรวมผู้เชื่อในปัจจุบันด้วย

» ให้นักเรียนคนหนึ่งอ่าน ยอห์น 17:14-18 ให้คนในกลุ่มฟัง

พระเยซูทรงหมายความว่าอะไรเมื่อทรงกล่าวว่า พระองค์ไม่ได้เป็นของโลก? เรารู้ว่าพระองค์ไม่ได้ทรงถือกำเนิดในโลกนี้ พระองค์ทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้า ผู้ทรงเสด็จมาในโลกจากสวรรค์ อย่างไรก็ตาม เมื่อทรงกล่าวว่าพระองค์ไม่ได้เป็นของโลก พระองค์ไม่ได้ทรงพูดถึงความจริงที่ว่าพระองค์ทรงมาจากที่อื่นที่นอกเหนือจากโลกนี้ พระองค์ตรัสว่าเหล่าสาวกก็ไม่ได้เป็นของโลกเช่นกัน เหมือนที่พระองค์ไม่ได้เป็น พระเยซูทรงพูดถึงมนุษย์ผู้เกิดในโลก จากพ่อแม่ที่เป็นมนุษย์ และเติบโตขึ้นเป็นพลเมืองในประเทศของตน

ดังนั้น พระเยซูทรงหมายความว่าอะไรเมื่อตรัสว่า เหล่าสาวกไม่ได้เป็นของโลก? เราจำเป็นต้องเข้าใจว่าพระคัมภีร์พูดถึงอะไรเมื่อพูดถึงโลก

» ให้นักเรียนคนหนึ่งอ่าน เอเฟซัส 2:1-3 ให้คนในกลุ่มฟัง

ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้แสดงให้เห็นว่าการดำเนินชีวิตตามอย่างโลกก็เป็นเหมือนการติดตามเส้นทางของซาตาน เราเห็นเช่นกันว่าคนของโลกนั้นติดตามความปรารถนาชั่วของเขา และเขาจะประสบกับพระพิโรธของพระเจ้า ผู้เชื่อได้รับชีวิตใหม่แล้วและไม่ดำเนินชีวิตตามอย่างโลกอีกต่อไป

» ให้นักเรียนคนหนึ่งอ่าน 1 ยอห์น 2:15-17 ให้คนในกลุ่มฟัง

โลกที่กล่าวถึงใน 1 ยอห์น เป็นกิจการชั่ว ไม่ใช่เป็นสิ่งที่จะต้องรัก และสิ่งของโลกก็ไม่ใช่สิ่งที่จะต้องรัก ความปรารถนาและแรงจูงใจที่ผิดเป็นแบบฉบับของโลก ความปรารถนาชั่วถูกเรียกว่าความปรารถนาของโลก

ซาตานถูกเรียกว่าผู้ปกครองของโลกนี้ (ยอห์น 16:11). ซึ่งไม่ได้หมายความว่าโลกเป็นของเขาอย่างถูกต้อง เขาเป็นผู้นำของพวกที่กบฏต่อพระเจ้า และคนในโลกติดตามเขา เขาถูกพิพากษาโทษแล้ว และคนที่ยังติดตามเขาจะถูกลงโทษด้วย

การเป็นมิตรกับโลกคือการเป็นศัตรูกับพระเจ้า (ยากอบ 4:4).

โลกประกอบด้วยคนทั่วไปที่ล้มลงในบาป ถูกตัดขาดจากพระเจ้านับล้านๆ คนและรวมตัวกันได้ด้วยสิ่งที่มีเหมือนกัน **ประการแรก, พวกเขามีความรักที่ผิด หรือ ความปรารถนา.** พวกเขารักสิ่งต่างๆในโลกมากกว่าพระเจ้าผู้สร้างจักรวาล 1 ยอห์น 2:15-16 กล่าวว่า, "อย่ารักโลก...เพราะทุกสิ่งที่อยู่ในโลก—ตัณหาของเนื้อหนัง ตัณหาของตา และความทะนงในลาภยศ—ไม่ได้มาจากพระบิดาแต่มาจากโลก"

ประการที่สอง, ความรักที่ผิดของพวกเขา นำสู่ ความผิดใน พฤติกรรม; วิธีชีวิตที่มุ่งแต่ความพอใจของตัวเองโดยสูญเสีย ความยุติธรรมและความเมตตา (เอโมส 5:11-15; 21-24). พวกเขาไปตามทางของตัวเอง เรียกร้องสิ่งที่เขาต้องการ และตัดสินสิ่งที่ถูกและผิดเอง แม้ว่าพวกเขามีรูปแบบศาสนามากมาย แต่พวกที่เป็นของโลกทำตัวเป็น (สติปัญญา ความรอบรู้ ความอยาก ความดี อำนาจของมนุษย์) ศูนย์กลางของการนมัสการของเขา (โรม 1:25). พวกเขาไม่พอใจสิทธิอำนาจของพระเจ้า และเชื่อปรัชญาชีวิตที่ให้เหตุผลสิ่งที่พวกเขาตัดสินใจทำ พวกเขาไม่ขวนขวายที่จะรู้ว่าอะไรถูกและปฏิบัติตาม พวกเขาทำสิ่งที่ตัวเองต้องการ แล้วมองหาวิธีที่จะอธิบายว่าเป็นสิ่งที่ถูกต้อง

นักจิตวิทยาที่ไม่ใช่คริสเตียนและผู้ให้คำปรึกษาของโลกพยายามช่วยผู้คนแก้ไขความรู้สึกผิดของพวกเขาโดยปราศจากการกลับใจและการได้รับอภัยโทษจากพระเจ้า นักปรัชญาของโลกพยายามอธิบายจุดมุ่งหมายของการมีชีวิตอยู่โดยไม่เกี่ยวข้องกับพระเจ้า นักวิทยาศาสตร์ของโลกพยายามอธิบายจุดเริ่มต้นของทุกสิ่ง ในขณะที่ปฏิเสธพระผู้สร้าง นักการเมืองและนักสังคมสงเคราะห์ของโลกพยายามหาวิธีป้องกันผลกระทบด้านลบทั่วไปของบาป ในขณะที่ปฏิเสธว่าบาปคือปัญหาที่แท้จริง นักออกแบบแฟชั่นของโลกผลิตเสื้อผ้าที่กระตุ้นความรู้สึกและเร้าความสนใจ นักแสดงของโลกแสดงตลกเกี่ยวกับบาป ศีลธรรม และศาสนา ศิษยาภิบาลของโลกเชื่อในพระเจ้าผู้ยอมทนต่อบาปและกังวลอยู่แต่กับเรื่องที่จะร่ำรวย มีความสุข และ มีความภูมิใจในตัวเอง

โคโลสี 2:8 เตือนเราไม่ให้ถูกปล้นด้วยปรัชญาและการล่อลวงโดยปัจจัยของโลก ศิลปในที่ล่อลวงปล้นผู้คนโดยการขายความคิดผิดๆ โดยการโน้มน้าวคนให้เชื่อในความคิดที่ผิด โลกได้ปล้น ความสัมพันธ์กับพระเจ้า ผลประโยชน์ฝ่ายวิญญาณ และสวรรค์ไปจากคนเรา

ปรัชญาและแรงจูงใจที่ครอบงำของโลกแสดงออกในวิถีชีวิตของคนที่เป็นของโลก ถ้อยคำ ทัศนคติ การแต่งกาย ความบันเทิง และพฤติกรรมที่เป็นของโลกล้วนเป็นการแสดงออกของความบาปในจิตใจของเขา

คริสเตียนไม่สามารถทำตามศีลธรรมของสังคมของเขาได้ คริสเตียนจะแตกต่างจากสังคมของเขา

วัฒนธรรมถูกหล่อหลอมโดยกิจการนี้ที่พระคัมภีร์เรียกว่า โลก. ชั่วอายุคนรุ่นต่างๆในสถานที่หนึ่งก่อให้เกิดวัฒนธรรม พวกเขาต้องการสิ่งดีมากมายเช่น สวัสดิภาพ ความมั่งคั่ง และครอบครัวที่มั่นคง แต่พวกเขามุ่งหาสิ่งเหล่านั้นด้วยปรัชญาของโลกและมุ่งมั่นหมั่นโดยไม่ยอมตามพระวาทะของพระเจ้า นั่นหมายความว่า คริสเตียนไม่สามารถทำตามวัฒนธรรมของตนได้อย่างสิ้นเชิง วัฒนธรรมบางแห่งได้รับอิทธิพลจากการของพระคัมภีร์มากกว่าแห่งอื่น แต่ไม่มีวัฒนธรรมของชาติใดที่เป็นคริสเตียนอย่างสมบูรณ์

» ตามที่เราได้เรียนมาแล้ว การที่สาวกของพระเยซูไม่เป็น "ของโลก" หมายความว่าอะไร?

คริสเตียนไม่ทำตาม ความปรารถนาและความทะเยอทะยานที่ชั่วร้าย พวกเขาต้องการทำให้พระเจ้าพอพระทัยเหนือสิ่งอื่นใด ความรักใคร่ของพวกเขาก็ถูกเปลี่ยนแปลงและยังคงเปลี่ยนแปลงต่อไป (ฟิลิปปี 1:9-11). พระบัญญัติของพระเจ้าได้ถูกจารึกไว้ในใจของพวกเขา (เยเรมีย์ 31:33). พระบัญชาของพระเจ้าไม่เป็นภาระแก่คริสเตียนแต่กลับเป็นความยินดี (1 ยอห์น 5:1-3, สดุดี 19:7-11). คริสเตียนให้ความสำคัญสูงสุดต่อสภาวะนิรันดร์ (มัทธิว 6:33). พฤติกรรมของพวกเขาก็แสดงว่าพวกเขาต้องการต่อต้านการทดลองและใช้ชีวิตที่มีชัยชนะต่อบาป

คนของโลกคิดว่าคริสเตียนนั้นแปลกเพราะพวกเขาไม่สนใจสิ่งเดียวกัน (1 เปโตร 4:4). พระเยซูตรัสว่าโลกเกลียดชังคนที่แตกต่างด้านจิตวิญญาณ (ยอห์น 17:14). โลกเป็นศัตรูกับคนเหล่านั้นที่ไม่เป็นของโลก พวกเขาไม่เข้าใจ พวกเขาไม่พอใจความชอบธรรม และพวกเขาถูกตัดสินด้วยบาปของตน นั่นคือเหตุที่พระเยซูตรัสว่า, "ในโลกนี้ท่านจะประสบความทุกข์ยาก" (ยอห์น 16:33). อัครทูตเปาโลกล่าวว่า, "ทุกคนที่ตั้งใจจะดำเนินชีวิตตามทางพระเจ้าในพระเยซูคริสต์จะถูกข่มเหง" (2 ทิโมธี 3:12).

» ให้นักเรียนคนหนึ่งอ่าน 2 โครินธ์ 6:14-18 ให้คนในกลุ่มฟัง

พระคัมภีร์บอกให้ผู้เชื่อแตกต่างชัดเจนจากโลก ความแตกต่างชัดเจนเริ่มต้นที่ทัศนคติของคน ดังที่พระเยซูทรงสอนในคำเทศนาบนภูเขา ที่ซึ่งพระองค์ทรงอธิบายถึงทัศนคติของคริสเตียนว่าเป็น ความถ่อมใจ ความโศกเศร้าต่อบาป ความสุภาพอ่อนโยน ความชอบธรรม ความเมตตา, ใจ-บริสุทธิ์ สันติ และความตั้งใจที่จะอดทนต่อการข่มเหง ทัศนคติที่เด่นชัดจะส่งผลต่อพฤติกรรมที่เด่นชัด ตัวอย่างเช่น คริสเตียนไม่อาจเป็นพันธมิตรที่ต้องทำสิ่งที่ผิดได้ พระเจ้าทรงสัญญาที่จะเป็นพระบิดาของคนที่แตกต่างจากโลก จำได้ไหมเราดูข้อพระคัมภีร์ที่กล่าวว่ามีตรรกของโลกคือศัตรูของพระเจ้า (ยากอบ 4:4).

» ให้นักเรียนคนหนึ่งอ่าน มัทธิว 5:13-16 ให้คนในกลุ่มฟัง

การที่แตกต่างและแยกจากโลกไม่ได้หมายความว่าคริสเตียนควรแยกจากสังคมและตั้งชุมชนของตัวเอง พระเยซูตรัสว่าพระองค์ไม่ได้อธิษฐานให้เหล่าสาวกของพระองค์ถูกเอาออกไปจากโลก (ยอห์น 17:15). พระองค์ตรัสด้วยว่าสาวกของพระองค์เป็นเกลือและแสงสว่างสำหรับโลกซึ่งหมายความว่าพวกเขาต้องปรากฏตัวและอยู่ในสายตาของสังคม คริสเตียนควรมีส่วนร่วมในรัฐบาลและในธุรกิจชุมชน ยกเว้นเมื่อการมีส่วนร่วมนั้นทำให้เขาต้องทำสิ่งที่ผิด

เจอรอลด์ ชิทเซอร์ บอกเราถึงสิ่งนี้ในสมัยเริ่มต้นคริสตศาสนา

อริสโตเติล, นักปรัชญาชาวเอเธนส์ ผู้มีชีวิตอยู่ในศตวรรษที่สอง ได้จำแนกลักษณะต่างๆ ของคริสเตียนที่แตกต่างจากประชากรอื่นๆ เขาสังเกตว่า คริสเตียนเป็นแบบอย่างของความซื่อสัตย์ ความเที่ยงตรง ความพอใจ การนับถือพ่อแม่ การรักเพื่อนบ้าน ความบริสุทธิ์ ความอดทนเมื่อเผชิญการข่มเหง และความกรุณาต่อคนแปลกหน้า พวกเขาเอาใจใส่หญิงม่ายและเด็กกำพร้า พวกเขากระทำต่อทาสด้วยความกรุณาเป็นพิเศษด้วย "ทั้งทาสชายและหญิง... พวกเขาชักชวนมาเป็นคริสเตียนเพราะความรักทาสเหล่านั้น ถ้าพวกเขามาเป็นคริสเตียน ก็จะกลายเป็นพี่น้องกันโดยไม่แบ่งแยก"²

ความเชื่อ ที่แท้จริง

จดหมายฝากของยากอบเน้นว่าความเชื่อที่แท้จริงของคริสเตียนจะแสดงออกมาในชีวิต ยากอบกล่าวว่าคนที่ฟังพระวจนะพระเจ้าและไม่ประพฤติตามนั้นหลอกลวงตนเอง (ยากอบ 1:22). คนบางคนคิดว่าเขาดีกว่าคนอื่นเพราะเขารู้มากกว่าเรื่องความจริง คริสเตียน—แม้จะไม่เชื่อฟัง—แต่นั้นไม่จริง

ยากอบกล่าวว่า บางคนเคร่งศาสนา แต่ศาสนาของเขานั้นไร้ค่า พระเจ้าพอพระทัยในศาสนาของคนที่ไม่สนใจความต้องการของคนอื่นและรักษาตนให้บริสุทธิ์ไม่แปดเปื้อนโดยโลก (ยากอบ 1:27).

» ให้นักเรียนคนหนึ่งอ่าน ยากอบ 2:14-26 ให้คนในกลุ่มฟัง

มีคนที่พูดว่าเนื่องจากความรอดได้รับมาด้วยความเชื่อและไม่ใช่ด้วยการกระทำ พฤติกรรมของเราจึงไม่สำคัญ เขาคิดว่ามันเป็นไปได้ที่คนหนึ่งจะมีความเชื่อที่ช่วยให้รอดแม้ทัศนคติและวิถีชีวิตของเขาจะเป็นเหมือนผู้ไม่เชื่อ ข้อพระคัมภีร์ในจดหมายของยากอบตอนนี้พูดกับคนเช่นนี้

ยากอบกล่าวว่า *ความเชื่อ* ไม่เพียงพอ แม้แต่พวกมารก็ยังมีเชื่อที่ถูกต้อง แต่ไม่มีความสัมพันธ์ที่ถูกต้องกับพระเจ้า (ยากอบ 2:19). คนที่เชื่อในพระเจ้าแต่ไม่ยอมฟังพระองค์ก็เป็นเหมือนคนที่ฟังพระกิตติคุณแต่ไม่กลับใจ

เป็นสิ่งสำคัญที่ต้องอธิบาย ข้อ 21 และ 24. พวกเขากล่าวว่าอับราฮัมเป็นคนชอบธรรมได้โดยการกระทำและคนเราก็จะเป็นคนชอบธรรมได้โดยการกระทำและความเชื่อ นี้ดูเหมือนว่าจะขัดแย้งกับพระคัมภีร์ตอนอื่นๆ

2 เจอรอลด์ แอล. ชิทเซอร์. *น้ำจากบ่อลึก*. (ดาวเนอร์ โกรฟ: สำนักพิมพ์อินเตอร์วาซิตี, 2007), 54

ที่เห็นว่าคนเราจะรอดโดยพระคุณเท่านั้นและไม่ใช่โดยการกระทำ โดยคำศัพท์ *ทำให้ชอบธรรม*, ยากอบไม่ได้หมายความว่าคนเรา *รอด* โดยความเชื่อและการกระทำแต่คนนั้น *สำแดงตัวว่ารอด* โดยความเชื่อและการกระทำ เขาไม่ได้รอดโดยการกระทำ แต่ถ้าเขาไม่ดำเนินชีวิตอย่างคริสเตียน เขาก็ไม่มีความเชื่อที่นำมาถึงความรอดด้วย ยากอบกล่าวว่าความเชื่อของคนนั้นตายแล้ว ถ้าเขาไม่มีชีวิตที่เหมาะสมกับความเชื่อ (ข้อ 26).

ยากอบกล่าวว่าเช่นเดียวกับที่ต้นไม้จะออกผลสองชนิดไม่ได้หรือน้ำพุจะมีน้ำสองชนิดไม่ได้ คนเราก็ไม่ควรจะพูดทั้งคำอวยพรและคำแช่งด่า (ยากอบ 3:9-12). พฤติกรรมของคนควรจะสอดคล้องกับความเชื่อแบบคริสเตียนของเขา

แนวคิดเรื่อง ความเที่ยงตรง

ใน โรม 2:21-24, เปาโลพูดกับพวกยิวที่คิดว่าตัวเองเหนือกว่าพวกต่างชาติเพราะพวกเขามีพระคัมภีร์แม้ว่าจะไม่เชื่อฟังก็ตาม ท่านถามว่า "ท่านที่ทำไมควรลัทธิธรรม ตัวท่านเองสักหรือเปล่า?" ท่านพูดว่า "ท่านผู้โอ้อวดว่ามีธรรมบัญญัติ ตัวท่านเองยังลบหลู่พระเจ้าด้วยการละเมิดธรรมบัญญัติ" ความจริงที่ว่าพวกเขายกตัวว่าเป็นคนเคร่งศาสนาทำให้คนต่างชาติพูดหมิ่นประมาทเรื่องพระเจ้าและพระวจนะ

ถ้าคนมีความเที่ยงตรง พฤติกรรมของเขาจะสอดคล้องกับความเชื่อของเขา ตัวอย่างเช่น คนที่เชื่อสัจจะก็จะผลานความซื่อสัตย์ทั่วทั้งพฤติกรรมและคำพูดของเขา คนที่พูดว่าตนเชื่อสัจจะแต่ทำสิ่งที่ไม่ซื่อสัตย์ไม่มีความเที่ยงตรง

คำศัพท์ *ความเที่ยงตรง* นำมาใช้ได้กับคุณลักษณะของคนเราในบางภาษา คำนี้ใช้อธิบายสิ่งอื่นด้วย เช่น โครงสร้างอาคาร

» คุณคิดว่ามันหมายความว่าอะไรที่โครงสร้างอาคารมีความเที่ยงตรง?

เป็นสิ่งสำคัญสำหรับอาคารที่จะตั้งอยู่ มันต้องรองรับน้ำหนักของตัวเองและน้ำหนักของกิจกรรมอะไรก็ตามที่เกิดขึ้นภายในอาคารนั้น ถ้ามันพังลง ผู้คนและทรัพย์สินในอาคารจะบาดเจ็บเสียหาย และมูลค่าของอาคารก็จะหายไป ความเที่ยงตรงสำหรับอาคารหมายถึงหลักการของการก่อสร้างที่แข็งแรงที่ต้องนำมาใช้ทั่วทั้งโครงสร้าง

เป็นสิ่งที่ดีด้วยสำหรับอาคารที่จะตั้งอยู่เป็นเวลานานได้ คนที่สร้างบ้านก็หวังว่ามันจะคงอยู่ได้ตลอดชีวิตของเขา อาคารของรัฐหรือธุรกิจขนาดใหญ่ที่ต้องลงทุนมหาศาลก็คาดหวังว่าจะดำรงอยู่นานหลายชั่วอายุ

ถ้าอาคารเริ่มเอียงหรือพังลง ก็เพราะว่ามันขาดความเที่ยงตรง บางครั้งอาคารจะถูกทำลายโดยแผ่นดินไหวและแม้ว่าจะยังคงตั้งอยู่แต่ก็ไม่ปลอดภัย มันไม่มีความเที่ยงตรง

ก่อนการเริ่มต้นก่อสร้างอาคารสำคัญ จะต้องมีการพิมพ์เขียว—แบบร่างในรายละเอียด รายละเอียดที่สำคัญที่สุดคือวิธีสร้างอาคารให้แข็งแรงเพียงพอที่จะตั้งมันอยู่ได้ ส่วนต่างๆ ของอาคารต้องเชื่อมต่อกันและรองรับซึ่งกันและกัน

เป็นสิ่งสำคัญที่ผู้สร้างจะต้องทำตามแบบแผนเมื่อก่อสร้าง ถ้าเขาลดค่าใช้จ่ายโดยเอาส่วนจำเป็นออกไปจากโครงสร้าง สิ่งก่อสร้างจะไม่ปลอดภัย

» หมายความว่าอะไรที่คนเราจะมีความเที่ยงตรง?

พระเยซูทรงใช้ตัวอย่างเรื่องความเที่ยงตรงของสิ่งก่อสร้าง พระองค์ตรัสว่าคนที่ไต่ยินและเชื่อฟังพระเจ้า เป็นเหมือนคนที่สร้างบ้านบนศิลา บ้านนั้นตั้งมั่นคงอยู่เมื่อพายุพัดมา คนที่ไม่เชื่อฟังพระเจ้าเป็นเหมือนคนที่สร้างบ้านบนทราย มันไม่เพียงพอที่จะฟังและรู้จักความจริงเท่านั้น

» ให้นักเรียนคนหนึ่งอ่าน ยากอบ 1:22-25 ให้คนในกลุ่มฟัง

ยากอบกล่าวว่าคนที่ไต่ยินพระวจนะของพระเจ้าแต่ไม่ทำตามนั้นหลอกลวงตัวเอง ท่านพูดถึงคนที่คิดว่าตัวเองเป็นคนดีเพราะเขารู้จักความจริงในพระคัมภีร์แม้ว่าเขาไม่ได้ดำเนินชีวิตตามนั้นอย่างคงเส้นคงวา คนนี้ไม่มีความเที่ยงตรง

ยากอบกล่าวว่าเมื่อเราอ่านพระคำของพระเจ้าเราไม่ควรเป็นเหมือนคนที่มองกระจกแต่ไม่เปลี่ยนตัวเองเพราะสิ่งที่เห็น ความจริง ของพระเจ้านำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลง เมื่อเรามองดูพระคำของพระเจ้าเราเห็นความผิดของเรา และเราควรยอมให้พระวิญญาณของพระเจ้าเปลี่ยนแปลงลักษณะและพฤติกรรมของเราให้สอดคล้องกับความจริงของพระเจ้า

ความเที่ยงตรงสำแดงออกในวิถีชีวิต คนเราไม่ควรพอใจกับตัวเองเมื่อเขาตระหนักว่าทำศนะคดีหรือพฤติกรรมไม่สอดคล้องกับความจริงของพระเจ้า

การทดสอบเรื่อง ผล

พระเยซูตรัสว่าจะมีผู้เผยพระวจนะเทียมเท็จมากมาย คนเหล่านี้คือคนที่ต้องการสถานะผู้นำทางศาสนา หรือต้องการทำธุรกิจในพื้นที่กิจ แต่พวกเขาไม่มีคุณลักษณะของคริสเตียน พระองค์ตรัสว่าเราจะรู้จักพวกเขาได้โดยผลของเขา (มัทธิว 7:15-18). ผลไม่ได้หมายถึงความสำเร็จ **ผลเป็นการแสดงออกทางธรรมชาติ ถึงลักษณะของตน** ผลของคนใดคือการแสดงออกของชีวิตจากคุณลักษณะภายในของเขา ถ้าคนใดไม่เกิดผลของพระวิญญาณ (กาลาเทีย 5:22-23, 1 โครินธ์ 13), หรือ *ยังคง* ดำเนินชีวิตในบาป เขามีลักษณะของคนบาปและไม่ใช่ผู้นำฝ่ายวิญญาณที่แท้จริง (1 โครินธ์ 6:9-10, 2 โครินธ์ 11:13-15).

อัครทูตเปโตรกล่าวว่าผู้เชื่อไม่ถูกควบคุมโดย ความปรารถนาในอดีตของเขาแต่บริสุทธิ์ในทุกสิ่งที่ทำ (1 เปโตร 1:14-15).

ผลดีไม่ได้หมายความว่าคนนั้นเข้าใจวิธีประยุกต์หลักการคริสเตียนทุกอย่างมาใช้ในพฤติกรรมของเขาอย่างสมบูรณ์ เราทุกคนต่างอยู่ในกระบวนการเรียนรู้ความจริงของพระเจ้า เด็กที่ทำงานในสวนอาจผิดพลาดถอนพืชผิดต้นได้ พระเจ้าไม่ทรงตัดสินเราจากความผิดอย่างจริงจัง อย่างไรก็ตาม พระคุณไม่ได้ยกเว้นคนเราจากการปฏิเสธที่จะกลับใจจากบาปของตน อัครทูตยอห์นบอกเราว่าคนเราจะได้รับการชำระเมื่อเขา "ดำเนินชีวิตในความสว่าง" ดำเนินชีวิตตามความจริง (1 ยอห์น 1:7).

ความเที่ยงตรงใน การเป็นผู้นำ

ผู้นำตัดสินใจในสิ่งที่ผู้อื่นไม่ต้องตัดสินใจ ความรับผิดชอบและโอกาสของผู้นำทำให้เกิด โอกาสสำหรับการทดลองมากมาย การตัดสินใจของผู้นำสำคัญมากเพราะมันส่งผลกระทบต่อคนอื่น ๆ

ผู้นำพันธกิจควรระลึกว่าเขาผู้ทำตามตัวอย่างของพระเยซู ได้รับการทรงเรียกให้รับใช้พระเจ้าและผู้คน เป้าหมายของเขาต้องไม่ใช่เพื่อจะเป็นคนมีชื่อเสียงที่คนอื่นยกย่องและรับใช้

ถ้าที่ประชุมมีคนจำนวนมากผู้ไม่จริงใจในการนมัสการพระเจ้า พวกเขาจะพยายามเปลี่ยนการนมัสการให้มุ่งไปที่การแสดง คนเหล่านี้ยกย่องความสามารถมากกว่าฝ่ายวิญญาณ พวกเขาต้องการนักแสดงมานำ นมัสการมากกว่าผู้นำฝ่ายวิญญาณที่แท้จริง พวกเขาได้รับความบันเทิงโดยการแสดงที่เร้าความรู้สึก พวกเขายินดีที่จะจ้างนักดนตรีที่ไม่กลับใจมาเชื่อ ผู้ยินดีเล่นในสถานบันเทิงและขาดคุณสมบัติมาร่วมในการนมัสการ ศิษยาภิบาลต้องเฝ้าระวังการนมัสการของคริสตจักรเพื่อตั้งตูดและ รับใช้ผู้นำนมัสการอย่างแท้จริง⁴

- » ถ้าคนที่มาคริสตจักรเข้าวันอาทิตย์และเห็นนักดนตรีคนเดียวกับที่เห็นในสถานบันเทิงคืนวันเสาร์ เขาจะคิดอะไรเกี่ยวกับคริสตจักร?

ผู้นำอาจจะถูกล่อลวงให้คิดว่าตัวเองอยู่นอกเหนือกฎศีลธรรมปกติ ศิษยาภิบาลบางคนมีความสัมพันธ์ที่ผิดกับชายหรือหญิงในที่ประชุมของพวกเขา เช่นเดียวกับผู้นำของโลกที่ทำเหมือนกันในวัฒนธรรมของเขา บางคริสตจักรยอมทนอย่างผิดๆต่อ พฤติกรรมที่ไร้ศีลธรรมของพวกเขาเนื่องจากสถานะของพวกเขา

ศิษยาภิบาลอาจถูกล่อลวงให้เชื่อว่าเขาเป็นเจ้าของคริสตจักร ถ้าเขาคิดอย่างนี้ เขาก็จะตั้งคนไว้ในตำแหน่งต่างๆ เพราะคนเหล่านั้นจงรักภักดีต่อเขา ไม่ใช่เพราะพวกเขาจะทำงานได้ดี ศิษยาภิบาลประเภทนี้จะชื่นชอบญาติพี่น้องและต้องการเลือกคนที่จะมารับคริสตจักรเป็นมรดกต่อจากเขา เขาปกป้องความบาปและความผิดของผู้สนับสนุนเขาในคริสตจักร เขาปฏิบัติต่อเงินและทรัพย์สินสมบัติของคริสตจักรเหมือนเป็นของเขาเอง

พยานของ คริสตจักร

คริสตจักรสามารถเสื่อมลงได้เมื่อไม่ยึดถือความเที่ยงตรง เมื่อที่ประชุมมีส่วนกับความปรารถนาของโลก พวกเขาชอบรับผู้นำที่เป็นเหมือนโลก พวกเขาชอบทนต่อบาปในพวกผู้นำทางศาสนาของเขา แม้แต่คริสเตียนที่จริงใจก็อาจติดตามผู้นำที่บาปได้เพราะพวกเขาไม่เข้าใจความสำคัญของความเที่ยงตรงและผลอันดี เมื่อสิ่งนี้เกิดขึ้น คนของโลกจะควบคุมคริสตจักร ทำให้คริสตจักรสูญเสียคำพยาน

เปโตรเตือนว่าผู้นำฝ่ายวิญญาณเทียมเท็จจะหาผลประโยชน์จากคริสตจักร (2 เปโตร 2:3). เมื่อคริสตจักรเริ่มมีชื่อเสียงในสังคม บรรดาคนของโลกก็จะเริ่มสนใจที่จะหาสถานะในคริสตจักร พวกเขาเรียนรู้รูปแบบ

4 สำหรับการค้นคว้ามากขึ้นเรื่องการนมัสการของคริสเตียน ให้ดูที่หลักสูตรวิชาของShepherds Global Classroom *บทนำสู่การนมัสการของคริสเตียน*, หาได้ที่ <https://www.shepherdsglobal.org/courses>

การนมัสการและการเป็นผู้นำทางศาสนาโดยไม่ได้เป็นคริสเตียน คริสตจักรที่ไม่มีหลักข้อเชื่อที่ดีก็ไม่อาจจำแนกหลักข้อเชื่อเหล่านั้นได้⁵

พระเยซูทรงยกตัวอย่างของเกลือเพื่ออธิบายสิ่งที่เกิดขึ้นเมื่อคริสตจักรสูญเสียเอกลักษณ์ของตน (มัทธิว 5:13). เกลือที่หมดรสเค็มก็ไม่ดีไปกว่าทรายหรือกรวด

เมื่อคริสตจักรกลายเป็นเหมือนสังคม คริสตจักรก็ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงสังคมได้อีกต่อไป

โลกเยาะเย้ยคริสตจักรเมื่อคริสตจักรทำตามแบบแผนของโลกและไม่ทำตามความจริงในพระคัมภีร์

การเป็นตัวแทนพระเจ้า

ศาสนศาสตร์ เป็นระบบของความเชื่อคริสเตียน ประกอบด้วย หลักข้อเชื่อเกี่ยวกับพระเจ้า มนุษย์ ความบาป พระคริสต์, การกระทำ และความรอด ความเชื่อของเราเกี่ยวกับพระเจ้าเป็น พื้นฐานของความเชื่ออื่นทั้งหมด

เมื่อพระเจ้าเริ่มสำแดงพระองค์ จุดประสงค์ประการแรกคือเพื่อแสดงให้เห็นว่าพระองค์คือพระเจ้าประเภทไหน พระเจ้าทรงเปิดเผยพระองค์ว่า *บริสุทธิ์*. ภาษาฮีบรูของคำว่าบริสุทธิ์ (*คาโดช*) ปรากฏมากกว่า 600 ครั้งในพระคัมภีร์เดิม ตัวอย่างเช่น อิชยาห์กล่าวถึงพระเจ้าหลายครั้งว่า "องค์บริสุทธิ์ของอิสราเอล" ความบริสุทธิ์ของพระเจ้าเป็นสาระสำคัญของการนมัสการ (สดุดี 99:3, 5). ประชากรของพระเจ้าไม่ได้นมัสการเฉพาะอุทยานภาพของพระองค์เท่านั้นแต่ความบริสุทธิ์ของพระองค์ด้วย

พระเจ้าทรงสำแดงพระองค์ว่าทรงเป็น *ความรัก* ด้วยเช่นกัน ข้อพระคัมภีร์หลักในพันธสัญญาเดิมที่พระเจ้าทรงสำแดงพระองค์แก่โมเสสและอิสราเอลคือ อพยพ 34:6-7. พระองค์ทรงเปิดเผยพระองค์ในฐานะ "...พระเจ้าผู้ทรงเปี่ยมด้วยพระกรุณาและพระคุณ ทรงกรุณา บริบูรณ์ด้วยความรักมั่นคงและความสัตย์จริง ผู้ทรงสำแดงความรักมั่นคงจนถึงพันๆชั่วอายุคน ผู้ประทานอภัยการล่วงละเมิด การทรยศ และบาป แต่จะไม่ทรงละเว้นการลงโทษ..."⁶ เป็นสิ่งสำคัญที่จะรักษาความบริสุทธิ์และความรักของพระเจ้าไว้ด้วยกัน คำที่มักจะใช้อธิบายถึงธรรมชาติของพระเจ้าคือ "บริสุทธิ์-เปี่ยมด้วยความรัก" เนื่องจากพระเจ้าทรงบริสุทธิ์ พระองค์ทรงบัญชาให้เราบริสุทธิ์ เพราะพระเจ้าทรงเป็นความรัก พระองค์ประทานหนทางให้เราเป็นผู้ บริสุทธิ์ ดังที่พระองค์ทรงบริสุทธิ์

ความบริสุทธิ์ของพระเจ้าแสดงว่าคนเราไม่เหมาะสมที่จะรับใช้และนมัสการพระเจ้าโดยที่ยังไม่ได้รับการเปลี่ยนแปลงโดยพระคุณก่อน ผู้เผยพระวจนะอิสยาห์มองเห็นว่าท่านเองก็มีบางอย่างเหมือนกับบรรดาคนบาปที่ท่านประกาศกับพวกเขาอยู่—ท่านมีใจที่ไม่บริสุทธิ์ (อิสยาห์ 6:5). "ริมฝีปากไม่สะอาด" หมายถึงคำพูดและพระคริสต์, การกระทำที่มาจากใจที่ไม่บริสุทธิ์ ความไม่บริสุทธิ์นี้ทำให้อิสยาห์ไม่เหมาะสมที่จะอยู่จำเพาะพระพักตร์พระเจ้า อิสยาห์ไม่ได้พยายามที่จะทำให้สภาพของท่านถูกต้อง พระเจ้าก็เช่นกัน พระเจ้าทรงตอบสนองต่อการสารภาพของท่านผู้เผยพระวจนะด้วยพระคุณ ไม่ใช่พระคุณแห่งการยอมทน แต่เป็นพระคุณแห่งการชำระและการเปลี่ยนแปลง (อิสยาห์ 6:6-7).

5 2 เปโตร 2 และพระธรรม ยูดา เขียนถึงหัวข้อเรื่องผู้นำฝ่ายวิญญาณเทียมเท็จ

6 *ฉบับมาตรฐาน*

พระเจ้าของอิสราเอลนั้นแตกต่างจากพระเทียมเท็จและต้องนมัสการแตกต่างกันด้วยใน สดุดี 24 กษัตริย์ดาวิดถามคำถาม "ผู้ใดจะเข้ามาอยู่จำเพาะพระพักตร์พระเจ้าได้?" (ข้อ 3). พระองค์ถามว่า "พระเจ้าทรงยอมรับใครในฐานะผู้นมัสการ?" แล้วให้คำตอบว่า "คนที่มีมือสะอาดและใจบริสุทธิ์" (ข้อ 4). ไม่ใช่ทุกคนได้รับการยอมรับในฐานะผู้นมัสการพระเจ้า ผู้นมัสการไม่ใช่เป็นเพียงคนที่ยกมือและแสดงความรู้สึกได้เท่านั้น คนบาปไม่มีคุณสมบัติ⁷

พระเจ้าตรัสว่าความบริสุทธิ์ของพระองค์เป็นคุณสมบัติพื้นฐานที่ผู้นมัสการต้องบริสุทธิ์ "เจ้าต้องบริสุทธิ์เพราะเราบริสุทธิ์" (เลวีนิติ 11:44-45, เลวีนิติ 19:2, เลวีนิติ 20:26, เลวีนิติ 21:8). พระเจ้าไม่ได้เป็นเหมือนเทพเจ้าของชาว

ตะวันออกโบราณหรือเทพในเทพนิยายกรีกและโรมันในเวลาต่อมา นิยายเกี่ยวกับเทพเหล่านั้นอธิบายเทพเทพว่า หูจริด หลอกหลวง และโหดร้าย เทพเหล่านี้มีลักษณะที่เป็นจุดบกพร่องทั้งหมดของมนุษยชาติเหมือนเงาบนฝาผนัง เป็นภาพขยายของมนุษย์ที่บิดเบือนไป เทพเหล่านี้ไม่ต้องมีมาตรฐานทางศีลธรรมหรือลักษณะที่เป็นมาตรฐาน และผู้นมัสการเทพก็ชั่วร้ายและโหดเหี้ยม

พระเจ้าของอิสราเอลไม่ใช่ภาพฉายของมนุษย์ พระองค์ไม่ใช่มีรูปภาพ แต่ทรงสำแดงพระองค์ต่อผู้คน พระองค์ทรงแตกต่าง และนั่นคือเหตุผลว่าทำไมผู้นมัสการพระองค์ต้องแตกต่าง

มาตรฐานของพระเจ้ากล่าวซ้ำในพันธสัญญาใหม่ "แต่พระองค์ผู้ทรงเรียกพวกท่านนั้นบริสุทธิ์อย่างไร พวกท่านเองก็จงเป็นคนบริสุทธิ์ในชีวิตทุกด้านอย่างนั้น เพราะมีคำเขียนไว้แล้วว่า "พวกท่านจงเป็นคนบริสุทธิ์เพราะเราเองบริสุทธิ์" (1 เปโตร 1:15-16) การสนทนา เป็นถ้อยคำที่อ้างถึงทัศนคติ, พฤติกรรม, การกระทำ—ทุกส่วนของชีวิต พระเจ้าไม่ได้ทรงขอให้ผู้นมัสการพระองค์เป็นผู้บริสุทธิ์ ทางพิธีกรรม หรือ ถูกเรียกให้ "บริสุทธิ์" เมื่อพวกเขาไม่ได้เป็นอย่างนั้นจริง พระองค์ทรงคาดหวังให้ผู้นมัสการพระองค์ดำเนินชีวิตที่บริสุทธิ์อย่างแท้จริง

ทัศนคติและพฤติกรรมของเราแสดงถึงสิ่งที่เราคิดเกี่ยวกับพระเจ้าและประเภทของความสัมพันธ์ที่เรามีต่อพระองค์ อัครทูตเปาโลกล่าวว่าพวกยิวผู้ภาคภูมิใจที่ตนมีธรรมบัญญัติของพระเจ้ากลับหลู่พระเกียรติพระเจ้าโดยละเมิดเสียเอง เนื่องจากพฤติกรรมของพวกเขา ผู้คนจึงกล่าวร้ายเขาและพระเจ้าของเขา (โรม 2:23-24).

คุณเป็นตัวแทนของพระเจ้าแบบไหน? ผู้คนคิดว่าพระเจ้าของคุณเป็นอย่างไร? ถ้าคุณต้องการให้คนรู้ว่าพระเจ้าทรงบริสุทธิ์ในขณะที่ทรงอภัยโทษและทรงพระคุณด้วยนั้น พวกเขาจำเป็นต้องเห็นว่าคุณก็เป็นเช่นเดียวกัน

คริสตจักรต้องการให้ศิษยาภิบาลของพวกเขาสอนหลักข้อเชื่อที่คงเส้นคงวาและถี่ถ้วน ศิษยาภิบาลไม่ควรละเลยหลักข้อเชื่อพื้นฐาน คนทุกยุคและผู้เชื่อใหม่ทุกคนจำเป็นต้องได้ยินเรื่องนี้ แม้แต่คริสเตียนที่เติบโตแล้วก็จำเป็นต้องได้รับการเตือนให้ระลึกถึง คำเทศนาของศิษยาภิบาลไม่ควรเป็นเพียงการแสดงออกที่มีชีวิต

7 สำหรับการค้นคว้ามากขึ้นเรื่องการนมัสการอย่างแท้จริง ให้ดูที่หลักสูตรวิชาของShepherds Global Classroom บทนำสู่การนมัสการของคริสเตียน, หาได้ที่ <https://www.shepherdsglobal.org/courses>

ชีวา เร้าอารมณ์ สร้างความตื่นเต้น แต่ต้องอธิบายถึงพระเจ้า และวิธีที่ชีวิตคริสเตียนควรจะสอดคล้องกับแนวคิดของพระเจ้าจากพระคัมภีร์ในรายละเอียดทุกประการ

คริสตจักรควรปฏิรูปสังคมและวัฒนธรรม แต่จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อแนวคิดจากพระคัมภีร์ของพระเจ้าถูกนำไปใช้ในทุกรายละเอียดของชีวิตเรา

สำหรับการแบ่งปันในกลุ่ม

- » แนวคิดอะไรในบทเรียนนี้เป็นสิ่งใหม่สำหรับคุณ? คุณวางแผนเปลี่ยนวิธีดำเนินชีวิตคริสเตียนอย่างไรบ้าง?
- » แนวคิดอะไรที่คุณคิดว่ามักถูกละเลยในคริสตจักรในวัฒนธรรมของคุณ? คุณจะอธิบายแนวคิดนั้นให้คนที่คุณรู้จักได้อย่างไร?

อธิษฐาน

พระบิดาแห่งสวรรค์

ข้าพระองค์ต้องการถวายเกียรติพระองค์ด้วยชีวิตที่สอดคล้องกับพระลักษณะของพระองค์ ข้าพระองค์ต้องการเป็นตัวแทนพระองค์ในโลกที่ไม่ยอมฟังพระองค์

ขอทรงทำให้ชีวิตของข้าพระองค์สอดคล้องกับความจริงของพระองค์ ขอทรงช่วยข้าพระองค์ให้ยินดีที่จะเปลี่ยนทุกสิ่งที่ไม่ควรจะมีส่วนในชีวิตคริสเตียน

ขอบพระคุณสำหรับพระวิญญูญาณที่ประทานฤทธิ์เดชและพระคุณที่นำการเปลี่ยนแปลงมาให้

อาเมน

การบ้านของบทที่ 1

1. เขียนหนึ่งย่อหน้าเกี่ยวกับค่านิยมของโลกที่มีอิทธิพลต่อความคิดหรือพฤติกรรมของคุณในช่วงที่ผ่านมา แล้วหาข้อพระคัมภีร์สองตอนที่กล่าวถึงชีวิตส่วนนี้และบันทึกลงไว้ เขียนหนึ่งย่อหน้าเกี่ยวกับวิธีที่คุณจะสามารถดำเนินชีวิตด้วยความเชื่อฟังข้อพระคัมภีร์เหล่านั้น
2. ศึกษา ทิตัส 2:11-14. เตรียมการนำเสนอสั้นๆเกี่ยวกับ ความเที่ยงตรงของคริสเตียนตามพระธรรมตอนนี้ ใช้พระธรรมตอนนี้อธิบายว่าทำไมต้องนำความจริงจากพระคัมภีร์ไปประยุกต์ใช้ในรายละเอียดทุกส่วนของชีวิต แบ่งปันการนำเสนอนี้ตอนเริ่มต้นชั้นเรียนต่อไป

บทที่ 2

ภาคปฏิบัติของการเชื่อฟังพระเจ้า

วัตถุประสงค์ของบทเรียน

1. สำรวจความสัมพันธ์เชิงปฏิบัติระหว่างความรักของคริสเตียนกับชีวิตส่วนตัวของคริสเตียน
2. ไตร่ตรองถึงแง่มุมสิบประการที่ผู้เชื่อควรจะปรับชีวิตของตนตามหลักการในพระคัมภีร์
3. อธิบายถึงเหตุผลอย่างน้อยสองประการว่าทำไมคริสเตียนจึงแตกต่างเรื่องการประยุกต์ใช้หลักการในพระคัมภีร์ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นต่างๆของวิถีชีวิต
4. สรุปหลักการเก้าประการ(ให้ไว้ในแบบเรียน)สำหรับตัดสินใจเกี่ยวกับวิถีชีวิต

บุตรชายที่เชื่อฟัง

แม่ชาวอัฟริกันออกไปข้างนอกเพื่อเช็ควิดูลูกชายเล็กที่กำลังเล่นอยู่ใต้ต้นไม้ นางตกใจมากที่เห็นงูพิษตัวใหญ่ห้อยอยู่บนต้นไม้เหนือศีรษะลูกชายของนาง งูนั้นดูเหมือนกำลังจะงัดเด็กชาย แม่รู้ว่าถ้านางพยายามจะเตือนลูกชาย เขาจะมองขึ้นไปแทนที่จะรีบหนีออกไปอย่างรวดเร็ว แทนที่จะอธิบาย นางร้องเรียกเขา "กัม ต่ำถึงพื้นเดี๋ยวนี้เลยนะลูก" เด็กชายประหลาดใจแต่เพราะเขาถูกสอนให้เชื่อฟัง เขาจึงทำตาม แล้วแม่พูดว่า "อยู่ต่ำๆและคลานมาหาแม่" อีกครั้งหนึ่งที่เขาเชื่อฟังและปลอดภัยจากงูนั้น

ทำไมเด็กชายเชื่อฟังแม่ไม่เข้าใจเหตุผลของคำสั่ง? เขานับถือแม่ของเขาเพราะเขาถูกสอนให้เชื่อฟังอยู่แล้ว และเขาได้รับการแก้ไขให้ถูกต้องเมื่อเขาไม่เชื่อฟัง เขา วางใจแม่ของเขาด้วยเพราะเขารู้ว่าแม่ของเขา รักเขา เราควรเชื่อฟังพระเจ้า อย่างสิ้นเชิง ไม่ใช่เพราะเรากลัวการเตือนสอนของพระองค์ แต่เพราะเรารู้ว่าพระองค์ทรงรักเรา

แรงจูงใจของความรัก

- » ถ้าเรารักพระเจ้ามากขึ้น จะมีผลอะไรเกิดขึ้นบ้าง? คุณสามารถพิจารณาคำถามนี้ได้โดยเติมข้อความนี้ให้สมบูรณ์: "ถ้าฉันรักพระเจ้ามากขึ้น ฉันจะ..."

ผลประการหนึ่งของการรักพระเจ้ามากขึ้นอธิบายไว้ใน ฟิลิปปี 1:9-11:

และข้าพเจ้าอธิษฐานว่าขอให้ความรักของท่านทวียิ่งขึ้นพร้อมกับความรู้และวิจรรย์ญาณทุกด้าน เพื่อท่านทั้งหลายจะสังเกตเห็นได้ว่าสิ่งใดประเสริฐที่สุด เพื่อท่านจะได้เป็นคนบริสุทธิ์ เป็นคนไม่มีที่ติได้ในวันแห่งพระคริสต์ และเป็นคนที่เต็มบริบูรณ์ด้วยผลแห่งของความชอบธรรมซึ่งเกิดขึ้นโดยทางพระเยซูคริสต์เพื่อถวายพระเกียรติและการยกย่องแด่พระเจ้า

ข้อพระคัมภีร์ตอนนี้กล่าวถึงกระบวนการที่ดำเนินอยู่ในชีวิตของผู้เชื่อ ความรักของเขาควรจะเพิ่มขึ้นอยู่เสมอไป เมื่อความรักที่เขามีต่อพระเจ้าพัฒนาขึ้น ความสามารถของเขาที่จะแยกแยะว่าอะไรดีที่สุดในที่มั่นคงและเจริญขึ้น เมื่อเขาแยกแยะว่าอะไรดีที่สุดในที่ เขาก็จะปรับชีวิตของเขาให้มุ่งไปที่สิ่งที่ดีที่สุด สิ่งนี้ต้องเกิดขึ้นเพื่อคริสเตียนจะได้บริสุทธิ์ปราศจากความผิด

ดังทารกแรกเกิดที่มีเวลาทั้งชีวิตในการเรียนรู้และเติบโตอยู่เบื้องหน้าเขา เราเองในเวลาของการกลับใจมาเชื่อ ก็ไม่ได้เข้าใจความจริงทั้งหมดที่จะนำทางชีวิตของเรา ในข้อพระคัมภีร์ดังกล่าวข้างต้น เปาโลเขียนถึงคนที่เป็นคริสเตียนมาแล้วระยะหนึ่ง เปาโลอธิษฐานว่าพวกเขาจะรักพระเจ้ามากขึ้นและโดยรักนั้นจะสามารถเข้าใจและเชื่อฟังพระประสงค์ของพระเจ้าได้ดีขึ้น

เราควรคาดหวังที่จะพัฒนาชีวิตของเราอย่างต่อเนื่อง ขณะที่พระเจ้าประทานวิจรรย์ญาณ พระเจ้าต้องการการเชื่อฟังอย่างสมบูรณ์ในทุกด้านของชีวิตเรา ไม่ใช่เพียงการปฏิบัติศาสนกิจเท่านั้น

เราไม่ควรสันนิษฐานว่าเรารู้ทุกสิ่งที่เราต้องรู้เกี่ยวกับวิธีดำเนินชีวิตแล้ว เราไม่ควรสันนิษฐานว่าเราได้ปรับทุกสิ่งที่เป็นในในชีวิตแล้ว

บางด้านที่ผู้เชื่อควร พัฒนา

1. ความระมัดระวังเกี่ยวกับ อิทธิพล (สุภาพิต 22:1, มัทธิว 5:14-16)

มีสิ่งที่คุณทำแต่ไม่อยากให้คนอื่นทำหรือเปล่า? คุณจะผิดหวังหรือไม่เมื่อเห็นศิษยาภิบาลของคุณทำสิ่งที่คุณทำ?

2. การควบคุมตนเอง (สุภาพิต 16:32, สุภาพิต 25:28; กาลาเทีย 5:22-23)

คุณควบคุมความรู้สึกและ ความปรารถนาของคุณพอที่จะทำสิ่งที่ควรทำหรือไม่ หรือบางครั้งคุณยอมให้ความรู้สึกของคุณทำให้คุณทำในสิ่งที่คาดหวังในผู้ไม่เชื่อ?

3. การดูแล สุขภาพ (1 โครินธ์ 6:19, 1 โครินธ์ 10:31)

คุณดูแล ร่างกายของคุณเหมือนเป็นเครื่องมือที่ไม่มีอะไรทดแทนได้ มอบถวายเพื่องานของพระเจ้าหรือไม่? ในเมื่อร่างกายของคุณเป็นของพระเจ้า ก็ไม่ควรถูกทำลาย คุณต้องดูแลร่างกายอย่างระมัดระวัง

4. การเลือกสรรหนทางการ (โคโลสี 3:17, 1 โครินธ์ 6:12)

สรรหนทางการของคุณมักจะนำคุณไปสู่การต่อสู้กับการทดลองโดยทำให้เกิดความคิดหรือทัศนคติที่ผิดหรือไม่? จงระวังอะไรก็ตามที่แสดงให้เห็นว่าบป็นาสนใจหรือ นำขบขัน

5. ธรรมเนียมปฏิบัติ (โรม 13:9, โคโลสี 3:19, 1 ทิโมธี 2:8, 1 เปโตร 3:2)

จงปฏิบัติต่อผู้อื่น ด้วยความนับถือ เพราะคนเราถูกสร้างตามพระฉายาของพระเจ้าและมีจุดหมายนิรันดร์ คนเรามีธรรมเนียมในการแสดงความสุขภาพอ่อนน้อม คุณควรเรียนรู้ที่จะมีความสุขภาพอ่อนน้อมให้เป็นที่ประจักษ์แก่ผู้คน คุณควรเมตตาแม้แต่ต่อคนที่ไม่สมควรได้รับ

6. ธุรกิจ จริยธรรม (สุภาพิต 20:23)

คุณซื่อสัตย์ในธุรกิจทุกอย่างหรือไม่? คุณพูดถึงสิ่งต่างๆตรงตามที่เป็นหรือไม่ หรือทำให้บางคนคิดไม่ตรงตามความเป็นจริง?

7. การตรงต่อเวลา (กาลาเทีย 5:14)

เวลาเป็นทรัพยากรที่มีค่าซึ่งเราควรใช้เพื่อพระเจ้า คุณให้คุณค่าเรื่องเวลาของคุณและของผู้อื่นโดยรักษาตารางเวลาเท่าที่จะทำได้หรือไม่?

8. การแต่งกาย (1 ทิโมธี 2:9, 1 เปโตร 3:3-4)

เสื้อผ้าของคุณแสดงออกถึงค่านิยมเหล่านี้หรือไม่?

- ความเหมาะสม - ปกปิดร่างกายอย่างเพียงพอ
- ความถ่อมใจ - ไม่พยายามดึงความสนใจหรือความชื่นชมที่เกินควรจากการแต่งกายของคุณ
- ความมธยัสถ์ - ไม่ซื้อเสื้อผ้าแพงกว่าที่จำเป็น

9. ภาษา (โคโลสี 4:6, เอเฟซัส 4:29)

การสนทนาของคุณบริสุทธิ์ เป็นที่ถวายเป็นเกียรติแต่พระเจ้าและเป็นที่น่าเชื่อถือของคนอื่นหรือไม่? ถ้อยคำมากมายที่โลกใช้เป็นคำอุทานมาจากคำหยาบคาย หรือคำศัพท์ที่ใช้เรียกพระเจ้า

10. ความน่าเชื่อถือ (สดุดี 61:8; สุภาษิต 20:6, สุภาษิต 28:20)

คุณรักษาสัญญาหรือไม่? ผู้คนจะคาดหวังให้คุณทำตามคำพูดได้หรือไม่? คุณลืมนำคำสัญญาของคุณถ้าไม่สะดวกหรือเปล่า?

คนมากมายไม่จริงจังกับความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาของตน พวกเขาถูกรับผิดชอบต่อคำสั่งปกติของพระคัมภีร์โดยไม่ตระหนักว่าคำสั่งเหล่านั้นมีการนำไปใช้ได้หลายทาง

เราต้องตระหนักว่าการปรับปรุงแก้ไขนั้นเชื่อมโยงกับการเพิ่มขึ้นของความรักของเราต่อพระเจ้า เราจำเป็นต้องใคร่ครวญข้อพระคัมภีร์ที่เราเริ่มในบทเรียนนี้ (ฟิลิปปี 1:9-11). ถ้าความรักของเราเพิ่มขึ้น วิचारณญาณ และการเลิกพฤติกรรมที่ถูกต้องของเราควรจะพัฒนาขึ้น

สำหรับการแบ่งปันในกลุ่ม

- » อะไรคือตัวอย่างการเปลี่ยนแปลงในชีวิตของคุณเมื่อพระเจ้าสำแดงแก่คุณว่า ทัศนคติ นิสัย หรือการกระทำนั้นๆ ไม่ใช่สิ่งที่ดีที่สุด?
- » มีบางอย่างในวิถีชีวิตของคุณที่คุณรู้ว่าควรเปลี่ยนแปลงหรือไม่? คุณจะทำไหม?
- » คุณกำลังทำบางอย่างที่ไม่แน่ใจว่าพระเจ้าจะพอพระทัยหรือไม่?
- » คุณยินดีที่จะยอมให้พระเจ้าสำแดงในคำอธิษฐาน ถึงสิ่งที่คุณควรเปลี่ยนแปลงหรือไม่?

ให้เรายินดีที่จะ อธิษฐานในสัปดาห์นี้อย่างเปิดใจเพื่อให้พระเจ้าสำแดงแก่เราถึงค่านิยมของพระองค์และการเปลี่ยนแปลงใดใดที่พระองค์ประสงค์จะทำในชีวิตของเรา คุณจะยินดีทำไหม? สัปดาห์หน้าฉันจะถามว่าคุณได้ทำหรือเปล่า

การประยุกต์ใช้ส่วนตัวเกี่ยวกับหลักการจากพระคัมภีร์

- » คุณเคยสังเกตถึงความแตกต่างท่ามกลางหมู่คริสเตียนหรือไม่ โดยเฉพาะเกี่ยวกับคำถามภาคปฏิบัติถึงสิ่งที่พวกเขาทำและไม่ทำ? ทำไมจึงมีความแตกต่างเหล่านี้ ในเมื่อพวกเขาใช้พระคัมภีร์เหมือนกัน? ในเมื่อมีความแตกต่างมากมายท่ามกลางคริสเตียน สิ่งที่เราทำนั้นสำคัญจริงหรือไม่? ทำไม?

ไม่ใช่คริสเตียนทุกคนเห็นด้วยกันในรายละเอียดถึงการดำเนินชีวิตตามหลักการและค่านิยมของพระคัมภีร์ แต่คริสเตียนต้องจริงจังในการดำเนินชีวิตที่สอดคล้องกับสิ่งที่เขาเชื่อ

พฤติกรรม การเลือกสรรหนทางการ และการแต่งกาย ล้วนแสดงถึงบางอย่างเกี่ยวกับแนวโน้มของจิตใจ

นี่คือหลักการบางประการที่ผู้เชื่อทุกคนควรระลึกถึงเมื่อเขาพยายามแยกแยะถึงสิ่งที่ดีที่สุดในวันต่าง ๆ ของวิถีชีวิต

หลักการสำหรับวิถีชีวิต การตัดสินใจ

1. เราต้องเชื่อฟัง พระบัญชาในพระคัมภีร์ทุกอย่างต่อคริสเตียน

พระเยซูตรัสใน มัทธิว 5:19,

"เพราะฉะนั้น ใครทำให้ข้อเล็กน้อยเพียงข้อหนึ่งในพระบัญญัตินี้ มีความสำคัญน้อยลง และสอนคนอื่นให้ทำอย่างนั้นด้วย คนนั้นจะได้ชื่อว่าเป็นผู้เล็กน้อยที่สุดในแผ่นดินสวรรค์ แต่ใครที่ประพฤติ และสอนตามธรรมบัญญัติ คนนั้นจะได้ชื่อว่าเป็นใหญ่ในแผ่นดินสวรรค์"

เราไม่สามารถเลือกจุดที่เราคิดว่าสำคัญที่สุดได้ ไม่มีข้อพระคัมภีร์ใดที่ไม่สำคัญพอที่จะละเลยได้

2. พระบัญชาของพระเจ้ก็เพื่อประโยชน์ของเรา

เฉลยธรรมบัญญัติ 10:12-13,

"และบัดนี้ คนอิสราเอล พระยาห์เวห์พระเจ้าของท่านมีพระประสงค์อะไรจากท่าน? นอกจากให้ยำเกรงพระยาห์เวห์พระเจ้าของท่าน ให้ดำเนินตามทางทั้งสิ้นของพระองค์ ให้รักพระองค์ ให้ปรนนิบัติพระยาห์เวห์พระเจ้าของท่านด้วยสุดจิตสุดใจของท่าน และให้รักษาพระบัญญัติของพระยาห์เวห์และกฎเกณฑ์ของพระองค์ ซึ่งข้าพเจ้ากำลังบัญชาท่านในวันนี้ เพื่อประโยชน์ของท่าน?"

สดุดี 84:11,

"เพราะพระยาห์เวห์พระเจ้าทรงเป็นดวงตะวันและเป็นโล่ พระยาห์เวห์ประทานความโปรดปราน และเกียรติ พระองค์มิได้ทรงหวงสิ่งดีอันใดไว้ จากบรรดาผู้ที่ดำเนินในความซื่อสัตย์"

พระเจ้าไม่ได้หวงสิ่งดีไว้จากเรา หรือบัญชาสิ่งที่อันตรายสำหรับเรา เราจะไม่มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นโดยปราศจากข้อบังคับของพระองค์ การปฏิเสธการทรงนำของพระองค์ก็คือการสงสัยในพระสติปัญญาและความรักของพระองค์ เราพิสูจน์ว่าเรามีความเชื่อที่แท้จริงในความดีและพระปัญญาของพระเจ้าเมื่อเราเชื่อฟังคำแนะนำจากพระวจนะของพระองค์แทนที่จะทำตามความคิดของมนุษย์

3. เสรีภาพ คริสเตียนไม่ใช่เสรีภาพจากการเชื่อฟังพระเจ้า

เปาโลเขียนเรื่องนี้ถึงคริสเตียนใน 1 โครินธ์ 9:21:

"ต่อพวกที่อยู่นอกธรรมบัญญัติ [ของโมเสส] ข้าพเจ้าก็เป็นเหมือนคนนอกธรรมบัญญัติ (ข้าพเจ้าไม่ได้อยู่นอกพระบัญญัติของพระเจ้า แต่อยู่ใต้พระบัญญัติแห่งพระคริสต์) เพื่อจะได้พวกที่อยู่นอกธรรมบัญญัตินั้นมา"

เราได้รับการปลดปล่อยจากกรรมบัญญัติ—ทั้งระบบของโมเสสและข้อกำหนดทางศีลธรรมของพระเจ้า—เป็นเครื่องมือของการถือว่าชอบธรรม เพราะเรารอดโดยพระคุณและไม่ใช่โดยการทำตามพระบัญชาของพระเจ้า เราได้รับการปลดปล่อยจากการลงโทษของกรรมบัญญัติด้วยเพราะบาปที่เราได้รับการอภัย

อย่างไรก็ตาม เราไม่ได้เป็นอิสระจากข้อกำหนดให้เชื่อฟังพระเจ้าหรือจากหน้าที่ให้รัก "พี่น้องทั้งหลาย เพราะว่าท่านถูกเรียกให้มีเสรีภาพ ขอแต่เพียงอย่าถือโอกาสใช้เสรีภาพเพื่อทำตามเนื้อหนัง แต่จงรับใช้กันและกันด้วยความรักเถิด" (กาลาเทีย 5:13)⁸ ดังที่ 1 โครินธ์ 9:21 (ข้างต้น) แสดงให้เห็นว่าเราอยู่ใต้สิทธิอำนาจของพระเจ้า พระประสงค์ของพระองค์สำหรับเรา ถูกเปิดเผยไว้ในพระคัมภีร์

การยึดถือบัญญัติ เป็นคำเฉพาะที่บางครั้งคนใช้เมื่อพวกเขาถกเถียงกันเรื่องประเด็นต่างๆเกี่ยวกับการเชื่อฟังพระเจ้า เป็นสิ่งสำคัญที่ต้องเข้าใจนิยามที่เหมาะสมของคำนี้ **การยึดถือบัญญัติเป็นความเชื่อผิดที่ว่าคนเราจะได้รับความรอดหรือ ก้าวสู่ความเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณโดยการรักษาข้อกำหนดบางอย่างแทนที่จะเป็นโดยพระคุณเท่านั้น.** อย่างไรก็ตาม *ไม่ใช่* การยึดถือบัญญัติสำหรับคนเราที่จะเข้าใจว่าเขาควรเชื่อฟังพระเจ้าในรายละเอียดทุกอย่างของชีวิตเพราะเขาต้องการทำให้พระเจ้าพอพระทัย

"เมื่อท่านทั้งหลายพ้นจากบาปแล้ว ท่านก็ได้เป็นทาสของความชอบธรรม" (โรม 6:18).

4. ถ้าเรา รักพระเจ้า เราต้องการที่จะรู้พระประสงค์ของพระองค์ไม่ใช่หลีกเลี่ยง

1 ยอห์น 5:2-3 กล่าวว่า

โดยข้อนี้ เราจึงรู้ว่าเรารักคนทั้งหลายที่เป็นลูกของพระเจ้า คือเมื่อเรารักพระเจ้า และประพฤติตามพระบัญญัติของพระองค์ เพราะว่าความรักต่อพระเจ้าเป็นอย่างนี้ คือเมื่อเราประพฤติตามพระบัญญัติของพระองค์ และพระบัญญัติของพระองค์นั้นไม่เป็นภาระหนักเกินไป⁹

เยเรมีย์ 31:33 กล่าวว่า "แต่นี้จะเป็นพันธสัญญาซึ่งเราจะทำกับเชื้อสายของอิสราเอล... เราจะบรรจुกรรมบัญญัติไว้ในเขาทั้งหลาย และเราจะจารึกมันไว้บนดวงใจของเขา"

คนที่รักพระเจ้าจะไม่ถามก่อนว่า "พระเจ้าจะลงโทษฉันที่ทำสิ่งนี้รึเปล่า?" แต่ "พระเจ้าจะทรงพอพระทัยสิ่งใดมากที่สุด?" หรือ "อะไรคือสิ่งที่ยอดเยี่ยมที่สุด?" (ฟิลิปปี 1:10, ทิตัส 3:8).

5. พระคัมภีร์ให้พื้นฐานในการการตั้งกฎสำหรับชีวิตของเรา

พระคัมภีร์ไม่เพียงแต่ให้หลักการทั่วไปเท่านั้น บางตอนอยู่ในการบ้าน 2 ซึ่งให้พื้นฐานสำหรับการดำเนินชีวิตคริสเตียนอย่างถาวร บางตอนให้แนวทางสำหรับวิถีชีวิตคริสเตียนอย่างเจาะจง

8 ฉบับมาตรฐาน

9 ฉบับมาตรฐาน

6. กฎต่างๆเกี่ยวกับรายละเอียดของชีวิตไม่ใช่ความเชื่อที่สำคัญที่สุดของเรา

พวกฟาริสีทำผิดพลาดในการเน้นมากกับสิ่งเล็กน้อยใน มัทธิว 23:23, พระเยซูตรัสกับพวกเขา

วิบัติแก่พวกเจ้า พวกธรรมาจารย์และพวกฟาริสี คนหน้าซื่อใจคด! เพราะพวกเจ้าถวายนิตยทานที่เป็นสาระแห่น ลูกผักชี และยี่หระ แต่เรื่องที่สำคัญกว่าในธรรมบัญญัติ คือความยุติธรรม ความเมตตาและความเชื่อนั้นพวกเจ้ากลับละเลย การถวายนิตยทานนั้นเจ้าก็ควรปฏิบัติ แต่ไม่ควรละเลยเรื่องที่สำคัญนั้นด้วย

ข้อนี้ไม่ได้กล่าวว่ามีความจริงบางอย่างที่ไม่สำคัญ แต่กล่าวว่าบางอย่างนั้นสำคัญกว่าอย่างอื่น เราควรพูดถึงสิ่งที่สำคัญที่สุดมากกว่า

7. การรักษากฎต่างๆนั้นไม่เพียงพอ ที่จะพิสูจน์การเชื่อฟังและความรักของเราต่อพระเจ้า

ในการตอบโต้กับพวกฟาริสีนั้นพระเยซูตรัสว่า (มัทธิว 23:25),

วิบัติแก่พวกเจ้า พวกธรรมาจารย์และพวกฟาริสี คนหน้าซื่อใจคด! เพราะพวกเจ้าขัดชำระถ้วยชาม แต่ภายนอก ส่วนภายในถ้วยชามนั้นเต็มไปด้วยการโจรกรรมและการมัวเมาภิเลส

คนหนึ่งอาจดำเนินชีวิตอย่างเคร่งครัด แต่ไม่ได้รักพระเจ้าหรือแม่แต่จะเชื่อฟังพระองค์อย่างเต็มที่ในทางตรงข้าม คนหนึ่งอาจรักพระเจ้าอย่างสุดใจแต่ก็ไม่เห็นเหตุผลสำหรับมาตรฐานบางอย่าง ดังนั้น คนที่เคร่งศาสนาไม่จำเป็นต้องมีชีวิตฝ่ายวิญญาณที่ดีกว่า

8. ความเชื่อมั่นในคำพยานของคนอื่นไม่ได้ขึ้นอยู่กับรายละเอียดเล็กน้อยในวิถีชีวิตของเขา

ใน โรม 14:10 เปาโลถามพวกคริสเตียน

แต่ตัวท่านเล่า ทำไมจึงกล่าวโทษพี่น้องของท่าน? หรือ ทำไมท่านจึงดูหมิ่นพี่น้องของท่าน? เพราะว่าเราทุกคนต้องยืนอยู่หน้าบัลลังก์พิพากษาของพระเจ้า

ข้อนี้เป็นตอนที่ถกเถียงกันเรื่องทัศนคติต่างๆของคริสเตียนที่แตกต่างกันเกี่ยวกับประเด็นของภาคปฏิบัติ มีความไม่เห็นด้วยกันอย่างจริงจังเกี่ยวกับสิ่งที่คริสเตียนควรทำหรือไม่ควรทำ

ผู้เชื่อคนอื่นอาจไม่เห็นด้วยกับการตีความข้อพระคัมภีร์บางตอนของเรา หรือเขาอาจไม่เห็นอันตรายของบางสิ่งที่เราปฏิบัติ อาจเป็นว่า พระเจ้าทรงทำงานในแง่มุมที่ต่างออกไปในชีวิตของเขา หรือพระเจ้าทรงให้เขาอยู่ในบริบททางวัฒนธรรมที่ต่างออกไป นั่นไม่ได้หมายความว่าคนนั้นไม่ได้เป็นคริสเตียนที่แท้จริง

- » คุณคิดอย่างไรต่อข้อความนี้? "พระเจ้าจะสำแดงแก่ทุกคนถึงความจริงเกี่ยวกับวิธีดำเนินชีวิต ดังนั้นคริสเตียนทุกคนควรจะปฏิบัติตนเหมือนกัน"

คริสเตียนไม่เคยมีข้อตกลงร่วมกันเกี่ยวกับการปฏิบัติทุกอย่างของชีวิต ผู้คนที่รักพระเจ้าและดำเนินชีวิตตามทางของพระเจ้าไม่ได้เห็นด้วยกันทั้งหมดเกี่ยวกับการปฏิบัติและรายละเอียดของหลักข้อเชื่อ เป็นสิ่งผิดถ้าเราจะพูดว่าผู้อื่นไม่ใช่คริสเตียนเพราะพวกเขาตีความหรือประยุกต์ใช้พระคัมภีร์แตกต่างออกไป เราอาจยอมรับพวกเขาว่าเป็นคริสเตียนที่แท้จริงแม้เราคิดว่าความคิดเห็นของพวกเขาผิด พระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ไม่ได้ทำให้คริสเตียนทุกคนมีวิถีชีวิตที่เหมือนกันหมด

เราต้องพร้อมด้วยเช่นกันที่จะเรียนรู้จากทัศนคติของคริสเตียนคนอื่นๆ ความเยอหยิ่งทำให้เราคิดว่า เรา หรือกลุ่มคนในคริสตจักรของเรา ดีความหรือประยุกต์ใช้พระวจนะได้อย่างสมบูรณ์ จิตใจที่ อ่อนน้อม สอนง่าย ยอมรับได้ ปลูกฝังเอกภาพของคริสเตียนและเสริมสร้าง พระกายพระคริสต์

9. ความอดทนต่อความคิดเห็นที่หลากหลายไม่ใช่ข้อแก้ตัวของความประมาท

“ขอให้ทุกคนมีความแน่ใจในความคิดเห็นของตนเถิด” (โรม 14:5).

“แต่คนที่มีความสงสัยอยู่นั้น ถ้าเขากินก็มีความผิด เพราะเขาไม่ได้กินตามที่ตนเชื่อ ทั้งนี้เพราะการกระทำใดๆ ที่ไม่ได้เกิดจากความเชื่อก็เป็นบาปทั้งสิ้น” (โรม 14:23).

เมื่อคนเราฝ่าฝืนจิตสำนึกของตนจะมีผลเสียร้ายแรง ถ้าคนเราตัดสินใจที่จะทำบางอย่างที่เขาคิดว่าผิด เขาก็มีมลทินบาป มีพระพรสำหรับคนที่ดำเนินในความสว่างที่พระเจ้าประทานให้ (1 ยอห์น 1:7).

สำหรับการแบ่งปันในกลุ่ม

การอภิปรายในหัวข้อนี้ไม่ใช่เรื่องยาก นักเรียนบางคนอาจเน้นความจำเป็นที่คริสตจักรต้องกำหนดกฎความประพฤติ บางคนอาจเน้นเรื่องความอดทนต่อความแตกต่าง

พยายามให้มีการพิจารณาอย่างเที่ยงตรงเกี่ยวกับหลักการแก้ประการดังกล่าวข้างต้น

- » หลักการใดที่คุณคิดว่าคนส่วนมากลืม?
- » หลักการใดที่คุณมักจะลืม?

อธิษฐาน

พระบิดาในสวรรค์

ข้าพระองค์ต้องการให้ความรักต่อพระองค์เพิ่มขึ้นเสมอไป ข้าพระองค์ต้องการเข้าใจพระประสงค์ของพระองค์ที่มีต่อข้าพระองค์มากขึ้น

ขอทรงช่วยให้ข้าพระองค์เรียนรู้ที่จะแยกแยะว่าอะไรที่จะทำให้พระองค์พอพระทัยที่สุดเพื่อข้าพระองค์จะได้ดำเนินชีวิตที่บริสุทธิ์และปราศจากตำหนิ

ขอทรงช่วยให้ข้าพระองค์มองเห็นนิสัยและทัศนคติที่จำเป็นต้องเปลี่ยนแปลง และให้มีนิสัยและทัศนคติที่ถวายเกียรติแด่พระองค์

ข้าพระองค์ปรารถนาที่จะเกิดผลเพื่อพระเกียรติของพระเจ้า

อาเมน

การบ้านบทที่ 2

1. ศึกษา 1 โครินธ์ 13. บทนี้บรรยายถึงชีวิตของคนที่มีความรักที่ควรมีต่อผู้อื่น ให้พระเจ้าสำแดงว่าพระองค์ประสงค์จะเปลี่ยนแปลงคุณอย่างไรเพื่อให้ชีวิตของคุณมั่นคงในความรักมากขึ้น เขียนรายการการเปลี่ยนแปลงที่คุณอยากให้พระเจ้าช่วยให้เกิดขึ้นในชีวิตของคุณ
2. ศึกษาข้อพระคัมภีร์ต่อไปนี้ที่วางพื้นฐานสำหรับความประพฤติคริสเตียนอย่างรอบคอบ
 - 1 โครินธ์ 6:19-20
 - 1 โครินธ์ 10:31
 - 1 โครินธ์ 11:14-15
 - 1 ทิโมธี 2:9-10
 - 1 เปโตร 3:3-4
 - สดุดี 19:14
 - สดุดี 101:3
3. เขียนความหมายพื้นฐานของแต่ละตอน บรรยายรายละเอียดของวิถีชีวิตที่คุณเชื่อว่า คุณควรปฏิบัติตามข้อพระคัมภีร์เหล่านั้น

บทที่ 3

งาน

วัตถุประสงค์ของบทเรียน

1. อธิบายสิ่งที่พระคัมภีร์สอนเกี่ยวกับงาน
2. สาธิตถึงลักษณะของจริยธรรมคริสเตียนเกี่ยวกับงาน

บาทหลวงลอว์เรนซ์, คนทำงานเพื่อพระเจ้า

บาทหลวงลอว์เรนซ์เป็นนักบวชธรรมดาผู้อาศัยในอารามในช่วงปี 1600 ท่านมีชื่อเสียงในการทำงานธรรมดา—ปอกมันฝรั่ง ล้างจาน ฯลฯ—ด้วยความรักของพระเจ้าและไม่ยอมให้มีการทรงสถิตย์อยู่ของพระเจ้าอยู่ไกลจากความคิดของท่าน ท่านทำให้พระเจ้าเป็นจุดศูนย์กลางในชีวิตทั้งหมดของท่าน รวมทั้งงานของท่านด้วย

การฝึกฝนการทรงสถิตย์อยู่ของพระเจ้า เป็นหนังสือสั้นๆซึ่งมีผู้อ่านนับล้านๆ คน มีคำสัมภาษณ์และจดหมายจากบาทหลวงลอว์เรนซ์ ท่านเขียนว่า "การชำระให้บริสุทธิ์ของเราไม่ได้ขึ้นอยู่กับภาระเปลี่ยนงานของเรา แต่ทำสิ่งนั้นเพื่อเห็นแก่พระเจ้าซึ่งโดยปกติเราทำเพื่อตนเอง"

- » งานคืออะไร? งานเป็นเพียง *การรับจ้าง*—ถูกจ้างให้ทำบางอย่างหรือเปล่า?

งานประกอบด้วย *การรับจ้าง* แต่ก็รวมถึงงานดูแลตัวเองและผู้อื่น การจัดการกับสิ่งต่างๆที่เรามี การผลิตสิ่งของ การทำธุรกิจเพื่อผลกำไร และการช่วยเหลือผู้อื่นแบบให้เปล่า

- » คริสเตียนควรทำงานหรือไม่? ทำไม?

หลายคนคิดว่าจะเป็นการดีเยี่ยมที่จะมีเงินเพียงพอโดยไม่ต้องทำงาน พวกเขาคิดว่าชีวิตที่สุขสำราญที่สุดก็คือชีวิตที่ว่างจากการงาน

ความเข้าใจจากพระคัมภีร์เรื่องงาน

จงคิดถึงว่าพระเจ้าออกแบบสร้างโลกมาอย่างไรในปฐมกาล มันเป็นเรื่องที่สมบูรณ์ มีสิ่งแวดล้อมที่ดีเลิศสำหรับมนุษย์ผู้แรกที่พระเจ้าทรงสร้าง พระเจ้าประทานงานให้มนุษย์ผู้แรก พระเจ้าสามารถออกแบบโลกให้ตอบสนองความต้องการทุกอย่างของมนุษย์โดยปราศจากงานก็ได้ แต่พระองค์ไม่ทำเช่นนั้น พระเจ้าทรงรู้ว่าชีวิตที่ดีที่สุดสำหรับคนเรานั้นต้องมีงานอยู่ด้วย

พระเจ้าทรงวางแผนสำหรับงานของเราให้มีส่วนเกี่ยวข้องกับ ความสัมพันธ์ของเรา คนเราต้องเรียนรู้ที่จะร่วมมือ ฟังพากันและกัน เป็นที่ไว้วางใจได้ต่อกันและกัน ใช้จุดเด่นและช่วยผู้อื่นที่มีจุดอ่อน เพชฌิมความท้าทายด้วยกัน หาทางออกกับความไม่เห็นด้วยกัน แก้ไขความผิดพลาด รับการฝึกอบรม และอบรมผู้อื่น

พระเจ้าประทานให้มนุษย์มีสิทธิอำนาจและความรับผิดชอบในการบริหารแผ่นดินโลก นำโลกให้มาอยู่ภายใต้การควบคุม และพัฒนาโลกเพื่อพระเกียรติของพระองค์ งานที่ได้รับมอบหมายนี้ นำสู่การพัฒนาเกษตรกรรม การเลี้ยงสัตว์ การทำเหมืองแร่จากแผ่นดิน และพัฒนาการด้านเทคโนโลยี

พระเจ้าทรงสร้างเราเหนือกว่าทุกสิ่งในธรรมชาติ เพราะเรามีบางอย่างที่เป็นธรรมชาติของพระองค์ในเรา สดุดี 8:6-8 กล่าวว่า

พระองค์ทรงให้เขา(มนุษย์)ปกครองผลงานแห่งพระหัตถ์ของพระองค์ พระองค์ทรงให้ทุกสิ่งอยู่ใต้เท้าเขา คือฝูงแพะแกะและฝูงวัวทั้งสิ้น ทั้งสัตว์ป่าด้วย ตลอดทั้งนกบนฟ้า ปลาในทะเล และสิ่งใดๆ ที่แหวกว่ายอยู่ตามทะเล

เนื่องจากความบาปครั้งแรก โลกได้เปลี่ยนแปลงไป งานจึงเติมด้วยความยากลำบากและความท้อแท้ซึ่งไม่ได้อยู่ในการออกแบบของพระเจ้าตั้งแต่ต้น อย่างไรก็ตาม เราต้องตระหนักว่าพระเจ้าทรงออกแบบให้เราต้องมีงาน

งานของเราคล้ายกับพระราชกิจของพระเจ้าในการทรงสร้าง งานเป็นวิถีของมนุษย์ในการปรับเปลี่ยนสภาพแวดล้อมของตน การหาเลี้ยงชีพไม่ใช่เป็นจุดมุ่งหมายเดียวของงาน คนเรามีสัญชาตญาณในการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมของตน พวกเขาพยายามปรับปรุงบ้านของเขา พวกเขาพยายามทิ้งขยะ คนที่ไม่มีความปรารถนาที่จะทำงานก็จะขาดความปรารถนาและความสามารถในการเปลี่ยนแปลงสิ่งแวดล้อมของเขา เขาได้ละทิ้งส่วนหนึ่งของความเป็นมนุษย์

» คุณคิดอะไรเมื่อคุณเห็นบ้านหรือสวนที่ไม่ได้รับการดูแลอย่างดี?

แนวโน้มของมนุษย์ต่อ การสร้าง การวางแผน การจัดระเบียบและการผลิต—งาน เป็นส่วนหนึ่งของพระฉายาของพระเจ้าในมนุษย์ ดังนั้นงาน *ทุกอย่าง* เป็นสิ่งมอบถวายสำหรับคริสเตียน งานทุกอย่างเป็นกิจกรรมของการนมัสการเมื่อกระทำเพื่อให้พระเจ้าพอพระทัย (โคโลสี 3:17, 23) พระเยซูตรัสว่าพระบิดาของพระองค์ทรงทำงานและพระองค์ก็ทรงทำด้วย (ยอห์น 5:17).

คุณไม่ควรคิดว่างานเป็นสิ่งจำเป็นที่ไม่รี้นรมย์ เหมือนการกินยาเมื่อเจ็บป่วย งานไม่เพียงแต่เป็นบางอย่างที่จำเป็นต่อการเอาชีวิตรอด มันเป็นส่วนหนึ่งของการออกแบบของพระเจ้าสำหรับมนุษยชาติ

2 เศษโคลินกา 3:10 กล่าวว่าเราควรทำงาน "แม้เมื่อเราอยู่กับพวกท่าน เราก็ได้กำชับอย่างนี้ว่า: ถ้าใครไม่ยอมทำงาน ก็อย่าให้เขากิน"

เราควรทำอะไร ถ้างานของเราดูเหมือนไม่สำคัญ? มหาตมะ คานธี กล่าวว่า "สิ่งที่คุณทำอาจดูเหมือนไม่สำคัญ แต่ที่สำคัญที่สุดคือคุณต้องทำ" ให้จินตนาการถึง ชายคนหนึ่งผู้ถูกจ้างให้กวาดพื้น นั่นอาจดูเหมือนว่าเป็นงานที่ไม่สำคัญ แต่เขาก็กำลังเลือกสิ่งสำคัญ เมื่อเขาไปทำงานทุกวัน เขาเลือกที่จะทำแทนที่จะใช้เวลาไปอย่างเกียจคร้าน ไม่ให้คุณค่าแก่ใคร เขาเลือกที่จะรับผิดชอบในการเลี้ยงดูตนเองแทนที่จะเป็นกาฝากเกาะเพื่อนหรือครอบครัวกิน เขาดูแลผู้คนที่พึ่งพาเขาอยู่ อาจจะเป็นภรรยาและลูก แทนที่จะบิบบ้างคับพวกเขาให้ไปมองหาความช่วยเหลือ ในการพิจารณาสิ่งต่างๆ เหล่านี้ ช่วยให้เราตระหนักว่าในขณะที่งานเองอาจดูเหมือนไม่สำคัญ แต่ความสำคัญอยู่ที่ว่าเขาเลือกที่จะทำงาน

มีคนมากมายที่ไม่สามารถทำงานได้จริงหรือไม่ใช่ แม้แต่คนที่ไม่สามารถรับจ้างทำงานแลกค่าจ้างได้ เขาก็อาจทำบางอย่างเพื่อช่วยตอบสนองความต้องการของผู้อื่นได้

คริสเตียนควรทำงานเพราะเขามีความรับผิดชอบต่อตัวเองและผู้อื่น คนเราไม่ควรคาดหวังให้ผู้อื่นจัดเตรียมสำหรับความต้องการของเขา ถ้าเขาไม่ยินดีที่จะทำสิ่งที่เขาทำได้

ผู้เชื่อมีความรับผิดชอบต่อครอบครัวของเขาก่อน "ถ้าใครไม่เลี้ยงดูญาติพี่น้อง และโดยเฉพาะคนในครอบครัวแล้ว คนนั้นก็ปฏิเสธความเชื่อ และชั่วยิ่งกว่าคนที่ไม่เชื่อเสียอีก" (1 ทิโมธี 5:8).

ผู้เชื่อได้รับพระบัญชาจากพระวจนะให้ทำงานเพื่อเขาจะสามารถตอบสนองความต้องการของผู้อื่น "คนที่เคยขโมยก็อย่าขโมยอีกต่อไป แต่จงใช้มือ [ของตน] トラกตร้าทำงานที่ดีดีกว่า เพื่อจะได้มีอะไรแจกจ่ายให้คนที่มีความจำเป็น" (เอเฟซัส 4:28). ให้สังเกตความแตกต่างระหว่างคนขโมย ที่เอาบางสิ่งไปโดยไร้ประโยชน์ กับคนที่ทำงานเพื่อจะมีแจกจ่าย คริสเตียนไม่ใช่เป็นเพียงคนที่ไม่ขโมยแต่เป็นคนที่ทำงานเพื่อจะได้แจกจ่าย

คุณสามารถหางานทำได้แม้เมื่อไม่มีใครจ้าง จงหาทางช่วยเหลือและตอบสนองความต้องการของผู้อื่น เป็นสิ่งที่ดีกว่าที่จะมีชีวิตรอยู่แบบนั้นแทนที่จะไม่ทำอะไรเลยและบ่นว่าไม่มีใครช่วย

ผู้เชื่อควรทำงานเลี้ยงดูตัวเองและครอบครัวของตน และสามารถแจกจ่ายให้ผู้อื่นที่มีความต้องการด้วย

วิถีปกติของพระเจ้าในการจัดเตรียมตามความต้องการของเรา

- » คุณจะพูดอะไรกับคนที่พูดว่าเขาจะไม่ทำงานเพราะเขาพึ่งพระเจ้าที่จะทรงจัดเตรียมตามความต้องการของเขา?

ให้จินตนาการว่าวันหนึ่งช่วงปลายฤดูร้อน คุณเดินไปที่สวนหลังบ้านของคุณและพบว่าพื้นที่ส่วนใหญ่มีต้นมะเขือเทศ ข้าวโพด ถั่ว และพืชผักอื่นๆ ขึ้นอยู่ ซึ่งจะเลี้ยงคุณได้เป็นเวลานาน

นั่นดูเหมือนจะเป็นการอัศจรรย์หรือเปล่า? มันเป็นที่เกิดขึ้นกับผู้คนนับพันในช่วงฤดูร้อนที่ผ่านมา พวกเขาเดินไปที่สวนหลังบ้านของเขาและพบกับพืชผลเหล่านั้นที่งอกขึ้นมาและยังมีมากกว่านั้นอีก แต่พวกเขาไม่ได้แปลกประหลาดใจ เพราะสองสามเดือนก่อน พวกเขาได้พรวนดินสำหรับเพาะปลูกแล้วหว่านเมล็ดพืชลงไป และคอยดูแลรดน้ำ ถอนวัชพืชมาเป็นเวลาหลายเดือน ดังนั้นเมื่อพวกเขาเห็นพืชผลเจริญเติบโต มันก็เป็นสิ่งที่เขาคาดหวังอยู่แล้ว

คุณอาจจะโต้ตอบว่า "มันก็ไม่ใช่อัศจรรย์แล้วสิ" แต่พระเจ้าทรงสร้างพืชมานับล้านๆ ต้น และมนุษย์ไม่เคยสร้างเลยสักต้นเดียว สดุดี 104:14 กล่าวว่า "พระองค์ทรงให้หญ้าออกมาเพื่อสัตว์เลี้ยง และให้ผักแก่มนุษย์ได้เพาะปลูก เพื่อเขาจะทำให้เกิดอาหารจากแผ่นดิน" พระเจ้าทรงกระทำ แต่มนุษย์เป็นผู้เตรียมโดยการเตรียมดิน เพาะเมล็ด และรดน้ำตามที่จำเป็น

คนมากมายคิดว่าพระราชกิจของพระเจ้าเป็นสิ่งที่ไม่ปกติ เป็นข้อยกเว้นจากกฎธรรมชาติ เช่นเมื่อพระเยซูรักษา หรือเมื่อดวงอาทิตย์หยุดนิ่ง ดังนั้นในความหมายนั้น การเติบโตของพืชจึงไม่ใช่อัศจรรย์ เพราะมันเป็นเรื่องธรรมดา

แต่ในความปรารถนาการอัศจรรย์ เรามักจะละเลยวิธีการปกติที่พระเจ้าทรงกระทำการ มีคนนับล้านที่เดินไปยังสวนหลังบ้านของตัวเองและไม่พบอะไรที่งอกขึ้นมาเป็นอาหารได้ พวกเขาไม่เข้าไปมีส่วนในวิธีการผลิตอาหารของพระเจ้า กระบวนการที่อาหารงอกขึ้นมา เป็นเพียงหนึ่งตัวอย่างของวิธีทำงานตามปกติของพระเจ้า ตัวอย่างเช่น วิธีปกติของพระเจ้าในการสนองความต้องการก็โดยผ่านทางการทำงานของมนุษย์ สุภาษิต 14:23 สอนเราว่า "มีกำไรอยู่ในงานที่เหนื่อยยากทุกอย่าง" ในขณะที่ สุภาษิต 19:15 เตือนเราว่า "คนขี้เกียจจะต้องหิว"

มีคนที่ปรารถนาให้พระเจ้าประทานบางอย่างแก่เขา แต่เขาปฏิเสธโอกาสที่จะทำงาน เพราะโอกาสเหล่านั้นไม่ใช่สิ่งที่พวกเขาต้องการจะทำ

ถ้าหากว่าคุณยินดีจะทำงานแต่ไม่มีใครจ้างคุณล่ะ? มีงานที่คุณทำได้เพื่อช่วยผู้อื่น และโดยงานนั้น ความต้องการบางอย่างของคุณจะได้รับการสนอง ถ้าคุณไม่มีงานทำ คุณมีเวลา ทำไม่มองไปรอบๆ และดูว่ามีอะไรที่คุณทำได้เพื่อช่วยคนอื่น?

ลองคิดว่า มีคนหนึ่งตกงานและใช้เวลาหลายชั่วโมงทุกวันนั่งเฉยไม่ทำอะไรเลย ไม่มีอะไรที่มีคุณค่าสำหรับเขาที่จะทำได้จริงๆ หรือ? ผู้คนที่อยู่ข้างบ้านของเขาอาจต้องการความช่วยเหลือ มีขยะในสนามของเขาและบนถนนที่ต้องทำความสะอาด มีพื้นดินที่ต้องเตรียมสำหรับปลูกพืชเป็นอาหาร อาจจะมีหนังสือให้เขาอ่านเพื่อเพิ่มพูนความรู้ได้ มีบางคนที่เขาสามารถอธิษฐานเผื่อได้ คนที่นั่นเฉยไม่ทำอะไรเลยมีนายจ้างคนหนึ่งคือเขาเอง และนายจ้างของเขาไม่ได้ผลิตหรือพัฒนาอะไร เขาไม่ได้เป็นนายจ้างที่ดีของตัวเอง ดังนั้นเขาก็อาจจะไม่มีโอกาสได้บริหารคนอื่น

หลายครั้งในหลายที่ คนส่วนใหญ่ไม่มีใครจ้าง พวกเขาผลิตบางอย่างมาแลกเปลี่ยน หรือให้บริการแก่ผู้อื่น สิ่งเหล่านี้คือวิถีทางต่างๆที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมสำหรับเรา

หลักการพระคัมภีร์สำหรับการจ้างงานคริสเตียน

หลักการของความรับผิดชอบและความซื่อสัตย์ จัดเตรียมจริยธรรมบางอย่างสำหรับคริสเตียนที่จะนำไปใช้ในงานของเขาได้

» คริสเตียนควรประยุกต์ใช้หลักการพระคัมภีร์เมื่อเขาทำงานให้นายจ้างได้อย่างไร?

พันธสัญญาใหม่ให้แนวทางสำหรับคนงาน ในเวลาที่เขียนพระธรรมต่างๆในพระคัมภีร์ใหม่ คนงานหลายคนเป็นทาส ลูกจ้างในปัจจุบันแตกต่างจากทาสที่พวกเขาอาจมีโอกาสย้ายงานได้ โดยที่ เสรีภาพนั้นทำให้พวกเขาสามารถยอมรับหรือปฏิเสธข้อตกลงของการว่าจ้างได้ อย่างไรก็ตาม หากพวกเขาตกลงทำงานเพื่อผลประโยชน์บางอย่าง พระคัมภีร์กำหนดให้พวกเขาเป็นคนที่ดี ตราบเท่าที่เขายังอยู่กับนายจ้าง

คุณอาจจะอยู่ในสถานการณ์ที่เลือกงานที่อยากทำไม่ได้ คุณอาจจะถูกบังคับให้ทำงานในสถานการณ์ที่กดดัน คุณยังคงต้องมีทัศนคติของคริสเตียน คนบางคนทำงานช้าและบกพร่องเมื่อถูกบังคับ พวกเขาต้องการแสดงให้เห็นว่าไม่ยินดีที่จะทำงาน เมื่อคนทำอย่างนั้น แสดงว่าเขาไม่มีอิสระ ถ้าคุณต้องการปฏิบัติตัวอย่างอิสระ คุณควรทำงานอย่างมีความสุขและทำงานให้ดี เมื่อคุณทำงานอย่างนั้น คุณปฏิบัติตัวอย่างอิสระ เพราะไม่มีใครจะบังคับคุณให้ทำอย่างนั้นได้

ถ้าไม่มีใครจ้างคุณ คุณเป็นผู้ดูแลตัวเอง คุณเป็นลูกจ้างตัวเองประเภทไหน?

เอเฟซัส 6:5-8 — หลักการของ ความรับผิดชอบ

» ให้นักเรียนคนหนึ่งอ่าน เอเฟซัส 6:5-8 ให้คนในกลุ่มฟัง อภิปรายความหมายของข้อพระคัมภีร์ตอนนี้ แล้วดูรายการด้านล่างเพิ่มเติมจากการสังเกตของคุณ

การประยุกต์ใช้บางประการจาก เอเฟซัส 6:5-8:

1. คนงานต้องเชื่อฟังนายจ้างของเขา ไม่เฉพาะเมื่ออยู่ในสายตา แต่ตลอดเวลา นั้นหมายความด้วยว่าเขาไม่ควรละเลยรายละเอียดที่รู้ว่าจะไม่ถูกตรวจสอบ ("...ไม่เฉพาะแต่ขณะอยู่ในสายตา...")
2. คนงานควรรักษาคุณภาพและความขยันหมั่นเพียรในงานของเขาเหมือนทำงานเพื่อพระเจ้า ("...เหมือนอย่างทาสของพระคริสต์ที่ทำตามพระประสงค์ของพระเจ้า...")
3. คนงานจะได้รับการอวยพรจากพระเจ้าสำหรับ ความสัตย์ซื่อในงานของเขา ("เขาจะได้รับการอวยพรจากองค์พระผู้เป็นเจ้า...")

ทิตัส 2:9-10 — หลักการของ ความซื่อสัตย์

- » ให้นักเรียนคนหนึ่งอ่าน ทิตัส 2:9-10 ให้คนในกลุ่มฟัง อภิปรายความหมายของข้อพระคัมภีร์ตอนนี้ แล้วดูรายการด้านล่างเพิ่มเติมจากการสังเกตของคุณ

การประยุกต์ใช้บางประการจาก ทิตัส 2:9-10:

1. คนงานควร มีความยำเกรงในการตอบสนองต่อการชี้แนะของนายจ้าง ("...อย่าให้เถียงเลย..."). จะมีผลอะไรบ้าง เมื่อคนงานพูดอย่างไม่ยำเกรงนายจ้างให้คนงานคนอื่นฟัง?
 2. คนงานไม่ควรขโมยจากนายจ้าง แม้จะคิดว่าเขาสมควรได้รับค่าจ้างมากกว่าเดิม ("...อย่าให้ยักยอก...")
 3. งานที่สัตย์ซื่อเป็นคำพยานสำหรับพระกิตติคุณ ความไม่สัตย์ซื่อนำความเสื่อมเสียมาสู่พระกิตติคุณ ("...เพื่อเขาทั้งหลายจะเกิดพระเกียรติพระดำรัสสอนของพระเจ้า...")
- » มีตัวอย่างอะไรบ้างเกี่ยวกับวิธีที่คนเราไม่ซื่อสัตย์ในงานของเขา? บรรยายว่าคริสเตียนควรแตกต่างกันอย่างไร

ข้อพระคัมภีร์ในทิตัสและเอเฟซัสกล่าวถึงว่าคนเราควรทำงานถ้ามีคนจ้างให้ทำ หลักการเดียวกันนี้ใช้ได้กับคนที่ถูกจ้างให้สร้างบางอย่างหรือซ่อมแซมบางอย่าง เขาควรทำงานที่มีคุณภาพเหมือนกันกับที่เขาอยากให้คนอื่นทำให้เขา คนที่ทำของขายไม่ควรซ่อนข้อบกพร่องเพื่อทำให้ผู้ซื้อคิดว่าเขาได้ของดีกว่า

การพัฒนาคุณภาพที่ต้องการสำหรับการจ้างงาน

นายจ้างต้องการคนงานที่มีคุณสมบัติอะไรบ้าง? งานวิจัยแสดงให้เห็นว่า นายจ้างต้องการคนที่มีทัศนคติในแง่บวกเกี่ยวกับงาน เขาต้องการคนที่เชื่อถือได้และพร้อมที่จะเรียนรู้ คนถูกจ้างเพราะทัศนคติเกี่ยวกับงานมากกว่าเพราะการอบรมหรือความสามารถของเขา พระเจ้าทรงใส่ใจเกี่ยวกับทัศนคติต่องานดังที่เราเห็นในพระคัมภีร์มาแล้ว

พัฒนาคุณภาพที่ทำให้คุณเป็นคนงานที่ทรงคุณค่า คุณควรพร้อมที่จะ รับผิดชอบ. คุณต้องซื่อสัตย์ไว้ใจได้ และอดทน คนว่างงานบางคนคิดถึงสิ่งที่พวกเขาต้องการเท่านั้น นายจ้างไม่ได้จ้างคุณมาช่วยคุณ เขาจ้างคุณมาช่วยเขา คุณต้องเป็นคนประเภทที่จะ มีคุณค่าต่อนายจ้าง

คนหนึ่งอาจจะพูดว่า "ฉันจะเป็นมิตร ชอบช่วยเหลือ และซื่อสัตย์ ถ้าฉันได้เงินตอบแทน" แต่นายจ้างไม่ได้จ้างคนที่ไม่เป็นมิตรมาและจ่ายเงินเพื่อให้เขาเป็นมิตร เขาไม่ได้จ้างคนไม่ซื่อสัตย์มาและจ่ายเงินเพื่อให้เขาซื่อสัตย์ พวกเขามองหาเพื่อจะจ้าง คนที่เป็นมิตร ชอบช่วยเหลือ และซื่อสัตย์

ในคริสตจักรนั้นแตกต่างกันออกไป เราไม่รอคนที่จะให้ หรือเป็นมิตรก่อนที่เราจะช่วยเขา พระเจ้าทรงเข้าถึงคุณและอวยพรคุณก่อนที่จะคุณจะทำกรดีใดๆ แต่เพื่อประโยชน์ของคุณเองคุณจำเป็นต้องตอบสนองต่อพระองค์ ให้เรียนรู้ที่จะให้และรับใช้และยิ้ม

พัฒนาคุณภาพของคุณ เรียนรู้ทักษะต่างๆโดยการทำงานกับคนที่ทักษะเหล่านั้นอยู่แล้ว คุณอาจจะให้บริการแก่ผู้อื่น คุณอาจจะทำสินค้ามาขาย คุณอาจจะปลูกพืชผล เหนือสิ่งอื่นใดให้มีทัศนคติของการขอความช่วยเหลือผู้อื่นแม้เมื่อคุณไม่ได้รับประโยชน์ พระเจ้าจะอวยพรพระพรกิจการของคุณ

อะไรคือความหมายของ*การรับใช้*? การรับใช้คือการใช้ความสามารถ เวลา และพลังงานของคุณเพื่อประโยชน์ของคนอื่น

ไม่ว่าคุณจะทำนายจ้างหรือไม่ การบริการกำหนดให้คุณต้องสละสิทธิ และสิทธิพิเศษบางอย่างของคุณ ตัวอย่างเช่น ถ้าคุณทำงานให้ผู้อื่น คุณอาจไม่สามารถนอนตื่นสายได้อย่างที่คุณต้องการในตอนเช้า และคุณไม่อาจใช้เวลาว่างมาทำสิ่งที่คุณต้องการจะทำ คุณยอมมอบส่วนต่างๆของชีวิตเพื่อจุดประสงค์ที่คุณถูกจ้างมา การจ้างงานส่งผลกระทบถึงการแต่งกายและวิธีที่คุณปฏิบัติต่อผู้อื่น

ความพร้อมที่จะรับใช้นำมาซึ่งประโยชน์หลายประการ:

1. สร้างความสัมพันธ์ที่ส่งผลให้มีการตอบสนองความต้องการบางอย่าง บ่อยครั้งที่เกิดขึ้นโดยไม่คาดคิด ดังนั้นจึงไม่ใช่เป็นเพียงการช่วยเหลือคนที่คุณคิดว่าสามารถทำบางอย่างให้คุณได้
2. ทำให้คุณมีคุณค่าในคริสตจักร พระกายพระคริสต์
3. อาจทำให้คุณเป็นคนที่บางคนอยากจะทำจ้าง

จะเป็นอะไรถ้าคุณสามารถเริ่มสร้างแนวคิดใหม่—มองหาทางที่จะรับใช้ผู้อื่น? พระเยซูตรัสว่า "การให้เป็นเหตุให้มีความสุขยิ่งกว่าการรับ" (กิจการ 20:35) คุณเชื่ออย่างนั้นจริงๆหรือเปล่า? คุณดำเนินชีวิตอย่างไรที่คุณเชื่อหรือเปล่า?

มีหลักการฝ่ายวิญญาณเรื่องการคิดถึงความต้องการของคนอื่นและไม่หมกมุ่นอยู่กับความต้องการของคุณเอง (ฟิลิปปี 2:4) มีหลักการภาคปฏิบัติด้วยเช่นกัน จำได้ไหมว่า คนที่จ้างคนงานมักไม่ได้ทำเพื่อช่วยคนที่เขาจ้างมา พวกเขาจ้างคนงานเพราะพวกเขาคิดว่าคนนั้นสามารถสนองความต้องการที่พวกเขามีได้ ดังนั้นถ้าคุณสามารถคิดถึงสิ่งที่เขาต้องการให้ใครบางคนทำเพื่อเขาเท่านั้น เขาอาจจะไม่คุ้มค่ากับการจ้าง

หลายสิ่งเกิดขึ้นได้เมื่อคนเรายินดีที่จะทำงาน ประโยชน์เหล่านั้นเป็นสิ่งที่ดูเหมือนเป็นการอัศจรรย์ถ้ามันเกิดขึ้นโดยไม่คาดหวัง แต่พระเจ้ามีวิธีปกติในการนำประโยชน์เหล่านั้นมาสู่ชีวิตของคุณ

อาจเป็นการเสียเวลาที่จะหวัง ปรารภ หรือแม้แต่อธิษฐานขอให้พระเจ้าทำ การอัศจรรย์ ถ้าคุณไม่ยินดีที่จะทำงานเพื่อคุณจะได้รับความช่วยเหลือตามที่พระเจ้ามีพระประสงค์จะประทานให้

สำหรับการแบ่งปันในกลุ่ม

- » บางคนสามารถแบ่งปันเรื่องราวเกี่ยวกับการทำงานที่ดีต่อนายจ้างเป็นการสร้างโอกาสสำหรับพระกิตติคุณได้อย่างไร
- » บางคนสามารถแบ่งปันเรื่องราวเกี่ยวกับการช่วยเหลือเพื่อนบ้านเป็นการแสดงความห่วงใยของคริสเตียนได้อย่างไร
- » คนในกลุ่มควรแบ่งปันความคิดร่วมกันเกี่ยวกับโอกาสในการทำงานที่มีอยู่สำหรับคนที่ว่างงาน

อธิษฐาน

พระบิดาในสวรรค์

ขอบพระคุณสำหรับสิทธิพิเศษที่ข้าพระองค์มีในการทำงานอย่างสร้างสรรค์ ขอทรงช่วยข้าพระองค์ให้มองเห็นโอกาสที่จะช่วยเหลือผู้อื่น ขอประทานตามความต้องการของข้าพระองค์เมื่อข้าพระองค์ทำงานเพื่อรับผิดชอบตัวเองและผู้อื่น

ขออวยพระพรข้าพระองค์ด้วยทรัพยากรต่างๆ เพื่อข้าพระองค์จะสามารถช่วยเหลือครอบครัว ถวายแก่คริสตจักร และช่วยเหลือผู้อื่นที่มีความต้องการได้

ขอทรงช่วยข้าพระองค์ที่จะซื่อสัตย์และเชื่อถือได้ในความรับผิดชอบทุกอย่าง ขอทรงเตรียมข้าพระองค์สำหรับโอกาสและความรับผิดชอบที่มากขึ้น ถ้านั้นคือพระประสงค์ของพระองค์ ขอบพระคุณที่ทรงสัตย์ซื่อต่อข้าพระองค์เสมอ

อาเมน

การบ้านบทที่ 3

1. ศึกษาพระคัมภีร์ต่อไปนี้:

- สุภาษิต 6:6-11
- สุภาษิต 10:4-5
- สุภาษิต 12:11, 24, 27
- สุภาษิต 13:4, 11
- สุภาษิต 14:23
- สุภาษิต 18:9
- สุภาษิต 20:13
- สุภาษิต 22:29
- สุภาษิต 24:30-34
- สุภาษิต 26:13-16

เขียนหนึ่งหน้าเกี่ยวกับประเด็นต่างๆ และการนำไปใช้ของงานและความเกี่ยวจรรันจากข้อพระคัมภีร์เหล่านี้

2. ทำงานกับเพื่อนร่วมชั้นเรียนคนหนึ่งในการเตรียมการนำเสนอในหัวข้อหนึ่งในรายการข้างล่าง (ผู้นำชั้นเรียนจะมอบหมายหัวข้อให้แต่ละทีม) แบ่งปันการนำเสนอเมื่อเริ่มชั้นเรียนต่อไป

- งานและพระฉายพระเจ้าในมนุษย์
- งานและความรับผิดชอบต่อตัวเองและผู้อื่น
- วิธีที่นายจ้างคริสเตียนควรทำงาน (การนำเสนอที่ควรตั้งอยู่บนพื้นฐานของ เอเฟซัส 6:5-8 และ ทิโต้ส 2:9-10.)
- วิธีที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมโดยทั่วไปสำหรับความต้องการของผู้คน
- งานและความสัมพันธ์กับผู้อื่น

บทที่ 4

ความสัมพันธ์

วัตถุประสงค์ของบทเรียน

1. ประยุกต์ใช้หลักการของความรัก สันติสุข และความนับถือในความสัมพันธ์ของเขากับผู้อื่น
2. ยอมรับกฎของพระวณะแก่ประการที่ช่วยให้คำพูดของคริสเตียนอวยพรผู้อื่นและถวายเกียรติพระเจ้า

โรบินสัน ครูโซ, ประหลาดใจด้วยความสัมพันธ์

ในเนื้อเรื่องของนิยาย *โรบินสัน ครูโซ*, ชายผู้หนึ่งรอดจากเรือล่มกลางทะเลโดยการว่ายน้ำไปยังเกาะแห่งหนึ่ง ที่นั่นเขาอยู่ตามลำพังหลายเดือน เขาสร้างเพิง ทำเสื้อผ้า และเรียนรู้ในการหาอาหาร อยู่มาวันหนึ่ง ขณะเดินอยู่ชายทะเล เขาตกใจมากที่เห็นรอยเท้าคนบนพื้นทราย นั้นหมายความว่ามีอีกคนหนึ่งอยู่ที่นั่น เขาไม่รู้ว่าคนนั้นจะเป็นมิตรหรือศัตรู เขาไม่รู้อะไรเลยเกี่ยวกับลักษณะ ภาษา เชื้อชาติของคนนั้นหรือเหตุผลว่าทำไมเขาอยู่ที่นั่น เขาไม่รู้ว่าคนนี้จะเปลี่ยนชีวิตบนเกาะของเขาไปอย่างไร เพราะความสัมพันธ์มีอิทธิพลมากต่อชีวิตของคนๆหนึ่ง โรบินสันจึงมีประสบการณ์ของทั้งความหวังและความกลัวเมื่อเขาเห็นรอยเท้า

ความสำคัญของความสัมพันธ์ต่อพัฒนาการฝ่ายวิญญาณ

คริสตจักรในศตวรรษที่หนึ่ง ประกอบด้วยชายและหญิง ยิวและคนต่างชาติ และผู้คนจากชนชั้นและวัฒนธรรมมากมายที่แตกต่างกัน จึงต้องจัดการกับความขัดแย้งหลากหลาย อัครทูตเปาโลบอกพวกเขาให้ "ต้อนรับกันและกัน" (โรม 15:7)

- » ลองจินตนาการถึงผู้ชายคนเดียวบนเกาะ เขาจะอดทนต่อใครได้หรือเปล่า? เขาจะยกโทษให้ใครได้หรือเปล่า?

คุณไม่สามารถพัฒนาและสำแดงคุณสมบัติคริสเตียนเรื่องความอดทนได้โดยปราศจากความสัมพันธ์กับคนอื่น คุณไม่สามารถให้อภัยผู้อื่นหรือรับการอภัยโทษจากผู้อื่นได้หากไม่มีความสัมพันธ์

» อะไรคือคุณสมบัติหรือกิจกรรมคริสเตียนอื่นๆที่ต้องอาศัยคนอื่นด้วย?

สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นได้ในความสัมพันธ์กับผู้อื่น คุณสมบัติเหล่านี้สามารถพัฒนาและแสดงออกได้ในความสัมพันธ์เท่านั้น นั่นหมายความว่าความสัมพันธ์ของเรากับผู้คนส่งผลกระทบต่อพัฒนาการฝ่ายวิญญาณของเรา

พระคัมภีร์ให้แนวทางสำหรับความสัมพันธ์ประเภทต่างๆ มีแนวทางเฉพาะเจาะจงสำหรับความสัมพันธ์ระหว่างสามีและภรรยา พ่อแม่และลูก นายจ้างและลูกจ้าง ศิษยาภิบาลและคริสตจักร และผู้อาวุโสกับคนหนุ่มสาว

มีหลักการอย่างน้อยสามประการในพระคัมภีร์ที่นำไปใช้ได้ในการสัมพันธ์ของมนุษย์ทุกประเภท: หลักการของ สันติสุข ความรัก และความนับถือ

หลักการของ สันติสุข

"จงมุ่งมั่นที่จะได้อยู่อย่างสงบสุขกับทุกคนและที่จะได้ความบริสุทธิ์ เพราะถ้าปราศจากความบริสุทธิ์แล้ว ก็จะไม่มีการได้เห็นองค์พระผู้เป็นเจ้าเลย" (ฮีบรู 12:14)

ข้อพระคัมภีร์ข้อนี้กล่าวเน้นถึงความสำคัญของความสัมพันธ์ ความบริสุทธิ์เชื่อมโยงใกล้ชิดกับการแสวงหาสันติสุขกับทุกคน

» เราควรทำอะไรบ้างในการแสวงหาที่จะได้อยู่อย่างสงบสุขกับผู้คน?

ในการแสวงหาสันติสุข อย่างน้อยคุณต้องปฏิบัติต่อทุกคนที่คุณต้องให้ สำหรับคนที่คุณต้องให้การขอคุณ ความนับถือ หรือ การเชื่อฟัง คุณต้องลงมือทำ ถ้าคุณไม่ทำ คุณก็มีความผิดที่ทำให้เกิดความขัดแย้ง ถ้าคุณไม่ทำความรับผิดชอบของคุณให้สำเร็จ ไม่รักษาสัญญาของคุณ หรือให้ตามที่ควรจะทำต่อผู้อื่น คุณก็ไม่ได้แสวงหาสันติสุข เมื่อคุณตระหนักว่าคุณไม่ได้ให้สิ่งที่คุณควรจะให้ คุณควรแสวงหาการให้อภัยและทำหน้าที่ของคุณให้สำเร็จเท่าที่คุณจะทำได้

แต่ในการแสวงหาสันติสุขต้องการ *มาก* กว่าทำให้สิ่งที่คุณต้องให้ มันรวมถึงการให้ความรักและความเมตตาที่คุณ *ไม่* จำเป็นต้องให้

» ให้นักเรียนคนหนึ่งอ่าน ทิตัส 3:2-3 ให้คนในกลุ่มฟัง

เราควรอดทนและให้อภัย โดยเข้าใจว่าคนที่ยังไม่กลับใจมาเชื่อมีแนวโน้มที่จะมีทัศนคติและแรงจูงใจที่ผิด

ถ้าคุณต้องการสันติสุข คุณจะแสวงหาการคืนดีเมื่อมีความขัดแย้ง คุณจะยินดีที่จะให้อภัย คุณจะไม่รีบคาดการณ์ว่าไม่สามารถทำให้สันติสุขกลับคืนมาได้ คุณจะไม่ยอมรับง่าย ๆ ถึงการแตกแยกถาวร

พระเยซูตรัสว่าคุณต้องไปหาคนนั้นที่ทำผิดต่อคุณและอธิบายกับเขาถึงสิ่งที่เขาทำ¹⁰ ถ้าคุณคิดว่าเรื่องนั้นเล็กน้อยเกินไปไม่สมควรเผชิญหน้ากัน คุณก็ไม่ควรเล่าให้คนอื่นฟังหรือมีความขมขื่นต่อผู้กระทำผิดนั้น

บางครั้งคนเราต่อสู้กับการไม่ให้อภัยคริสเตียนคนอื่นที่ทำผิดต่อพวกเขา เราอาจคาดหวังการทำผิดจากผู้ไม่เชื่อ แต่ยากที่จะเข้าใจเมื่อพวกคริสเตียนเองทำบางอย่างผิดต่อเรา

พระเยซูตรัสว่าเราต้องยินดีให้อภัย 70 คูณ 7 ครั้ง¹¹ เหตุผลทั่วไปที่คนออกจากคริสตจักรและล้มเลิกชีวิตฝ่ายวิญญาณคือความขุ่นเคืองต่อการปฏิบัติที่ไม่ดีจากพวกคริสเตียน ความขุ่นเคืองมักจะมาก่อนความล้มเหลวฝ่ายวิญญาณแบบอื่นๆ

เมื่อคนใดปฏิเสธที่จะให้อภัย เขานำพื้นที่ส่วนหนึ่งในชีวิตของตนไปต่อต้านสิทธิอำนาจของพระเจ้า เพราะพระเจ้ากำหนดให้เราให้อภัย พื้นที่นั้นจะกลายเป็นเขตแดนที่ซาตานสามารถส่งผลกระทบไปยังส่วนอื่นๆ ของชีวิตได้ ถ้าคนใดปฏิเสธที่จะให้อภัย อีกไม่นานเขาจะไม่สามารถต่อต้านการทดลองที่ดูเหมือนว่าไม่มีส่วนเกี่ยวข้องใดใดได้

พื้นฐานของการกระทำผิดส่วนบุคคลทุกอย่างคือค่านิยมเกี่ยวกับสิทธิของเรา เนื่องจากเราเชื่อว่าเราสมควรได้รับการปฏิบัติหรือความนับถือบางอย่าง เราจึงไม่พอใจเมื่อเราไม่ได้รับสิ่งนั้น เราเชื่อว่าเราสมควรจะได้สิ่งที่ดีกว่าที่เราได้

กุญแจของการให้อภัยคือการเข้าใจการทรงไถ่ การไถ่คือการซื้อคืน ในเมื่อพระเจ้าทรงไถ่เรา เราจึงเป็นของพระองค์ และสิทธิของเราเป็นของพระองค์ด้วย เราต้องตั้งใจมอบสิทธิของเราแด่พระองค์ คุณสามารถอธิษฐานได้ว่า "พระเจ้าข้า ข้าพระองค์รู้ว่าสิทธิทั้งหมดของข้าพระองค์เป็นของพระองค์ ข้าพระองค์ต้องการให้พระองค์ควบคุมทั้งหมดและให้ข้าพระองค์มีเท่าที่พระองค์ทรงเห็นว่าดี" เมื่อผู้คนปฏิบัติต่อคุณอย่างดี คุณก็จะสามารถขอบคุณพระเจ้าที่ทรงมอบสิทธิพิเศษนั้นให้แก่คุณ เมื่อมีคนปฏิบัติไม่ดีต่อคุณ คุณก็จะระลึกได้ว่าพระเจ้าทรงควบคุมสิทธิของคุณ และพระองค์ทรงเห็นว่าคุณจะได้รับการพัฒนาที่ดีกว่าโดยไม่มีสิทธินั้น ในช่วงเวลานั้น

โดยการให้อภัยผู้อื่น คุณกำลัง ยอมจำนนต่อพระเจ้าและให้พระองค์พัฒนาคุณตามที่ทรงเลือก หลักการของการยอมจำนนสิทธิของคุณต่อพระเจ้านั้นนำไปใช้ได้กับความสัมพันธ์ของมนุษย์ทุกประเภท (ข้ออ้างอิงอื่นๆของการให้อภัยประกอบด้วย โครินธ์ 3:13, มัทธิว 6:15, and โรม 12:19.)

10 มัทธิว 18:15

11 มัทธิว 18:21-22

หลักการของ ความรัก

คนที่เราไม่ได้เป็นหนี้อะไร เรายังคงต้องปฏิบัติต่อเขาด้วยความรัก เพราะเราได้รับพระคุณ เราจึง เป็นหนี้พระเจ้า เราไม่สามารถจ่ายคืนพระองค์ได้ พระองค์ไม่มีความต้องการใดใด แต่ทรงบอกเราให้ความรักที่ไม่สมควรได้รับที่เราได้รับมาแก่คนอื่นด้วย

"อย่าเป็นหนี้ใครเลย นอกจากความรักซึ่งมีต่อกัน" (โรม 13:8).

ความรักเป็นหลักฐานว่าคนนั้นเป็นคริสเตียนที่แท้จริง

"ถ้าใครกล่าวว่า "ข้าพเจ้ารักพระเจ้า" แต่ใจยังเกลียดชังพี่น้องของตน เขาเป็นคนพุดมูสา เพราะว่าผู้ที่ไม่รักพี่น้องของตนที่มองเห็นแล้ว จะรักพระเจ้าที่มองไม่เห็นไม่ได้" (1 ยอห์น 4:20).

มีความรักพิเศษในหมู่ผู้เชื่อคริสเตียน และพระเยซูทรงถือว่าการกระทำและทัศนคติของคุณต่อผู้เชื่อคนอื่นเป็นเรื่องของพระองค์ด้วย พระองค์จะตรัสในการพิพากษาว่า "ซึ่งพวกท่านได้ทำกับคนหนึ่งที่เล็กน้อยที่สุดในพี่น้องของเรา นี้ ก็เหมือนทำกับเราด้วย" (มัทธิว 25:40).

แต่ ความรักของคริสเตียนต้องสำแดงออกไม่เฉพาะต่อคริสเตียนคนอื่นเท่านั้น ใน มัทธิว 5:44-45 พระเยซูตรัสไว้

"แต่เราบอกพวกท่านว่า จงรักศัตรูของท่าน และจงอธิษฐานเพื่อบรรดาคนที่ข่มเหงพวกท่าน เพราะว่าพวกท่านจะเป็นบุตรของพระบิดาของท่านผู้สถิตในสวรรค์ เพราะว่าพระองค์ทรงให้ดวงอาทิตย์ของพระองค์ขึ้นส่องสว่างแก่คนดีและคนชั่วเสมอกัน และให้ฝนตกแก่คนชอบธรรมและคนอธรรม"

คนบางคนอยากที่จะเมตตาต่อคนที่ทำผิดต่อเขา แต่ก็ไม่ใช่ข้ออ้างที่จะหยาบคาย เราไม่ต้องปฏิบัติต่อคนตามที่เขาควรจะได้รับ เราต้องปฏิบัติต่อพวกเขาด้วยความรักและเมตตาไม่ว่าเขาสมควรจะได้รับหรือไม่ เราต้องระลึกว่าเมื่อเราเป็นคนบาป เราไม่เหมาะสมกับความรักของพระเจ้าแต่พระองค์ยังทรงรักเรา¹²

หลักการของ ความนับถือ

- » ถ้าฉันให้ธนบัตรร้อยเหรียญที่สกปรกและขาดแก่คุณฟรีๆ คุณจะรับไหม? คุณจะปฏิเสธเพราะมันสกปรกและขาดหรือเปล่า?

คุณจะรับไว้เพราะมันมีคุณค่าที่ไม่ขึ้นอยู่กับสภาพของมัน

ทุกคนสมควรได้รับความนับถือเพราะมนุษย์ถูกสร้างมาตามพระฉายของพระเจ้า¹³ พระฉายของพระเจ้าทำให้ทุกคนมี คุณค่าตั้งแต่กำเนิด

12 ทิโต้ส 3:2-3

13 ปฐมกาล 1:17

แม้ว่าคนนั้นจะไม่มีสติปัญญาสูง หรือขาดทักษะ การอบรม และสิ่งอื่นใดที่อาจทำให้เขาประสบความสำเร็จ หรือใช้การได้ตามมาตรฐานทั่วไป เขามีคุณค่าเพราะเขาเป็นคนที่ถูกสร้างตามพระฉายของพระเจ้า

คุณค่าโดยกำเนิดของคนเราดำรงอยู่แม้ว่าเขาจะทำตัวเสื่อมค่าในทางใดใดโดยการเลือกที่โง่เขลา เขาอาจจะหยุดเรียน ทำลายสุขภาพตัวเอง และสร้างนิสัยแย่ๆ แต่เขายังมีคุณค่าเป็นคนที่มีความจิตวิญญาณยอมทำตามพระฉายของพระเจ้า

เนื่องจากคุณค่าโดยกำเนิดของพระฉายของพระเจ้าในมนุษย์ เราควรแสดงความนับถือในการติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคลทุกกรณี อย่างน้อยต้องมีมารยาท

การควบคุมคนและการหลอกลวงเป็นสิ่งผิด เพราะคนทุกคนมีการเลือกที่ส่งผลนिरันตร์และจำเป็นต้องรู้ถึงปัจจัยที่แท้จริงสำหรับการตัดสินใจ การทำให้คนทำสิ่งที่ถูกด้วยเหตุผลที่ผิดไม่ใช่ความสำเร็จ เพราะเขายังคงไม่ได้เลือกสิ่งที่ถูกต้อง

เราควรปฏิบัติต่อคนอื่นด้วยความนับถือ ให้มากเท่าที่เป็นไปได้ แม้เมื่อพฤติกรรมของเขาจะผิด แม้แต่การแก้ไขความผิดพลาดและการลงโทษการกระทำผิด(โดยผู้มีสิทธิอำนาจที่เหมาะสม) ก็ต้องทำอย่างมีสติรู้ว่าเรากำลังจัดการกับสิ่งมีชีวิตอมตะที่มีธรรมชาติของพระเจ้าบางอย่างอยู่ด้วย

สำหรับการแบ่งปันในกลุ่ม

ควรจะมีตัวอย่างมากมายในการประยุกต์ใช้หลักการเหล่านี้

- » แบ่งปันและขอตัวอย่างของคนที่มีมุ่งมั่นติดตามสันติสุข
- » แบ่งปันและขอคำมั่นสัญญาจากสมาชิกที่จะให้อภัยคนที่เขาชุนเคืองอยู่
- » ถามหาสถานการณ์ที่สามารถแสดงความรักได้มากขึ้นต่อบางคนที่เขาไม่สมควรได้รับ
- » อภิปรายถึงการปฏิบัติต่อคนด้วยความนับถือแม้เมื่อพฤติกรรมของเขานั้นผิด

หลักการในพระคัมภีร์เกี่ยวกับ การสนทนา

- » มีคำโบราณกล่าวไว้ว่า "ปากกามีอำนาจมากกว่าดาบ" หมายความว่าอะไร?

มีอำนาจในความคิดในการชักชวนในการสื่อสาร คุณจะประสบความสำเร็จโดยการจูงใจคนได้มากกว่าโดยการบังคับพวกเขา ความคิด-แนวคิด-สามารถเผยแพร่และมีอิทธิพลต่อคนมากมายได้

พระคัมภีร์กล่าวถึงอำนาจของถ้อยคำที่จะทำสิ่งดีหรือร้ายก็ได้ (ยากอบ 3). แผนการแห่งความรอดสำเร็จได้โดยฤทธิ์เดชของพระกิตติคุณที่มอบหมายให้มนุษย์เป็นผู้สื่อสาร

เราจะใช้ถ้อยคำของเราเพื่อบรรลุผลดีและหลีกเลี่ยงผลร้ายได้อย่างไร? พระคัมภีร์กำหนดให้หลักการบางประการ

1. อย่าพูดมากเกินไป

“คนเขลาพูดมากซ้ำซาก...” (ปัญญาจารย์ 10:14).

“พูดมากคำย่อมทำบาปได้ แต่คนที่ยับยั้งปากของตนก็เป็นคนฉลาด” (สุภาษิต 10:19).

“แม้คนโง่หากหนึ่งเสียก็นับว่ามีปัญญา เมื่อเขาปิดปากของตนก็นับว่ามีความคิด” (สุภาษิต 17:28)

ดังนั้นอย่าพูดมากเกินไป คนที่พูดมากไม่ให้คุณค่าอย่างเหมาะสมต่อถ้อยคำของตัวเองหรือของผู้อื่น เขาพูดสิ่งที่เขาไม่ได้หมายความว่าจริง ๆ และเขาคาดว่าคนอื่นก็ทำเหมือนกัน เขาออกความคิดเห็นโดยไม่มีความรู้ คุณไม่ต้องออกความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งที่คุณไม่รู้ ไม่ใช่ความคิดเห็นทุกอย่างมีคุณค่าเท่ากัน

2. อย่าพูดก่อนคิด

อย่าให้ความรู้สึกรบกวนของคุณทำให้คุณกล่าวสิ่งที่จะทำให้คุณเสียใจ

“พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า จงเข้าใจในเรื่องนี้ คือให้ทุกคนไวในการฟัง ช้าในการพูด ช้าในการโกรธ” (ยากอบ 1:19).

“คนโง่ระบายความโกรธออกมาเต็มที่ แต่คนมีปัญญาย่อมยับยั้งไว้เงียบๆ” (สุภาษิต 29:11)

“คนที่โกรธช้าก็มีความเข้าใจมาก แต่คนที่โกรธเร็วก็ยกย่องความโง่” (สุภาษิต 14:29)

3. อย่าตัดสินสถานการณ์ตั้งแต่แรกเห็น

“ถ้าคนตอบก่อนจะได้ยิน ก็เป็นความโง่และความขายหน้าแก่เขา” (สุภาษิต 18:13).

“ผู้แถลงคดีของตนก่อนดูเหมือนเป็นฝ่ายถูก จนกว่าฝ่ายตรงข้ามจะมาสอบสวนเขา” (สุภาษิต 18:17)

ความขัดแย้งส่วนมากอยู่บนพื้นฐานของความเข้าใจผิด เวลาและความระมัดระวังสามารถแก้ปัญหาเหล่านั้นได้ ถ้าคนที่มิเชื่อเสียดีเรื่องความซื่อสัตย์พูดบางอย่างที่ดูเหมือนว่าผิดสำหรับคุณ อย่ารีบตัดสินเขา

“คนที่ผ่านไปยุ่งเรื่องทะเลาะวิวาทซึ่งไม่ใช่เรื่องของตน ก็เหมือนคนดึงหูสุนัข” (สุภาษิต 26:17)

4. จงระมัดระวังกับ อารมณ์ขัน

เนื่องจากผลกระทบของคำพูด อารมณ์ขันที่ไม่ได้ควบคุมก็เหมือนอาวุธในมือของคนบ้า

“คนบ้าขว้างดุ้นไฟ ลูกธนู และความตายนั้นใด คนที่ล่อลวงเพื่อนบ้านของตน และกล่าวว่า “ข้าล้อเล่น” ก็นั่นนั่น” (สุภาษิต 26:18-19).

อย่าเป็นเหตุให้คนทำความผิดร้ายแรงเพราะเชื่อเรื่องตลกของคุณ อย่าบอกเขาว่าคุณจริงจังเมื่อคุณไม่เป็น
 อย่างนั้น—พวกเขาจะไม่เชื่อคุณอีก อย่าล้อเลียนข้อตำหนิที่คนเขาช่วยอะไรไม่ได้ อย่าพูดตลกเรื่องความ
 ล้มเหลวของใครบางคน อย่าเล่าเรื่องตลกที่ทำให้บาปดูเหมือนเป็นสิ่งเล็กน้อย

» มีการใช้อารมณ์ขันในทางที่ผิด อะไรอีกบ้าง?

5. อย่าพูดตลกกับผิดคน

“คนที่เที่ยวซุบซิบก็เผยความลับ แต่คนที่ไว้วางใจได้ย่อมปิดเรื่องไว้ได้” (สุภาษิต 11:13).

“เพราะขาดไฟนไฟก็ดับ และที่ไหนไม่มีคนซุบซิบนินทา การทะเลาะวิวาทก็หยุดไป” (สุภาษิต 26:20)

บางอย่างอาจจำเป็นต้องพูด แต่คุณอาจไม่ใช่คนที่ควรพูด คุณไม่สามารถพูดได้ในสถานที่ที่ผู้มีสิทธิอำนาจ
 ควรจะพูด

อย่ากระจายข้อมูลเกี่ยวกับความผิดพลาดของผู้คน

คนจะไม่วางใจคุณโดยเปิดเผยข้อมูลส่วนตัวกับคุณ ถ้าเขาคิดว่าคุณจะบอกคนอื่น

“จงถกเรื่องของเจ้ากับเพื่อนบ้าน และอย่าเผยความลับของอีกฝ่ายหนึ่ง” (สุภาษิต 25:9).

คนฉลาดบอกเรื่องของเขาแก่คนผิด แทนที่จะทำตามวิธีปฏิบัติใน มัทธิว 18:15-17.

6. จงระมัดระวังกับคำวิจารณ์

มีเวลาและวิธีที่จะวิจารณ์

“ว่ากันต่อหน้า ดีกว่ารักกันลับๆ บาดแผลที่มิตรทำก็ด้วยเจตนาดี...” (สุภาษิต 27:5-6a)

จงแน่ใจว่าการวิจารณ์ของคุณมุ่งหมายเพื่อเสริมสร้าง ไม่ใช่เพื่อทำลาย คุณควรแสดงให้เห็นว่าคุณห่วงใย
 พวกเขาและต้องการจะช่วย โดยปกติแล้ว จำเป็นที่จะต้องมีความสัมพันธ์ที่เข้มแข็งก่อนที่คำวิจารณ์ของ
 คุณจะช่วยให้

7. อย่าหลอกลวง

“อย่าพูดโกหกต่อกันและกัน เพราะว่าท่านได้ปลดวิสัยมนุษย์แก่กับพฤติกรรมของมนุษย์นั้นแล้ว”
 (โคโลสี 3:9)

การหลอกลวงอยู่ในชีวิตบาป ไม่ใช่ในชีวิตคริสเตียน

“พระยาห์เวห์ทรงเกลียดชังปากที่พูดมุสา แต่ทรงปีติยินดีในคนที่ประพฤติอย่างซื่อสัตย์” (สุภาษิต 12:22)

8. รักษาคำพูดของคุณให้บริสุทธิ์

"...และการพูดลามก การพูดเล่นไม่เป็นเรื่อง หรือการพูดหยาบโหลน ก็เป็นสิ่งที่ไม่เหมาะสม แต่จงขอบพระคุณดีกว่า" (เอเฟซัส 5:4).

อย่าเล่าเรื่องน่าอัปยศในอดีตหรือปัจจุบัน ยกเว้นเมื่อต้องจัดการอย่างเหมาะสมกับสถานการณ์นั้น อย่าเล่าเรื่องตลกที่คุณต้องเล่าอย่างลับๆ คนของโลกโดยทั่วไปมักใช้คำที่เกี่ยวกับเพศหรือคำสำหรับอวัยวะส่วนตัวในคำอุทานของพวกเขา แต่มันไม่เหมาะสมสำหรับคริสเตียน การใช้คำที่อ้างถึงพระเจ้าหรือพระเยซูเป็นคำอุทานในภาวะเครียดก็ใช้ไม่ได้ด้วย นอกจากนี้ว่าคุณจะร้องขอความช่วยเหลือจากพระเจ้าอย่างจริงจัง

9. อย่าแบ่งแยกคนด้วยคำพูดของคุณ

"คนตลบตะแลงแพร่การวิวาท และผู้ซุบซิบนินทาก็แยกเพื่อนสนิทออกจากกัน" (สุภาษิต 16:28).

"มีหกสิ่งซึ่งพระยาห์เวห์ทรงเกลียด มีเจ็ดสิ่งซึ่งเป็นที่น่าเกลียดน่าชังสำหรับพระองค์... [ประการที่เจ็ด] คนที่หว่านความแตกร้างในหมู่พี่น้อง" (สุภาษิต 6:16, 19)

อย่าพยายามทำให้คุณดูดีด้วยความสูญเสียของคนอื่น อย่าทำให้เกิดความขัดแย้งระหว่างคนอื่น อย่าทำลายประสิทธิภาพของพันธกิจของใครด้วยการนินทา

ก่อนการพูด อย่าพิจารณาเฉพาะ "เป็นความจริงหรือไม่?" แต่ "ทำไมฉันควรจะพูด?" ด้วย

สรุป

คริสเตียนควรยินดีที่จะขอภัย ถ้าเขาตระหนักว่าเขาได้ทำร้ายด้วยคำพูดของเขา เขาควรยินดีที่จะแก้ไขอะไรก็ตามที่เขาพูดถ้ามันไม่ถูกต้อง

คำพูดที่ให้โทษและก้าวร้าวจากผู้อื่นไม่ได้ช่วยแก้ตัวให้คำพูดที่ผิดของคุณ

มีความผิดพลาดบางอย่างในคำพูดของคุณที่สามารถปรับเปลี่ยนได้ที่ละน้อย ตัวอย่างเช่น คุณสามารถเรียนรู้ที่จะคิดก่อนพูด มีความผิดอื่นๆที่แสดงถึงปัญหาในใจ เช่น ความปรารถนาที่จะทำร้ายคนอื่นด้วยคำพูดของคุณ ถ้าคุณทำผิดด้วยคำพูดแบบนี้ คุณต้องทูลขอให้พระเจ้าอภัยโทษแก่คุณและชำระใจของคุณจากแนวโน้มนั้น

คำพูดของคุณเปิดเผยหลายอย่างเกี่ยวกับใจของคุณ อย่าทำลายคำพยานคริสเตียนโดยการพูดที่ไม่สอดคล้องกับค่านิยมคริสเตียน

คำพูดของคุณสามารถช่วยพรผู้คนรอบตัวคุณได้ พันธกิจส่วนใหญ่ประกอบด้วยการสื่อสาร ผลกระทบของคำพูดของคุณจะเพิ่มขึ้นอย่างมาก หากคุณทำตามหลักการพระคัมภีร์

สำหรับการแบ่งปันในกลุ่ม

- » คนส่วนมากมองเห็นความผิดในคำพูดของคนอื่นแต่ไม่ใช่ของตัวเอง ผู้นำสามารถแบ่งปันตัวอย่างในเวลาที่เขาไม่ได้ทำตามหลักการข้อหนึ่งหรือยอมรับว่าเขาอ่อนแอที่สุดในข้อใด
- » ขอให้สมาชิกเลือกหลักการที่เขาอ่อนแอและตั้งใจมั่นที่จะปรับปรุงด้วยความช่วยเหลือของพระเจ้า

อธิษฐาน

พระบิดาในสวรรค์

ขอทรงช่วยข้าพระองค์ให้ดำเนินชีวิตตามหลักการพระคัมภีร์เรื่อง สันติสุข ความรัก และความนับถือ ในทุกความสัมพันธ์ของข้าพระองค์

ข้าพระองค์ต้องการให้อภัยคนที่ทำผิดต่อข้าพระองค์ ขอทรงช่วยข้าพระองค์ให้แสวงหาการคืนดีกับคนที่มีความขัดแย้งกับข้าพระองค์

ขอทรงช่วยข้าพระองค์ให้นับถือทุกคนเพราะพวกเขาถูกสร้างมาตามพระฉายของพระองค์ ขอทรงช่วยข้าพระองค์ให้ระลึกถึงผลกระทบที่การสนทนาของข้าพระองค์อาจมีขึ้น และรับผิดชอบกับคำพูดของข้าพระองค์ ข้าพระองค์ต้องการให้คำพูดของข้าพระองค์บรรลุสิ่งดีไม่ใช่สิ่งร้าย

ข้าพระองค์ต้องการให้คำพยานเพื่อพระองค์ของข้าพระองค์เป็นที่นับถือ

ขอบพระคุณสำหรับสิทธิพิเศษในการสื่อสารความจริงของพระองค์

เอเมน

การบ้านบทที่ 4

1. อ่าน ยากอบ 3. สังเกตดูความเป็นไปได้ของการสนทนาที่บรรยายไว้ในที่นี้ใน ข้อ 13-18 สังเกตดูว่าคำพูดมาจากสภาพฝ่ายวิญญาณของคนเราได้อย่างไร อ่าน เอเฟซัส 4:25-32. เขียนคำอธิษฐานหนึ่งย่อหน้าในการตอบสนองต่อข้อพระคัมภีร์ตอนนี้
2. ศึกษา เอเฟซัส 5:22-6:9. เขียนรายการและอธิบายถึงแนวทางหรือพฤติกรรมเฉพาะเจาะจงในความสัมพันธ์ต่างๆ เขียนและอธิบายว่าแนวทางเหล่านี้เกี่ยวข้องกับหลักการของความรัก สันติสุข และความนับถือที่พูดถึงในบทเรียนนี้ได้อย่างไร
3. เลือกคำถามสามข้อต่อไปนี้ เขียนหนึ่งย่อหน้าในการตอบคำถามแต่ละข้อ
 - อะไรคือความหมายเชิงปฏิบัติของความจริงที่ว่าพระเจ้าทรงเรียกเราให้มุ่งหาสันติสุขในความสัมพันธ์ของเรา?
 - ทำไมการให้ภัยคนอื่นจึงจำเป็นในการรักษาความรอดของตน?
 - การที่คนเราถวายสิทธิของเขาแด่พระเจ้าหมายความว่าอะไร?
 - อะไรคือแรงจูงใจสำหรับความรักของเราต่อผู้อื่นที่อาจไม่สมควรได้รับ?
 - ความจริงที่ว่าคนทุกคนถูกสร้างมาตามพระฉายของพระเจ้าส่งผลถึงความสัมพันธ์ของเรากับผู้อื่นอย่างไร?

บทที่ 5

การทรงนำของพระเจ้า

วัตถุประสงค์ของบทเรียน

1. เข้าใจว่าพระเจ้าทรงช่วยเราในการตัดสินใจได้อย่างไร
2. รู้วิธีที่จะพร้อมในการแยกแยะน้ำพระทัยพระเจ้าและตัดสินใจได้ถูกต้อง
3. หลีกเลียงความผิดพลาดเมื่อแสวงหาแนวทาง

สึนามิในปาโล ความผิดพลาดในการสื่อสาร

ในเดือนกันยายน 2018 แผ่นดินไหวภายใต้เกาะแห่งหนึ่ง ทำให้เกิดสึนามิ (คลื่นยักษ์) เลื่อนสู่เมืองปาโล อินโดนีเซีย ชายคนหนึ่งบนยอดตึกสูงมองเห็นคลื่นกำลังเคลื่อนเข้ามา เขาตะโกนเตือนผู้คนที่บนถนนข้างล่าง แต่ส่วนมากไม่สนใจเขา มากกว่า 4,000 คนเสียชีวิต และ 10,000 คนบาดเจ็บ

สิบปีก่อนหน้านี้ (2008) รัฐบาลได้วางทุ่นลอยน้ำพร้อมกับเครื่องส่งสัญญาณอิเล็กทรอนิกส์ที่ออกแบบมาเพื่อเตือนภัยเมื่อสึนามิมา อย่างไรก็ตามในช่วงสองสามปีต่อมา ทุ่นเหล่านั้นไม่ได้รับการดูแลรักษา และทั้งหมดก็ใช้ไม่ได้ ไม่มีทุ่นใดส่งสัญญาณเตือนภัยสึนามิในปี 2018

การสื่อสารกับผู้บัญชาการของเรา

» อะไรคือสิ่งที่ถูกติดตั้งใน ยานพาหนะทางทหารทุกคัน?

รถถัง รถจี๊ป เครื่องบิน ฯลฯ มีวิทยุ ไม่ใช่วิทยุที่พวกทหารใช้ฟังเพลงโปรดของพวกเขา แต่เป็นวิทยุสื่อสาร

การสื่อสารเป็นสิ่งจำเป็นในการชนะสงคราม ทหารในสมรภูมิจำนองมากไม่สามารถมองเห็นสนามรบทั้งหมดได้ พวกเขาอาจไม่รู้ว่เพื่อนอยู่ที่ไหนและพวกศัตรูอยู่ที่ไหน พวกเขาไม่รู้ว่ควรยิงไปทางไหน และควรเคลื่อนตัวไปทางไหน นอกจากโดยทางการสื่อสารจากผู้บัญชาการ

มีหลายกรณีที่เราต้องเสียชีวิตจาก "การยิงของเพื่อน" กระสุนผิดทิศทางจากเพื่อนทหารด้วยกัน มีหลายครั้งที่จรวดและระเบิดได้ถล่มเพื่อนแทนที่จะเป็นศัตรูเพราะการสื่อสารที่แย่

ในสงครามปัจจุบัน ยุทธวิธีหนึ่งที่ใช้กันทั่วไปคือการทำลายศูนย์การสื่อสารของศัตรู ฝ่ายที่สำเร็จมักจะชนะสงคราม

เราอยู่ในสงครามฝ่ายวิญญาณ มารจะทดสอบและพยายามลวงพวกเรา โลกก็พยายามดึงเราไปสู่วิถีชีวิตและค่านิยมของมัน ผู้คนรอบตัวเรา บางครั้งก็เป็นอุปสรรคและทำให้เราท้อใจที่จะดำเนินชีวิตเพื่อพระเจ้า พวกเราเป็นเหมือนทหารในดินแดนของศัตรู ที่มีเพื่อนเพียงสองสามคนแต่มีศัตรูมากมาย

พระเจ้าต้องการให้เราช่วยชนะในสงครามฝ่ายวิญญาณ การอธิษฐานคือเครื่องมือใน การสื่อสารกับ ผู้บัญชาการของเรา

ลองจินตนาการถึงทหารในสงครามผู้ตัดสินใจที่จะไม่สนใจคำสั่งและทำตามใจตัวเอง เขาอาจทำสิ่งร้ายแทนที่จะเป็นสิ่งที่ดี เขาอาจช่วยผู้คนที่พึ่งพาเขาไม่ได้ และเขาอาจจะเสียชีวิตหรือถูกจับตัวไป

"จงอธิษฐานในพระวิญญาณตลอดเวลาโดยการอธิษฐานและการวิงวอนทุกอย่าง เพราะเหตุนี้จึงเฝ้าระวังด้วยความเพียรและด้วยการวิงวอนเพื่อธรรมิกชนทุกคนอยู่เสมอ" (เอเฟซัส 6:18).

ข้อพระคัมภีร์ข้อนี้อยู่ช่วงท้ายของตอนที่เปาโลเปรียบเทียบยุทธภัณฑ์ฝ่ายวิญญาณของคริสเตียนกับยุทธภัณฑ์ทางทหารในยุคของท่าน ท่านกล่าวว่าศัตรูของเราไม่ใช่ฝ่ายกายภาพแต่เป็นฝ่ายวิญญาณ

ถ้าทหารในสมัยนั้นมีวิทยุสื่อสารใช้ เปาโลก็คงยกมาเป็นตัวอย่างของอุปกรณ์อีกอย่างหนึ่งของทหารฝ่ายวิญญาณ—การอธิษฐาน หลังจากบรรยายถึงยุทธภัณฑ์แล้ว เปาโลกล่าวว่า การอธิษฐาน ต้องนำมาใช้ควบคู่ไปกับยุทธภัณฑ์ฝ่ายวิญญาณ

ในขณะที่เรายืนหยัดในสงครามกับวิญญาณชั่ว เราต้องอธิษฐาน ติดต่อสื่อสารกับผู้บัญชาการของเรา เราถูกเรียกมาให้ตื่นตัวในการอธิษฐาน ด้วยความระมัดระวังและพากเพียร

พระเจ้าทรงสัญญาถึงการทรงนำสำหรับคนเหล่านั้นที่ตั้งใจฟัง

"จงวางใจในพระยาห์เวห์ด้วยสุดใจของเจ้า และอย่าพึ่งพาความรอบรู้ของตนเอง จงยอมรับรู้พระองค์ในทุกทางของเจ้า แล้วพระองค์เองจะทรงทำให้วิถีของเจ้าราบรื่น" (สุภาพิต 3:5-6).

"พระยาห์เวห์ทรงนำอย่างเท้าคนใดให้มันคง..." (สดุดี 37:23)

คริสเตียนไม่ได้ ตัดสินใจอย่างที่คนของโลกทำ บางคนถูกชี้นำด้วยความปรารถนาและความทะเยอทะยานของเขาเองเท่านั้น พวกเขาพูดว่า "ฉันต้องทำสิ่งที่ถูกต้องสำหรับฉัน" พวกเขาหมายความว่าพวกเขาต้องพิจารณาความปรารถนาของเขาเองก่อนไม่ใช่ยอมให้คนอื่นควบคุมเขา พวกเขาคิดว่าเสรีภาพหมายถึงการ

มีตัวเองเป็นศูนย์กลาง คริสเตียนนั้นแตกต่างเพราะเขาต้องการทำให้พระเจ้าพอพระทัยและอวยพรผู้อื่น ด้วยชีวิตของเขา

บางคนแนะนำให้เรามองเข้าไปภายในตัวเราเองเพื่อหาคำตอบทั้งหมด พวกเขาเชื่อว่าความรู้สึกและสัญชาตญาณของเราเป็นตัวชี้หน้าที่เพียงพอแล้วสำหรับการตัดสินใจ พวกเขาหนุนใจให้ คนหนุ่มสาวละเลยธรรมเนียมและคำแนะนำของผู้สูงอายุ พวกเขาดูหมิ่นศีลธรรมทางศาสนา คำแนะนำประเภทนี้มีชื่อเสียงในวงการบันเทิงของฮอลลีวูดในปัจจุบัน พวกเขาแสดงให้เห็นถึงเรื่องราวของคนหนุ่มสาวผู้ประสบความสำเร็จโดยขัดขืนต่อสิทธิอำนาจและประเพณีไปติดตามความฝันของตัวเอง พวกเขาไม่ได้แสดงถึงความจริงที่ว่า การตัดสินใจเช่นนั้นนำไปสู่ความเสียใจและหายนะ

ในบางวัฒนธรรม การตัดสินใจส่วนบุคคลถูกจำกัดโดยครอบครัวใหญ่ หรือ เผ่าพันธุ์ หรือวงศ์ตระกูล แต่ละคนจะถูกคาดหวังไม่ให้ออกจากพื้นที่ เปลี่ยนอาชีพ มุ่งเรียนให้สูงขึ้น หรือแต่งงานโดยไม่ได้รับความเห็นชอบจากกลุ่ม การเปลี่ยนแปลงที่ยากที่สุดในสภาพแวดล้อมนั้นคือการที่คนเปลี่ยนศาสนา ถ้าคนใดมาเป็นคริสเตียนและทำตามหลักการที่กลุ่มคนของเขาไม่เข้าใจ เขาอาจต้องทนทุกข์เพราะถูกข่มเหงได้ คริสเตียนที่อยู่ในสถานการณ์นี้ต้องอธิษฐานขอสติปัญญาและการทรงนำ

เราต้องการการทรงนำของพระเจ้าตลอดเวลา และพระองค์ทรงนำเราไม่ใช่ด้วยวิธีที่เราารู้สึกตัวเสมอไป พระองค์ไม่เคยลืมนเรา แม้ในเวลาที่เราไม่ได้คิดถึงพระองค์ แต่ก็มีบางเวลาที่เรากำลังแสวงหาการทรงนำของพระองค์อย่างเฉพาะเจาะจงและทูลขอให้พระองค์ช่วยเราให้มองเห็นทางเลือกต่างๆ ตามที่เป็นจริง พระเจ้าอาจมีพระประสงค์ที่จะเปลี่ยนวิถีทางของเราด้วยวิธีที่คาดไม่ถึง

» มีเวลาไหนบ้างที่เราต้องการแนวทางพิเศษจากพระเจ้า?

เราควรมองหาแนวทางจากพระเจ้า:

1. **เมื่อต้องตัดสินใจเรื่องที่จะเปลี่ยนแปลงชีวิต:** การแต่งงาน อาชีพ การศึกษา การอุทิศตนต่อคริสตจักรท้องถิ่น
2. **เมื่อต้องตัดสินใจเรื่องการปฏิบัติ:** จังหวะในการทำงาน สถานที่อยู่อาศัย การซื้อขนาดใหญ่
3. **เมื่อวางแผนและทำพันธกิจ:¹** การทรงเรียกส่วนตัว การรับใช้ที่ไหนกับใคร หัวข้อในการเทศนา และการสอน
4. **เมื่อมีส่วนร่วมกับการคริสตจักร:¹⁵** วิธีการนมัสการ สิ่งที่จะต้องเรียนรู้ สิ่งที่จะต้องถวาย วิธีการมีส่วนร่วมร่วมกับพระกายพระคริสต์ในโลก

14 กิจการ 16:6-9 กล่าวถึงการทรงนำพิเศษที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ประทานแก่เปาโลและซิลลาสในช่วงการเดินทางประกาศ

15 คริสตจักรยุคแรกๆ ได้ถึงการทรงนำของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในการนมัสการ ในการปกป้องหลักข้อเชื่อ ทรงนำในการแก้ปัญหา และประทานฤทธิ์เดชแก่ถ้อยคำของพวกเขา ดู กิจการ 15:28, กิจการ 5:3-5, และ กิจการ 6:10.

วิธีเข้าใจการทรงนำของพระเจ้าให้ดีขึ้น

- 1. เข้าใกล้พระเจ้าในคำอธิษฐาน** ถ้าชีวิตของคุณส่วนใหญ่ขาดการติดต่อสื่อสารกับพระเจ้า คุณก็กำลังทำตามความชอบและการรับรู้อันจำกัดของตัวเอง
- 2. อย่าวางใจในการให้เหตุผลของคุณเองมากกว่าความจริงที่ชัดเจนของพระวจนะ** ดังที่ข้อพระคัมภีร์ข้างต้นกล่าวว่า "อย่าพึ่งพาความรอบรู้ของตนเอง" (สุภาษิต 3:5).
- 3. จงเชื่อฟังสิ่งที่คุณรู้แน่นอนว่าเป็นพระประสงค์ของพระเจ้าเสมอ** นั่นจะช่วยพัฒนาการรับรู้ของคุณ คนที่ไม่เชื่อฟังพระคำของพระเจ้าไม่ได้ต้องการนำพระทัยพระเจ้าจริงๆ เพราะพระเจ้าทรงสำแดงนำพระทัยของพระองค์ทางพระวจนะ ถ้าคุณเชื่อฟังเพียงบางส่วนของสิ่งที่คุณรู้ว่าเป็นนำพระทัยพระเจ้าสำหรับคุณ คุณจะสับสนมากขึ้น—ความสว่างกลายเป็นความมืด (ลูกา 11:35).

เรารู้ว่าเป็นนำพระทัยพระเจ้าที่เรา:

- แยกกางเขนของเราทุกวันและติดตามพระเยซู (ลูกา 9:23)
- ทำสิ่งที่ถูกต้องและพูดความจริงจากใจของเรา (สดุดี 15:2)
- นับถือผู้นำฝ่ายวิญญาณที่สัตย์ซื่อ (1 เธสะโลนิกา 5:12-13)
- ชื่นบานตลอดเวลา (1 เธสะโลนิกา 5:16)
- อธิษฐานอย่างสม่ำเสมอ (1 เธสะโลนิกา 5:17)
- ขอบพระคุณในทุกกรณี (1 เธสะโลนิกา 5:18)
- ไม่ขาดวางพระวิญญาณ (1 เธสะโลนิกา 5:19)
- ไม่ดูหมิ่นคำพยากรณ์ (1 เธสะโลนิกา 5:20)
- ทดสอบทุกสิ่ง (1 เธสะโลนิกา 5:21)
- ยึดมั่นในสิ่งที่ดี (1 เธสะโลนิกา 5:21)
- เว้นจากสิ่งที่ชั่วทุกรูปแบบ (1 เธสะโลนิกา 5:22)
- รับการชำระอย่างสมบูรณ์ (1 เธสะโลนิกา 5:23).

และมีพระบัญชาอื่นๆอีกมากมายซึ่งสรุปในคำเดียว: รัก! (โรม 13:8-10). เมื่อเราทำสิ่งที่เรารู้ว่าเป็นนำพระทัยพระเจ้า การตัดสินใจเรื่องย่อยๆในชีวิตอีกมากมายก็จะคลี่คลายได้อย่างแน่นอน

- 4. จงอดทน.** คุณอาจจำเป็นต้องรอในขณะที่พระเจ้าทรงเปิดประตูและเตรียมสถานการสำหรับคุณ อย่าตัดสินใจเร็วเกินไปเพราะขาดความอดทน "จงสงบอยู่ต่อพระยาห์เวห์ และเพียรรอคอยพระองค์" (สดุดี 37:7). อย่าทำอะไรที่คุณรู้ว่าผิดเพราะความรู้สึกที่เร่งด่วน
- 5. ฟังคำแนะนำที่ดี:** "เพราะโดยการชี้แนะ เจ้าจะทำสงครามได้ และโดยมีที่ปรึกษามาก ย่อมมีชัยชนะ" (สุภาษิต 24:6)¹⁶ เมื่อพระเจ้าต้องการให้คุณตัดสินใจเรื่องใหญ่ พระองค์มักจะสำแดงเรื่องนั้นแก่คนสำคัญ

อื่นๆในชีวิตของคุณ ถ้ามีผู้อาวุโสที่รักพระเจ้าที่รู้จักและห่วงใยคุณ คุณก็ไม่ควรด่วนตัดสินใจทำสิ่งที่พวกเขาคิดว่าเป็นความผิดพลาด

สำหรับการแบ่งปันในกลุ่ม

- » แบ่งปันตัวอย่างของการตัดสินใจที่คุณรู้ว่ามาจากพระเจ้าโดยตรง พระเจ้าสำแดงแก่คุณอย่างไรว่าเป็นการตัดสินใจที่ถูกต้อง?
- » ถ้าคุณจะแบ่งปันตัวอย่างของการตัดสินใจผิดพลาด ก็จะเป็นประโยชน์เช่นกัน คุณล้มเหลวในการทำตามหลักการหนึ่งในสี่ประการสำหรับการให้พระเจ้านำทางหรือไม่?

ให้คนอื่นได้แบ่งปันสิ่งที่คล้ายกันด้วย

- » บางคนอาจจะพยายามตัดสินใจอยู่ในขณะนี้และเขายินดีที่จะอภิปรายในกลุ่ม

ความผิดพลาดที่ต้องหลีกเลี่ยงเมื่อแสวงหาการทรงนำของพระเจ้า

มีเรื่องเล่าว่านักเทศน์คนหนึ่งชื่อ ชาร์ลส สตอลล์เกอร์กำลังอธิษฐานเช้าวันหนึ่งเมื่อพระเจ้าตรัสกับเขาว่า "เราต้องการให้เจ้าไปประเทศจีน" สตอลล์เกอร์ประหลาดใจเพราะเขาไม่มีคนที่ติดต่อหรือเงินทองที่จะไปได้ ความประทับใจนั้นลึกซึ้งมากจนเขาต้องจัดกระเป๋าเดินทางและไปที่สถานที่ที่เป็นจุดเริ่มต้นของการเดินทางนั้น ณ ที่นั่น คนแปลกหน้าคนหนึ่งมาหาเขาและถามว่า "คุณคือชาร์ลส สตอลล์เกอร์ใช่ไหม? แล้วพูดต่อว่า "ผมถูกส่งมาที่นี่พร้อมกับตัวที่จะส่งคุณไปประเทศจีน"

- » นี่คือวิธี *โดยปกติ* ที่เราควรคาดหวังให้พระเจ้าสำแดงน้ำพระทัยพระองค์แก่เราหรือเปล่า? จะมีปัญหาใหม่กับคนที่คาดหวังจะพบน้ำพระทัยพระเจ้าเพื่อการตัดสินใจของเขาโดยวิธีนี้?

บางคนคาดหวังการทรงนำที่เหนือธรรมชาติสำหรับการตัดสินใจทุกอย่างของเขา พวกเขาละเลยการให้เหตุผลและสถานการณ์ปกติ เพราะเขาสันนิษฐานว่าน้ำพระทัยพระเจ้าอาจจะตรงข้ามกับการให้เหตุผลและสถานการณ์ทุกอย่าง

เป็นสิ่งที่ผิดที่จะยืนยันกันว่าพระเจ้าต้องประทานการทรงนำแบบเหนือธรรมชาติสำหรับการตัดสินใจของเราเพราะบ่อยครั้งที่พระองค์ไม่ได้สำแดงน้ำพระทัยพระองค์เช่นนั้น ถ้าคนใดละเลยการให้เหตุผลและสถานการณ์ เขาอาจคิดว่าเขาได้รับการทรงนำจากพระเจ้าแต่แท้ที่จริงแล้วเขากำลังทำตามอารมณ์หรือจินตนาการของเขาเอง

เมื่อใดก็ตามที่บางอย่างถูกสั่งหรือห้ามอย่างชัดเจนโดยพระวจนะ เราผู้นำพระทัยพระเจ้า อย่างไรก็ตาม มีการตัดสินใจหลายอย่างในชีวิตที่เรามีทางเลือกที่ไม่ถูกสั่งหรือห้ามอย่างเฉพาะเจาะจง คนเราจะรู้ได้อย่างไร

ว่า เขาควรอยู่ที่ไหน ทำงานอะไร และควรจะใช้เงินอย่างไร?

- » ถ้าไม่มีการทรงสำแดงพิเศษ เราจะรู้หน้าพระทัยพระเจ้าสำหรับการตัดสินใจในเรื่องที่ไม่ได้ระบุไว้ในพระคัมภีร์อย่างเจาะจงได้อย่างไร?

บางคน เนื่องจากเขาคาดหวังว่าหน้าพระทัยพระเจ้าต้องถูกเปิดเผยอย่างเหนือธรรมชาติ โดยไม่คำนึงถึงการให้เหตุผลและสถานการณ์ จึงหาวิธีการที่ไม่สมเหตุผลโดยคิดว่าพระเจ้าจะทรงใช้ประทานทิศทางแก่เขา พวกเขาอาจทูลขอหมายสำคัญบางอย่างเพื่อแสดงให้เห็นหน้าพระทัยพระองค์ หรือเขาอาจจะเปิดพระคัมภีร์เพื่อค้นหาข้อที่จะนำมาใช้กับสถานการณ์ของเขา

คำแนะนำเชิงปฏิบัติเพิ่มเติมสำหรับ การตัดสินใจที่ดี

จอห์น เวสเลย์ ให้คำแนะนำเชิงปฏิบัติบางประการถึงวิธีเข้าใจหน้าพระทัยพระเจ้า ท่านกล่าวว่าเรารู้ว่าหน้าพระทัยพระเจ้าโดยทั่วไปนั้นปรากฏในพระคัมภีร์คือที่เราต้องบริสุทธิ และบรรลุมลดี **ดังนั้น ในการตัดสินใจอย่างเจาะจง เราต้องพิจารณาว่าทางเลือกไหนที่จะช่วยเราได้มากที่สุดที่จะบริสุทธิและบรรลุมลดี**

เราเรียนรู้จากประสบการณ์ว่าสถานการณ์ไหนที่จะช่วยชีวิตฝ่ายวิญญาณของเราและสถานการณ์ไหนที่อันตราย บางสถานการณ์เป็นอันตรายต่อจิตวิญญาณของทุกคน บางสถานการณ์เป็นอันตรายต่อบางคนแต่ไม่ใช่ทุกคน เท่าที่เราทำได้ เราควรนำตัวเองไปอยู่ในสถานการณ์ที่ช่วยให้จิตวิญญาณเข้มแข็ง และควรหลีกเลี่ยงสถานการณ์ที่นำการทดลองมาสู่เรา (1 โครินธ์ 10:12-13).

โดยเหตุผลและประสบการณ์ และโดยคำแนะนำของคนอื่น เราสามารถเข้าใจได้ว่าทางเลือกไหนจะทำให้เราบรรลุมลดีได้มากที่สุด

โดยปกติแล้วพระเจ้าไม่ทรงสำแดงนำพระทัยพระองค์โดยการทรงสำแดงพิเศษ **พระองค์ทรงคาดหวังให้เราประยุกต์ใช้หลักการจากพระคัมภีร์ในขณะที่เราใช้เหตุผลอย่างระมัดระวังและตรวจสอบสถานการณ์ต่างๆ** พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงนำเราแม้แต่เมื่อเราไม่รู้ตัว สำหรับการตัดสินใจส่วนใหญ่เราไม่ควรคาดหวังการทรงสำแดง แต่อธิษฐานขอสติปัญญาและความเข้าใจ

คนที่อ้างถึงการทรงนำพิเศษจากพระเจ้า บางครั้งก็ปฏิเสธที่จะฟังคนอื่น (สุภาพิต 12:15). พวกเขาอาจจะโกรธเมื่อมีคนสงสัยการตัดสินใจของเขา พวกเขาแสดงออกถึงความเย่อหยิ่งและความดี้อริ้นมากกว่าความถ่อมใจ

- » ให้นักเรียนคนหนึ่งอ่าน 1 เปโตร 5:5-6 ให้คนในกลุ่มฟัง

คนเราไม่ควรอ้างว่าพระเจ้าบอกเขาให้ทำบางอย่างโดยตรง ยกเว้นในกรณีที่ไม่ปกติ เมื่อมีคนพูดอย่างนั้น ก็คงยากที่ใครจะให้คำแนะนำหรือออกความเห็น เขาควรจะพูดว่า เขากำลังพยายามที่จะตัดสินใจให้ดีที่สุดด้วยความช่วยเหลือจากพระเจ้า

นอกจากหลักการที่ได้จากเวสเลย์ เมื่อคิดถึงทางเลือกของคุณให้พิจารณา:

1. **มันสอดคล้องกับคำสั่งที่ชัดเจนในพระคัมภีร์หรือไม่?** พระเจ้าไม่เคยต้องการให้คุณไม่เชื่อฟังพระคำของพระองค์
2. **มันสอดคล้องกับลำดับความสำคัญในพระคัมภีร์หรือไม่?** พระคัมภีร์แสดงให้เห็นถึงสิ่งที่สำคัญสำหรับพระเจ้า การตัดสินใจของคุณรักษาสิ่งที่เป็นความสำคัญอันดับแรกหรือไม่?
3. **มันสอดคล้องกับการมองสถานการณ์อย่างเป็นจริงหรือไม่?** คุณควรมองเห็นได้ว่าพระเจ้าทรงเตรียมสถานการณ์ของคุณสำหรับการตัดสินใจนี้
4. **มันสมเหตุสมผลหรือไม่?** บางครั้งพระเจ้าอาจนำคุณให้ทำบางอย่างที่ดูเหมือนว่าไม่สมเหตุสมผล แต่ถ้าเป็นเช่นนั้น พระองค์จะทรงทำให้น้ำพระทัยพระองค์ชัดเจน อย่าปฏิเสธเหตุผลที่เป็นเครื่องมือในการช่วยให้คุณเข้าใจน้ำพระทัยพระเจ้า
5. **มันเป็นอย่าคิดว่าสถานการณ์ใด พฤติกรรมคริสเตียนหรือไม่?** อย่าคิดว่าสถานการณ์ใดพิเศษจนคุณสามารถทำบางสิ่งที่โดยปกติแล้วไม่เป็นที่พอพระทัยพระเจ้าได้
6. **มันสอดคล้องกับการรักคนอื่นเหมือนรักตัวเองหรือไม่?** มันจะมีอิทธิพลที่ดีหรือไม่? แรงจูงใจที่เห็นแก่ตัวจะบิดเบือนวิจาร์ณญาณของคุณได้
7. **มันจะมี อิทธิพลที่ดีหรือไม่?** ถ้าหากคนอื่นทำอย่างที่คุณกำลังทำอยู่ล่ะ? มันจะดีไหม?
8. **มันได้รับการยืนยันจากที่ปรึกษาที่รักพระเจ้าหรือไม่?** เราทุกคนรู้วิธีหาเพื่อนที่เห็นด้วยกับเรา แต่คนที่ดูเหมือนว่าเป็นผู้ใหญ่มากที่สุดและฉลาดทุกอย่างเกี่ยวกับการตัดสินใจของเรา?

เมื่อน้ำพระทัยพระเจ้าเป็นสิ่งที่ผิดปกติกมาก พระองค์สามารถทำให้คุณรู้ได้โดยไม่มีข้อสงสัย ทูตสวรรค์หรือนิมิต หรือพุ่มไม้ไฟ ได้ให้ความมั่นใจแก่บางคนในอดีต พระเจ้าอาจจะประทานความแน่ใจภายในที่เกินกว่าความสงสัยได้ แต่เมื่อไม่ได้รับสารที่ชัดเจนจากพระเจ้า คุณควรทำตามหลักการที่เชื่อถือได้ในการพิเคราะห์ทางเลือกที่ถูกต้อง อย่าคาดหวังที่จะได้รับการทรงสำแดงพิเศษสำหรับการตัดสินใจทุกอย่าง ถ้าคุณให้เหตุผลอย่างจริงจัง ด้วยคำอธิษฐาน กับลำดับความสำคัญที่ถูกต้อง พระเจ้าจะทรงสัตย์ซื่อที่จะนำการตัดสินใจของคุณ

ใน โรม 12:1-2 เปาโลเขียนว่า

ดังนั้น พี่น้องทั้งหลาย โดยเห็นแก่ความเมตตากรุณาของพระเจ้า ข้าพเจ้าจึงวิงวอนท่านทั้งหลายให้ถวายตัวของท่านแต่พระองค์ เพื่อเป็นเครื่องบูชาอันบริสุทธ์ที่มีชีวิต และเป็นที่ยอมรับพระเจ้า ซึ่งเป็นการนมัสการโดยวิญญาณจิตของท่าน อย่าลอกเลียนแบบอย่างคนในยุคนี้ แต่จงรับการเปลี่ยนแปลงจิตใจ แล้วอุปนิสัยของท่านจึงจะเปลี่ยนใหม่ เพื่อท่านจะได้ทราบพระประสงค์ของพระเจ้า จะได้รู้ว่าอะไรดี อะไรเป็นที่ชอบพระทัย และอะไรดีเยียม

ข้อพระคัมภีร์นี้แสดงให้เห็นว่าสภาพฝ่ายวิญญาณของคนเราส่งผลถึงการตัดสินใจของเขา เพื่อที่จะพบน้ำพระทัยพระเจ้า เราต้องถวายตัวอย่างสมบูรณ์แด่พระเจ้าก่อน การตัดสินใจของคริสเตียนขัดแย้งกับการตัดสินใจของโลก เพราะเขาไม่ "ลอกเลียนแบบอย่างคนในยุคนี้" แต่รับการเปลี่ยนแปลงและตัดสินใจด้วย "ความคิดที่เปลี่ยนใหม่"

แรงจูงใจเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดในการเข้าใจแนวทางของพระเจ้า คนที่แสวงหาน้ำพระทัยพระเจ้าเพื่อเขาจะตัดสินใจว่าจะทำตามหรือไม่อาจจะสับสนได้ ถ้าคนแสวงหาน้ำพระทัยพระเจ้าตามวิธีการของพระวณะที่สมเหตุสมผล และด้วยความตั้งใจจริงที่จะทำตาม เขาจะไม่พลาดจากน้ำพระทัยพระเจ้า

สำหรับการแบ่งปันในกลุ่ม

- » อภิปรายการประยุกต์ใช้บางประการจากหลักการของเวสเลย์ ตัวอย่างบางเรื่องอาจจะเป็น การเลือกเพื่อนที่จะใช้เวลาด้วยกัน ทางเลือกของการจ้างงาน หรือความสัมพันธ์กับคู่นัดหมาย (ถ้ายังไม่แต่งงาน) ให้พิจารณา "สถานการณ์ใดจะช่วยเรา ให้บริสุทธิ์และบรรลุผลที่ดีที่สุด?"
- » คนบางคนดูเหมือนว่าไม่สามารถรักษาเอกลักษณ์คริสเตียนของตนได้เมื่ออยู่กับคนบางประเภทหรือในสถานที่บางแห่ง พิจารณาตัวอย่าง
- » ประเด็นอื่นที่เป็นไปได้สำหรับการอภิปราย:
 - บทบาทของแรงจูงใจในการตัดสินใจ
 - ความผิดพลาดของการรอมหายสำคัญ
 - อันตรายของการวางใจความรู้สึกภายในมากเกินไป

อธิษฐาน

พระบิดาในสวรรค์

ขอขอบคุณสำหรับการวางแผนให้สิ่งที่ดีแก่ข้าพระองค์ ข้าพระองค์รู้ว่าพระองค์ทรงนำอย่างแท้จริงของข้าพระองค์ แม้เมื่อข้าพระองค์มองไม่เห็น

ขอทรงช่วยข้าพระองค์ให้อยู่ใกล้พระองค์ในการอธิษฐาน ขอทรงช่วยข้าพระองค์ให้ใส่ใจต่อความจริงที่ทรงสำแดงแก่ข้าพระองค์

ข้าพระองค์ต้องการที่จะบริสุทธิ์และบรรลุผลดีให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เพื่อพระเกียรติของพระองค์

ขอทรงทำให้แรงจูงใจของข้าพระองค์บริสุทธิ์ เพื่อข้าพระองค์จะไม่ถูกนำออกไปจากน้ำพระทัยพระองค์ ขอทรงนำข้าพระองค์ผ่านทางที่ปรึกษาผู้ชาญฉลาดซึ่งพระองค์ทรงวางไว้ในชีวิตของข้าพระองค์

ข้าพระองค์ต้องการวางใจพระองค์สำหรับการตัดสินใจทุกอย่าง ข้าพระองค์ต้องการติดตามน้ำพระทัยพระองค์ด้วยการเชื่อฟังอย่างสุดใจ

ขอบพระคุณที่ทรงปรารภนาสิ่งที่ดีที่สุดสำหรับข้าพระองค์

เอเมน

การบ้านบทที่ 5

1. ศึกษา สุภาพษิต 3:1-12. เขียนเกี่ยวกับ ลำดับความสำคัญ ทัศนคติ และคุณลักษณะที่อธิบายไว้ในที่นี้ เขียนเกี่ยวกับวิธีที่คุณจะสามารถพัฒนาคุณลักษณะเหล่านั้นได้เป็นส่วนตัว (คุณควรเขียนทั้งหมด 1-2 หน้า)
2. ตรวจสอบ ยากอบ 4:13-17. สังเกตดูอำนาจอธิปไตยของพระเจ้าเหนือสถานการณ์ต่างๆ อะไรคือ-"ความทะนงตัว"-ที่ชั่วร้ายที่อ้างถึงใน ข้อ 16? เขียนหนึ่งย่อหน้าอธิบายว่าพระคัมภีร์ตอนนี้ออกเราอะไรบ้างเกี่ยวกับการวางแผนสำหรับอนาคต
3. เขียนสองย่อหน้าอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างการอธิษฐานและการตัดสินใจ ตอบคำถามเหล่านี้:
 - การอธิษฐานส่งผลต่อการตัดสินใจของเราอย่างไร?
 - อะไรคือความผิดพลาดที่ต้องหลีกเลี่ยงเกี่ยวกับการอธิษฐานและการตัดสินใจ?

บทที่ 6

แนวคิดจากพระคัมภีร์เรื่องการสมรส

วัตถุประสงค์ของบทเรียน

1. นำแบบแผนและจุดมุ่งหมายของพระเจ้าสำหรับการสมรสมาใช้
2. เข้าใจคุณค่าที่พระเจ้ามอบให้ผู้หญิง
3. ยอมมอบ การเชื่อฟังส่วนตัวให้หลักการของพระเจ้าเรื่องการสมรสของคริสเตียน

เฮอรัณานโด คอร์เตส: ชายผู้ทุ่มเท

เฮอรัณานโด คอร์เตสไม่ใช่ตัวอย่างที่เราควรทำตามในเรื่องคุณลักษณะและความทะเยอทะยานของเขา อย่างไรก็ตาม การกระทำอย่างหนึ่งของเขาแสดงให้เห็นถึงการทุ่มเททั้งหมดต่อเป้าหมายของเขาในฤดูใบไม้ผลิของปี 1519 เฮอรัณานโด คอร์เตส นำกองทหารไปมีชัยชนะเหนือดินแดนที่ปัจจุบันเรียกว่าเม็กซิโก เจ้าเมืองของสเปนสนับสนุนปฏิบัติการทางทหารด้วยเรือสิบเอ็ดลำและกำลังพลเจ็ดร้อยคน หลังจากหลายเดือนในทะเลในที่สุด คอร์เตสและคนของเขาก็มาถึงชายฝั่งเม็กซิโก การทำทายต่อไปคือการเดินทางข้ามแผ่นดินไปยังเมืองหลวง คอร์เตสรู้ว่าการเดินทางทางบกนั้นจะยากลำบากและอันตราย เขาต้องการให้คนของเขาตระหนักว่าการหันหลังกลับไม่ใช่ทางเลือก ดังนั้นเขาจึงเผาเรือทั้งหมด เขาทำให้การกลับไปยังสเปนนั้นเป็นไปได้ และในเวลาเดียวกันก็สร้างแรงจูงใจอันทรงพลังที่จะนำสู่ความสำเร็จ เช่นเดียวกัน ทุกคนที่เข้าสู่การสมรสควรจะทุ่มเทอย่างเต็มที่ โดยตระหนักว่าเมื่อสมรสแล้วจะไม่มีทางเลือกอื่นใด

คำนำ

การสมรสในพระคัมภีร์เป็นสิ่งสวยงาม¹⁷แต่คู่สมรสที่ต้องการมีประสบการณ์กับความงามและลึมรสความดีของมัน ต้องตรวจดูว่าพระคัมภีร์สอนอะไรในเรื่องนี้และมุ่งสู่การเชื่อฟังสิ่งที่ได้เรียนรู้ การสมรสที่น่าพอใจต้องมีความพยายามและการเสียสละ

17 บทเรียนนี้เขียนโดย ทิม คีป

เพื่อเข้าใจเรื่องการสมรสเราต้องกลับไปจุดเริ่มต้น—กลับไปสู่ปฐมกาล เรื่องการทรงสร้างสอนเราเกี่ยวกับการสมรส

- » มีใครอยากแบ่งปันไหมเกี่ยวกับการเข้าสู่การสมรสโดยคาดหวังประโยชน์แต่ไม่คำนึงถึงความจำเป็นของการทุ่มเท?

การสมรสตามพระคัมภีร์

การสมรสตามพระคัมภีร์มีเพื่อสามัคคีธรรม

“พระยาห์เวห์พระเจ้าตรัสว่า “การที่ชายผู้นี้จะอยู่แต่ลำพังนั้นไม่ดี เราจะสร้างคู่อุปถัมภ์ที่เหมาะสมกับเขาขึ้น” (ปฐมกาล 2:18)

ดังที่พระเจ้าทรงเป็นพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์ในสามัคคีธรรม, พระเจ้าทรงออกแบบให้เราอยู่ในสังคม เราถูกสร้างมาสำหรับการสนทนา เราถูกสร้างมาสำหรับความสนิทสนมและสามัคคีธรรม พระเจ้าตรัสว่าการอยู่ลำพังไม่ดี!

ทุกส่วนของคำอธิบายถึงเหตุการณ์ต่างๆในปฐมกาลให้เกียรติแก่การสมรส พระเจ้าเอากระดูกซี่โครงซี่หนึ่งจากผู้ชายและสร้างให้เป็นคูครองที่สวยงามและเธอถูกนำมาด้วยเกียรติยศพิเศษมอบให้ผู้ชายเป็นผลงานที่สมบูรณ์ที่สุดชั้นสุดท้ายของพระเจ้าสร้าง ทุกกระยะขั้นตอนในคำบรรยายนี้มุ่งหมายเพื่อให้เกียรติการสมรส¹⁸ “คำว่า (“นำเธอมา”) บ่งบอกถึงการมอบเธอตามพิธีการในข้อตกลงของพันธสัญญาแห่งการสมรส ดังนั้นจึงเรียกว่าพันธสัญญาของพระเจ้า (สุภาษิต 2:17).”¹⁹

การสมรสเป็นการรวมกันที่ขึ้นบาน

เมื่ออาดัมพูดว่า “นี่แหละ กระดูกจากกระดูกของเรา” (ปฐมกาล 2:23) เขาแสดงออกถึงความนับถือและความยินดี อาดัมไม่ได้พูดว่า “ในที่สุด นางทาส! เด็ยวันฉันมีคนมาซักผ้า ทำอาหาร นวดหลัง และทำงานบ้านให้!” แต่อาดัมพูดว่า “ในที่สุด นี่ก็คือคู่ของฉัน”

การสมรส เป็นการรวมกันของคนที่เหมาะเทียมกัน

“...คู่อุปถัมภ์ที่เหมาะสม(คู่ที่สมบูรณ์)” (ปฐมกาล 2:18).

มัทธิว เฮนรี เตือนเราว่า “ผู้หญิงถูกสร้างมาจากกระดูกซี่โครงซี่หนึ่งที่อยู่ข้างของอาดัม ไม่ได้ออกมาจากหัวของเขาเพื่อปกครองเหนือเขา หรือออกมาจากเท้าของเขาเพื่อจะถูกเขาเหยียบย่ำ แต่ออกมาจาก

18 *Ellicot's Commentary for English Readers* (ข้อความใน ปฐมกาล 2:22). เอาข้อมูลมาจาก <https://biblehub.com/genesis/2-22.htm> ธันวาคม 29, 2020.

19 *Pulpit Commentary* (ข้อความใน ปฐมกาล 2:22). เอาข้อมูลมาจาก <https://biblehub.com/genesis/2-22.htm> ธันวาคม 29, 2020.

สี่ข้างเพื่อเท่าเทียมกับเขา อยู่ใต้แขนของเขาเพื่อรับการปกป้อง และอยู่ใกล้หัวใจของเขาเพื่อเป็นที่รัก" ²⁰ อาดัม คลาร์ค กล่าวไว้ว่า "เธอเป็นความเหมือนที่แท้จริงของผู้ชาย ไม่มีทั้งความด้อยกว่าหรือเหนือกว่า แต่เป็นความเท่าเทียมกันในทุกสิ่งสำหรับเขา" ²¹

การสมรสเป็นการรวมกันด้วยพันธสัญญา

"เพราะเหตุนั้นผู้ชายจะละจากบิดามารดาของเขาไปผูกพันอยู่กับภรรยา และเขาทั้งสองจะเป็นเนื้อเดียวกัน" (ปฐมกาล 2:24). การสมรสที่มั่นคงไม่ขึ้นอยู่กับเรื่องรักใคร่ (อารมณ์รักใคร่มีขึ้นมีลง) หรือความยินดี (แม้ว่าการสมรสที่เข้มแข็งนำมาซึ่งความชื่นใจ) หรือการบรรลุเป้าหมายส่วนตัว (แม้ว่าการสมรสที่เข้มแข็งทำให้บรรลุเป้าหมายได้จริง) ผลประโยชน์ที่ยอดเยี่ยมของการสมรสไม่ได้ทำให้การสมรสมั่นคง แต่มันเป็นผลมาจากการสมรสที่มั่นคง การสมรสตั้งอยู่บนรากฐานที่ไม่สั่นคลอนของพันธสัญญา—ชายหนึ่งและหญิงหนึ่ง อูทิสตันเป็นพิเศษต่อกันและกันตลอดชีวิต

การสมรสต้องเป็นความสัมพันธ์ที่เปิดเผย เชื่อใจ และยอมรับกัน—"ผู้ชายและภรรยาของเขาเปลือยกายอยู่ทั้งสองคนและไม่อายกัน" (ปฐมกาล 2:25). เพราะบาปยังไม่ได้ทำให้ความบริสุทธิ์ของชายหญิงคู่แรกเสื่อมไป การสมรสของพวกเขาก็ไม่มีการถูกลงโทษ ความละอาย และความกลัว พระคัมภีร์ใหม่บอกเรา "จงให้การสมรสเป็นที่นับถือแก่คนทั้งปวง และให้เพียงสมรสปราศจากมลทิน" (ฮีบรู 13:4).

การสมรสที่มั่นคงไม่อาจดำรงอยู่ได้ ถ้ามีความไม่ปลอดภัย ความไม่ไว้วางใจ ความระแวงสงสัย หรือความกลัวอยู่ด้วย และถ้าคู่สมรสไม่แน่ใจในการอุทิศตนต่อกันและต่อการสมรส การสมรสที่มั่นคงต้องมีคำมั่นสัญญาว่า "จนกว่าความตายจะพรากเราจากกัน"

การหย่าร้างหรือการแยกกันไม่ใช่ทางเลือก ยกเว้นในกรณีของการข่มเหงและการนอกใจ²² แม้เมื่อมีเรื่องนี้เกิดขึ้น เราต้องระลึกว่า บ่อยครั้งพระเจ้าทรงสามารถแก้ไขได้

ความรักตามพันธสัญญา เป็นการอุทิศตัว แสดงความนับถือ และทำให้สวยงาม แม้เมื่อความสัมพันธ์นั้นยุ่งยากมีอุปสรรค (1 โครินธ์ 13). ความมุ่งมั่นที่เปราะบางทำให้เกิด ความพยายามที่ไม่แน่นอน การแบ่งแยก ด้านอารมณ์ การถอนตัว และการทดลองใจ

สามีมีชีวิตด้วยความรักตามพันธสัญญาเมื่อเขาไม่ยอมล้มเลิกกับเจ้าสาวของเขาแม้เมื่อเธอไม่ตอบสนองหรือไม่แสดงความนับถือ หรือเจ็บป่วย ภรรยามีชีวิตด้วยความรักตามพันธสัญญาเมื่อเธอเลือกที่จะนับถือและเชื่อฟังสามีของเธอเพื่อเห็นแก่พระคริสต์ แม้เมื่อสามีของเธอไม่รักเธอ

ความรักของเธอทำให้ได้ความนับถือของเธอ และความนับถือของเธอทำให้ได้ความรักของเธอ และพวกเขาก็เติบโตต่อไป

20 *Matthew Henry's Commentary on the Whole Bible*

21 *Adam Clarke's Commentary on the Bible*

22 มัทธิว 5:31-32

- » ถ้าคนเราแต่งงานโดยคิดว่าพวกเขาสามารถเปลี่ยนการตัดสินใจได้ภายหลังถ้าไม่มีความสุขกับชีวิตสมรส จะมีปัญหาอะไรเป็นผลตามมา? อะไรคือความแตกต่างที่ความมุ่งมั่นอย่างเต็มที่ทำให้เกิดขึ้น—เมื่อคนเราเชื่อว่าการสมรสของเขานั้นยังยืนนาน?

การสมรสตามพระคัมภีร์เป็นบทบาทของการทรงสร้าง การให้กำเนิด

"นี่แน่ะ บุตรทั้งหลายเป็นมรดกจากพระยาห์เวห์ ผลผลิตของครรภ์เป็นรางวัล" (สดุดี 127:3).²³

ลูกๆ เป็นของประทานจากพระเจ้า แต่อีกนัยหนึ่งพวกเขาก็เป็นของขวัญของพ่อแม่ แต่พระเจ้าเช่นกัน พระยาห์เวห์ทรงทำให้คุณเป็นหนึ่งในภรรยาของคุณไม่ใช่หรือ? ในร่างกายและวิญญาณ คุณเป็นของพระองค์ **และพระองค์ต้องการอะไร? เด็กๆ ที่รักพระเจ้าจากการสมรสของคุณ** ดังนั้นจงระวังตัวให้ดี อย่าให้ผู้ใดทรยศต่อภรรยาคนที่ได้เมื่อหนุ่มนั้น" (มาลาคี 2:15).²⁴

บางคนชอบที่จะมีวิถีชีวิตแบบไม่มีลูก แต่พระคัมภีร์สอนว่าพระเจ้าพอพระทัยเมื่อพ่อแม่มีลูกหลานที่รักพระเจ้า

เป็นสิ่งสำคัญที่จะสังเกตว่าไม่ใช่การแพร่พันธุ์เท่านั้นที่พระเจ้าต้องการ แต่เป็นลูกหลานที่รักพระเจ้า พ่อแม่ได้รับการทรงเรียกจากพระเจ้าให้สอนลูกหลานของเขาให้ติดตามพระคริสต์

การสมรสตามพระคัมภีร์สำหรับพระคริสต์

ใน เอเฟซัส 5:30-32 พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเปิดเผยความหมายที่ลึกซึ้งของการสมรส ที่ถูกปิดซ่อนไว้จนกระทั่งพระเยซูเสด็จมา การสมรสเป็นภาพของโลก—ภาพสะท้อน—ของความสัมพันธ์ระหว่างพระเยซูคริสต์กับคริสตจักรของพระองค์

เปาโลเริ่มต้นนี้โดยหนุนใจคริสเตียนให้ "เปี่ยมล้นด้วยพระวิญญาณ" (เอเฟซัส 5:18). ในบริบทนี้ที่ท่านมอบคำสอนต่อไปเรื่องการสมรส:

เจ้าสาวที่เปี่ยมล้นด้วยพระวิญญาณ จะ *ยอมเชื่อฟัง* เจ้าบ่าวของเธอ ("ศิรัษะ"ของเธอ), "ในองค์พระผู้เป็นเจ้า," เหมือนกับที่คริสเตียนยอมเชื่อฟังพระเยซู (เอเฟซัส 5:24, 32; ดูเช่นกัน 1 เปโตร 3:1), จึงเป็นการยำเกรง(นับถือ)พระเยซูและสามีของเธอ

เป็นสิ่งสำคัญสำหรับภรรยาทุกคนในการยอมเชื่อฟังที่จะมี "องค์พระผู้เป็นเจ้า" ในความคิดของเธอ เธอยอมเชื่อฟังพระองค์ ไม่เฉพาะกับสามีของเธอเท่านั้น สายตาของเธอจับที่พระเยซู ผู้ทรงปราศจากความผิดเพียงผู้เดียว ความยินดีที่จะยอมเชื่อฟังของภรรยาต่อสามีของเธอ เป็นการนมัสการพระเยซู

การยอมเชื่อฟังตามพระคัมภีร์ เช่นเดียวกับความรัก ไม่สามารถบังคับกันได้ การยอมเชื่อฟังตามพระคัมภีร์เป็นของขวัญที่ภรรยามอบแก่สามีของตนด้วยความยำเกรงพระคริสต์ (เอเฟซัส 5:33) การยอมเชื่อฟังใน

23 ฉบับมาตรฐาน

24 ฉบับมาตรฐาน เพิ่มการเน้น

"ทุกสิ่ง" (ยกเว้นเมื่อมันคุกคามสุขภาพของเธอ หรือเป็นภัยต่อความสัมพันธ์ของเธอกับพระคริสต์) เป็นการนมัสการพระเยซู

การยอมเชื่อฟังของภรรยาต่อสามีของเธอเป็นการแสดงความนับถือ (ข้อ 33) ต่อเขา เป็นส่วนของชีวิตที่เปี่ยมล้นด้วยพระวิญญาณ (เอเฟซัส 5:18-21) เกียรตินี้มาจาก "จิตใจที่สุภาพอ่อนโยน" เป็นสิ่งล้ำค่าในสายพระเนตรพระเจ้า (1 เปโตร 3:4).

เจ้าบ่าวที่เปี่ยมล้นด้วยพระวิญญาณ จะ รัก เจ้าสาวของเขาตั้งพระเยซูทรงรักคริสตจักรของพระองค์ (เอเฟซัส 5:25) เจ้าบ่าวต้องรักเธอเหมือนรักร่างกายของตน (ข้อ 28-29). เขาต้องสำแดงการเสียสละตนที่เปี่ยมล้นด้วยพระวิญญาณเช่นเดียวกับที่พระเยซูทรงสำแดงต่อคริสตจักรของพระองค์เมื่อ "ประทานพระองค์เองเพื่อคริสตจักร" นั่นคือ "การยอมเชื่อฟัง" ของเขา (เอเฟซัส 5:21). ผู้วิจารณ์คนหนึ่งกล่าวไว้ว่า:

เมื่อพระองค์(พระเยซู)ประทานพระองค์เองให้ทนทรมานบนไม้กางเขนเพื่อช่วยคริสตจักรให้รอด ดังนั้นเราต้องยินดีที่จะปฏิเสธตัวเองและรับงานหนักและความยากลำบากเพื่อเราจะทำให้ภรรยามีความสุข เป็นหน้าที่ของสามีที่ทำงานตรากตรำเพื่อเลี้ยงดูเธอ ตอบสนองความต้องการของเธอ ปฏิเสธการพักผ่อนและความสบาย ถ้าจำเป็น เพื่อดูแลเธอยามเจ็บป่วย นำหน้าเธอยามมีอันตราย ปกป้องเธอยามคับขัน อดทนต่อเธอยามฉุนเฉียว เกาะติดกับเธอยามเธอผลัดไส้ อธิษฐานกับเธอเมื่อเธอทุกข์ยากฝ่ายวิญญาณ และพร้อมที่จะตายเพื่อช่วยเธอให้รอด ทำไมไม่ควรเป็นเช่นนั้น? ถ้าพวกเขาเรือแตก และมีไม้กระดานแผ่นเดียวที่จะช่วยให้ปลอดภัยได้ เขาควรจะยินดีเสี่ยงชีวิตตัวเองโดยให้เธอเกาะกระดานแผ่นนั้น และเห็นเธอปลอดภัยไหม? แต่ยังมีมากกว่านั้น...สามีควรรู้สึกว้าวตฤประสงค์เดียวที่ยิ่งใหญ่ในชีวิตของเขาคือการแสวงหาความรอดสำหรับภรรยาของเขา เขาต้องจัดหาทุกสิ่งที่เป็นสำหรับจิตวิญญาณของเธอ...และเขาต้องเป็นตัวอย่าง ให้คำปรึกษา เธอถ้าเธอต้องการคำปรึกษา และทำทางแห่งความรอดสำหรับเธอให้ง่ายที่สุดเท่าที่จะทำได้ ถ้าสามีมีพระวิญญาณและการปฏิเสธตัวเองขององค์พระผู้ช่วยให้รอด เขาจะไม่คำนึงว่าจะมีการเสียสละใดที่ยิ่งใหญ่เกินกว่าที่จะช่วยส่งเสริมความรอดสำหรับครอบครัวของเขา²⁵

เจ้าบ่าวต้องแสวงหา ความบริสุทธิ์ของเจ้าสาวเหมือนพระคริสต์ทรงทำให้เจ้าสาวของพระองค์คือคริสตจักรบริสุทธิ์ "เพื่อจะทำให้บริสุทธิ์โดยการชำระ... [และ] เพื่อพระองค์จะได้คริสตจักรที่มีศักดิ์ศรี (งดงาม)ไม่มีต่างพร้อย ริวรอย หรือมลทินใดๆ เลย" (เอเฟซัส 5:26-27).

ในสมัยโบราณ เจ้าสาวของกษัตริย์ต้องชโลมกายด้วยเครื่องประทีนโนมราคาแพง—"น้ำมันกายนหกเดือน และด้วยเครื่องเทศและเครื่องสำอางของผู้หญิงอีกหกเดือน" (ดู เอสเธอร์ 2:12). ด้วยวิธีนี้ หญิงสาวจะได้รับการเตรียมให้พร้อมสำหรับสามีของเธอ

ในฝ่ายวิญญาณ สามีต้องจัดเตรียมทุกสิ่งที่เป็นในการส่งเสริมภรรยาของตน—ความซื่อสัตย์ ความรักที่ไม่มีเงื่อนไข ความเข้าใจ คำอธิษฐาน คำปรึกษา คำสอน และความเมตตา

25 อัลเบิร์ต บาร์เนส, *บทความแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับพระธรรมเอเฟซัส*, (บทที่ห้า)

เมื่อสามีปฏิบัติต่อภรรยาของตนด้วยความรักเช่นนั้น เขาจะได้รับความสุขตอบแทน เปาโลกล่าวว่า "คนที่รักภรรยาของตัวเองก็รักตัวเองด้วย" (เอเฟซัส 5:28). สามีผู้รักภรรยาของตนในทางที่เสียสละตัวเองเช่นนี้ จะได้รับผลตอบแทนจากพระเจ้า และได้รับความนับถือ ความรักใคร่ และความสัจซื่อจากภรรยาด้วยเช่นกัน

» สามีควรทำอย่างไรบ้างในการจัดเตรียมความช่วยเหลือฝ่ายวิญญาณแก่ภรรยาของเขา?

แนวทางที่คู่สมรสสามารถเสริมสร้างชีวิตสมรสของเขา

1. พวกเขาต้องยกย่องแบบแผนดั้งเดิมของพระเจ้าและชื่นชมบทบาทของตนในการสมรส

สามีต้องระลึกว่าภรรยาของเขาเป็นของประทานจากพระเจ้าและเป็น "คู่อุปถัมภ์ที่เหมาะสม" และต้องสละชีวิตของตนเพื่อสวัสดิภาพ และความมั่นคงฝ่ายวิญญาณ อารมณ์และร่างกายของเธอ เขาต้องเลือกที่จะชื่นชมและรักเธอ แม้เมื่อเธอสมควรได้รับน้อยที่สุด โดยตระหนักว่าพระเจ้าเท่านั้นที่จะเปลี่ยนแปลงสิ่งที่ต้องเปลี่ยนในตัวเธอได้ พระเจ้าจะทรงยกย่องการเชื่อฟังและความเชื่อของเขา

ฝ่ายภรรยาต้องให้เกียรติสามีที่พระเจ้าเลือกให้เธอ เหมือนเป็นศิษยาภิบาล แสดงความนับถือต่อเขาในทุกทาง และยกย่องการเป็นผู้นำของเขา เธอต้องเลือก การยอมเชื่อฟัง และความนับถือ แม้เมื่อเขาทำผิดพลาด และสมควรได้รับน้อยที่สุด อธิษฐานที่พระเจ้าจะเปลี่ยนแปลงสิ่งที่เขาจำเป็นต้องเปลี่ยน พระเจ้าจะทรงยกย่องการเชื่อฟังและความเชื่อของเธอ

2. คู่สมรสต้องปลูกฝังความสนิทสนมฝ่ายวิญญาณและฝ่ายร่างกายที่แท้จริง

พวกเขาต้องเฝ้าหาที่จะ รู้จัก ซึ่งกันและกัน โดยปราศจากความกลัว อคติ การเปรียบเทียบผู้อื่น การข่มเหง ตัดหน้า การทำให้ตัวเองพอใจ หรือการลดค่าตัวเอง เขาต้องดำเนินชีวิตอย่างเปิดเผย และซื่อสัตย์ต่อพระเจ้าและต่อกันและกัน

3. คู่สมรสต้องทำตามตัวอย่างของพระคุณพระเจ้าเมื่อพวกเขาพลาดจากมาตรฐาน

เมื่ออาดัมและเอวาตกลงในความบาปและรู้สึกละอาย เสียใจ พระเจ้าทรงสำแดงฤทธานุภาพของพระองค์ในการกู้คืนความล้มเหลวของพวกเขา พระเจ้าทรงส่งเวสตัวร์ตัวหนึ่งมาทำเครื่องนุ่งห่มให้อาดัมและเอวาเพื่อปกปิดกายเปลือยเปล่าของพวกเขา (ปฐมกาล 3:21). การกระทำด้วยความรักของพระเจ้าเป็นภาพของพระคุณและพระสัญญาแห่งการไถ่ทางพระคริสต์ของพระเจ้า การปกคลุมจากพระเจ้าโดยทางพระคริสต์ ทำให้ทั้งพวกเขาและเราได้รับการอภัยโทษและการฟื้นฟูขึ้นใหม่ โดยทางพระคริสต์ คู่สมรสสามารถกลับไปมีความสนิทสนมโดยไม่อายกันได้ แม้แต่หลังจากที่ล้มเหลวแล้ว

ตัวอย่างของพระเยซูเกี่ยวกับการยกย่อง สำหรับ ผู้หญิง

ผู้หญิงถูกมองว่าต่ำต้อยกว่าผู้ชายในโลกของโรมันในศตวรรษที่หนึ่งและในศาสนาอื่น ทศนะที่มองผู้หญิงต่ำต้อยยังคงมีอยู่ในหลาย วัฒนธรรมทั่วโลกและในหลายบ้านด้วย ผู้หญิงไม่ถูกยกย่อง ถูกใช้เป็นวัตถุทางเพศ และถูกข่มเหง แต่การยกย่องสตรีของพระเยซูควรเป็นตัวอย่างของเรา

สำหรับพระคริสต์ ผู้หญิงมีศักดิ์ศรีโดยกำเนิดและมีคุณค่าเทียบเท่าผู้ชาย พระเยซูตรัสว่า "พระองค์ตรัสตอบว่า "พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์แต่เดิมนั้นทรงสร้างให้เป็นชายและหญิง" (มัทธิว 19:4; ปฐมกาล 1:27). ผู้หญิงถูกสร้างตามพระฉายของพระเจ้าเหมือนกับผู้ชาย เช่นเดียวกับชาย พวกเขาจะมีการตระหนักรู้ในตนเอง เสรีภาพส่วนบุคคล การตัดสินใจด้วยตนเอง และความรับผิดชอบส่วนบุคคลสำหรับการกระทำของตนเอง

พระเยซูทรงยอมรับผู้หญิงในฐานะเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน สาวกของพระเยซูมีทั้งสองเพศ ชายและหญิง พระเยซูทรงมองผู้หญิงเป็นบุคคลที่แท้จริง ไม่ใช่เป็นวัตถุรองรับความปรารถนาของผู้ชาย พระองค์ทรงมองพวกเขาเป็นบุคคลที่พระองค์เสด็จมาในโลกเพื่อเขา

เจมส์ บอร์แลนด จอห์น ไพเพอร์ และเวย์น กรูเทิม ได้ยกตัวอย่างที่ชัดเจนของการที่พระเยซูทรงมีทัศนคติที่ดีและความนับถือต่อผู้หญิงดังที่ปรากฏในพระกิตติคุณทั้งสี่เล่ม:

1. พระเยซูตรัสกับผู้หญิงโดยตรงในที่สาธารณะเสมอ

นี่คือสิ่งที่ไม่ธรรมดาสำหรับผู้ชายที่จะทำในสมัยของพระเยซู (ยอห์น 4:27). เหล่าสาวกต่างประหลาดใจที่เห็นพระเยซูทรงสนทนากับหญิงชาวสะมาเรียที่บ่อน้ำแห่งไซคาร์ (ยอห์น 4:7-26). พระองค์ตรัสอย่างเปิดเผยกับผู้หญิงที่ถูกจับขณะล่วงประเวณีด้วย (ยอห์น 8:10-11). ลูกาสังเกตว่าพระเยซูตรัสในที่สาธารณะกับหญิงม่ายชาวนาอินลุกา 7:12-13) ผู้หญิงที่เป็นโรคตกโลหิต (ลูกา 8:48; มัทธิว 9:22; มาระโก 5:34), และผู้หญิงที่ร้องเรียกพระองค์จากฝูงชน (ลูกา 11:27-28). พระเยซูตรัสกับผู้หญิงหลังโกงมาสิบแปดปี (ลูกา 13:12) และผู้หญิงกลุ่มหนึ่งบนเส้นทางสู่กางเขน (ลูกา 23:27-31).

2. พระเยซูทรงแสดงการยกย่องและนับถือต่อผู้หญิงโดยวิธีที่พระองค์ตรัสกับพวกเขา

พระองค์ตรัสด้วยกิริยาที่ใส่ใจและเป็นห่วง มัทธิว มาระโก และลูกา ได้บันทึกว่าพระเยซูตรัสกับผู้หญิงตกโลหิตว่า "ลูกหญิง" และทรงกล่าวถึงหญิงหลังโกงว่าเป็น "บุตรสาวของอับราฮัม" (ลูกา 13:16). โดยการเรียกพวกเขาว่า "บุตรสาวของอับราฮัม" พระเยซูทรงให้พวกเขามีสถานะฝ่ายวิญญาณเทียบเท่ากับ "บุตรของอับราฮัม"

3. พระเยซูทรงแสดงให้เห็นคุณค่าโดยกำเนิดของผู้หญิงโดยให้พวกเขารับผิดชอบต่อความบาปของเขาแต่ละคน

เห็นได้จากการปฏิบัติของพระองค์กับผู้หญิงที่บ่อน้ำ (ยอห์น 4:16-18), หญิงที่ล่วงประเวณี (ยอห์น 8:10-11), และหญิงที่เป็นคนบาปผู้ซโลมพระบาทพระเยซู (ลูกา 7:44-50). ความบาปของพวกเขาไม่ได้ถูกละเลย

แต่เผชิญหน้า การปฏิบัติของพระองค์แสดงให้เห็นว่าผู้หญิงแต่ละคนมีเสรีภาพส่วนบุคคล ต้องรับผิดชอบต่อการเลือกของเธอ และต้องจัดการเป็นส่วนตัวกับประเด็นเรื่องบาป การกลับใจใหม่ และการอภัยโทษ

คุณค่าของผู้หญิงของพระเยซูควรชี้้นำคริสตจักรในปัจจุบันอย่างไร?

บทบาทตามพระคัมภีร์ในอุดมคติของผู้หญิงในงานพันธกิจและในบ้านเป็นสิ่งที่อภิปรายกันในคริสตจักรและนิกายต่างๆทุกวันนี้ ตามที่ควรจะเป็น แต่คุณค่าและความเท่าเทียมของผู้หญิงในฐานะบุคคลที่ถูกสร้างมาตามพระฉายของพระเจ้านั้น **ไม่** ควรตั้งข้อสงสัยกันเลย พระเยซูทรงแสดงให้เห็นคุณค่าและศักดิ์ศรีของผู้หญิงในฐานะบุคคลอยู่เสมอ พระเยซูทรงมอบหมายให้ผู้หญิงเป็นผู้ป่าวประกาศเรื่องการคืนพระชนม์ของพระองค์เป็นพวกแรก (ยอห์น 20:17). พระองค์ให้คุณค่าแก่ สามัคคีธรรม คำอธิษฐาน งานรับใช้คริสเตียน การสนับสนุนด้านการเงิน คำพยานและการประกาศของพวกเขา พระเยซูทรงยกย่องผู้หญิง สอนผู้หญิง และรับใช้ผู้หญิงด้วยความระมัดระวัง

การยกย่องผู้หญิงปรากฏในพันธสัญญาใหม่

ตัวอย่างของพระเยซูในการยกย่องผู้หญิงเห็นได้ในชีวิตของพระวิญญูณบรียูทธิในวันเพ็นเทคอส พระวิญญูณบรียูทธิถูกเพลงบททั้ง "บุตรา บุตรี" และ "ทาส ทาสี" (กิจการ 2:17-18). พระวิญญูณบรียูทธิไม่สำแดงความลำเอียง

ใน โรม 16, เปาโลชมเชยผู้หญิงชื่อ เฟบีว่าเป็น "ผู้รับใช้ของคริสตจักร (ข้อ 1),²⁶ ปรีสคาและอาควิลลา เป็น "ผู้ร่วมงานในพระราชกิจของพระเยซูคริสต์ ผู้เลี้ยงชีวิตเพื่อช่วยชีวิตของข้าพเจ้า" (ข้อ 3-4), มารีย์ เป็นคนที่ "ตรากตรำเพื่อท่านทั้งหลาย" (ข้อ 6), ยูเนียเป็นคน "มีชื่อเสียงดีในหมู่พวกอัครทูต" (ข้อ 7), และผู้หญิงคนอื่นๆ ด้วย

ใน 1 เธสะโลนิกา เปาโลชมเชยความอ่อนโยนที่พระเจ้าออกแบบมาและความรักแบบมารดาของผู้หญิงเมื่อท่านเขียนว่า "แต่เราอยู่ในหมู่พวกท่านด้วยความสุภาพอ่อนโยน เหมือนมารดาที่เลี้ยงดูลูกของตน" (1 เธสะโลนิกา 2:7). ในเอเฟซัส ท่านสั่งให้สามีรักภรรยาของตน "เหมือนพระคริสต์ทรงรักคริสตจักร และประทานพระองค์เองเพื่อคริสตจักร" และ "เหมือนร่างกายตัวเอง" (เอเฟซัส 5:25, 28). เปโตรร้องขอให้สามี "จงอยู่กับภรรยาด้วยความเข้าใจ และจงให้เกียรติเธอ" (1 เปโตร 3:7).

เห็นได้ชัดเจนว่า ในยุคคริสตจักรแรก ถือว่าผู้หญิงมีคุณค่าและผู้ชายถูกสอนให้ยกย่องผู้หญิง ถึงเวลาแล้วที่ผู้นำฝ่ายวิญญูณทุกหนทุกแห่งต้องยืนหยัดเพื่อผู้หญิงและต่อต้านการปฏิบัติอย่างไม่สมควรต่อผู้หญิงในทุกวัฒนธรรม ถึงเวลาแล้วที่เราต้องเห็นคุณค่าของผู้หญิงในฐานะบุคคลที่ถูกออกแบบมาเป็นพิเศษโดยพระเจ้าผู้สร้างตามพระฉายของพระองค์ คำสอนใดใดเกี่ยวกับความแตกต่างในบทบาทชายหญิงในคริสตจักรหรือบ้านต้องเริ่มต้นด้วยรากฐานนี้ หรือคำสอนของเราจะกลายเป็นหนทางสู่การข่มเหง

26 ข้อพระคัมภีร์ทุกตอนในย่อหน้านี้มาจาก ฉบับมาตรฐาน

สรุป

การสมรสเป็นการทรงสร้างของพระเจ้า ไม่ใช่ของมนุษย์ ดังนั้น เราต้องขอการชี้้นำจากพระเจ้า ไม่ใช่จากโลกหรือวัฒนธรรม พระองค์เท่านั้นทรงรู้วิธีทำให้การสมรสของเราเข้มแข็ง ยืนนาน และสมประสงค์ แต่เราจะไม่มีวันเป็นคู่ครองที่เราควรจะเป็นได้โดยปราศจากพระวิญญาณบริสุทธิ์!

สำหรับการอภิปรายในกลุ่ม

- » อธิบายหลักการต่างๆ ที่คริสตจักรควรสอนเพื่อเสริมสร้างการสมรส มีความเข้าใจอะไรบ้างที่ยังขาดอยู่โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสิ่งแวดล้อมของคุณ?
- » วัฒนธรรมของคุณปฏิบัติต่อผู้หญิงต่างจากผู้ชายอย่างไร?
- » คริสตจักรในประเทศของคุณปฏิบัติต่อผู้หญิงต่างจากผู้ชายอย่างไร? มีความแตกต่างระหว่างคริสตจักรและวัฒนธรรมหรือไม่?
- » ยึดตามตัวอย่างของพระเยซู มีธรรมเนียมอะไรที่ควรเปลี่ยนแปลง?

อธิษฐาน

พระบิดาในสวรรค์

ขอบพระคุณที่ประทานของขวัญอันยอดเยี่ยมคือการสมรสแก่เรา ขอทรงช่วยเราให้มีความมุ่งมั่นที่จะรับประสบการณ์ของการสมรสตามที่พระองค์ทรงวางแผนไว้

ขอทรงช่วยเราแสดงออกถึงความรักที่เหมือนความรักระหว่างพระคริสต์กับคริสตจักร

ขอทรงช่วยเราให้ก้าวผ่านสมมุติฐานในวัฒนธรรมของเราในการนับถือกันและกัน

ขอบพระคุณสำหรับพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่ทรงทำให้เรามีความสัมพันธ์ที่ชื่นบานและเข้มแข็ง

อาเมน

การบ้านบทที่ 6

1. เขียนอธิบายความแตกต่างระหว่างชายกับหญิงที่ถือปฏิบัติกันในวัฒนธรรมของคุณ ความแตกต่างเหล่านั้นจะได้รับการปฏิรูปโดยการประยุกต์ใช้ความจริงจากพระคัมภีร์อย่างระมัดระวังได้อย่างไร?
2. เลือกหลักการสองประการที่เป็นสิ่งใหม่สำหรับคุณจากบทเรียนนี้ เขียนหนึ่งย่อหน้าอธิบายแต่ละหลักการด้วยถ้อยคำของคุณเอง
3. เตรียมการนำเสนอสั้นๆ หนึ่งเรื่องโดยใช้หัวข้อด้านล่าง (ผู้นำชั้นเรียนจะกำหนดหัวข้อให้นักเรียนแต่ละคน) แบ่งปันการนำเสนอเมื่อเริ่มชั้นเรียนต่อไป
 - แบบแผนของพระเจ้าของการรวมกันในการสมรส
 - จุดมุ่งหมายในพระคัมภีร์สำหรับการสมรส
 - วิธีต่างๆ ในการเสริมสร้างการสมรสของคนเรา
 - ทัศนะจากพระคัมภีร์เรื่องผู้หญิง
 - บทบาทที่พระเจ้าประทานให้ในการสมรสและความสำคัญของการเปี่ยมล้นด้วยพระวิญญาณเพื่อทำตามบทบาทเหล่านั้นให้สำเร็จ

บทที่ 7

ความศักดิ์สิทธิ์ของการสมรส

วัตถุประสงค์ของบทเรียน

1. เข้าใจแผนการของพระเจ้าสำหรับการสมรสและกฎเกณฑ์ต่างๆสำหรับการสมรสที่ปกป้องจากปัญหาและจัดเตรียมสำหรับพระพร
2. อธิบายแนวทางจากพระคัมภีร์สำหรับครอบครัว

โรเบิร์ตสัน แมคควิลคิน, ผู้รักษาสัตววิทยา

ดร.โรเบิร์ตสัน แมคควิลคิน เป็นมิชชันนารีที่รับใช้ในญี่ปุ่นสิบสองปี ต่อมาท่านได้มาเป็นอธิการบดีของมหาวิทยาลัยโคลัมเบียนานาชาติ ท่านมีชื่อเสียงในฐานะนักเขียน นักพูด และนักการศึกษา มูเรียล ภรรยาของท่านต้องเผชิญกับโรคอัลไซเมอร์ เมื่อโรคกำเริบขึ้นจนถึงขั้นที่มูเรียลต้องการการดูแลอย่างต่อเนื่อง ดร.แมคควิลคิน ลาออกจากความเป็นอธิการบดีของมหาวิทยาลัยเพื่อมาดูแลภรรยาของท่าน ท่านกล่าวว่า ท่านรักษาสัตววิทยาที่ได้กระทำต่อภรรยาเมื่อทั้งสองแต่งงานกัน ท่านเชื่อว่าการดูแลภรรยาของท่านสำคัญกว่าการรักษาตำแหน่งอธิการบดีของมหาวิทยาลัย

สถาบันการสมรสของพระเจ้า

การสมรสถูกจัดตั้งขึ้นโดยพระเจ้าสำหรับ ชาย หญิงคู่แรกที่พระองค์ทรงสร้างมา

- » ให้นักเรียนคนหนึ่งอ่าน ปฐมกาล 2:21-24 ให้คนในกลุ่มฟัง ข้อพระคัมภีร์ตอนนี้บอกเราอะไรบ้างเกี่ยวกับการสมรส?

การสมรสถูกออกแบบโดยพระเจ้าให้เป็นตามที่คนเราต้องการอย่างแท้จริง มันถูกออกแบบมาสำหรับธรรมชาติของมนุษย์จริงๆ ในทุกสิ่งพระเจ้าทรงออกแบบและในทุกสิ่งพระเจ้าทรงมีข้อกำหนด พระองค์

ประสงค์สิ่งที่ดีที่สุดสำหรับเราเสมอ²⁷พระเจ้าทรงรู้ว่าแผนการของพระองค์สำหรับการสมรสจะจัดเตรียมให้คู่สมรสแต่ละคู่มีสภาพความเป็นอยู่ที่ดีที่สุดในด้านอารมณ์ ความสัมพันธ์ และจิตวิญญาณ

การสมรสถูกออกแบบมาให้เป็นภาพสะท้อนของพระลักษณะของพระเจ้าและความสัมพันธ์ของพระองค์ด้วย พระเจ้าพระบิดา พระเจ้าพระบุตร และพระเจ้าพระวิญญาณบริสุทธิ์ ทรงมีและจะมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันเสมอ แต่พระองค์มีบทบาทเฉพาะ แต่ทุกพระภาคของตรีเอกานุภาพเป็นหนึ่งอย่างถาวรและมีเนื้อแท้เป็นหนึ่งเดียว ในความสัมพันธ์ระหว่างแต่ละบุคคลของตรีเอกานุภาพ เราเห็นถึงเอกภาพ ความสนิทสนม ความซื่อสัตย์ และความรักมั่นคง การสมรสตามพระคัมภีร์ได้รับแบบแผนจากความสัมพันธ์ที่อัศจรรย์นี้ แผนการของพระเจ้าคือสามีและภรรยาต้องมีความบริสุทธิ์ในความรักและทุ่มเทต่อกันไปจนตลอดชีวิต

พระเจ้าตรัสว่าในการสมรส ชายหญิงต้องละพ่อแม่ของตนมาอยู่ร่วมกัน การสมรสนำคนสองคนมาสู่มิตรภาพและพันธมิตรที่เข้มแข็งและใกล้ชิดกว่าความสัมพันธ์อื่นใดของมนุษย์

การสมรสไม่ได้เป็นเพียงการที่คนสองคนมาอยู่ด้วยกันในสัมพันธภาพที่จำกัด ชีวิตของพวกเขาสามารถรวมเข้าด้วยกันจนเป็นเหมือนคนเดียวกัน นี้ไม่ใช่การลบล้างบุคลิกส่วนตัวของพวกเขาแต่เป็นเอกภาพแบบพิเศษ

ความยั่งยืนของการสมรส

พระเจ้าทรงออกแบบการสมรสให้ยั่งยืน ในการสมรส ชายหญิงสัญญาที่จะ สัตย์ซื่อต่อกันตราบเท่าที่พวกเขามีชีวิตอยู่

พระคัมภีร์บันทึกถ้อยคำของพระเยซูเกี่ยวกับการสมรส ที่ตรัสในการสนทนากับพวกฟาริสี

» ให้นักเรียนคนหนึ่งอ่าน มัทธิว 19:3-8 ให้คนในกลุ่มฟัง

พระเยซูตรัสว่าพระเจ้าประสงค์ให้การสมรสนั้นยั่งยืน พระองค์ตรัสว่าการหย่าร้างมีไว้สำหรับผู้ที่ไม่ติดตามพระเจ้า

มีเหตุผลหลายประการที่พระเจ้าทรงออกแบบการสมรสให้ยั่งยืน บางอย่างเรากล่าวถึงไปแล้วในบทเรียนก่อน เหตุผลอีกประการหนึ่งคือการสมรสต้องยั่งยืนคือเพื่อเห็นแก่ ลูกหลาน การเชื่อฟังแผนการของพระเจ้าสำหรับการสมรสสร้างสิ่งแวดล้อมที่ดีที่สุดในการเลี้ยงดูลูกหลาน เมื่อพ่อแม่ยกย่องพระเจ้าโดยเชื่อฟังหลักการของพระองค์ในการสมรสและครอบครัว พวกเขาจะสามารถเลี้ยงดูลูกหลานให้รักพระเจ้าได้²⁸

พระเจ้าทรงออกแบบชีวิตมนุษย์ด้วยการที่เด็กๆ จะต้องใช้เวลาหลายปีกว่าที่จะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ ในช่วงเวลานี้ เด็กๆ ต้องพึ่งพ่อแม่สำหรับการปกป้อง การจัดเตรียม และการอบรม นี่คือนิสัยที่แตกต่างจากพวกสัตว์ที่โตเต็มที่ในเวลาเพียงปีสองปี คนเราต้องการเวลามากกว่าในการพัฒนาคุณลักษณะของผู้ใหญ่ พระเจ้า

27 เฉลยธรรมบัญญัติ 6:24

28 มาลาคีย์ 2:15

ทรงออกแบบครอบครัวเป็นช่องทางในการเลี้ยงดูลูกหลาน ปัญหามากมายในสังคมมาจากการขาดครอบครัวที่มีพ่อแม่ที่สัตย์ซื่อ

การสมรสกำหนดให้คนทำสัญญาที่จะอุทิศชีวิตทั้งหมดต่อกันและกัน ทุกวัฒนธรรมมีรูปแบบและพิธีกรรมที่แสดงว่าการสมรสเป็นความมุ่งมั่นที่จริงจัง พิธีกรรมเป็นช่องทางสำหรับชายและหญิงที่จะบอกสาธารณชนว่าพวกเขากำลังทำคำมั่นสัญญาตลอดชีวิต

รัฐบาลส่วนใหญ่รักษาการจดทะเบียนสมรส กฎหมายเกี่ยวกับการสมรสมีผลต่อการครอบครองทรัพย์สินสมบัติ การเลี้ยงดูลูก และมรดก

นี่คือตัวอย่างคำปฏิญาณในพิธีสมรสที่ใช้ในงานสมรสมาแล้วมากมาย:

ข้าพเจ้าขอรับท่านมาเป็น [สามี/ภรรยา] ของข้าพเจ้า ขอรับและรักษาไว้ตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป ไม่ว่าจะดีหรือร้าย ร่ำรวยขึ้นหรือยากจนลง ในยามเจ็บป่วยและยาม สุขสบาย จะรักและถนอมท่านไว้ จนกว่าจะตายจากกัน ข้าพเจ้าขอปฏิญาณตามบทบัญญัติอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้า

ความรู้สึกรักใคร่จะไม่คงที่ตลอดเวลา การสมรสไม่สามารถตั้งอยู่บนพื้นฐานของความรู้สึกส่วนตัวที่เปลี่ยนแปลงไปมา คำปฏิญาณในการสมรสหมายความว่า ชายและหญิงสัญญาที่จะสัตย์ซื่อต่อกันและกัน ทรานเท่าที่เขามีชีวิตอยู่ และคำสัญญานั้นไม่ขึ้นกับเงื่อนไขใดใด

การสมรสเป็นสัมพันธภาพคริสเตียน

» ให้นักเรียนคนหนึ่งอ่าน 2 โครินธ์ 6:14-18 ให้คนในกลุ่มฟัง

ข้อพระคัมภีร์ตอนนี้ออกเรว่าคำมั่นสัญญาของคริสเตียนจะมีอุปสรรคถ้าเขาติดต่อกับโลกซีดมากเกินไปกับผู้ไม่เชื่อ ดังที่คริสเตียนไม่สามารถนมัสการกับคนที่นมัสการซาตาน เขาก็ไม่สามารถทำตามวิถีชีวิตและลำดับความสำคัญของผู้ไม่เชื่อได้ คำเตือนนี้สามารถนำไปใช้ได้กับความสัมพันธ์หลายประเภท รวมทั้งหุ้นส่วนธุรกิจด้วย

การสมรสเป็นหุ้นส่วนที่ใกล้ชิดที่สุดของมนุษย์ คริสเตียนไม่ควรแม้แต่คิดที่จะแต่งงานกับคนที่เป็นคริสเตียนที่ไม่หุ่มเท (1 โครินธ์ 7:39). คริสเตียนที่แต่งงานกับผู้ไม่เชื่อจะมีประสบการณ์ที่เสียใจมากและมีอุปสรรคมากมายในการเลี้ยงดูลูกและการตัดสินใจในชีวิต

ถ้าสามีและภรรยาเป็นคริสเตียนทั้งคู่แต่มาจากคริสตจักรที่ต่างกัน พวกเขาต้องแน่ใจว่าเขาตกลงร่วมกันได้ในประเด็นสำคัญฝ่ายวิญญาณ พวกเขาควรวางแผนที่จะเข้าร่วมในคริสตจักรท้องถิ่นเดียวกันหลังจากแต่งงานแล้ว

» ทำไมการสมรสต้องเริ่มต้นด้วยคำปฏิญาณไม่ใช่เพียงแค่แถลงการณ์ของความรัก?

มาตรฐานศีลธรรมของพระเจ้า

» ให้นักเรียนคนหนึ่งอ่าน ฮีบรู 13:4 ให้คนในกลุ่มฟัง

ข้อพระคัมภีร์ข้อนี้บอกเราว่าการสมรสต้องเป็นที่นับถืออย่างสูง บาปเรื่องเพศเป็นการไม่นับถือการสมรส พระเจ้าจะทรงพิพากษา การผิดศีลธรรมทางเพศ

บาปทางเพศประกอบด้วยการล่วงประเวณี การคบชู้ รักร่วมเพศและการใช้สื่อลามก การล่วงประเวณีหมายถึงกิจกรรมทางเพศระหว่างคนที่ไม่ได้สมรส การคบชู้เป็นกิจกรรมทางเพศของคนที่ตั้งงานแล้วกับคนอื่น กิจกรรมรักร่วมเพศเป็นกิจกรรมทางเพศระหว่างคนเพศเดียวกัน สื่อลามกประกอบด้วย งานเขียน รูปภาพ และวิดีโอที่ออกแบบมาเพื่อทำให้เกิดปฏิกิริยาทางเพศโดยแสดงถึงการเปลือยกายหรือกิจกรรมทางเพศ ทุกสิ่งเหล่านี้ละเมิดความสัมพันธ์ของการสมรส

» ให้นักเรียนคนหนึ่งอ่าน 1 โครินธ์ 6:9-10 ให้คนในกลุ่มฟัง

ทุกสิ่งที่มีมุมมองทางวัฒนธรรมของความสัมพันธ์ระหว่างชายหญิง มุมมองทางวัฒนธรรมเหล่านี้มีมาตรฐานต่ำกว่ามาตรฐาน ศีลธรรมของพระคัมภีร์ หลายวัฒนธรรมมีเพียงกฎหมายที่จำเป็นสำหรับรักษาระเบียบสังคมเท่านั้น พวกเขายอมให้บาปทางเพศเกิดขึ้นได้ หากมีการจัดการอย่างระมัดระวังเพียงพอที่จะหลีกเลี่ยงผลเสียหรือเรื่องอื้อฉาว มาตรฐานศีลธรรมของพระคัมภีร์นั้นแตกต่างออกไป

น่าเศร้าที่ คริสตจักรบางแห่งทำตามหลักศีลธรรมของวัฒนธรรมของพวกเขาแทนที่จะเป็นหลักศีลธรรมของพระคัมภีร์ คริสตจักร พวกเขาหลงโทษคนที่บาปของเขาถูกเปิดเผยและไม่ระมัดระวัง แต่ยอมให้บาปเดียวกันเกิดขึ้นได้กับคนที่ระมัดระวังมากกว่า

ข้อพระคัมภีร์ตอนนี้บอกเราว่าคนที่ทำบาปเหล่านี้ไม่ใช่คริสเตียนและจะไม่ได้ขึ้นสวรรค์ ผู้เชื่อที่โครินธ์บางคนเคยทำบาปเหล่านี้ในอดีตแต่ได้รับการช่วยให้พ้นจากบาปเหล่านี้

หลักข้อเชื่อใดที่ยกเว้นบาปใดบาปหนึ่งในจำพวกนี้แก่คนที่ประกาศตัวว่าเป็นคริสเตียน เป็นหลักข้อเชื่อเท็จ ถ้าคนใดเรียกตัวเองว่าเป็นคริสเตียนแต่ยังทำบาปทางเพศ พระคัมภีร์กำหนดให้คริสตจักรไล่เขาออกไปจากพระคัมภีร์ คริสตจักรและไม่ถือว่าเขาเป็นคริสเตียน (1 โครินธ์ 5:11-13).

ผู้นำคริสตจักรควรเป็น ตัวอย่างที่ดีด้านพฤติกรรม เมื่อคริสตจักรยอมให้ผู้นำนมัสการแต่งตัวไม่สุภาพ หรือยอมให้มีการเต้นในรูปแบบเร้าความรู้สึกในคริสตจักร สิ่งเหล่านี้แสดงนัยยะว่าเราจะค้นหาเป็นเรื่องปกติ บ่งบอกว่าบาปทางเพศไม่ร้ายแรง

รูปแบบการแต่งกายในสังคมอาจจะชี้แนะว่าผู้หญิงแต่งกายไม่ดี หากไม่ได้แต่งกายให้ดึงดูดความสนใจทางเพศโดยเปิดเผยร่างกายของเธอให้มาก ๆ สมาชิกคริสตจักรบางครั้งทำผิดในเรื่องนี้ โดยเฉพาะในช่วงโอกาสพิเศษ พวกเขาคิดว่าพวกเขาจะแต่งกายไม่ดี ถ้าไม่ทำตามสมมติฐานของสังคม คริสตจักรต้องสอนว่านี่คือสิ่งที่ผิด คริสเตียนไม่ควรต้องการที่จะเป็นเหตุให้ผู้อื่นเกิด ความปรารถนาในทางที่ผิด 1 ทิโมธี 2:9-10 บอกเราว่าคริสเตียนควรแต่งกายและประพฤติในทางที่เมื่อคนเห็นจะรู้ว่าพวกเขาดำเนินชีวิตที่บริสุทธิ์และ

ระมัดระวัง ไม่จงใจทำบาปหรือทำให้ผู้อื่นทำบาป ผู้หญิงคริสเตียนควร"แต่งกายให้สุภาพด้วยความเหมาะสม และพอเหมาะพอควร"²⁹

ความช่วยเหลือสำหรับคนบาป

กาลาเทีย 6:1 กล่าวว่าคริสตจักรมีความรับผิดชอบที่จะต้องพยายามช่วยนำสมาชิกที่ทำบาปให้กลับคืนมา นั่นไม่ได้หมายความว่าคนนั้นควรอยู่ในตำแหน่งของงานรับใช้ต่อไปหรือให้เขากลับมารับตำแหน่งอย่างรวดเร็วหลังจากที่ได้ทำบาป การฟื้นฟูให้กลับคืนสู่สภาพเดิมหมายถึงการให้การยอมรับให้กลับมาสู่สามัคคีธรรมและการดูแลของคริสตจักร ถ้าสมาชิกผู้นั้น กลับใจใหม่จริง เขาจะได้รับ การให้อภัยจากพระเจ้าและคริสตจักร คริสตจักรควรจัดเตรียมผู้ดูแลฝ่ายวิญญาณเพื่อช่วยให้เขารักษาชัยชนะและมีชีวิตฝ่ายวิญญาณที่เข้มแข็งได้

ถ้าเด็กหญิงที่ยังไม่แต่งงานตั้งครรรภ์ คริสตจักรไม่ควรให้เธอออกจากสามัคคีธรรมและการดูแลของคริสตจักร โดยปราศจากความพยายามที่จะฟื้นฟูฝ่ายวิญญาณ ถ้าเธอกลับใจใหม่และยอมเชื่อฟังผู้ดูแลฝ่ายวิญญาณ เธอได้รับการอภัยโทษ บาปของเธอไม่ได้เลวกว่าบาปของชายที่เกี่ยวข้อง บางครั้งเด็กหญิงถูกปฏิบัติอย่างรุนแรงเพียงเพราะว่าผลจากความบาปของเธอเห็นได้ชัดเจน

คริสตจักรเป็นครอบครัวแห่ง ความเชื่อ จึงไม่เพียงพอที่คริสตจักรจะลงโทษบาป คริสตจักรต้องดูแลสมาชิกของตนด้วย ตัวอย่างเช่น ถ้าผู้หญิงทำมาหากินด้วยกิจกรรมของบาป คริสตจักรไม่ควรเพียงบอกเธอว่ากิจกรรมนั้นบาป แต่ต้องพร้อมที่จะช่วยสนองความต้องการของเธอด้วย ถ้าเธอกลับใจใหม่

สถานการณ์จริง...

เด็กหญิงหลายคนไปคริสตจักรใหญ่และร้องเพลงในกลุ่มนักร้องประสานเสียง ครอบครัวของพวกเขาอาจจน เด็กหญิงเหล่านี้มีความสัมพันธ์ที่ผิดศีลธรรมกับผู้ชายเพื่อแลกกับเงินทองที่จะเอามาช่วยครอบครัวของพวกเขา คริสตจักรควรทำอะไรในสถานการณ์นั้น?

- » คริสตจักรของคุณควรทำอะไรเพื่อช่วยให้คนละทิ้งวิถีชีวิตบาป?

สื่อลามก

สื่อลามกเป็นงานเขียน รูปภาพ หรือวิดีโอที่ออกแบบมาเพื่อกระตุ้นปฏิกิริยาทางเพศโดยแสดงถึงการเปลือยเปล่าหรือกิจกรรมทางเพศ

อินเทอร์เน็ตทำให้สื่อลามกหาได้อย่างง่ายดายตายไปทั่วโลก การใช้เทคโนโลยีอย่างแพร่หลายทำให้สื่อลามกเป็นการทดลองแก่คนที่ไม่ถูกสอนให้นำหลักการคริสเตียนไปใช้ในประเด็นนี้ ศิษยาภิบาลและผู้นำที่เป็นผู้ใหญ่หลายคนไม่เคยเผชิญกับการทดลองนี้เพราะอินเทอร์เน็ตไม่มีใช้ในสมัยที่เขายังหนุ่ม พวกเขาอาจไม่เข้าใจสิ่งที่คนหนุ่มสาวยุคนี้กำลังเผชิญอยู่

สื่อลามกเป็นสิ่งผิด เพราะมันถูกออกแบบมาให้คนผลิตเพลินไปกับจินตนาการถึงการล่วงประเวณี การคบชู้ และรูปแบบต่างๆของความวิปริตทางเพศ มันดึงดูดคนที่มีความปรารถนาบาป สื่อลามกเชิญชวนและทำให้คนสามารถยินดีในการทำผิดศีลธรรมที่พระเจ้าทรงตัดสิ้นลงโทษ

สื่อลามกเป็นสิ่งเสพยาเสพติด คนที่ใช้สื่อลามกรู้สึกว่าจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องใช้มัน เขานึกไม่ออกว่าจะดำเนินชีวิตโดยไม่มีมันได้อย่างไร มันดูเหมือนว่าชีวิตของเขาจะว่างเปล่าและไม่น่าสนใจถ้าไม่มีจินตนาการที่เขาได้รับจากสื่อลามก เช่นเดียวกับการเสพยาเสพติดอื่นๆ ความปรารถนาจะร้อนแรง คนใช้มันจะเริ่มสละสิ่งดีๆในชีวิตออกไป

สื่อลามกจะก้าวหน้าไปเรื่อยๆ คนเสพต้องการวัตถุที่ซัดเจนนและวิปริตมากยิ่งขึ้น เขาจะเริ่มผลิตเพลินในจินตนาการที่เขาเคยรังเกียจและขยะแยะขยงมาก่อน

สื่อลามกเป็นอันตราย คนเสพจะเริ่มไม่ยินดีในความสัมพันธ์ปกติ ความปรารถนาของเขาจะผิดปกติไปจนไม่สามารถจะพึงพอใจได้ เขาจะเริ่มไม่ตอบสนองต่อการข่มเหงผู้อื่น

ศิษยาภิบาลและพ่อแม่ต้องเตือนคนหนุ่มสาวถึงอันตรายของการเสพติด พ่อแม่ไม่ควรให้ลูกเข้าอินเทอร์เน็ตได้อย่างไม่จำกัด ในเมื่อพวกเขาขาดวุฒิภาวะที่จะต้านทานการทดลองได้ ใครก็ตามที่ต่อสู้อการทดลองที่จะใช้สื่อลามก ควรหาความสัมพันธ์ที่เขาต้องรับผิดชอบต่อกัน เขาควรรายงานต่อบุคคลนี้อย่างสม่ำเสมอ

- » คุณควรแนะนำการปฏิบัติอะไรบ้างแก่คนอื่นเพื่อช่วยป้องกันพวกเขาจากการเสพติดสื่อลามก? คริสตจักรจะช่วยเหลือได้อย่างไร?

กิจกรรมรักร่วมเพศ

สังคมปัจจุบันบางแห่งที่ปฏิเสธสิทธิอำนาจของพระคัมภีร์ก็ปฏิเสธการอธิบายเรื่องการสมรสในพระคัมภีร์ด้วย พวกเขาบอกว่าคนเรามีอิสระที่จะเลือกความสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน

พระคัมภีร์กล่าวโทษกิจกรรมรักร่วมเพศ

- » ให้คนในกลุ่มดู โรม 1:26-27, 1 ทิโมธี 1:10, และ 1 โครินธ์ 6:9 ด้วยกัน

พระคัมภีร์สามตอนนี้กล่าวถึงพฤติกรรมรักร่วมเพศไว้ในรายการความบาปที่เลวร้ายที่สุด คนที่ทำบาปเหล่านี้ ปฏิเสธสิทธิอำนาจของพระเจ้า

บางคนอ้างว่าพวกเขามีแนวโน้มรักเพศเดียวกันโดยธรรมชาติ พวกเขาบอกว่าเขาไม่ควรถูกตำหนิสำหรับพฤติกรรมของเขาเพราะเขาไม่ได้เลือกแนวโน้มแบบนั้นเอง

พระคัมภีร์สอนว่าทุกคนได้ทำบาปตามแนวโน้มโดยธรรมชาติ (อิสยาห์ 53:6). พระเจ้าทรงเรียกเราให้กลับใจใหม่จากบาปที่เราตั้งใจทำ (อิสยาห์ 55:7). เพราะเราเกิดมาพร้อมกับธรรมชาติบาป เราจึงไม่สามารถวางใจให้ความปรารถนาตามธรรมชาติของเรานำเราได้ คนเราอาจรู้สึกอย่างแรงกล้าตามแนวโน้มโดยธรรมชาติ

ให้ล่วงประเวณี หรือทำความรุนแรง หรือลักขโมย แต่แรงกระตุ้นตามธรรมชาติไม่ได้หมายความว่าความปรารถนานั้นถูกต้อง

หลักการในการถวายเกียรติแด่พระเจ้าด้วยความบริสุทธิ์ทางศีลธรรมก่อนการสมรส

คนหนุ่มสาวเผชิญกับการทดลองที่รุนแรงก่อนที่พวกเขาจะแต่งงาน เป็นสิ่งสำคัญสำหรับพวกเขาที่จะระลึกว่าพวกเขาต้องการคู่วิตที่ สัตย์ซื่อ³⁰ พวกเขาไม่ควรคิดที่จะมีความสัมพันธ์กับคนที่ต้องการมีความสนุกชั่วคราวโดยไม่แต่งงาน พวกเขาไม่ควรคิดที่จะมีความสัมพันธ์กับคนที่ไม่ใช่คริสเตียนที่เข้มแข็ง (1 โครินธ์ 7:39). พวกเขาควรพิจารณาเฉพาะคนที่จะเป็นคู่สมรสที่สัตย์ซื่อและเป็นพ่อแม่ที่ดี

คนหนุ่มสาวที่ต้องการมีชีวิตสมรสที่ดีควรจะเป็นคริสเตียนที่สัตย์ซื่อ มั่นคง เพื่อจะได้ดึงดูดคนที่ถูกต้องเช่นกัน³¹ คนที่สำแดงคุณลักษณะที่ดี มีพฤติกรรมที่เหมาะสมและแต่งกายสุภาพเรียบร้อย (1 ทิโมธี 2:9-10). คนที่ประพฤติตัวอย่างไม่ระมัดระวังต่อเพศตรงข้ามบ่งบอกว่าพวกเขายินดีที่จะมีความสัมพันธ์บนพื้นฐานของความปรารถนาที่ผิด³² คนที่แต่งกายแบบที่กระตุ้นความปรารถนาผิดจะดึงดูดคนผิดมาด้วยเช่นกัน³³

พระเจ้าประทานให้คนหนุ่มสาวมี พ่อแม่ ศิษยาภิบาล และผู้นำคริสเตียนอื่นๆ เป็นผู้แนะแนวทางสำหรับพฤติกรรม การแต่งกายและการเลือกความสัมพันธ์ เมื่อคนหนุ่มสาว ยอมเชื่อฟังผู้นำเหล่านี้ ด้วยการเชื่อฟัง พระเจ้า พวกเขาจะได้รับพระพรยิ่งใหญ่และได้รับการปกป้องจากอันตรายและการทดลองมากมาย

» ให้นักเรียนคนหนึ่งอ่าน 1 เปโตร 5:5 และ ฮีบรู 13:17 ให้คนในกลุ่มฟัง

เป็นความรับผิดชอบของลูกหลานและคนหนุ่มสาวที่จะยอมเชื่อฟังปัญญาและความเป็นผู้นำของพ่อแม่และผู้มีอำนาจฝ่ายวิญญาณของพวกเขา เป็นความรับผิดชอบของผู้นำเหล่านี้ที่จะช่วยคนหนุ่มสาวให้ดำเนินชีวิตด้วยชัยชนะเหนือการทดลอง

» อ่าน โรม 13:14 และ 1 โครินธ์ 10:13 ด้วยกัน

พระเจ้าไม่ทรงปล่อยให้คริสเตียนตกอยู่ในสถานการณ์ของการทดลองเกินกว่าที่เขาจะต้านทานและหลบหลีกได้ **ถ้า** พวกเขาเต็มใจทำ คนหนุ่มสาวต้องรับผิดชอบที่จะหนีการทดลอง (2 ทิโมธี 2:22). อย่างไรก็ตาม พ่อแม่ควรป้องกันลูกๆจากการเข้าสู่การทดลองโดยไม่จำเป็นให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ พ่อแม่สามารถทำได้อย่างน้อยสามประการ:

30 ดู สุภาพษิต 31:11-12, 1 ทิโมธี 3:12, มาลาคี 2:14-16, สุภาพษิต 2:16-17.

31 สุภาพษิต 3:4-8

32 1 เธสะโลนิกา 4:1-7

33 สุภาพษิต 7

1. โดยการให้คำชี้แนะอย่างเฉพาะเจาะจง เกี่ยวกับสิ่งที่ถูกต้องๆ ควรและไม่ควรทำ คนที่พวกเขาควรอยู่ด้วย และสถานที่ที่พวกเขาควรไป (เอเฟซัส 6:1-4).

พ่อแม่ไม่ควรปล่อยให้ลูกๆ อยู่ในสถานการณ์ที่วุฒิภาวะของเขาไม่เพียงพอที่จะปกป้องเขาจากการทดลองได้ ตัวอย่างเช่น ถ้าชายหนุ่มและหญิงสาวอยู่กันตามลำพังในสถานที่ส่วนตัว พวกเขาจะถูกทดลองให้ประพฤตินิโคได้

2. โดยการดูแลให้ลูกๆ มีความรับผิดชอบในเรื่องของการทดลอง

3. โดยให้คำแนะนำจากพระคัมภีร์แก่คนหนุ่มสาว

พ่อแม่ควรช่วยลูกๆ ของตนให้เรียนรู้ที่จะพิจารณาสถานการณ์โดยใช้หลักการจากพระคัมภีร์ (สุภาษิต 4:1-9, สุภาษิต 7:1, 4-5). พวกเขาควรพูดคุยกับลูกๆ เกี่ยวกับอันตรายที่พวกเขามองเห็น พวกเขาควรช่วยเหลือลูกๆ ให้พิจารณาถึงทางเลือกต่างๆ ที่พวกเขาจะต้องเลือก พวกเขาควรช่วยให้ลูกๆ คิดล่วงหน้าเกี่ยวกับวิธีหลีกเลี่ยงการทดลองและสิ่งที่จะต้องทำเมื่อเผชิญการทดลอง

คริสตจักรต้องแตกต่างชัดเจนจากวัฒนธรรมเมื่อต้องปกป้อง ศีลธรรมตามพระคัมภีร์ มี วัฒนธรรมมากมายที่ไม่เห็นว่าบาปทางเพศเป็นเรื่องร้ายแรง พวกเขาคาดหวังว่าคนหนุ่มสาวที่ยังไม่แต่งงานมีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนการสมรส คริสตจักรต้องไม่ประนีประนอมกับบาป คริสตจักรไม่ควรสันนิษฐานว่าบาปทางเพศเป็นเรื่องปกติของคนหนุ่มสาว พระเจ้าตรัสว่าคนเหล่านั้นที่ทำผิดศีลธรรมไม่ใช่คริสเตียน (เอเฟซัส 5:3-7, ฮีบรู 13:4).

ช่วงเวลาที่มีความสัมพันธ์ก่อนการสมรสไม่ใช่เวลาของการเริ่มต้นความสัมพันธ์ทางเพศ แต่เป็นช่วงเวลาที่ชายและหญิงจะมั่นใจว่าพวกเขามีลำดับความสำคัญฝ่ายวิญญาณตามพระคัมภีร์เหมือนกัน เป็นเวลาที่พวกเขาพัฒนาความเข้าใจต่อกันและกันซึ่งทำให้พวกเขาสามารถวางใจกันและกันเพียงพอที่จะให้คำมั่นสัญญาที่ยั่งยืนต่อกันได้ ถ้าพวกเขาไม่สามารถมาถึงจุดนี้ที่จะวางใจในคุณลักษณะของกันและกันได้ พวกเขาควรยุติความสัมพันธ์และไม่แต่งงานกัน

คนในบางสังคมเลื่อนการแต่งงานออกไปเพราะวัฒนธรรมของเขาคาดหวังให้การสมรสเป็นพิธีการที่ประณีต ซับซ้อนและมีราคาสูง หลายครั้ง ชายหญิงอยู่ด้วยกันมาหลายปีและมีลูกๆ เกิดขึ้นในขณะที่การสมรสยังคงเลื่อนออกไป สำหรับบางคู่ ค่าใช้จ่ายในการสมรสทำให้สถานะทางการเงินย่ำแย่ไปนานหลังจากนั้น เพราะเขาใช้ทุกอย่างที่มีไปกับงานสมรสและอาจถึงขั้นต้องยืมเงินมาใช้จ่าย คริสตจักรควรเป็นชุมชนแห่งความเชื่อที่มีรูปแบบการสมรสที่แตกต่างออกไป การสมรสของคริสเตียนมีขึ้นสำหรับชายและหญิงที่ให้คำมั่นต่อกันและกันและต่อพระเจ้า และไม่ควรเสียค่าใช้จ่ายมากจนต้องเลื่อนงานออกไปหรือส่งผลเสียต่ออนาคตของคู่สมรส

» การสมรสคริสเตียนควรแตกต่างจากธรรมเนียมการสมรสของสังคมอย่างไรบ้าง?

คนที่ไม่เคยแต่งงาน

การสมรสเป็นแผนการของพระเจ้าสำหรับคนส่วนมาก อย่างไรก็ตาม อัครทูตเปาโลอธิบายถึงเหตุผลบางประการที่คนเราอาจไม่แต่งงาน ใน 1 โครินธ์ 7:26 ท่านกล่าวถึง "ความทุกข์ยากที่กำลังเป็นอยู่" — สภาวะยากลำบากของชีวิตที่อาจรวมถึงการข่มเหงด้วย ท่านกล่าวว่าอาจจะดีกว่าที่จะไม่แต่งงานในสภาวะเช่นนั้น

ในตอนเดียวกัน (1 โครินธ์ 7:32-35) กล่าวว่าคนโสดมีผลประโยชน์พิเศษ คนโสดสามารถมุ่งความสนใจไปที่การรับใช้พระเจ้าโดยไม่ต้องกังวลกับการดูแลคู่สมรส เมื่อคนเราได้รับการทรงเรียกจากพระเจ้าให้มุ่งไปทำงานพันธกิจโดยไม่ได้แต่งงาน เขาสามารถรับใช้ในพันธกิจนั้นได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นพระพรอย่างยิ่ง

มีเหตุผลอื่นๆด้วยที่พระเจ้าอาจเรียกให้คนใดอยู่เป็นโสด (มัทธิว 19:10-11). เราไม่ควรสันนิษฐานว่าเป็นสถานการณ์ที่ผิดปกติ เราไม่ควรสันนิษฐานว่าคนที่ไม่แต่งงานทุกคนจำเป็นต้องถูกจับคู่กับใครบางคน เราไม่ควรสันนิษฐานว่าความสุขและความสำเร็จขึ้นอยู่กับการสมรส³⁴

คนที่ไม่แต่งงานต้องระมัดระวังที่จะหลีกเลี่ยงการสร้างความสัมพันธ์ที่ผิดเนื่องจากความต้องการด้านอารมณ์และร่างกาย พระเจ้าประทานความยินดีและความพึงพอใจแก่คนที่อุทิศทั้งหมดแต่พระองค์

แนวทางพระคัมภีร์สำหรับการสมรส

อ่าน 1 เปโตร 3:1-7 และ เอเฟซัส 5:22-33 ด้วยกัน ให้คนในกลุ่มเปิดข้อพระคัมภีร์ตอนนี้ไว้เพื่อตรวจสอบในช่วงการอภิปราย

ผู้ชายถูกสั่งให้รักภรรยาของตนเหมือนพระคริสต์ ทรงรักคริสตจักร พระเยซูถวายพระองค์เองเป็นเครื่องบูชาเพื่อคริสตจักร สามียต้องสละ ผลประโยชน์ ความสบาย และความปรารถนาของตนเองเพื่อสนองความต้องการของภรรยาของเขา ข้อพระคัมภีร์ข้อหนึ่งกล่าวว่าเขาควร "อยู่กับเธอด้วยความรู้" หมายความว่าเขาต้องทำดีที่สุดเพื่อจะเข้าใจเธอ เขาควรจะศึกษาเธอเพื่อจะเข้าใจความต้องการของเธอ

ผู้หญิงถูกเรียกว่า "ภานะที่อ่อนแอกว่า" ในตอนนี้ ภรรยาต้องการความเอาใจใส่จากสามีของเธอ เขาต้องปกป้องเธอไม่เฉพาะจากอันตรายฝ่ายร่างกายแต่จากความวิตกกังวลและความตึงเครียดด้านอารมณ์ด้วย

ภรรยาถูกสั่งให้ ยอมเชื่อฟังสามีของตนและยำเกรงเขา ภรรยาต้องยอมรับการเป็นผู้นำของสามีของเธอ แม้เมื่อสามีของเธอไม่ได้เป็นผู้เชื่อ ถ้าเธอทำอย่างนี้ สามีที่ยังไม่ได้รับความรอดของเธอจะมาเป็นผู้เชื่อได้

เป็นสิ่งสำคัญที่ต้องระลึกว่า คำสั่งในตอนนีให้ไว้อย่างไร สามีไม่ได้ถูกสั่งให้บังคับใช้ สิทธิอำนาจเหนือภรรยาของเขา ภรรยาถูกสั่งให้เชื่อฟังสามีของเธอ แต่สามีไม่ได้ถูกสั่งให้ทำให้เธอเชื่อฟัง เขาถูกสั่งให้รักภรรยาของเขาและเสียสละเมื่อจำเป็นในการดูแลเธอ เช่นเดียวกัน ภรรยาไม่ได้ถูกสั่งให้เรียกร้องการดูแลจากสามีของเธอ เธอถูกสั่งให้ยำเกรงเขา

ลำดับความสำคัญของสามีไม่ควรเป็นการรักษาสิทธิอำนาจของตนแต่ให้ความรักที่ใคร่ดูแล ลำดับความสำคัญของภรรยาไม่ควรเป็นการเรียกร้องการดูแลตัวเองแต่ให้ยำเกรงสามีของเธอ

ท่านอัครทูตเตือนสามเณรว่า คำอธิษฐานของเขาจะมีอุปสรรค ถ้าเขาไม่ดูแลภรรยาของเขาอย่างเหมาะสม ซึ่งบอกเราว่าพฤติกรรม **ของเราในการสมรสส่งผลต่อความสัมพันธ์ของเรากับพระเจ้า**

อัครทูตยอห์นกล่าวว่า ถ้าคนใดไม่รักพี่น้องของเขา เขาก็ไม่รักพระเจ้าด้วย (1 ยอห์น 4:20). เช่นเดียวกัน จากถ้อยคำของเปาโลและเปโตรเราจะเห็นได้ว่าชายใดที่ไม่ดูแลภรรยาของเขาอย่างที่เขาควรจะทำ ก็ไม่รักพระเจ้าอย่างที่เขาควรด้วย หญิงใดที่ไม่ยำเกรงสามีของเธอ ก็ไม่ยำเกรงพระเจ้าอย่างที่เขาควรด้วย

» ให้นักเรียนคนหนึ่งอ่าน 1 โครินธ์ 7:1-5 ให้คนในกลุ่มฟัง

ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้บอกเราว่า จุดประสงค์อย่างหนึ่งของการสมรสคือเพื่อให้สมปรรณานในเรื่องเพศ สามีและภรรยาได้มอบตัวของพวกเขาแก่กันและกันและยอมสละความเป็นเจ้าของในร่างกายของตน นั่นหมายความว่า คู่สมรสไม่ควรคาดหวังเรื่องเพศสัมพันธ์ในเวลาที่คุณเลือกเท่านั้นแต่ควรตอบสนองต่อความปรารถนาของคุณด้วย ข้อนี้ไม่ได้บอกเราว่าคนเราสามารถเรียกร้องความพึงพอใจที่ขัดต่อความยินดีของคุณสมรสได้ แต่ ข้อนี้บอกให้เราแต่ละฝ่ายตอบสนองความต้องการของอีกฝ่ายหนึ่ง

ข้อพระคัมภีร์ตอนนี้บอกเราว่า คู่สมรสไม่ควรวิตรอนสิทธิพิเศษนี้ของกันและกัน การงดเว้นเพศสัมพันธ์ในระยะเวลานั้นๆ ร่วมกับการอดอาหารนั้นถูกต้องตามทำนองครองธรรมแต่การแยกกันเป็นเวลานานจะทำให้เกิดการทดลองเนื่องจากความไม่สมปรรณา บางครั้งทั้งคู่เลือกที่จะแยกจากกันเป็นเวลาหลายเดือนหรือมากกว่าเพราะฝ่ายหนึ่งไปทำงานหรือเรียนในที่ห่างไกล ก่อนที่จะตัดสินใจเช่นนั้น พวกเขาควรพิจารณาว่าแผนการนั้นสอดคล้องกับแผนการของพระเจ้าหรือไม่ พวกเขาอาจต้องทนทุกข์กับปัญหาต่างๆ เนื่องจากการแยกจากกันเป็นเวลานาน

จุดประสงค์หนึ่งของการสมรสคือการสร้างครอบครัวที่จัดเตรียมสำหรับสมาชิกของพวกเขา

» ให้นักเรียนคนหนึ่งอ่าน 1 ทิโมธี 5:8 ให้คนในกลุ่มฟัง

ข้อนี้อยู่ในตอนที่อธิบายถึงความรับผิดชอบของสมาชิกคริสตจักรที่จะต้องดูแลซึ่งกันและกัน ความรับผิดชอบของคนเราก็คือครอบครัวของเขาเอง พ่อแม่ควรแน่ใจว่าความต้องการของลูกได้รับการตอบสนอง เช่น ที่อยู่อาศัย อาหาร เครื่องนุ่งห่ม และการศึกษา พ่อแม่ควรทำสิ่งที่ทำได้ในการจัดเตรียมแทนที่จะทิ้งความรับผิดชอบให้คนอื่น

สำหรับการแบ่งปันในกลุ่ม

หัวข้อในบทเรียนนี้จะทำให้เกิดการอภิปรายได้มาก

นักเรียนควรพยายามประยุกต์ใช้หลักการพระคัมภีร์ของบทเรียนนี้ในสถานการณ์ของพวกเขา

- » อะไรคือความจริงเกี่ยวกับการสมรสที่หลายคนดูเหมือนจะลืม?
- » คริสตจักรจะช่วยหนุ่มสาวที่กำลังต่อสู้กับการทดลองของโลกได้อย่างไร?

- » คนของคริสตจักรจะร่วมกัน(นอกเหนือจากการมีรวีวารศึกษา)ช่วยเหลือเรื่องการอบรมเด็กๆให้ติดตามพระคริสต์ได้อย่างไร?

อธิษฐาน

พระบิดาในสวรรค์

ขอบพระคุณสำหรับแบบแผนการสมรสที่ยอดเยี่ยมของพระองค์ ขอรทงช่วยข้าพระองค์ที่จะสัตย์ซื่อต่อหน้าพระทัยพระองค์ในทุกช่วงของชีวิต ขอรทงช่วยข้าพระองค์ที่จะเป็นตัวอย่างที่ดีของความสัตย์ซื่อแบบคริสเตียน ขอรทงช่วยข้าพระองค์ที่จะหนุนใจผู้อื่นให้ทำตามนำพระทัยพระองค์

ขอรทงช่วยข้าพระองค์ที่จะร่วมมือกับคริสตจักรในการช่วยเหลือครอบครัว หนุ่มสาว และเด็กๆให้เข้มแข็งในความเชื่อและการเชื่อฟัง

ขอบพระคุณสำหรับสิทธิพิเศษที่ประทานให้เราที่มีความสัมพันธ์ที่พระองค์อวยพระพร

อาเมน

การบ้านบทที่ 7

1. ถ้าคุณไม่แต่งงาน ให้เขียนสองย่อหน้าเกี่ยวกับความมุ่งมั่นของคุณที่จะเชื่อฟังหลักการของพระเจ้าสำหรับความสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานและการแต่งงานในอนาคตของคุณ ถ้าคุณแต่งงานแล้ว ให้เขียนสองย่อหน้าเกี่ยวกับความมุ่งมั่นของคุณที่จะเชื่อฟังหลักการของพระเจ้าสำหรับการแต่งงานของคุณ
2. เลือกหัวข้อหนึ่งหรือมากกว่าจากบทเรียนนี้ และเขียนหนึ่งหน้าอธิบายวิธีที่คนเราจะประยุกต์ใช้หลักการพระคัมภีร์ในสังคมของคุณ

ตัวอย่าง:

- อธิบายถึงความสัมพันธ์ของคริสเตียนระหว่างชายและหญิงที่วางแผนจะแต่งงานในสังคมของคุณ
- อธิบายถึงพฤติกรรมของชายหรือหญิงที่ต้องการแสดงออกถึงความสัตย์ซื่อในการสมรสในสังคมของคุณ

บทที่ 8

นิเวศวิทยาของคริสเตียน

วัตถุประสงค์ของบทเรียน

1. เข้าใจว่าทำไมพระเจ้าทรงสร้างทุกสิ่งและมนุษย์มีลักษณะเฉพาะต่างจากสิ่งอื่นทุกสิ่ง
ที่พระเจ้าทรงสร้างอย่างไร
2. เข้าใจว่าพระเจ้าทรงให้มนุษย์เป็นผู้รักษาสีสิ่งต่างๆ ทั้งหมดของการทรงสร้าง
3. รู้ถึงวิธีต่างๆ ที่เราสามารถจัดการสิ่งทรงสร้างของพระเจ้าได้อย่างถูกต้อง

จอร์จ วอชิงตัน คาร์เวอร์, นักวิทยาศาสตร์เกษตรกรรม

จอร์จ วอชิงตัน คาร์เวอร์ เกิดในอเมริกาท่ามกลางระบบทาสประมาณปี 1860 หลังจากมีการยกเลิกระบบทาส เขาต้องการการศึกษา การศึกษาไม่ได้หาง่ายสำหรับเด็กผิวดำในสมัยนั้น แต่หญิงใจดีคนหนึ่งบอกเขาว่า "เธอต้องเรียนรู้ทุกอย่างเท่าที่จะทำได้แล้วกลับไปในโลก เธอความรู้ของเธอคืนให้ประชาชน" จอร์จ อธิษฐาน "ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงสำแดงความลับของจักรวาลแก่ข้าพระองค์" และกล่าวว่าพระเจ้าทรงตอบสนอง "เธอเล็กเกินกว่าที่จะเข้าใจความลับของจักรวาล" จอร์จจึงอธิษฐาน "ขอพระองค์ทรงสำแดงความลับของถั่วลิสง" และพระเจ้าทรงเห็นชอบ ถั่วลิสงเป็นสิ่งสำคัญเพราะเป็นพืชหลักที่ชาวนายากจนมากมายปลูกอยู่ จอร์จรู้ว่าการคิดค้นผลิตภัณฑ์จากถั่วลิสงมากขึ้นจะช่วยเพิ่มมูลค่าของถั่วลิสง จอร์จค้นพบผลิตภัณฑ์ที่เป็นไปได้จากถั่วลิสง 300 อย่างและผลิตภัณฑ์จากมันเทศ 100 อย่าง เขาสอนเกษตรกรรมที่สถาบันที่สเคจเป็นเวลา 47 ปีและหาทางสอนวิธีการใหม่แก่เกษตรกร เพื่อช่วยพวกเขาปรับปรุงที่ดินให้ได้พืชผลที่ดีขึ้น จอร์จ วอชิงตัน คาร์เวอร์ เป็นพระพรยิ่งใหญ่มากเพราะความเชื่อในพระเจ้าของเขาและความเชื่อมั่นว่า สิ่งทรงสร้างของพระเจ้าที่ได้รับการจัดการอย่างเหมาะสมสามารถนำไปประโยชน์ยิ่งใหญ่มาสู่มนุษยชาติ

A คำจำกัดความ: นิเวศวิทยาเป็นการศึกษาถึงวิธีที่สิ่งมีชีวิตเกี่ยวข้องกับสัมพันธ์ซึ่งกันและกันและกับสิ่งแวดล้อม

สิทธิอำนาจของมนุษย์เหนือธรรมชาติ

» ให้นักเรียนคนหนึ่งอ่าน ปฐมกาล 1:1, 26-28 ให้คนในกลุ่มฟัง

ความรับผิดชอบของมนุษย์ต่อโลกตั้งอยู่บนพื้นฐานของความจริงที่ว่าพระเจ้าทรงสร้างโลกเพื่อคำสรรเสริญพระองค์ (สดุดี 148) และทรงวางมนุษย์เป็นผู้จัดการเหนือโลก ในฐานะมนุษย์ที่ถูกสร้างตามพระฉายาของพระเจ้า เราต้องปกครองเหมือนที่พระองค์จะทรงกระทำ "มีอำนาจปกครอง" สอดคล้องกับธรรมชาติของพระเจ้า ผู้เขียนสดุดีกล่าวว่า "พระองค์ทรงสร้างเขาให้ต่ำกว่าพระองค์แต่หน่อยเดียว และทรงสวมศักดิ์ศรีกับความมีอำนาจให้เขา พระองค์ทรงให้เขาปกครองผลงานแห่งพระหัตถ์ของพระองค์ พระองค์ทรงให้ทุกสิ่งอยู่ใต้เท้าเขา" (สดุดี 8:5-6).³⁵ มนุษย์มีบทบาทพิเศษในโลก พวกเขาไม่ได้เป็นแค่สัตว์ พระเจ้าทรงให้มนุษย์มีบทบาทของการปกครองเหนือโลกและสัตว์ต่างๆ ที่อาศัยในนั้น

พระเจ้าทรงบอกให้อาдамและเอวามีลูกหลานทวีขึ้นจนเต็มแผ่นดิน พระองค์ทรงบอกให้พวกเขามีอำนาจเหนือแผ่นดิน กระบวนการมีอำนาจเหนือแผ่นดินจะสืบทอดต่อไปถึงลูกหลานของพวกเขา งานพิชิตแผ่นดินลงใต้อำนาจประกอบด้วย การสำรวจ การเรียนรู้ที่จะอาศัยในพื้นที่ใหม่ การค้นพบและการใช้แร่ธาตุต่างๆ การเลี้ยงสัตว์ และการพัฒนาเทคโนโลยี

ทุกสิ่งล้วนดีงามเมื่อพระเจ้าทรงสร้างมา งานของมนุษย์ในการดูแลสวนเอเดน (ปฐมกาล 2:15) เป็นงานที่น่าสนุกและกลมกลืนกับ ธรรมชาติ หลังจากบาปเกิดขึ้น ธรรมชาติได้รับผลกระทบจากคำแช่งสาป และงานของมนุษย์เริ่มยากขึ้น (ปฐมกาล 3:17-19). แผ่นดินไม่มีความสมบูรณ์เหมือนแรกเริ่ม³⁶ แต่ยังคงสำแดงพระสิริของพระเจ้าในการทรงออกแบบอย่างอัศจรรย์นั้น

หลังจากน้ำท่วมโลก พระเจ้าตรัสว่าคนสามารถกินสัตว์เป็นอาหารได้ (ปฐมกาล 9:3). พระบัญญัติที่พระเจ้าประทานแก่มอเสส ห้ามคนรับประทานสัตว์บางชนิด แต่พันธสัญญาใหม่บอกเราว่าเดี๋ยวนี้เราสามารถกินสัตว์ที่ใช้เป็นอาหารได้ (มาระโก 7:19, 1 ทิโมธี 4:4). สัตว์ไม่มีสิทธิที่ทำให้มันอยู่ในระดับเทียบเทียมมนุษย์

ความรับผิดชอบของมนุษย์ในการจัดการทรัพยากร

แม้ว่ามนุษย์มี สิทธิอำนาจเหนือแผ่นดิน เขาก็ไม่ใช่สิทธิอำนาจสูงสุด มนุษย์ต้องรับผิดชอบต่อพระเจ้า แผ่นดินและผลิตผลของมันยังคงเป็นของพระเจ้า

» ให้นักเรียนคนหนึ่งอ่าน สดุดี 24:1 และ สดุดี 50:10-11 ให้คนในกลุ่มฟัง

พระเจ้าเป็นเจ้าของแผ่นดินโลก พระเจ้าทรงออกแบบแผ่นดินเพื่อสำแดงพระสิริของพระองค์ (สดุดี 19:1), สนองความต้องการของมนุษย์ (ปฐมกาล 1:29), และเป็นสถานที่ที่น่ายินดีสำหรับพวกเขาที่จะอาศัยอยู่ พระองค์ประสงค์ให้เราพอใจในแผ่นดินและผลิตผลของมัน เราต้องไม่นมัสการแผ่นดิน เพราะมันเป็นฝีพระหัตถ์ของพระเจ้า (โรม 1:25). และไม่ควรหาผลประโยชน์จากแผ่นดินไปในทางที่เป็นอันตราย

35 ฉบับมาตรฐาน

36 โรม 8:18-23

บางครั้งคนเราหาผลประโยชน์จากแผ่นดินแต่ทำลายแผ่นดินไปในเวลาเดียวกัน คนอาจทำเหมืองแร่แต่ทิ้งแผ่นดินให้ไร้ประโยชน์และน่าเกลียด บางครั้งคนก็ตัดต้นไม้ไปจนหมดจากพื้นที่หนึ่ง ทำให้ฝนชะล้างดินต้อออกไป บางครั้งคนก็ล่าสัตว์ป่ามาเป็นอาหาร จนกระทั่งไม่มีเหลือในพื้นที่ คนทิ้งขยะลงในแม่น้ำจนกระทั่งน้ำเสียไม่ปลอดภัยที่จะใช้

พระเจ้าทรงออกแบบแผ่นดินให้เกิดผล เป็นสิ่งผิดที่คนใช้แผ่นดินในทางทำลาย พระเจ้าไม่ได้รับเกียรติโดยการไร้แผ่นดินในทางเสียหาย

พระเจ้าทรงออกแบบแผ่นดินมาเพื่อรับใช้มนุษย์หลายชั่วอายุมานับพันปี เราควรรับผิดชอบที่จะจัดการและปรับปรุงสภาพแวดล้อมเพื่อคนในชั่วอายุต่อไป คนที่ทำลายแผ่นดินเพื่อผลประโยชน์เฉพาะหน้าไม่ได้รับรักเพื่อนบ้านและคนในชั่วอายุต่อไป

คุณชอบไหมที่จะคิดว่าอีกยี่สิบปีต่อจากนี้ใครบางคนจะปล้น ลูกหลานของคุณ? แน่แน่นอน แต่คนเรากลับปล้นลูกหลานตัวเองโดยการทำลายสิ่งแวดล้อมที่ลูกหลานของเราจะอาศัยอยู่ ถ้าคุณไม่มีลูกของคุณเอง คุณยังคงต้องใส่ใจลูกๆของคนอื่นที่วันหนึ่งจะรับมรดกบนแผ่นดินนั้น

หลายคนระมัดระวังกับที่ดินที่ตัวเองเป็นเจ้าของ แต่ไม่สนใจที่ดินสาธารณะ คริสเตียนควรเป็นตัวอย่างในการใส่ใจสิ่งแวดล้อมเพราะเรารู้ว่ามันเป็นของพระเจ้า และเพราะเราใส่ใจในเพื่อนบ้านของเราและคนในชั่วอายุต่อไป

บางครั้งคนคิดว่า "ที่ดินนี้ไม่ใช่ของฉัน ดังนั้นฉันจึงทิ้งขยะที่นี่ได้" หรือ "ฉันจะตัดต้นไม้ทั้งหมดแม้แต่ต้นเล็ก ๆ"

» ให้นักเรียนคนหนึ่งอ่าน เฉลยธรรมบัญญัติ 22:6 ให้คนในกลุ่มฟัง

ในส่วนของโลกที่พระธรรมเฉลยธรรมบัญญัติถูกเขียนขึ้นมา มีนกหลายตัวถูกจับได้ง่ายๆ ในรังของมัน ถ้าคนจับแม่และเอาไข่หรือลูกนกไปด้วย ไม่ช้านกเหล่านั้นจะสูญพันธุ์ไป พระเจ้าทรงบอกให้พวกเขาปล่อยแม่ไปเพื่อสายพันธุ์นั้นจะไม่ถูกทำลาย กฎเกณฑ์ของเราทุกวันนี้ในสถานที่ต่างๆอาจไม่เหมือนกันทุกประการ แต่พระคัมภีร์ข้อนี้บอกเราว่าเราควรระมัดระวังในการอนุรักษ์ทรัพยากรของที่ดินสาธารณะ

การชื่นชมในความงามของธรรมชาติ

เมื่อพระเจ้าทรงสร้างพืช พระองค์ไม่ได้ทรงสร้างเพียงแค่ผักและผลไม้ พระองค์ทรงสร้างดอกไม้และสิ่งสวยงามมากมาย นั่นแสดงให้เห็นว่าพระเจ้าไม่ได้สนพระทัยเกี่ยวกับการใช้แผ่นดินในทางปฏิบัติเท่านั้น พระองค์สนพระทัยเรื่องของคุณงามความดีด้วย (ลูกา 12:27). พระเจ้าทรงสร้างความสวยงามของธรรมชาติเพื่อประทานสิ่งแวดล้อมที่สวยงามสำหรับให้มนุษย์ได้อยู่อาศัย

ภูเขา ทะเลทราย แม่น้ำ ที่ราบ และป่า ทุกสิ่งล้วนมีความงามตามธรรมชาติ บางครั้งคนที่เกิดในสถานที่แห่งหนึ่งอาจมองไม่เห็นความงามของที่นั่นเพราะมันเป็นสิ่งธรรมดาสำหรับเขา

- » จินตนาการว่าคุณเป็นศิลปิน จินตนาการว่าคุณได้ใช้เวลามากในการวาดภาพที่สวยงามแล้วนำไปให้เพื่อนคนหนึ่ง แล้ววันหนึ่ง เมื่อคุณไปเยี่ยมเขา คุณเห็นภาพวาดนั้นวางอยู่บนพื้น เสียหายด้วยรอยเท้าคนมากมายบนภาพนั้น คุณจะรู้สึกอย่างไร?

มีชุมชนมากมายที่คนทิ้งขยะลงบนพื้นดิน พวกเขาทำความสะอาดสนามของตัวเองแต่ทิ้งขยะไปทุกที่ ถนนในละแวกบ้านเต็มไปด้วยขยะ

- » คนเหล่านี้จำเป็นต้องเข้าใจอะไร?

เราควรใส่ใจในพื้นที่ที่เราใช้ร่วมกับผู้อื่น เพื่อเห็นแก่พวกเขาและตัวเราเองด้วย

- » คริสตจักรควรทำอะไรที่จะเปลี่ยนแปลงบริเวณใกล้เคียง?

การใช้สัตว์

สัตว์นั้นแตกต่างจากมนุษย์ มันไม่ได้ถูกสร้างตามพระฉายของพระเจ้า ดังนั้น มันจึงไม่มีวิญญาณอมตะ (ปัญญาจารย์ 3:21) และมันไม่มีสิทธิมนุษยชน

พระเจ้าทรงอนุญาตให้คนกินสัตว์ได้ ซึ่งบ่งบอกว่าการล่าสัตว์ป่ามาเป็นอาหารและการเลี้ยงสัตว์เพื่อนำมาเป็นอาหารนั้นได้รับอนุญาตให้ทำได้

ส่วนใหญ่ในประวัติศาสตร์ของมนุษย์ เป็นเรื่องปกติที่คนเราจะมีสัตว์เลี้ยงไว้สำหรับใช้งาน

- » พระเจ้าสนพระทัยการที่มนุษย์ปฏิบัติต่อสัตว์หรือไม่?
- » ให้นักเรียนคนหนึ่งอ่าน สุภาษิต 12:10 ให้คนในกลุ่มฟัง

ข้อนี้บอกเราว่าลักษณะของผู้ชอบธรรมอย่างหนึ่งคือเขาเอาใจใส่ดูแลสัตว์ของเขา ความโหดร้ายเป็นลักษณะของคนชั่ว

คนที่เป็นเจ้าของสัตว์ควรแน่ใจว่ามันมีอาหาร น้ำ และเพิงพักตามที่จำเป็น มีบางอย่างผิดกับคนที่ไม่สนใจความต้องการของสัตว์ของเขา

ให้ระลึกว่าสัตว์ทุกตัวเป็นของพระเจ้า (สดุดี 50:10-11). พระเจ้าทรงออกแบบและสร้างพวกมันขึ้นมา พระองค์ทรงสร้างพวกมันมาอย่างหลากหลาย พระเจ้าทรงสามารถสร้างมาแค่สองสามชนิดเพื่อเป็นอาหารและใช้งานก็ได้ แต่พระองค์ทรงสร้างสัตว์มานับพันๆชนิด นอกเหนือจากพวกแมลงและสิ่งมีชีวิตขนาดเล็กที่มองด้วยตาเปล่าไม่เห็น ความคิดสร้างสรรค์อันอัศจรรย์ของพระเจ้าแสดงออกในความหลากหลายของสัตว์

สัตว์บางชนิดสามารถแสดงความจงรักภักดีและความชื่นชมเจ้าของของมันได้ พวกมันพอใจกับความสนใจจากมนุษย์และเรียนรู้ที่จะตอบสนอง พวกมันฉลาดพอที่จะเรียนรู้หลายอย่าง เห็นได้ชัดเจนว่าพระเจ้า

ทรงออกแบบพวกมันมาให้มีปฏิสัมพันธ์กับมนุษย์ พระเจ้าทรงให้สัตว์มีความนับถือเป็นพิเศษต่อมนุษย์ (ปฐมกาล 9:2)

พระเจ้าทรงสร้างสัตว์ให้มีความฉลาดและธรรมชาติที่ตอบสนองต่อมนุษย์ การปฏิบัติไม่ดีต่อพวกมันเป็น การไม่นับถือพระประสงค์ของพระเจ้า นอกจากนี้ ยังมีบางอย่างที่ผิดและวิปลาสของคนที่สนุกกับการที่ทำให้สัตว์เจ็บปวด

พระคัมภีร์ใช้ตัวอย่างของผู้เลี้ยงหลายครั้ง ดาวิดเป็นผู้เลี้ยงแกะก่อนที่จะเป็นกษัตริย์ของอิสราเอล ดาวิดเขียน สดุดี 23 เปรียบเทียบพระเจ้าเป็นผู้เลี้ยงแกะ ดาวิดตระหนักว่าพระเจ้าทรงดูแลประชาชนของพระองค์เหมือนผู้เลี้ยงดูแลแกะของเขา ในพันธสัญญาใหม่ ศิษยาภิบาลถูกเปรียบเทียบกับผู้เลี้ยง (1 เปโตร 5:2 และอีกหลายข้อ) การเปรียบเทียบนี้จะใช้ไม่ได้ ถ้าพระเจ้าไม่ทรงคาดหวังให้คนดูแลสัตว์ของพวกเขา

การดูแลแกะของดาวิดเป็นส่วนหนึ่งในการอบรมเขาให้ดูแลประชาชน ในทำนองเดียวกัน การดูแลแผ่นดินและสัตว์ที่พระเจ้ามอบหมายมาให้เราจะเตรียมเราที่จะดูแลมนุษย์ด้วย

คุณค่าของสีเขียว

สีเขียวเป็นสีปกติที่สดใสในธรรมชาติยกเว้นในสถานที่ที่ขาดน้ำและดินดี เป็นสีที่ทำให้ดวงตาของเรารู้สึกสบายที่สุด

คนมากมายที่อาศัยในเมืองจะรู้สึกสดชื่นเมื่อออกจากเมืองไปอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่เป็นธรรมชาติมากกว่า

สภาพแวดล้อมในเมืองหลายแห่งแทบจะไม่มีต้นไม้เลย พื้นที่ใหญ่ถูกลาดด้วยคอนกรีตหรือวัสดุลาดผิวถนน สังคมบางแห่งเริ่มมีความพยายามที่จะให้มีสวนและพื้นที่สีเขียวในเมือง ผู้คนในทุกชุมชนควรทำงานร่วมกันที่จะให้มีพื้นที่สำหรับปลูกต้นไม้และพืชอื่นๆ พวกเขาควรสงวนพื้นที่สีเขียวไว้สำหรับผู้คนให้ชื่นชมและโดยเฉพาะเด็กๆจะได้เล่น ครอบครัวสามารถมีพื้นที่สีเขียวของตัวเองในสนามและในบ้านสำหรับปลูกพืช

ความแตกต่างของนิเวศวิทยาคริสเตียน

ในตอนต้นของบทเรียนนี้มีคำจำกัดความของนิเวศวิทยา

» ทำไมคริสเตียนจึงควรใส่ใจเรื่องนิเวศวิทยา?

บางคนคิดว่าเราสามารถช่วยโลกนี้ได้โดยการป้องกันมลพิษ มนุษย์เราไม่สามารถช่วยได้ แม้ว่าเราควรทำส่วนของเราที่จะรักษามันไว้ให้นานที่สุด คริสเตียนรู้ว่าในที่สุดแล้วเราไม่สามารถทำให้การเสื่อมของจักรวาลกลับคืนมาได้ ท้ายที่สุด พระเจ้าจะทรงสร้างโลกใหม่ (วิวรณ์ 21:1). ดังนั้นเรารู้ว่าเราไม่สามารถช่วยโลกได้

บางคนเชื่อว่ามนุษย์ไม่ได้สำคัญกว่าสัตว์ และเราควรนับถือสัตว์เพราะต่างก็มีสิทธิเท่าเทียมกัน คริสเตียนรู้ว่าพระเจ้าให้มนุษย์มีอำนาจเหนือแผ่นดินโลก เราเห็นว่ามนุษย์แตกต่างจากสัตว์ เพราะเราถูกสร้างมาตามพระฉายาของพระเจ้าและมีจิตวิญญาณนิรันดร์ ดังนั้น สัตว์จึงไม่มีสิทธิเท่าเทียมกับสิทธิของมนุษย์

คริสเตียนใส่ใจโลกเพราะ

1. มันเป็นที่รักของพระเจ้า
 2. มนุษย์มีความรับผิดชอบที่พระเจ้าประทานให้ในการดูแลแผ่นดินโลก
 3. เราใส่ใจเกี่ยวกับคนในชั่วอายุต่อไป
- » อะไรคือการปฏิบัติทั่วไปในประเทศหรือชุมชนของคุณที่แสดงให้เห็นว่าผู้คนไม่มีความเข้าใจแบบคริสเตียนเรื่องนี้เวศวิทยา?
 - » การอภิปรายในชั้นเรียนที่เป็นไปได้: ให้ทุกคนหลับตาและอธิบายถึงสิ่งที่เห็นเสมอ เมื่อออกจากสนามของคริสตจักร พื้นที่บริเวณหน้าคริสตจักรเป็นอย่างไร? มีขยะอยู่บนพื้นหรือไม่? พื้นที่นี่ดูเหมือนมีคนดูแลอยู่หรือไม่? ใครควรดูแลพื้นที่นั้น? อธิบายว่าคนในคริสตจักรควรเปลี่ยนแปลงมันอย่างไร ทำไมพวกเขาควรพิจารณาในการดูแลพื้นที่นั้น? การดูแลของพวกเขาจะมีอิทธิพลต่อผู้อื่นอย่างไร? นักเรียนควรคิดในทำนองเดียวกันเกี่ยวกับพื้นที่รอบบ้านของพวกเขา

สำหรับการแบ่งปันในกลุ่ม

- » คุณควรเปลี่ยนแปลงนิสัยอะไรบ้าง?
- » คริสตจักรของคุณจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในชุมชนโดยตัวอย่างและคำสอนได้อย่างไรบ้าง?
- » ชุมชนของคุณจะช่วยปรับปรุงสภาพแวดล้อมได้อย่างไรถ้าคนในชุมชนร่วมมือด้วย?

อธิษฐาน

พระบิดาในสวรรค์

ขอบพระคุณสำหรับการทรงสร้างโลกด้วยความงามและทรัพยากรต่างๆ ขอบพระคุณที่ทรงวางใจเราด้วยความรับผิดชอบในการดูแลโลกที่ทรงสร้างมา

ขอทรงช่วยเราให้อาศัยอยู่ด้วยความชื่นชมการทรงสร้างที่ยอดเยี่ยมนี้อย่างเต็มที่ ขอทรงช่วยเราให้ทำงานร่วมกันในการปกป้องทรัพยากรและความงามของโลก

อาเมน

การบ้านบทที่ 8

1. เขียนหนึ่งย่อหน้า อธิบายถึงแผนการของคุณที่จะเปลี่ยนแปลงนิสัยตัวเองเนื่องจากความจริงที่คุณได้เรียนรู้จากบทเรียนนี้
2. เขียนหนึ่งย่อหน้า อธิบายถึงการปฏิบัติที่ผิดของสังคมของคุณ แล้วอธิบายต่อไปว่าคุณจะบอกคนอื่นว่า *ทำไม* การปฏิบัติเหล่านี้สมควรเปลี่ยนแปลง โดยใช้ข้อพระคัมภีร์และทัศนนะของพระคัมภีร์ประกอบคำอธิบายด้วย

บทที่ 9

เงินทอง

วัตถุประสงค์ของบทเรียน

1. มุ่งมั่นที่จะเชื่อฟังหลักการของพระเจ้าสำหรับการใช้และการจัดการเงินทองและทรัพยากรอย่างเหมาะสม
2. เข้าใจถึงอันตรายฝ่ายวิญญาณที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อที่ไม่ถูกต้องเรื่องการใช้เงินทอง และวิธีหลีกเลี่ยง

จอห์น เวสเลย์, ผู้ให้ด้วยใจกว้างขวาง

จอห์น เวสเลย์ อาศัยในประเทศอังกฤษในช่วงปี 1703-1791 เขาประกาศพระกิตติคุณกลางแจ้งแก่คนยากจนที่ไม่ได้รับการต้อนรับในคริสตจักร เขาดำเนินชีวิตอย่างระมัดระวัง แสวงหาที่จะถวายเกียรติพระเจ้าในรายละเอียดทุกส่วนของชีวิต รวมทั้งการใช้เงินทองของเขาด้วย เขาสอนว่าเมื่อคริสเตียนหาเงินมาได้ พวกเขาควรเก็บออมให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ และแจกจ่ายให้มากที่สุดเช่นกัน เขาเป็นตัวอย่างที่สัตย์ซื่อของการใช้ อุปนิสัยด้านการเงินอย่างมีวินัย เขาลดค่าใช้จ่ายประจำปีลง เพื่อให้เขามีมากขึ้นเพื่อจะแจกจ่ายออกไป และเมื่อเขามีรายได้เพิ่มขึ้น เขารักษารายจ่ายของเขาให้คงเดิม และแจกจ่ายส่วนที่เหลือ แม้ว่าเขาจะมีรายได้ 30,000 ปอนด์ตลอดชีวิตของเขา เมื่อเขาเสียชีวิตเขามีเพียงเหรียญสองสามอันในความครอบครองของเขา เวสเลย์รู้ว่าพระเจ้าทรงวางใจให้มนุษย์จัดการเรื่องเงินทองสำหรับพระองค์ และสอนว่าคริสเตียนควรทำตามหลักการของพระเจ้าในการจัดการเรื่องการเงิน

คำนำ

พันธสัญญาใหม่กล่าวถึงเงินทองมากกว่าหัวข้ออื่น ๆ ส่วนใหญ่ ไม่ใช่เพราะเงินทองสำคัญสำหรับพระเจ้า แต่เพราะคนเรามีปัญหามากมายเรื่องเงินทอง

ในฐานะพระเจ้าผู้สร้าง พระเจ้าทรงเป็นเจ้าของมนุษย์ทุกคนและความมั่งคั่งของพวกเขาด้วย ในฐานะคริสเตียน เราเป็นของพระเจ้าอย่างพิเศษเพราะพระองค์ทรงไถ่เรา เราควรพิจารณาตัวเองว่าเป็นผู้จัดการทรัพย์สินของที่ควรใช้เพื่อพระสิริของพระเจ้า

มันไม่ใช่ความผิดที่จะชื่นชอบสิ่งที่ดี พระเจ้าพอพระทัยที่จะอวยพรเรา หากเรารับทุกสิ่งด้วยความขอบพระคุณและความถ่อมใจ

แต่เงินทองเป็นอันตรายฝ่ายวิญญาณสำหรับคนส่วนมาก

คำเตือนและแนวทางสำหรับคนร่ำรวย

» มันหมายความว่าอะไรที่จะ ร่ำรวย?

คนเราจะถูกนับว่าร่ำรวยด้วยเหตุผลต่างๆ กัน

ถ้าคุณมีเงินซื้อมากกว่าความจำเป็นพื้นฐานของคุณ คุณร่ำรวยกว่าอย่างน้อยครึ่งหนึ่งของคนในโลก หลายคนทำงานแต่ละวันเพื่อให้ได้อาหารสำหรับวันนั้น ถ้ามีอะไรทำให้เขาไม่ได้ทำงานเขาก็จะไม่มีอาหาร

ผู้คนมักจะถือว่าคนร่ำรวยคือคนที่มีทรัพย์สินมากกว่าคนส่วนใหญ่ในสังคม วิธีชีวิตของเขาแสดงว่าเขาใช้เงินทองมากกว่าคนส่วนใหญ่ ผู้คนถือว่าเขาเป็นชนชั้นสูงของสังคม เขาสามารถใช้ของฟุ่มเฟือยที่คนส่วนใหญ่ซื้อไม่ได้ เขามีอิทธิพลต่อคนที่มีสิทธิอำนาจ ผู้คนต่างพร้อมที่จะรับใช้เขาเพราะทรัพย์สินที่เขาใช้

พระคัมภีร์มีแนวทางเฉพาะและคำเตือนสำหรับคนร่ำรวย

คำเตือนที่รุนแรงเป็นคำกล่าวของพระเยซูที่ว่าคนร่ำรวยจะเข้าสวรรค์ได้ยากมาก (มัทธิว 19:24).

เราสามารถเข้าใจได้บ้างเรื่องอันตรายของความมั่งคั่งจากข้อความของอัครทูตเปาโลสำหรับคนร่ำรวย

» ให้นักเรียนคนหนึ่งอ่าน 1 ทิโมธี 6:17-19 ให้คนในกลุ่มฟัง

เปาโลเตือนคนร่ำรวยไม่ให้ถือตัวว่าเป็นชนชั้นสูงกว่าคนอื่น ๆ คนร่ำรวยมีการทดลองให้คิดว่าตัวเองมีคุณภาพสูงกว่าคนอื่น ยกอบเตือนคริสตจักรไม่ให้ทำผิดเหมือนกัน ในการให้เกียรติคนเพราะความมั่งคั่งหรือสถานะทางสังคมของเขา (ยกอบ 2:1-4).

คนร่ำรวยไม่ควรรู้สึกปลอดภัยเพราะทรัพย์สินของตนแต่ให้พึ่งพระเจ้า เป็นการยากสำหรับคนรวยที่จะรู้สึกถึงความจำเป็นในการทรงจัดเตรียมของพระเจ้าเมื่อเขามีการเงินสำรองไว้ มีการทดลองให้เกิดความประมาทฝ่ายวิญญาณเพราะไม่รู้ถึงถึงความจำเป็นต่ออาศัยความช่วยเหลือของพระเจ้า (เฉลยธรรมบัญญัติ 8:6-18).

คนร่ำรวยควรเป็นผู้ให้ด้วยใจกว้างขวางและทำสิ่งดีด้วยเงินทองของเขา

การกล่าวโทษอย่างหนึ่งของคนร้ายรายฝ้ายโลกใน ยากอบ 5:5 คือพวกเขาใช้ชีวิตอย่างสุขสบายในขณะที่ผู้อื่นทุกข์ยาก การให้อย่างฉลาดสามารถทำให้เกิดสิ่งดีๆ ได้มากมาย เงินทองซื้อความสุขไม่ได้ แต่มันสามารถปลดปล่อยความทุกข์ได้มาก เป็นสิ่งผิดที่คนเราจะละเลยความทุกข์ยากของผู้อื่นในขณะที่มีชีวิตอยู่ในความฟุ่มเฟือย

โดยผ่านทางผู้เผยพระวจนะอาโมส พระเจ้าทรงสำแดงพระทัยพระองค์สำหรับความยุติธรรมของมนุษย์ (ความเมตตาและความเอ็นดูต่อคนยากจนและลูกกตัญญู) ด้วยถ้อยคำต่อไปนี้: "แต่จงให้ความยุติธรรมหลังไหลลงอย่างน้ำ และให้ความชอบธรรมเป็นอย่างลำธารที่ไหลอยู่เป็นนิตย์" (อาโมส 5:24). พระเจ้าทรงประกาศการพิพากษาต่อความมั่งคั่งเมื่อความมั่งคั่งนำสู่ความสบาย การปล่อยตัว และการละเลยต่อสภาพอันเลวร้ายของ คนจน (อาโมส 6:1, 3-6, อาโมส 8:4-7, 11-12).

คริสเตียนทุกคนควรรู้ด้วยความเสียสละเพื่อช่วยคนยากจนและคนลูกกตัญญู ควรถวายสิบลดเพื่อสนับสนุนคริสตจักรท้องถิ่น และควรถวายช่วยงานของมิชชันนารีในการเผยแผ่พระกิตติคุณ จอห์น เวสเลย์กล่าวว่า "มีเหตุผลสามประการที่คริสตจักรในสมัยของเขาส่งผลกระทบต่อโลก

1. ขาดหลักข้อเชื่อที่ถูกต้อง
2. ขาดวินัยความรับผิดชอบ
3. ขาดการเสียสละส่วนบุคคล

การรักเงินทอง

» ให้นักเรียนคนหนึ่งอ่าน 1 ทิโมธี 6:8-10 ให้คนในกลุ่มฟัง

คำเตือนเรื่องเงินทองไม่ได้พูดกับคนร้ายเท่านั้น คนยากจนหลายคนรู้สึกว่าเขาไม่สามารถมีความสุขได้เพราะเขาอยากจน พระคัมภีร์บอกเราว่า การรักเงินทองทำให้เกิดความชั่วได้มากมาย คำเตือนนี้ใช้ได้กับทุกคน

การรักเงินทองไม่สามารถทำให้ใครพอใจได้ คนที่รักเงินทองจะไม่พอใจกับจำนวนเงินไม่ว่าจะเท่าไร (ปัญญาจารย์ 5:10). พระคัมภีร์บอกเราว่าเราควรหลีกเลี่ยงการรักเงินทองและพอใจกับความดีงามพื้นฐานของเรา (ฮีบรู 13:5).

คนที่กระหายอยากร้ายจะทำให้คุณลักษณะของเขาถูกประนีประนอมด้วยการทดลองมากมาย โดยกระบวนการของความพยายามที่จะร้าย คนเราอาจละทิ้งความเชื่อของตนและได้รับความเสียใจมากมาย แทนที่จะเป็นความยินดีที่เขาคาดหวัง

บางครั้ง ผู้นำทางศาสนาตั้งดูผู้ติดตาม โดยสัญญาว่าจะให้ความมั่งคั่ง พวกเขาบอกว่าคนที่มีความเชื่อควรมีความมั่งคั่ง คนมากมายในสังคมยากจนถูกดึงดูดด้วยคำสัญญาเหล่านี้เพราะชีวิตของพวกเขาลำบาก ผู้นำเหล่านี้พูดและเทศนาเกี่ยวกับเงินทองอยู่เสมอและภูมิใจที่สามารถแสดงเครื่องหมายของความสำเร็จด้านการเงินเหมือนที่ชาวโลกทำได้

พระคัมภีร์กล่าวว่าความยำเกรงพระเจ้าพร้อมกับความพึงพอใจเป็นค่านิยมที่ยิ่งใหญ่ คนที่แสวงหาความมั่งคั่งด้วยเครื่องมือทางศาสนามีอันตรายเช่นเดียวกันกับชาวโลกที่แสวงหาความมั่งคั่ง คริสตจักรที่สัญญาความมั่งคั่งดึงดูดคนให้กลับใจมาเชื่อโดยอาศัยความปรารถนาส่วนตัวของเขา อย่างไรก็ตาม คริสตจักรเหล่านี้เต็มไปด้วยผู้คนที่มีความหวังแต่ไม่เคยได้รับสิ่งที่สัญญาไว้ คนพวกเดียวที่ร่ำรวยจากพระกิตติคุณแห่งความมั่งคั่งคือนักเทศน์ผู้รวบรวมเงินถวายจากคนที่เชื่อพวกเขา

» ให้นักเรียนคนหนึ่งอ่าน ฟิลิปปี 4:10-13 ให้คนในกลุ่มฟัง

เปาโลขอบคุณที่ผู้เชื่อชาวฟิลิปปีส่งเงินถวายไปสนับสนุนท่าน ท่านบอกพวกเขาว่าท่านได้เรียนรู้ที่จะพอใจในทุกสถานการณ์ แม้แต่ยามหิวโหย ข้อความนี้แสดงให้เห็นว่าเปาโลไม่ได้มีเงินทองบริบูรณ์อยู่เสมอ ท่านกล่าวว่าด้วยความช่วยเหลือของพระเจ้าท่านสามารถทำได้ทุกสิ่ง บริบทของข้อความนั้นแสดงว่าท่านหมายความว่าในสถานการณ์ใดก็ตามท่านสามารถพอใจและสัตย์ซื่อต่อพระเจ้าได้

ความซื่อสัตย์

» ให้นักเรียนคนหนึ่งอ่าน สุภาพิต 11:1 ให้คนในกลุ่มฟัง

ข้อพระคัมภีร์นี้พูดถึงตราซังที่ใช้ขายของโดยน้ำหนัก เช่น ผลไม้ หรือ ผัก หรือ เนื้อ บางครั้ง คนมีตราซังที่ออกแบบมาเพื่อให้น้ำหนักไม่ตรงเพื่อให้ได้เงินเพิ่มขึ้น ข้อนี้กล่าวว่าพระเจ้าทรงเกลียดชังความไม่ซื่อสัตย์

หลายคนทำสิ่งที่ไม่ซื่อสัตย์เพื่อเงิน บทเรียนต่อไปในวิชานี้จะอยู่ในหัวข้อของความซื่อสัตย์

การวางใจพระเจ้า

อัครทูตเปาโลเขียนถึงคริสเตียนที่ฟิลิปปีและสัญญาว่าพระเจ้าจะทรงสนองความต้องการของพวกเขา นี่คือคำสัญญาที่ยอดเยี่ยม เราควรมองดูข้อความตอนนี้ว่าเกิดขึ้นที่ไหนเพื่อจะได้เห็นสถานการณ์ที่มีอยู่

» ให้นักเรียนคนหนึ่งอ่าน ฟิลิปปี 4:15-19 ให้คนในกลุ่มฟัง

คริสตจักรส่งการสนับสนุนด้านการเงินให้เปาโล ท่านกล่าวว่า เป็นเรื่องบูชามากแต่พระเจ้า ท่านสัญญาว่าพระเจ้าจะทรงสนองความต้องการของพวกเขา ท่านไม่ได้สัญญาว่าเงินของพวกเขาจะเพิ่มขึ้นอย่างมาก

คำสัญญานี้ไม่ใช่สำหรับคนที่ขาดความรับผิดชอบหรือใช้เงินอย่างสุญเปล่า แต่สำหรับคนที่จัดการเงินทองของพวกเขาตามลำดับความสำคัญฝ่ายวิญญาณ

» ให้นักเรียนคนหนึ่งอ่าน มัทธิว 6:25-33 ให้คนในกลุ่มฟัง

พระเยซูตรัสเกี่ยวกับวิธีการที่พระเจ้าทรงเลี้ยงนกและทำให้ดอกไม้สวยงาม และพระองค์จะทรงดูแลพวกเรา พระองค์ทรงบอกเราว่าอย่ากังวลถึงการอยู่รอดของเรา พระองค์ทรงสัญญาว่า ถ้าเราให้แผ่นดินของพระเจ้าเป็นที่หนึ่งแล้วความต้องการของเราจะได้รับการตอบสนอง

คนเรามักจะไม่กังวลเกี่ยวกับ **วันนี้** แต่เกี่ยวกับ **อนาคต**. พระเจ้าไม่ได้ทรงสัญญาที่จะจัดเตรียมทุกสิ่งล่วงหน้าเป็นเวลานาน จำได้ไหมว่าในพันธสัญญาเดิม เมื่อมานาตกลงมา มันมาทีละวัน (อพยพ 16) เช่นเดียวกัน พระเยซูตรัสว่าเราควรอธิษฐานขอ "อาหารประจำวัน" (มัทธิว 6:11) พระเจ้าทรงมีพระประสงค์ให้เราวางใจพระองค์ในแต่ละวัน

ยากอบกล่าวว่าพระเจ้าทรงให้คนจน "ร่ำรวยในความเชื่อ" (ยากอบ 2:5). คนจนมีโอกาที่จะฟังพระเจ้าดีกว่าคนที่มีความมั่นคงด้านการเงิน

การวางใจพระเจ้าไม่ได้หมายความว่าเราต้องขาดความรับผิดชอบ โดยปกติแล้ว พระเจ้าทรงจัดเตรียมสำหรับเราผ่านทางงานของเรา (เอเฟซัส 4:28). ถ้าใครไม่ยินดีทำงาน เขาก็ไม่ควรคาดหวังให้พระเจ้าจัดเตรียมสำหรับเขา และคนอื่นก็ไม่ควรถูกผูกมัดให้ช่วยเขา (2 เทสะโลนิกา 3:10).

เราไม่ควรคาดหวังการทรงจัดเตรียมของพระเจ้าที่จะทำให้เราร่ำรวย พระเจ้าอวยพระพรบางคนให้ร่ำรวย แต่ความร่ำรวยไม่ใช่แผนการของพระเจ้าสำหรับทุกคน คนที่ปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะมั่งคั่งจะมีปัญหาฝ่ายวิญญาณ

ทรัพย์สินเพื่องาน

ทรัพย์สินเพื่องานเป็นสิ่งที่คนเรามีเพื่อช่วยในการผลิต ตัวอย่างเช่น ที่ดิน ชุดเครื่องมือ หรือคอมพิวเตอร์ คนสามารถใช้ทรัพย์สินเพื่องานเพื่อทำกำไร แต่เขาต้องบำรุงรักษามันไว้และไม่อาจขายไปได้ หรือการผลิตจะหยุดชะงัก ข้อพระคัมภีร์อ้างอิงสำหรับทรัพย์สินเพื่องานคือ สุภาษิต 14:4, "ที่ใดไม่มีวัวผู้ รางหญ้าก็ว่างเปล่า แต่พืชผลมากมายได้มาด้วยแรงวัว"

คนยากจนอาจไม่เข้าใจแนวคิดของทรัพย์สินเพื่องาน ตัวอย่างเช่น เขาอาจสันนิษฐานว่าเพื่อนของเขามีเงินมากมายเพราะเขามีชุดเครื่องมือราคาแพง หรือคอมพิวเตอร์ หรือยานพาหนะ เขาคิดว่าเพื่อนหรือญาติของเขาที่มีของอย่างนั้น ควรสามารถให้เงินเขาได้เมื่อเขาต้องการ อย่างไรก็ตาม สิ่งของเหล่านั้นอาจเป็นทรัพย์สินเพื่องานที่ไม่อาจเปลี่ยนเป็นเงินได้เพราะจะทำให้เขาสูญเสียรายได้ไป

» อะไรคือตัวอย่างอื่นๆ ของทรัพย์สินเพื่องานในสภาพแวดล้อมของคุณ?

ถ้าคนไม่เข้าใจว่าทรัพย์สินเพื่องานใช้การได้อย่างไรสำหรับคนอื่น เขาอาจไม่ทราบทรัพย์สินเพื่ออะไรจะใช้ การได้สำหรับเขาเหมือนกัน เขาอาจไม่สามารถพูดได้ว่าสิ่งที่เขาต้องการที่สุดคืออะไรหรือความช่วยเหลือแบบไหนจะเปลี่ยนสภาวะของเขาได้ เขาอาจจะอธิบายถึงความช่วยเหลือในแง่ของการส่งเสริมโดยตรงง่ายๆ ในชีวิตประจำวัน มากกว่าการเปลี่ยนแปลงจริงของชีวิต

แง่หนึ่งของ ความยากจนคือการขาดทรัพย์สินเพื่องาน ถ้าคนที่อยู่ในความยากจนไม่สามารถเรียนรู้ถึงความจำเป็นของการได้มา การบำรุงรักษา และการสงวนไว้ซึ่งทรัพย์สินเพื่องาน เขาไม่อาจจะหลุดพ้นจากการพึ่งพาอาศัยได้

ในบาง วัฒนธรรม เป็นเรื่องยากที่คนจะเก็บออมเงินและพัฒนาทรัพยากรเพื่องานได้ เพราะผู้ครอบงำเขาคาดหวังให้เขาแบ่งปันทุกสิ่ง พวกเขาไม่เข้าใจว่าทำไมคนต้องสะสมเงินทองในขณะที่บางคนต้องการมัน พวกเขาคาดหวังให้คนนั้นแบ่งปันสิ่งที่มีแม้ว่าพวกเขาขาดความรับผิดชอบ

คริสเตียนต้องนับถือความคาดหวังของวัฒนธรรมของตน แต่ต้องประยุกต์ใช้หลักการพระคัมภีร์ด้วย พระคัมภีร์บอกเราว่าเราไม่มีหน้าที่ที่จะช่วยเหลือคนที่ไม่ทำสิ่งที่เขาทำได้ (2 เธสะโลนิกา 3:10). ถ้าคนให้ทรัพยากรเพื่องานของเขาเพื่อช่วยคนที่ขาดความรับผิดชอบ ทั้งสองฝ่ายจะยังคงยากจน

พระคัมภีร์บ่งชี้ว่าพระเจ้าประทานความมั่งคั่งเพื่อคนเราจะมีทรัพยากรเพื่องานของตนเอง ผู้เผยพระวจนะมีคำกล่าวไว้ในสังคมที่ได้รับพระพร ทุกคนจะครอบครอง "ซุ้มองุ่นและต้นมะเดื่อของตน" (มีคาห์ 4:4). นั่นหมายถึงการเป็นเจ้าของทรัพย์สินส่วนตัวและเครื่องมือสำหรับผลิตบางอย่าง บางแห่ง เกษตรกรรมอาจไม่ใช่รูปแบบที่ดีที่สุดของการผลิต แต่หลักการคือว่าคนที่ได้รับพระพรควรมีสิ่งที่ต้องการเพื่อผลิตทรัพยากร

บ่อยครั้งที่คนยากจนผู้มาเป็นคริสเตียนเจริญรุ่งเรืองเรื่องมากขึ้น ไม่ใช่เพียงเพราะพระพรโดยตรงจากพระเจ้า แต่เพราะวิถีชีวิตที่ดีขึ้นของพวกเขา พวกเขาหยุดผลาญเงินทองไปกับสิ่งต่างๆ เช่น สุรา การพนัน และรูปแบบความบันเทิงอย่างผิดๆ พวกเขากลายเป็นคนงานที่ดีขึ้นและมีชื่อเสียงดีขึ้น พระเจ้าอวยพระพรการสนับสนุนพันธกิจของเขา บ่อยครั้งที่คนในชั่วอายุที่สองของครอบครัวคริสเตียนอยู่ในสถานการณ์ที่ดีกว่าคนในชั่วอายุแรก

- » มีทางไหนบ้างที่คนในสภาพแวดล้อมของคุณจะสามารถทำงานและเก็บออมเพื่อปรับปรุงสถานะทางการเงินของพวกเขาได้?

การพนัน

การพนันคือการเสี่ยงด้วยเงินทองในความพยายามที่จะได้รับเงินได้เปล่ากลับมา แต่คนที่ชนะจะได้เงินจากบางคนที่สุดยเสียโดยไม่ได้อะไรกลับคืน หลายคน เสพติดการพนัน ผลาญเงินทองของพวกเขา และล้มเหลวในการดูแลครอบครัวของตน หลายคนใช้เงินที่เป็นของคนอื่นไปเล่นการพนัน โดยหวังว่าจะชนะและสามารถจ่ายคืนได้ มีหลายคนติดคุกอยู่ เพราะขโมยไปเล่นการพนัน หลายคนที่ยากจนเล่นการพนันเพราะพวกเขา รู้สึกไม่มีความหวังที่จะเปลี่ยนสถานการณ์ของตนนอกจากจะโชคดีและได้เงินมา

การพนันขัดแย้งกับหลักการคริสเตียนหลายประการ

1. หลักการของการได้ความมั่งคั่งจากงาน (เอเฟซัส 4:28)
2. หลักการของความพอใจ (1 ทิโมธี 6:6)
3. หลักการของการหว่านและการเกี่ยว (กาลาเทีย 6:7)

พระเจ้ามีพระประสงค์ให้เราให้บริการหรือผลิตภัณฑ์เพื่อผลกำไรมากกว่าได้เงินทองจากบางคนมาด้วยโชค การพนันเป็นสิ่งที่ให้โทษเพราะมันเสพติดและเพิ่มอาชญากรรม

การพนันขัดแย้งกับการพึ่งพาพระเจ้า คนเราควรถามตัวเอง "ฉันเชื่อว่าพระเจ้าทรงดูแลฉันไหม?" ฉันจะอธิษฐานให้พระเจ้าจัดเตรียมให้ฉันได้ไหม" "ฉันเชื่อว่าทางที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมให้ฉันคือการเอาเงินทองไปเสี่ยงกับการพนัน หวังว่าจะเอาเงินจากคนอื่นหรือเปล่า?" "ฉันคิดว่าพระเจ้าจะทรงให้รางวัลฉันจากการพนันโดยทำให้ฉันถูกรางวัลใหญ่หรือเปล่า?" คนที่เล่นการพนันไม่วางใจพระเจ้าสำหรับสถานการณ์ด้านการเงินของเขา เมื่อเราวางใจพระเจ้าอย่างแท้จริง เราจะเชื่อฟังคำแนะนำที่ชัดเจนของพระองค์ที่มาถึงเรา โดยรู้ว่าพระองค์จะทรงสนองความต้องการของเราอย่างสัตย์ซื่อเมื่อเราเชื่อฟัง

หนี้สิน

เมื่อคนเราืมเงิน เขาสันนิษฐานว่าเขาจะสามารถจ่ายคืนได้จากเงินที่เขาจะได้ในอนาคต ดังนั้น การยืมคือการใช้เงินในอนาคต แม้ว่าอนาคตจะมีความต้องการใหม่ด้วย

พระคัมภีร์กล่าวว่าผู้ยืมเป็นคนรับใช้ของผู้ให้ยืม (สุภาษิต 22:7). ผู้ยืมสร้างพันธะที่จำกัด เสรีภาพของเขา

การยืมบางประเภทเลวร้ายกว่าอย่างอื่น เมื่อใครยืมเงินสำหรับความต้องการพื้นฐานเช่น อาหาร เขากำลังตกในสถานการณ์ที่เลวร้าย อาหารจะถูกบริโภคไป แต่หนี้สินยังคงอยู่ และเขาจะยิ่งจนกว่าเดิม

เมื่อใครยืมเงินสำหรับสิ่งของที่ไม่จำเป็น เช่น เครื่องประดับส่วนตัว เสื้อผ้าที่ไม่จำเป็น ความบันเทิง หรือการตกแต่งบ้าน เขากำลังใช้จ่ายเงินในอนาคตของเขา เขากำลังจำกัดเสรีภาพในอนาคตของเขาในอนาคต เขาจะไม่สามารถเลือกซื้อสิ่งของต่างๆ ได้ เพราะเงินถูกจ่ายไปแล้ว

ธุรกิจบางอย่างให้ยืมเงินด้วยอัตราดอกเบี้ยสูง คนที่ยืมเงินจากพวกนี้ในไม่ช้าจะเป็นหนี้มากกว่าที่ยืมมาตอนต้นอย่างมาก บางร้านขายของโดยให้เครดิตที่มีอัตราดอกเบี้ยสูง ในที่สุดผู้คนที่ต้องจ่ายราคาแพงสำหรับสิ่งของที่พวกเขาซื้อด้วยเครดิตเพราะพวกเขาไม่ยินดีรอจนกว่าจะมีเงินเพียงพอที่จะจ่ายในราคาปกติ

บางครั้งคนยืมเงินสำหรับงานสมรสราคาแพงที่วัฒนธรรมของพวกเขาคาดหวัง พวกเขาเริ่มต้นการสมรสด้วยหนี้สินก้อนใหญ่ คริสตจักรในฐานะครอบครัวแห่งความเชื่อควรช่วยเหลือสมาชิกโดยพัฒนาธรรมเนียมใหม่หรือหาทางทำให้งานสมรสสวยงามได้โดยไม่ต้องจ่ายแพงเกินไป

» ให้นักเรียนคนหนึ่งอ่าน โรม 13:7-8 ให้คนในกลุ่มฟัง

ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้บอกเราให้จ่ายคืนสิ่งที่เราเป็นหนี้ผู้อื่น เราเป็นหนี้ การนับถือและการเชื่อฟังต่อผู้มีสิทธิอำนาจ เราเป็นหนี้ภักดีต่อรัฐบาล ประโยคแรกของ ข้อ 8 สรุปข้อความใน ข้อ 7 เราไม่ควรล้มเหลวในการให้คนที่เราควรจะให้ นี้ไม่ได้หมายความว่าเราไม่ควรยืม เพราะถ้าเราจ่ายคืนตามที่ตกลงไว้กับผู้ให้ยืม เราก็ไม่ได้ล้มเหลวในการให้คนที่เราควรให้

มันเป็น การขโมยที่คนจะยืมโดยตั้งใจจะไม่จ่ายคืน หรือยืมและตัดสินใจภายหลังจะไม่จ่ายคืน (สดุดี 37:21)

พระบัญญัติในพันธสัญญาเดิมส่วนใหญ่กล่าวกับชนชาติอิสราเอลที่เป็นสังคมเกษตรกรรมดั้งเดิม คนส่วนใหญ่ดำเนินชีวิตโดยการทำไร่ทำนาและผลิตสิ่งที่พวกเขาต้องการในครอบครัว ครอบครัวเป็นเจ้าของที่ดิน

เดิมหลายชั่วอายุ ดังนั้นจึงหาได้ยากที่คนจะยืมเงินไปซื้อที่ดินหรือเริ่มต้นธุรกิจ ถ้าคนจะยืมเงิน ก็เป็นเพราะเขาตกอยู่ในสถานการณ์เลวร้ายและต้องการเงินสำหรับความต้องการพื้นฐาน พระเจ้ามีพระประสงค์ให้อิสราเอลเป็นครอบครัวแห่งความเชื่อที่ดูแลสมาชิกของตน พระเจ้าทรงบอกพวกเขาให้คนที่มีความจำเป็นยืมเงินโดยไม่คิดดอกเบี้ย (อพยพ 22:25) ลักษณะหนึ่งของคนชอบธรรมที่อธิบายไว้ในสดุดี 15 คือว่าเขาให้ยืมโดยไม่คิดดอกเบี้ย³⁷

ไม่ใช่เป็นเรื่องผิดที่ผู้ลงทุนจะคิดดอกเบี้ย เมื่อให้คนยืมเงินเพื่อช่วยเขาเริ่มต้นธุรกิจ³⁸ ดอกเบี้ยเป็นรางวัลของผู้ลงทุนเพื่อให้การทำธุรกิจดำเนินไปได้

คนที่ทำธุรกิจกับคนยากจนไม่ควรคิดแต่เพียงหากำไร (สุภาษิต 22:16a). เป็นเรื่องผิดที่ขายของคุณภาพต่ำหรือตั้งราคาที่ไม่ยุติธรรม เพราะคนยากจนไม่มีทางเลือกอื่น เป็นเรื่องผิดที่จะให้ยืมหรือขายของแบบให้เครดิตเพื่อให้ได้กำไรสูงจากคนที่ยืมเพราะสถานการณ์ยากลำบาก นักธุรกิจควรหาทางช่วยเหลือสถานการณ์ของลูกค้าให้ดีขึ้น

ผู้เผยพระวจนะเอเสเคียลกล่าวว่าบาปของโสดมไม่ใช่แค่การไร้ศีลธรรมทางเพศแต่เป็นการที่คนดำเนินชีวิตอย่างฟุ่มเฟือยและ "ไม่ยอมช่วยเหลือคนยากจน" (เอเสเคียล 16:49) พระเจ้าทรงเรียกเราไม่เพียงแต่ให้กับคนยากจน แต่ให้ช่วยเหลือ *อย่างเป็นระบบ* เพื่อให้พวกเขาเข้มแข็งขึ้น

พระบัญญัติของพระเจ้าสำหรับอิสราเอลโบราณแสดงให้เห็นพระสัญญาของพระองค์ ปัจจุบันนี้ กฎหมายของประเทศเราไม่เหมือนกฏบัญญัติที่พระเจ้าประทานแก่อิสราเอล แต่ความหวังโยของพระเจ้ายังคงเหมือนเดิมและหลักการต่างๆ ก็เหมือนเดิม คริสตจักรควรหาทางเสริมกำลังคนยากจน ประการแรกดูแลครอบครัวแห่งความเชื่อ แล้วช่วยเหลือชุมชน

การทำงานประมาณ

บางคนใช้เงินทั้งหมดของพวกเขาทันทีที่ได้รับมา บ่อยครั้งที่พวกเขาต้องเป็นทุกข์จากความต้องการก่อนที่จะได้เงินมาอีกครั้ง พวกเขาไม่สามารถรับผิดชอบผู้อื่นได้

งบประมาณเป็นแผนการบริหารการใช้จ่ายประจำ คนส่วนใหญ่ที่ค่าใช้จ่ายที่คาดหวังได้ในช่วงเวลาหนึ่งและเขาควรสำรองเงินไว้ล่วงหน้าสำหรับความต้องการเหล่านั้น ตัวอย่างเช่น คนที่กำลังเช่าบ้านอยู่ เขาอาจจะจ่ายเป็นรายเดือนหรือรายปี เขาจำเป็นต้องเก็บส่วนหนึ่งของรายได้ของเขาไว้เสมอเพื่อจะสามารถจ่ายค่าเช่าบ้านได้เมื่อถึงเวลา ถ้าค่าเช่าบ้านของเขาเป็นรายปี เขาจะเก็บเงินนั้นไว้เป็นเวลานาน และจะมีการทดลองให้ใช้เงินนั้นแต่เขาควรสำรองเงินนั้นไว้และถือว่าเป็นส่วนที่ใช้ไปแล้ว

เงินส่วนแรกที่ต้องสำรองไว้ควรจะเป็น สิบลด (สุภาษิต 3:9-10) คุณควรอุทิศถวาย 10% ของรายได้ของคุณเพื่อสนับสนุนพันธกิจ อย่ารอเพื่อจะเห็นว่าคุณมีเงินเหลือหลังจากการใช้จ่ายสำหรับสิบลด พระเจ้าจะอวย

37 เอเสเคียล 18:5-9 คล้ายกับ สดุดี 15

38 มัทธีว 25:27

พระพรความสัจย์ชื่อของคุณ³⁹

หลังจากรายได้ที่เหลืออยู่ครอบคลุมความต้องการพื้นฐานแล้ว เขาไว้ควรสำรองเงินสำหรับยามฉุกเฉิน เขาควรสำรองเงินบางส่วนไว้สำหรับปรับปรุงสถานการณ์ของตนเอง เช่น เก็บเงินไว้ซื้อบ้านของเขา เขาควรพยายามลงทุนด้วยเงินบางส่วน เพื่อให้รายได้ของเขาย่อยออกด้วย ตัวอย่างของการลงทุนรายย่อยอาจจะเป็นการซื้อเครื่องมือที่ทำให้เขามีรายได้เพิ่มขึ้นจากงาน

คนที่มีทรัพยากรเพื่องาน (สิ่งที่ช่วยเขาผลิตผล) เช่น พาหนะ หรือ อาคาร ควรตั้งงบประมาณสำหรับบำรุงรักษาทรัพยากรด้วย ถ้าคนใดสร้างกำไรได้จากกรณณ์ของเขาแต่ไม่ได้สำรองเงินไว้ เขาจะไม่สามารถจ่ายสำหรับการซ่อมรถใหญ่ หรือ ซ่อมอีกคันหนึ่งได้ และผลกำไรของเขา ก็จะสิ้นสุดลงในที่สุด

คนที่ไม่จัดงบประมาณอาจจะไม่สามารถดูแลความรับผิดชอบของตนได้ เขาอาจพึ่งพาความช่วยเหลือจากผู้อื่นและไม่สามารถช่วยเหลือผู้อื่นได้ สถานการณ์ของเขาไม่มีวันดีขึ้นเพราะเขาไม่ได้ลงทุนกับอะไรเลย

พระเยซูทรงเล่าถึงชาวสะมาเรียใจดีผู้ช่วยเหลือคนบาดเจ็บ⁴⁰ สังเกตว่าชาวสะมาเรียมีเงินและลาที่ใช้บรรทุกคนเจ็บ ถ้าหากว่าชาวสะมาเรียได้ขายลาของเขาไปและใช้เงินไปจนหมดจะเกิดอะไรขึ้น? แม้ว่าเขาจะมีความปรารถนาดีที่จะช่วย เขาก็จะถูกจำกัดในความสามารถที่จะเข้ามายุ่งเกี่ยวในสถานการณ์นี้ได้

การทำงานงบประมาณช่วยให้คนเราสามารถเตรียมพร้อมสำหรับความต้องการของเขา รับผิดชอบคนที่พึ่งพาเขาอยู่ ลงทุนสำหรับอนาคต ตอบสนองต่อภาวะฉุกเฉิน และสนับสนุนพันธกิจ

ครอบครัวแห่ง ความเชื่อ

ในช่วงต้นของคริสตจักร ไม่นานหลังจากเพนเทคอส ผู้เชื่อได้อุทิศตัวเพื่อครอบครัวแห่งความเชื่อโดยให้ความแน่ใจว่าความต้องการของทุกคนได้รับการตอบสนอง พวกเขาแบ่งปันสิ่งของของพวกเขาและไม่มีใครอ้างว่าสิ่งใดเป็นของตน หลายคนขายทรัพย์สินและนำเงินมาให้คริสตจักร (กิจการ 2:44-45). แม้ว่าเราไม่อาจคาดหวังชีวิตในคริสตจักรให้เป็นเช่นนั้นได้เสมอไป เราจะเห็นได้ว่าเมื่อคริสตจักรอยู่ในสถานะที่ดีที่สุดก็จะมี ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และ ความมุ่งมั่นที่จะดูแลครอบครัว

ผู้เชื่อที่เมืองเฮสโธโลนิกาให้ความมั่นใจว่าสมาชิกทุกคนได้รับการเลี้ยงดู แต่มีบางคนไม่ทำงาน คนเหล่านั้นดำเนินชีวิตอย่างสบาย พึ่งพาความเอื้อเฟื้อของคริสตจักร เปาโลไม่ได้บอกคริสตจักรว่าพวกเขาทำผิดในการดูแลสมาชิกในครอบครัวแต่กล่าวว่าคนที่ไม่มียินดีที่จะทำงานก็ไม่ควรให้อาหารแก่เขา (2 เธสะโลนิกา 3:10). สำหรับบางคน งานอาจจะไม่ใช่การรับจ้างเพื่อค่าแรง แต่ช่วยเหลือผู้เชื่อคนอื่นตามที่จำเป็น คนบางคนไม่สามารถรับจ้างได้ แต่แทบทุกคนสามารถช่วยเหลือบางอย่างได้

ในจดหมายฝากฉบับอื่น เปาโลให้แนวทางในการช่วยเหลือหญิงม่ายและสนับสนุนศิษยาภิบาล (1 ทิโมธี 5:3-18, กาลาเทีย 6:6).

39 เรื่องราวโดยละเอียดของการถวายสิบลดในหลักสูตรชั้นเรียนผู้เลี้ยงสากลหลักข้อเชื่อและการปฏิบัติของคริสตจักร, ดูได้ที่ <https://www.shepherdsglobal.org/courses>

40 ลูกา 10:25-37

คริสเตียนทุกคนควรมีส่วนในครอบครัวแห่งความเชื่อในท้องถิ่น และควรมุ่งมั่นในการช่วยเหลือเรื่องความต้องการของสมาชิกและสนับสนุนพันธกิจ

สำหรับการแบ่งปันในกลุ่ม

- » คนของคริสตจักรจะทำงานร่วมกันได้อย่างไรในการดูแลความต้องการในคริสตจักรในขณะที่กำหนดให้คนมีความรับผิดชอบ?
- » มีโอกาสอะไรบ้างในสภาพแวดล้อมของคุณสำหรับคนของคริสตจักรที่จะทำงานร่วมกันในการพัฒนาทรัพยากรเพื่องานขึ้นมา?

อธิษฐาน

พระบิดาในสวรรค์

ขอบพระคุณสำหรับพระสัญญาของพระองค์ที่จะสนองความต้องการของข้าพระองค์ ขอทรงช่วยข้าพระองค์ให้สัตย์ซื่อในความรับผิดชอบที่จะจัดเตรียมสำหรับตัวเองและสำหรับผู้อื่นที่พึ่งพาข้าพระองค์อยู่ ขอทรงช่วยข้าพระองค์ให้เื้อื่อพร้อมกับสิ่งที่มีอยู่ ขอทรงช่วยข้าพระองค์ให้ตอบสนองความต้องการของคนอื่นอย่างฉลาด

ข้าพระองค์อธิษฐานขอพระพรด้านการเงิน แต่เหนือสิ่งอื่นใดข้าพระองค์ต้องการรักษาลำดับความสำคัญฝ่ายวิญญาณและพึงพอใจเพราะความสัมพันธ์กับพระองค์

อาเมน

การบ้านบทที่ 9

1. พิจารณาด้วยใจอธิษฐานถึงหลักการพระคัมภีร์ที่ให้ไว้ในบทเรียนนี้ ตอบคำถามต่อไปนี้โดยการเขียน:
 - มันกำลังเผชิญการทดลองอะไรบางอย่างเกี่ยวกับเงินทองและทรัพย์สิน?
 - ปัจจุบันนี้ มันได้เงินและ/หรือทรัพย์สินมาได้อย่างไร?
 - มันใช้และบริหารเงินทองและ/หรือทรัพย์สินอย่างไร?
 - การวางใจพระเจ้าในเรื่องเงินทองและ/หรือทรัพย์สินหมายความว่าอะไร?
 - มันมีทรัพย์สินเพื่องานอะไรบางอย่าง?
 - มีทรัพย์สินเพื่องานที่มันควรวางแผนที่จะได้มาในอนาคตหรือไม่? ถ้ามี มันจะทำได้อย่างไร?
 - มันใช้เงินทองและ/หรือทรัพย์สินอย่างไม่สมควรในทางใดบ้าง?
 - มันจะแก้ไขการใช้เงินทองและ/หรือทรัพย์สินอย่างไม่สมควรตามรายการข้างบนนี้ได้ได้อย่างไร?
2. เขียนหนึ่งหน้าเกี่ยวกับการนำเสนอหลักการจากบทเรียนนี้ โดยมีการนำไปใช้อย่างเจาะจงในสภาพแวดล้อมของคุณ คนในสภาพแวดล้อมของคุณต้องเข้าใจอะไรบางอย่างเกี่ยวกับความเข้าใจเรื่องเงินทองของคริสเตียน?
3. ท่องจำ สุภาษิต 3:13-17 และเขียนการตอบสนองมาหนึ่งย่อหน้าในตอนเริ่มต้นของบทเรียนต่อไป เขียนพระคัมภีร์ตอนนี้จากความทรงจำและส่งให้ผู้นำชั้นเรียน

บทที่ 10

ความซื่อสัตย์

วัตถุประสงค์ของบทเรียน

เมื่อจบบทเรียนนี้ นักเรียนควรจะมุ่งมั่นที่จะซื่อสัตย์อย่างสมบูรณ์ในทุกสถานการณ์ตลอดเวลา

อับราฮัม ลินคอล์น, ชายผู้ซื่อสัตย์

อับราฮัมทำงานในร้านค้า วันหนึ่งเขารู้ว่าเขาได้ทอนเงินให้ลูกค้าผิด หญิงคนนั้นออกไปแล้ว เธออาศัยอยู่ในย่านชานบทห่างออกไปหลายไมล์ และอับราฮัมรู้ว่าจะไม่พบเธออีกในช่วงนี้ แม้ว่าจำนวนเงินจะเล็กน้อย แต่เขาเป็นห่วงว่าเธออาจจำเป็นต้องใช้มัน เขาต้องการแน่ใจว่า เธอไม่ได้คิดว่าเขาจงใจเก็บเงินเธอไว้ เมื่อร้านปิดในวันนั้น อับราฮัมเดินหลายไมล์เพื่อไปคืนเงินให้เธอ เพราะความระมัดระวังของเขาในสถานการณ์นั้น และในเวลาอื่นๆ เพื่อนของเขาเรียกเขาว่า "เอ็บผู้ซื่อสัตย์" ต่อมาเขาได้เป็นนักกฎหมาย แล้วมีส่วนเกี่ยวข้องกับรัฐบาล ความซื่อสัตย์ของเขาเป็นที่นับถือ และในที่สุดเขาได้เป็นประธานาธิบดีของสหรัฐอเมริกา

ธรรมชาติของพระเจ้า

พระคัมภีร์บอกเราว่าพระเจ้าไม่โกหก(ทิตัส 1:2, ฮีบรู 6:18) ธรรมชาติของพระองค์มั่นคงอยู่เสมอและไม่เปลี่ยนแปลง (ยากอบ 1:17). พระเจ้าไม่ทรงบอกความจริงเฉพาะเมื่อได้รับผลประโยชน์เท่านั้น พระองค์ไม่ทรงโกหกเพื่อจะได้ผลที่ดี เราสามารถมีความเชื่อมั่นได้ว่าพระคำของพระเจ้านั้นเป็นความจริงอย่างสมบูรณ์และไว้วางใจได้ ความจริงของพระองค์ทำให้เรามีความมั่นคงปลอดภัย (สดุดี 40:11, สดุดี 91:4).

- » ความสัมพันธ์ของคุณกับพระเจ้าจะได้รับผลกระทบอย่างไร ถ้าคุณไม่วางใจพระองค์ที่จะบอกความจริงเสมอ?

คิดถึงว่าความจริงสำคัญต่อความสัมพันธ์ของเรากับพระเจ้าอย่างไร พระเจ้าทรงเรียกเราให้ถวายตัวแต่พระองค์อย่างสมบูรณ์ เราจะไม่สามารถทำได้ถ้าเราไม่วางใจพระองค์อย่างสิ้นเชิง

มาตรฐานของพระเจ้าเรื่อง ความจริง

พระเจ้ามีพระประสงค์ให้เราบอกความจริงเสมอ คนที่โกหกไม่ชอบธรรมในสายพระเนตรพระเจ้า (สุภาษิต 12:17).

บางครั้งคนเราใช้การโกหกเพื่อชนะคดีในศาล คนที่มีเงินสามารถจ่ายให้ผู้พิพากษายอมรับคำโกหกเพื่อยึดทรัพย์สินของผู้อื่น(ยากอบ 2:6). คนร่ำรวยหนีความยุติธรรมได้และลงโทษคนบริสุทธิ์โดยจ่าย สิบบนเพื่อการโกหก (ยากอบ 5:1, 6)

การเป็นพยานเท็จเป็นความบาป แม้เมื่อคุณคิดว่าความมุ่งหมายของคุณถูกต้อง พระคัมภีร์กล่าวโทษพยานเท็จโดยไม่มีข้อยกเว้น⁴¹ หลายคนคิดว่าเขาโกหกได้ถ้าการโกหกจะสัมฤทธิ์ผลดีและไม่ทำให้เกิดผลร้าย แต่พระคัมภีร์ไม่ได้ให้ทางเลือกนั้น พระคัมภีร์ไม่เคยบอกเราว่ามีเวลาที่เรควรโกหก

คริสเตียนควรพูดความจริงโดยไม่มีข้อยกเว้น ความจริงเป็นสิ่งจำเป็นต่อความสัมพันธ์ของเรา

เอเฟซัส 4:15 กล่าวว่า การพูดความจริงนั้นจำเป็นสำหรับการเติบโตสู่ความเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณ

โคโลสี 3:9 กล่าวว่า การโกหกเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตที่บาปซึ่งเราเลิกไปแล้ว

พระเจ้าจะทรงพิพากษาและลงโทษคนโกหก คนโกหกอยู่ในรายการของคนบาปที่ถูกกล่าวโทษโดยพระบัญญัติของพระเจ้า (1 ทิโมธี 1:10, วิวรณ์ 22:15) คนโกหกทุกคนจะถูกโยนลงไปในบึงไฟ (วิวรณ์ 21:8) คนโกหกจะไม่ได้เข้านครของพระเจ้า (วิวรณ์ 21:27).

ประยุกต์ใช้ความจริงกับธุรกิจและความสัมพันธ์

» ให้นักเรียนคนหนึ่งอ่าน สุภาษิต 11:1 ให้คนในกลุ่มฟัง

ข้อพระคัมภีร์ข้อนี้พูดถึงตราซึ่งที่ใช้ขายของตามน้ำหนัก เช่น ผลไม้ หรือผัก หรือเนื้อ บางครั้งคนมีตราซึ่งที่ถูกออกแบบมาให้ชั่งน้ำหนักผิดเพื่อจะได้เงินเพิ่มขึ้น ข้อนี้กล่าวว่าพระเจ้าทรงเกลียดชังความไม่ซื่อสัตย์

เป็นเรื่องผิดที่คนจะขายของในขณะที่โกหกเกี่ยวกับสภาพของมันหรือปิดบังรอยตำหนิของมัน เป็นเรื่องผิดที่จะโกหก เมื่อบอกใครบางคนว่าซื้อของมาราคาเท่าไรเพื่อจะได้ขายในราคาที่สูงขึ้น

เป็นเรื่องที่ไม่ถูกต้องที่จะเชนต้อกับบางอย่างที่ไม่จริงเพื่อจะหลีกเลี่ยงการจ่ายเงิน เป็นเรื่องที่ไม่ถูกต้องสำหรับคนที่ช่วยนายจ้างของเขาหลอกลวงคนเพื่อผลกำไร

» คุณสังเกตเห็นรูปแบบต่างๆ ของความไม่ซื่อสัตย์อะไรบ้าง?

41 อพยพ 20:16; สุภาษิต 6:16-19, สุภาษิต 14:25, สุภาษิต 19:5, 9

พระคัมภีร์กล่าวว่าคนชั่วยืมและไม่ให้คืน (สดุดี 37:21, สุภาษิต 3:28). บางคนยืมแล้วรู้สึกว่าไม่มีพันธะที่ต้องจ่ายหนี้ของเขาคืน พระคัมภีร์กล่าวว่าเราควรแน่ใจว่าเราจะไม่ล้มเหลวที่จะให้คนอื่นในสิ่งที่เราเป็นหนี้เขา (โรม 13:7-8).

ความซื่อสัตย์หมายความว่า คุณรักษาสัญญาและความมุ่งมั่นของคุณ สดุดี 15 อธิบายถึงคนที่มีความสัมพันธ์ที่ดีกับพระเจ้า คุณสมบัติอย่างหนึ่งคือเขา สัญญาและรักษามันแม้ว่าจะเสียผลประโยชน์ (สดุดี 15:4)

เมื่อคนไม่ทำงานตามที่เขาควรทำเพื่อคนที่จ้างเขา ถือว่าไม่ซื่อสัตย์ (เอเฟซัส 6:5-6)

เป็นเรื่องผิดที่คนงานจะ ขโมยของจากนายจ้างของเขา (ทิตัส 2:9-10).

เป็นเรื่องผิดที่จะให้ใบเสร็จรับเงินมากกว่าราคาจริง เป็นเรื่องผิดสำหรับลูกจ้างหรือตัวแทนที่จะโกหกเกี่ยวกับราคาของบางอย่างเพื่อจะยักยอกเงินบางส่วนไว้

เป็นเรื่องผิดสำหรับลูกจ้างที่จะไม่ให้ค่าจ้างตามที่สัญญาไว้แก่คนงาน (ยากอบ 5:4).

เป็นเรื่องผิดที่จะเก็บสิ่งที่มีคนวางผิดที่โดยไม่ได้ตั้งใจไว้ คุณควรคืนให้เจ้าของถ้าสามารถทำได้ (เฉลยธรรมบัญญัติ 22:1).

ถ้าคุณบริหารทรัพยากรของคนอื่น (เช่น นายจ้าง หรือพันธมิตร) เป็นสิ่งผิดที่จะใช้เงินหรือสิ่งของสำหรับตัวคุณถ้าไม่ได้รับอนุญาต

ตัวอย่างของการทำทายทางวัฒนธรรมต่อความซื่อสัตย์

ในบางชุมชน ผู้คนดำเนินชีวิตภายใต้การดูแลของหัวหน้า ประชาชนต่างจงรักภักดีต่อหัวหน้าและคาดหวังให้หัวหน้าช่วยเหลือในความต้องการของพวกเขาทุกอย่าง ในชุมชนเหล่านี้ คนส่วนมากไม่มีทรัพย์สินส่วนตัวมากนัก ทรัพยากรที่สำคัญที่สุดเช่น ที่ดิน เป็นของชุมชน หัวหน้าต้องบริหารทรัพยากรเพื่อประโยชน์ของทุกคน เมื่อใครมีความต้องการ เขาารู้สึกว่าเขามีสิทธิที่จะเอาสิ่งที่เขาต้องการจากทรัพยากรของชุมชน

เจอรอลด์เกิดในหมู่บ้านป่า ครอบครัวของเขาและครอบครัวอื่นๆที่อยู่รอบข้างทำมาหากินบนที่ดินที่เป็นของหมู่บ้าน พวกเขาหาทรัพยากรได้จากป่า ไม่มีใครเป็นเจ้าของที่ดินส่วนตัว แม้แต่ที่ที่บ้านของพวกเขา ตั้งอยู่ ครอบครัวทั้งหลายช่วยเหลือซึ่งกันและกันเมื่อพวกเขามีปัญหา หัวหน้าเป็นเหมือนพ่อของหมู่บ้าน ผู้คนคาดหวังให้เขาดูแลความต้องการของพวกเขา

เมื่อเจอรอลด์โตเป็นหนุ่ม เขาเริ่มจ้างทำงานกับบริษัทที่ตัดไม้มาแปรรูป เขาออกจากหมู่บ้านไปอยู่ใกล้กับที่ทำงาน เขาได้รับเงินเดือนแต่ละเดือน บางครั้งเขาไม่มีอาหารเพียงพอเพราะไม่คุ้นเคยกับการทำงานประมาทเงินเดือนของเขา เขาคาดหวังให้เจ้านายจัดเตรียมอาหารสำหรับเขา และประหลาดใจเมื่อเจ้านายบอกว่า เป็นความรับผิดชอบของเจอรอลด์ที่จะซื้อทุกสิ่งด้วยเงินเดือนของเขา เมื่อน้องสาวของเจอรอลด์ต้องไปหาหมอ เจอรอลด์ขอเงินจากเจ้านายสำหรับเธอ เจอรอลด์โกรธเมื่อเจ้านายไม่ได้ช่วยเหลือ เจอรอลด์คิดว่าเจ้านายต้องช่วยเขาเมื่อมีปัญหา แต่เจ้านายบอกว่าเงินเดือนเป็นความรับผิดชอบเดียวของเขาสำหรับเจอรอลด์

รอลด์ เมื่อเจอรอลด์ออกจากงาน เขาโมยเครื่องมือบางอย่างกลับไปหมู่บ้านด้วย เพราะเขารู้สึกว่าเจ้านายไม่ได้ช่วยเขาอย่างเพียงพอ

ต่อมา เจอรอลด์ย้ายไปในเมืองกับภรรยาและลูก และได้งานทำในห้างใหญ่แห่งหนึ่ง เจอรอลด์ขอให้เจ้านายของเขาจ่ายค่าเล่าเรียนให้ลูกของเขา แต่เจ้านายปฏิเสธ บางครั้งเจอรอลด์ไม่มีเงินพอที่จะซื้อทุกสิ่งๆ ที่ครอบครัวของเขาต้องการ เนื่องจากเขาทำงานในร้านที่ขายอาหาร เขาคิดว่าเขาควรได้รับอนุญาตให้เอาอาหารจากร้านไปให้ครอบครัวของเขาได้ เขารู้ว่าเจ้านายจะไม่เห็นด้วย เขาจึงแอบเอาอาหารไปอย่างลับๆ

คนงานบางคนไม่เข้าใจความจำกัดของความรับผิดชอบของนายจ้าง พวกเขาคิดว่านายจ้างต้องรับผิดชอบต่อความต้องการทั้งหมดของพวกเขา พวกเขาขอความช่วยเหลือหลายรูปแบบนอกเหนือจากค่าจ้างสำหรับงาน ถ้านายจ้างไม่ได้ให้สิ่งที่พวกเขาต้องการ ก็จะมีคนรู้ว่าลูกต้องที่จะขโมย เพราะพวกเขาารู้สึกว่านายจ้างเป็นหนี้พวกเขากับสิ่งต่างๆที่เขากำลังต้องการ

» ให้นักเรียนคนหนึ่งอ่าน ทิตัส 2:9-14 ให้คนในกลุ่มฟัง

ข้อพระคัมภีร์ตอนนั้นบอกเราว่าคนงานต้องไม่ขโมยจากนายจ้างของเขา ข้อ 10 กล่าวว่าความซื่อสัตย์ทำให้หลักข้อเชื่อของพระคริสต์สวยงาม ข้อต่อๆมาอธิบายถึงวิถีชีวิตของคนที่ได้รับการเปลี่ยนแปลงโดยพระคุณ

ความน่าเชื่อถือ

ความซื่อสัตย์ไม่ได้เกี่ยวข้องกับเงินและทรัพย์สินสมบัติเท่านั้น

คาร์ลอสสัญญากับเพื่อนร่วมงานของเขาว่าจะมาเจอกันตอน 8:00 โมงเช้า อย่างไรก็ตาม เขาอนดึกและใช้เวลานานช่วงอาหารเช้าและมาสายไปมากกว่าหนึ่งชั่วโมง เขาบอกเพื่อนร่วมงานว่าคนขับรถมารับเขาสาย เพื่อนร่วมงานไม่แปลกใจ เพื่อนทุกคนของคาร์ลอสรู้ว่าเขาไม่เคยรักษาคำมั่นสัญญาของเขา

คาร์ลอสไม่ซื่อสัตย์สองประการ:

1. เขาไม่รักษาคำสัญญาของเขา
2. เขาโกหกเรื่องเหตุผลที่เขามาสาย

คุณจะเชื่อคุณใหม่เมื่อคุณพูดว่าคุณจะทำงานหนึ่งหรือไปที่แห่งหนึ่ง? คุณเชื่อตัวเองใหม่เมื่อคุณพูดอย่างนั้น? เมื่อคุณสัญญาบางสิ่ง คุณต้องสัญญาที่จะพยายามทำให้สำเร็จด้วย เป็นเรื่องผิดที่จะสัญญาบางสิ่งแล้วไม่พยายามรักษาคำสัญญานั้น

ถ้าคุณพลาดที่จะรักษาคำสัญญา คุณควรขอโทษ คุณไม่ควรโกหกถึงเหตุผลที่คุณพลาด

เป็นเรื่องผิดที่จะโทษคนอื่นในองค์กรถึงความผิดพลาดของคุณ ทีมของคุณจะไม่วางใจคุณ ถ้าเขารู้ว่าคุณจะโกหกเกี่ยวกับความผิดพลาด

ผู้นำที่ควรแก่ความไว้วางใจไม่ได้ทำให้คนติดตามความคิดของเขาโดยการบอกสิ่งที่ไม่จริง สตีเฟน โควีย์ เขียนว่า "ผู้นำได้รับผลในทางที่ทำให้เกิดความไว้วางใจ"⁴²

ปัจจัยของความสัมพันธ์

หลายคนเชื่อว่าเป็นสิ่งผิดที่จะโกหกเพื่อนหรือญาติพี่น้องแต่ไม่เป็นไรที่จะโกหกคนอื่น ๆ บางคนขโมยเงินหรือสิ่งของจากนายจ้างของพวกเขาเพราะคิดว่าเขาสมควรได้รับค่าจ้างมากกว่าเดิม บางคนขโมยจากคนรวยโดยเฉพาะคนต่างชาติที่ร่ำรวย บางคนทำธุรกิจที่ไม่ยุติธรรมกับคนที่มาจากต่างเชื้อชาติหรือสถานะทางสังคม

พระเยซูตรัสว่าเราควรรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตัวเอง จำได้ไหมถึงคำถามที่นักกฎหมายถามพระเยซู? "ใครคือเพื่อนบ้านของข้าพเจ้า?"⁴³ นักกฎหมายต้องการให้พระเยซูพูดอย่างเฉพาะเจาะจงถึงประเภทของคนที่เราต้องรัก พระเยซูทรงเล่าเรื่องของ "ชาวสะมาเรียใจดี" เรื่องราวเกี่ยวกับคนสองเชื้อชาติที่พบกันครั้งแรก พวกเขาไม่มีความสัมพันธ์กันมาก่อน และมีความขัดแย้งระหว่างเชื้อชาติของพวกเขา ชาวสะมาเรียช่วยชายที่ต้องการความช่วยเหลือ แม้ว่าเขาไม่มีพันธะใดใดในความสัมพันธ์ พระเยซูทรงยกประเด็นหนึ่งในเรื่องนี้คือไม่ควรไม่มีใครถูกตัดออกไปจากความรักของเรา

เราไม่ควรตัดสินว่าใครสมควรได้รับความซื่อสัตย์ของเรา เราไม่ควรซื่อสัตย์เฉพาะกับคนที่เราเลือกเท่านั้น แม้เราคิดว่าคนนั้นจะไม่ได้รับอันตรายจากความไม่ซื่อสัตย์ของเรา เราก็คงต้องการที่จะให้พระเจ้าพอพระทัย โดยการที่เราซื่อสัตย์ (กิจการ 24:16).⁴⁴

คนประเภทไหนที่คุณต้องการจะเป็น? คนประเภทไหนที่พระเจ้ามีพระประสงค์ให้คุณเป็น? บางคนอาจไม่สมควรได้รับความเอื้อเฟื้อของคุณ แต่พระเจ้าประสงค์ให้คุณเป็นคนเอื้อเฟื้อ บางคนอาจไม่สมควรได้รับความซื่อสัตย์ของคุณ แต่พระเจ้าประสงค์ให้คุณเป็นคนซื่อสัตย์ บางคนอาจไม่สมควรได้รับความรักของคุณ แต่พระเจ้าทรงรักคุณเมื่อคุณไม่สมควรได้รับ และพระเจ้าประสงค์ให้คุณเป็นคนที่รักใคร่ผู้อื่น

» ให้นักเรียนคนหนึ่งอ่าน 1 เปโตร 2:21-23 และ 1 เปโตร 3:8-12 ให้คนในกลุ่มฟัง

อย่าให้ลักษณะของคนอื่นตัดสินลักษณะของคุณ คนอาจโกหกคุณ แต่คุณก็ไม่ควรกลายเป็นคนโกหก คนอาจขโมยจากคุณ แต่คุณก็ไม่ควรกลายเป็นขโมย คนอาจหยาบคายต่อคุณ แต่คุณควรเป็นคนที่น่านับถือ

ตัวอย่างจากชีวิต

ตัวอย่างในตอนนี้เป็นกรณีที่เป็นจริง แต่เปลี่ยนแปลงชื่อและรายละเอียด เป็น ตัวอย่างของการขโมยหรือโกหกหรือทั้งคู่

42 สตีเฟน เอ็ม. อาร์. โควีย์ *ความเร็วของความไว้วางใจ: สิ่งเดียวที่เปลี่ยนแปลงทุกสิ่ง* (เนวยอร์ก: สำนักพิมพ์อีสิระ, 2006).

43 ลูกา 10:29

44 เช่นเดียวกับ ฟิลิปปี 1:10, 2 โครินธ์ 5:9

ข้อความสำหรับผู้นำชั้นเรียน: ให้แน่ใจว่านักเรียนเข้าใจสิ่งที่เกิดขึ้นในแต่ละตัวอย่าง ขอให้นักเรียนอธิบายว่าทำไมการกระทำในแต่ละตัวอย่างนั้นผิด

1. จอร์จ ทำงานในโรงงาน เขามักจะเอาอุปกรณ์ทำความสะอาด เครื่องมือ และของเล็กๆกลับบ้านด้วย เพราะเขารู้ว่าโรงงานสามารถเอามาทดแทนได้
2. เพดโรเป็นคนขับรถบรรทุกของบริษัทใหญ่แห่งหนึ่ง บางครั้งเมื่อเขาขับรถบรรทุกของบริษัท เขาเห็นป้ายข้างถนนที่บอกว่า "เรารับซื้อดีเซล" บางครั้งเขาหยุดและขายน้ำมันดีเซลจำนวนหนึ่งจากรถบรรทุก โดยรู้ว่าบริษัทจะไม่รู้ว่ามีน้ำมันจำนวนหนึ่งขาดไป
3. ทามาร่าได้รับความไว้วางใจให้ซื้ออุปกรณ์คอมพิวเตอร์สำหรับสำนักงานที่เธอทำงานอยู่ เธอให้สินบนพนักงานขายที่ร้านให้เขียนใบเสร็จรับเงินสูงกว่าราคาที่ยี่ห้อเธอจะได้เงินจำนวนหนึ่งมา
4. ในสวนแห่งหนึ่งในเมืองใหญ่มีคนขายหลอดไฟที่เสียแล้ว คนที่ซื้อไปรู้ว่ามันใช้การไม่ได้ พวกเขาซื้อไปยังสำนักงานของเขาเพื่อจะขโมยหลอดไฟดี เปลี่ยนกับของเก่าที่ใช้แล้ว
5. อเล็กซ์เป็นครูใหญ่ วันหนึ่ง พ่อของนักเรียนมาหาเขาและเรียกร้องว่าลูกชายของเขาต้องได้คะแนนดีในวิชาพีชคณิต เขาให้เงินแก่อเล็กซ์ อเล็กซ์สั่งให้ครูพีชคณิตให้คะแนนดีกับนักเรียนคนนั้น
6. แองเจโลเป็นอาจารย์มหาวิทยาลัย เงินเดือนของเขาต่ำ เขาบอกชั้นเรียนของเขาว่าข้อสอบจะยากมากไม่มีใครจะทำข้อสอบได้ดี ถ้าไม่ได้ซื้อกระดาษคำตอบจากเขา
7. อเล็กซ์เป็นครูใหญ่ในโรงเรียนรัฐบาล วันหนึ่ง วันยาเพื่อนที่ทำงานกับองค์กรพันธกิจ ถามเขาว่าจะเช่าห้องบางห้องในโรงเรียนได้หรือไม่ อเล็กซ์บอกราคาไป และวันยาก็จ่ายเงินให้อเล็กซ์ในแต่ละเดือน อเล็กซ์เก็บเงินไว้ และไม่เคยรายงานเรื่องรายได้นี้
8. วันยาทำงานเพื่อพันธกิจที่ต้องการเช่าพื้นที่สำหรับห้องเรียน วันยาไปหาเพื่อนของเขา อเล็กซ์ ครูใหญ่ของโรงเรียน พวกเขาตกลงกันเรื่องค่าเช่า แล้ววันยาบอกหน่วยงานของเขาจำนวนสูงกว่า แต่ละเดือนวันยานำเงินไปให้อเล็กซ์และเก็บส่วนเกินไว้
9. เซอร์ไกทำงานให้หน่วยงานหนึ่งที่ต้องการอาคารใหม่ หน่วยงานนั้นบอกเซอร์ไกให้หาบริษัทก่อสร้างที่จะสร้างให้พวกเขา เซอร์ไกติดต่อบริษัทก่อสร้างหลายแห่ง แทนที่จะเลือกบริษัทที่ให้ราคาดีที่สุด เขาเลือกบริษัทที่สัญญาจะให้เงินเขาเมื่อได้เงินจากหน่วยงานนั้นแล้ว
10. อัลเบอร์โตจะต้องจดทะเบียนรถของเขา แต่เขารู้ว่ารถจะตรวจสภาพไม่ผ่านเพราะไฟบางดวงไม่ติด เขานำรถไปที่แผนกทะเบียน และเห็นแถวที่คนรอจดทะเบียนและตรวจสภาพรถยาวมาก ผู้ชายที่ยืนใกล้ประตูบอกเขาว่าเขาสามารถได้ทะเบียนเร็วโดยไม่ต้องตรวจสภาพรถถ้าจ่ายราคาหนึ่ง อัลเบอร์โตจ่ายราคาและได้ทะเบียนรถกลับบ้านในที่ที่สุด

11. ไชมอนมาเอารถของเขาจากที่จอดรถ คนดูแลที่จอดรถบอกเขาถึงราคาค่าจอดรถ ไชมอนจ่ายคนดูแลน้อยกว่าแต่ให้เขาเก็บบัตรจอดรถเพื่อเอาให้ลูกค้าคนอื่นเพื่อคนดูแลจะได้เก็บเงินที่ไชมอนให้
12. แอนนาไม่ได้เรียนเพียงพอสำหรับการสอบ เมื่อเธอมาถึงชั้นเรียน เธอนั่งใกล้เพื่อนที่เป็นนักเรียนดีเด่นเพื่อเธอจะสามารถลอกคำตอบจากข้อสอบของเพื่อนได้
13. อิกอร์ขับรถแทรกเตอร์ลากไถสำหรับนาของรัฐ เขาอยากจะทำเสร็จเร็วๆ เขายกไถขึ้นเพื่อมันจะขุดไม่ลึก ทำให้เขาขับแทรกเตอร์ได้เร็วขึ้น ทุ่งนาดูเหมือนพร้อม แต่ปลูกพืชได้ไม่ดี เพราะไม่ได้ไถอย่างถูกต้อง
14. ศิษยาภิบาลปีแอร์ถูกส่งมาจากองค์การมิชชั่นเพื่อดูแลคริสตจักร องค์การมิชชั่นส่งเงินเดือนมาให้เขา เนื่องจากศิษยาภิบาลปีแอร์ต้องการให้คริสตจักรจ่ายเงินให้เขาด้วย เขาบอกคนของคริสตจักรว่าองค์การมิชชั่นไม่ได้สนับสนุนเขา
15. ขโมยเข้ามาในบ้านของเอลลาและขโมยเงินไป เมื่อเธอบอกเพื่อนของเธอเกี่ยวกับเรื่องนี้ เธอพูดว่าขโมยเอาสิ่งอื่นๆไปด้วยแม้ว่าเขาไม่ได้เอาไป เพื่อนๆของเธอสงสารและให้เงินเธอชดเชยสิ่งที่พวกเขาคิดว่าถูกขโมยไป
16. กัลโลโวเป็นหัวหน้าของหมู่บ้านเล็กๆ เขาเป็นผู้นำในคริสตจักรของหมู่บ้านด้วย ประชาชนของเขาเป็นพวกโบราณไร้การศึกษา และยากจนแต่หมู่บ้านเป็นเจ้าของที่ดินมากมาย นักธุรกิจจากในเมืองขอซื้อที่ดินสำหรับโครงการกสิกรรม กัลโลโวขายที่ดินของหมู่บ้านทั้งหมดและใช้เงินไปสร้างบ้านของตัวเองในเมือง
17. แต่ละปี คริสตจักรชุมชนแฟร์ฟีลด์จะเลือกแม่คนหนึ่งเพื่อยกย่องเป็น "แม่แห่งปี" พวกเขาเลือกวิลมา ไม่ใช่เพราะเธอเป็นตัวอย่างที่ดีของแม่ แต่เพราะพวกเขารู้ว่าเธอจะถวายเงินให้คริสตจักร หลังจากที่พวกเขายกย่องเธอ วิลมาถวายเงินให้คริสตจักรซื้อประตูใหม่สำหรับทรัพย์สินนั้น ปีต่อมาคริสตจักรตัดสินใจเลือกวิลมาเป็น "แม่แห่งปี" อีกครั้ง แม้ว่าเธอจะย้ายไปอยู่อีกเมืองหนึ่ง
18. บาร์นีย์ เป็นคนขับรถสำหรับพันธกิจหนึ่ง ทุกเย็น เขาจะเอารถของพันธกิจไปจอดในสถานที่ที่ปลอดภัย บางครั้งก่อนนำรถไปจอด เขาใช้รถบรรทุกผู้โดยสารหรือสินค้าสำหรับลูกค้าของเขาเอง

โศกนาฏกรรมแห่งชาติของ ความไม่ซื่อสัตย์

เรื่องนี้เป็นนวนิยายแต่อธิบายถึงสิ่งที่เกิดขึ้นในสถานที่หลายแห่ง

คริสเตียนในเมืองบอรอล ค้นพบว่ามิชชันใหญ่แห่งหนึ่งที่ประชาชนอยู่ในเขตถัดไปนั้นดำรงชีวิตอยู่อย่างยากจน คนที่อยู่ในเขตนั้นเป็นชนพื้นเมืองที่เรียกว่า โอบานีส หลายชั่วอายุ พวกเขาอาศัยดำรงชีวิตอยู่ในบ้านโบราณ ที่เข้าไม่ถึงการรักษาพยาบาลหรือการศึกษา หลายคนมีอาหารไม่เพียงพอ และบางคนต้องอดอยาก

คริสเตียนที่เมืองบอรอล เริ่มให้เงินเพื่อช่วยคนไอบานีส พวกเขาส่งตัวแทนไปยังคริสตจักรต่างๆ ในเขตอื่นเพื่อขอการเรียไร

คริสเตียนที่เมืองบอรอลเริ่มส่งอาหารเติมคันรถบรรทุกไปให้คนไอบานีส พวกเขาอาศัยผู้นำคริสตจักรไอบานีสในการแจกจ่ายอาหาร

ผู้นำไอบานีสเปิดตลาดเพื่อขายอาหารให้ประชาชนของพวกเขา คนมีเงินเท่านั้นที่สามารถซื้ออาหารได้ ดังนั้นจึงไม่มีอาหารตกไปถึงคนที่อดอยาก ผู้นำคริสตจักรและผองเพื่อนของพวกเขาเก็บผลกำไรไว้ อาหารบางส่วนถูกส่งไปขายในเขตอื่นที่คนมีกำลังซื้อมากกว่า

คริสเตียนที่เมืองบอรอลยืนยันว่าอาหารควรแจกแบบให้เปล่าแก่คนที่ต้องการมากที่สุด ผู้นำคริสตจักรไอบานีสตั้งงบประมาณสำหรับการแจกอาหาร ประกอบด้วย การเช่ารถบรรทุกพร้อมคนขับ และค่าจ้างคนมาช่วย พวกเขาตั้งราคาสูงกว่าปกติและเก็บเงินที่เหลือไว้ เมื่อคริสเตียนที่เมืองบอรอลต้องการรายงานค่าใช้จ่าย พวกเขาเขียนรายงานเท็จขึ้นมา

ทุกครั้งที่คริสเตียนที่เมืองบอรอลค้นพบการกระทำที่ไม่ซื่อสัตย์ พวกเขารู้สึกผิดหวังและท้อใจ พวกเขาพยายามหาผู้นำไอบานีสคนอื่นเพื่อช่วยพวกเขา แต่กลับมีปัญหาคือเดียวกัน คริสเตียนที่เมืองบอรอลหลายคนเลิกถวาย บางคนยังคงถวายต่อไปไม่นาน ศิษยาภิบาล, วอลล์มาร์ทไอบานีสสองสามคนก็มีรถและบ้านดีๆ เพราะเงินสนับสนุนจากบอรอล ศิษยาภิบาลคนอื่นๆ อิจฉาพวกเขาและหวังว่าจะมีความสัมพันธ์กับผู้ถวายชาวบอรอล คนอดอยากส่วนใหญ่ในพื้นที่ห่างไกลไม่เคยได้รับความช่วยเหลือเลย

ตัวอย่างสุดท้าย

ศิษยาภิบาล, วอลล์มาร์ท วอร์เรน บัฟเฟต เป็นผู้บริหารระดับสูงของบริษัทเบิร์กไชร์ฮัทเวย์ เขาต้องการซื้อบริษัทการจัดสรรแมคเลนซึ่งศิษยาภิบาล, วอลล์มาร์ทเป็นเจ้าของ มูลค่าการซื้อขายอยู่ที่ 23 ล้านเหรียญสหรัฐโดยปกติแล้ว การซื้อนี้จะต้องใช้เวลาหลายเดือนในการตรวจสอบเพื่อผู้ซื้อจะสามารถเช็คทุกสิ่งได้ บัฟเฟตพบกับผู้นำวอลล์มาร์ทและทำข้อตกลงในการประชุมครั้งเดียว เขาไม่ได้ส่งใครไปดูให้แน่ใจว่าทรัพย์สินและของมีค่าอื่นๆ อยู่ในสภาพดี เขาพูดว่า "เรารู้ว่าทุกอย่างจะเป็นเหมือนที่วอลล์มาร์ทพูดและมันก็เป็นอย่างนั้น" การตกลงทางธุรกิจขนาดใหญ่นี้เสร็จสิ้นอย่างรวดเร็วเพราะพวกผู้นำวางใจซึ่งกันและกัน⁴⁵

เดี๋ยวนี้ ให้คิดถึงผู้คนที่อธิบายนไว้ในตัวอย่างต่างๆ ดังกล่าวมาแล้ว ไม่มีใครจะสามารถทำข้อตกลงเช่นนี้ได้เพราะพวกเขาไม่น่าไว้วางใจ ทุกอย่างต้องได้รับการตรวจสอบ ซึ่งจะต้องใช้เวลาและค่าใช้จ่ายจำนวนมาก

สำหรับการแบ่งปันในกลุ่ม

- » การปฏิบัติที่ไม่ซื่อสัตย์ที่ยากจะหลีกเลี่ยงได้ของคนในวัฒนธรรมคุณคืออะไรบ้าง?
- » การปฏิบัติอะไรที่คุณจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลง?

45 สตีเฟน เอ็ม.อาร์. โควีย์. ความรวดเร็วของความไว้วางใจ: สิ่งเดียวที่เปลี่ยนแปลงทุกสิ่ง (นิวยอร์ก: สำนักพิมพ์อีสร, 2006), 15

อธิษฐาน

พระบิดาในสวรรค์

เราสรรเสริญพระองค์ที่ทรงเป็นพระเจ้าแห่งความชอบธรรมและความจริง เราขอบพระคุณที่ทรงกระทำต่อเราอย่างเที่ยงธรรม

ขอทรงช่วยให้ทำตามมาตรฐานของความซื่อสัตย์ที่ทรงให้ไว้สำหรับเรา ขอทรงช่วยให้ประยุกต์ใช้หลักการของความซื่อสัตย์กับทุกสิ่งที่เราพูดและทำ

ขอบพระคุณที่ทรงเป็นพระบิดาผู้ทรงจัดเตรียมและนำทางเรา เราปรารถนาที่จะวางใจพระองค์ให้ดูแลเรา

อาเมน

การบ้านบทที่ 10

1. เขียนหนึ่งย่อหน้าเกี่ยวกับสิ่งต่อไปนี้:
 - อธิบายถึงความสัมพันธ์ระหว่างพระลักษณะของพระเจ้า(ความจริง) และมาตรฐานของพระเจ้าสำหรับเรา(ความซื่อสัตย์) อธิบายว่าทำไมพระเจ้าจึงประสงค์ให้เราซื่อสัตย์ในสิ่งที่เราพูดและในการจัดการทุกอย่างของเรา
 - สรุปสิ่งที่พระคัมภีร์กล่าวถึงเรื่องความซื่อสัตย์ ใช้ข้อพระคัมภีร์อย่างน้อยสามข้อในการสรุปของคุณ
 - อธิบายถึงแนวทางอย่างน้อยสี่ประการที่ความไม่ซื่อสัตย์/ความซื่อสัตย์ส่งผลถึงความสัมพันธ์ของเรากับผู้อื่น
2. เตรียมการนำเสนอจากพระคัมภีร์เกี่ยวกับความซื่อสัตย์ที่คุณสามารถแบ่งปันกับกลุ่มคนในวัฒนธรรมของคุณได้ ให้พื้นฐานทางพระคัมภีร์สำหรับมาตรฐานของพระเจ้าแล้วประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ที่เฉพาะเจาะจง

บทที่ 11

ค่านิยมของมนุษย์

วัตถุประสงค์ของบทเรียน

1. เชื่อว่าทุกคนมีคุณค่าและสมควรได้รับความนับถือเพราะถูกสร้างมาตามพระฉายของพระเจ้า
2. รับผิดชอบในการสำแดงความยุติธรรมและความเมตตาต่อคนที่ถูกข่มเหงในพื้นที่ของตน
3. มุ่งมั่นในการปฏิบัติต่อทุกคนอย่างมีศักดิ์ศรีไม่ว่าจะอยู่ในสถานการณ์ใด

เดล คาร์เนกี, ชายผู้เห็นคุณค่าของมนุษย์

เดล คาร์เนกี มีชื่อเสียงสำหรับหนังสือของเขา *วิธีหาเพื่อนและมีอิทธิพลต่อคนอื่น*. เขาเชื่อว่าคนทุกคนสมควรได้รับความสนใจและ ความนับถือเพราะพวกเขามีคุณค่าในฐานะมนุษย์มาแต่กำเนิด สถาบันเดล คาร์เนกี ก่อตั้งขึ้นเพื่อสอนหลักการต่างๆ ของเขา

ครั้งหนึ่ง สถาบันเดล คาร์เนกีสอนภาคคำสำหรับคนทำงานด้านธุรกิจ สอนพวกเขาถึงวิธีผูกมิตรและเชื่อมต่อกับผู้อื่น เมื่อนักเรียนทำการสอบ พวกเขาแปลกใจกับคำถามหนึ่งข้อ คำถามที่คาดไม่ถึงคือ "ผู้หญิงที่ทำความสะอาดห้องโถงเมื่อคุณออกจากชั้นเรียนชื่ออะไร?" พวกนักเรียนได้เดินผ่านเธอหลายครั้งเมื่อออกจากชั้นเรียนเพื่อกลับบ้าน แต่พวกเขาไม่เห็นความสำคัญของเธอพอที่จะสนใจ แม้ว่าพวกเขาออกจากชั้นเรียนเกี่ยวกับวิธีเป็นมิตรและสร้างความสัมพันธ์ พวกเขาคาดเดาว่าควรใช้ทักษะใหม่ในการสร้างความสัมพันธ์กับคนสำคัญเท่านั้น

ค่านิยมคริสเตียนเกี่ยวกับมนุษยชาติ

มนุษย์ทุกคนที่เชื่อในพระเยซูคริสต์เป็นสมาชิกของพระกายเดียว—พระกายพระคริสต์ "จะไม่เป็นยิวหรือ

กรีก จะไม่เป็นทาสหรือไท จะไม่เป็นชายหรือหญิง เพราะว่าท่านทั้งหลายเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในพระเยซูคริสต์" (กาลาเทีย 3:28).⁴⁶

พระกิตติคุณลูกาบอกเกี่ยวกับคำสนทนาเมื่อพระเยซูอ้างถึงพระบัญชา "จงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตัวเอง" ผู้เชี่ยวชาญบัญญัติคนหนึ่งถามพระองค์ว่า "ใครคือเพื่อนบ้านของข้าพเจ้า?" (ลูกา 10:29). คำถามนี้สำคัญ เพราะผู้เชี่ยวชาญบัญญัติสันนิษฐานว่าเขาไม่ต้องรักทุกคน เขาคิดว่าพระบัญชากำหนดให้เขารักคนบางกลุ่มเท่านั้น

คนในทุก วัฒนธรรมมีหลักศีลธรรมที่คล้ายคลึงกันมาก พวกเขาว่าการขโมย ฆาตกรรม และการกดขี่เป็นสิ่งผิด อย่างไรก็ตาม พวกเขาไม่รู้สึกรู้ว่าคนทุกคนสมควรได้รับการปฏิบัติที่ยุติธรรม เขาอาจจะไม่ได้ขโมยจากเพื่อน แต่พวกเขาจะ ขโมยจากคนแปลกหน้า พวกเขาอาจจะไม่ฆ่าคนจากชนชาติเดียวกัน แต่จะฆ่าคนต่างชาติ พวกเขาอาจจะไม่กดขี่ญาติพี่น้องของตัวเอง แต่จะกดขี่ข่มเหงคนจากชาติพันธุ์ที่เขาดูหมิ่น

คริสเตียนเชื่อว่าคนทุกคนถูกสร้างตามพระฉายของพระเจ้า ด้วยคุณค่าที่ไม่สิ้นสุด

เมื่อใดก็ตามที่ทูตสวรรค์ปรากฏต่อมนุษย์ ตามที่บันทึกไว้ในพระคัมภีร์ ถ้อยคำแรกของท่านคือ "อย่ากลัวเลย" เนื่องจากการปรากฏตัวของท่านมีอำนาจเหลือล้นและน่าประหลาดใจอย่างยิ่ง บางครั้งคนจะล้มลงต่อหน้าทูตสวรรค์ด้วยแรงกระตุ้นให้นมัสการ⁴⁷ แต่มนุษย์สำคัญกว่าพวกทูตสวรรค์⁴⁸

คุณอาจจะพบคนที่เป็นคนขอทาน เป็นชนชั้นต่ำ ไร้การศึกษา ไม่ฉลาด ลักษณะไม่ดี ขาดทักษะ ไม่มีอิทธิพล มีรูปลักษณ์น่ารังเกียจ และบุคลิกภาพที่ไม่เป็นที่ยอมรับ แต่เขาตัดสินใจที่ส่งผลนิจรันดร์ ถ้าเขาได้รับการไถ่จากพระเจ้า เขาก็จะเป็นผู้ที่ยิ่งใหญ่กว่าทุกคนที่เราได้พบเห็นมาในโลก⁴⁹ ดังนั้น เขาสมควรได้รับความนับถือ

» ให้นักเรียนคนหนึ่งอ่าน กาลาเทีย 3:28 ให้คนในกลุ่มฟัง

ข้อนี้กล่าวถึงสามแนวทางที่คนเราถูกจัดอยู่เป็นกลุ่ม—ชาติพันธุ์ สถานะทางสังคม และเพศ สถานะทางสังคมรวมถึงระดับเศรษฐกิจ เราสามารถเพิ่มการจัดหมวดหมู่ได้อีกเช่น อายุ ระดับการศึกษา และทักษะ ไม่มีการจัดหมวดหมู่แบบใดส่งผลกระทบถึงค่านิยมของพระเจ้าต่อมนุษย์

» มีใครที่มีค่ามากกว่าคนอื่นหรือไม่? อธิบาย

คนที่มีความสามารถสูง การศึกษา ทักษะ กำลังฝายร่างกาย ประสบการณ์การเป็นผู้นำ หรือเงินทอง มีค่ามากกว่าเพื่อทำบางสิ่งให้สำเร็จ. อย่างไรก็ตาม เป็นสิ่งผิดที่ถือว่าคนๆหนึ่งมีค่ามากกว่า *ในฐานะมนุษย์* เพราะลักษณะ

46 ฉบับมาตรฐาน

47 ตัวอย่างหนึ่งของสิ่งนี้คือวิวรณ์ 22:8-9, "ข้าพเจ้าคือยอห์น เป็นผู้ที่ได้ยินและได้เห็นเหตุการณ์เหล่านี้ และเมื่อข้าพเจ้าได้ยินและได้เห็นแล้ว ข้าพเจ้าก็ทรุดตัวลงนมัสการเท้าทูตสวรรค์ที่สำแดงสิ่งเหล่านี้แก่ข้าพเจ้า แต่ท่านกล่าวกับข้าพเจ้าว่า "อย่าทำแบบนั้น! เราเป็นผู้ร่วมรับใช้เช่นเดียวกับท่านและพวกพี่น้องของท่าน ซึ่งเป็นพวกผู้เผยพระวจนะ และพวกที่ถือรักษาถ้อยคำในหนังสือนี้ จงนมัสการพระเจ้าเถิด" (ฉบับมาตรฐาน).

48 1 โครินธ์ 6:3

49 1 โครินธ์ 15 อธิบายถึงการเปลี่ยนแปลงของร่างกายคริสเตียนเมื่อถึงเวลาฟื้นขึ้นจากความตาย

เหล่านั้น ลักษณะเหล่านั้นมีคุณค่าในเชิงปฏิบัติ แต่ธรรมชาติที่จำเป็นของมนุษย์ที่ถูกสร้างตามพระฉายของพระเจ้ามีคุณค่าอันไม่จำกัดและเป็นนิรันดร์

ความลำเอียง

คนเรามีแนวโน้มที่จะคิดว่าคนจากกลุ่มชาติพันธุ์หนึ่งล้วนมีลักษณะแบบใดแบบหนึ่ง บางครั้งข้อความเหล่านี้ถูกอ้างถึงสี่ผิว เช่น "คนขาวมักจะ _____" หรือ "คนดำล้วน _____"

บางครั้งข้อความกล่าวถึงเชื้อชาติ เช่น คนไฮติ หรือคนเยอรมัน หรือคนญี่ปุ่น บางครั้งจะเฉพาะเจาะจงมากกว่า เช่น ชื่อเผ่า หรือชื่อกลุ่มชาติพันธุ์ ภายในชนชาตินั้น

ข้อความที่คนกล่าวถึงหมวดหมู่ของมนุษย์ บางครั้งเป็นคำชมเชย แต่บ่อยครั้งเป็นคำตำหนิ ข้อความอาจจะกล่าวว่าทุกคนในกลุ่มนั้นมีข้อบกพร่องบางอย่าง

นี่คือตัวอย่างของข้อความตำหนิที่คนทำเกี่ยวกับกลุ่มชาติพันธุ์หรือเชื้อชาติ ชื่อของกลุ่มชาติพันธุ์จะอยู่ในช่องว่าง

- _____ ใจเกียจ
- _____ เมมาเหล้าบ่อยๆ
- _____ จะขโมยเมื่อมีโอกาส
- _____ ต่อสู้บ่อยๆ
- _____ ไม่เคยทำงานเสร็จอย่างดี
- _____ ไม่ค่อยฉลาดในการเรียนที่โรงเรียน
- _____ โกรธเร็ว
- _____ โโกหกเสมอ

เห็นชัดว่ามีความแตกต่างระหว่างชาติพันธุ์อยู่ และความแตกต่างเหล่านี้เป็นมากกว่ารูปลักษณ์ฝ่ายร่างกาย กลุ่มชาติพันธุ์หนึ่งอาจทำได้ยอดเยี่ยมในกีฬาบางอย่างหรืองานบางประเภทเนื่องจากความสามารถทางร่างกายและความคิด

กลุ่มชนแต่ละกลุ่มย่อมมีลักษณะทางวัฒนธรรมเฉพาะตัว วัฒนธรรมสอนให้คนตอบสนองต่อสถานการณ์บางอย่างในทางใดทางหนึ่ง ดังนั้นเราเรียนรู้ที่จะคาดหวังการกระทำบางอย่างจากคนในบางวัฒนธรรม

การสังเกตลักษณะทางกายภาพและวัฒนธรรมของกลุ่มชนต่างๆไม่ใช่เป็นเรื่องผิด อย่างไรก็ตาม การตัดสินลักษณะของคนเพราะชาติพันธุ์หรือวัฒนธรรมของเขาเป็นสิ่งผิด คนจากกลุ่มชาติพันธุ์ใดก็ตามอาจจะรักพระเจ้า ซื่อสัตย์ และมีเมตตา การปฏิบัติต่อเขาราวกับว่าเขามีลักษณะเลวร้าย ในเมื่อคุณไม่รู้จักเขาเป็นส่วนตัวเป็นสิ่งผิด

ประสบการณ์ส่วนตัวของเรามีผลกระทบต่อวิธีการมองของเราต่อผู้อื่น ถ้าคนใดถูกปฏิบัติอย่างเลวร้ายจากคนในอีกกลุ่มชาติพันธุ์ เขาอาจเริ่มรู้สึกว่าทุกคนในกลุ่มชาติพันธุ์นั้นเป็นเหมือนกันหมด ความรู้สึกนั้นจะยิ่งรุนแรงขึ้นถ้าเขาถูกกระทำซ้ำจากบางคนในกลุ่มชาติพันธุ์นั้นอีก หรือถ้าประสบการณ์เลวร้ายนั้นเกิดขึ้นขณะที่เขาเป็นเด็ก

ความขัดแย้งระยะยาวระหว่างสองกลุ่มชาติพันธุ์สามารถทำให้เกิดอคติต่อกันของคนในชั่วอายุต่อๆ มาได้

เมื่อเด็กได้ยินพ่อแม่และผู้ใหญ่คนอื่นๆ พูดเกี่ยวกับคนในกลุ่มชาติพันธุ์หนึ่ง ความคิดเห็นของเขาเกี่ยวกับกลุ่มชาติพันธุ์นั้นก็ก่อตัวขึ้น

คริสเตียนควรตรวจสอบท่าทีของเขาเองต่อกลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆ และอธิษฐานขอพระเจ้าช่วยเขาในการสำแดงความยุติธรรมและความรัก เราควรระลึกว่าพระเจ้าทรงหวังใยผู้อื่นเหมือนที่พระองค์ทรงหวังใยเราและไม่ทรงพอพระทัยถ้าเราปฏิบัติต่อพวกเขาอย่างไม่ยุติธรรม

ความลำเอียงในพันธกิจ

เรื่องราวในพันธสัญญาเดิมของโยนาห์เป็นบทเรียนที่ดี โยนาห์บอกเราว่าทำไมเขาจึงหนีจากพระเจ้า:

"ท่านจึงอธิษฐานต่อพระยาห์เวห์ว่า "ข้าแต่พระยาห์เวห์ เมื่อข้าพระองค์ยังอยู่ในประเทศของข้าพระองค์ ข้าพระองค์พูดแล้วว่าจะเป็นอย่างนี้ไม่ใช่หรือ? นี่เป็นเหตุให้ข้าพระองค์รีบหนีไปเมืองทาร์ซิช เพราะข้าพระองค์ทราบว่าเป็นพระเจ้าผู้ทรงเปี่ยมด้วยพระคุณ และพระกรุณา กริ้วซ้ำ และบริบูรณ์ด้วยความรักมั่นคง และเปลี่ยพระทัยไม่ลงโทษ ข้าแต่พระยาห์เวห์ เพราะฉะนั้น เวลานี้ ขอพระองค์ทรงเอาชีวิตของข้าพระองค์ไปเสีย เพราะว่าข้าพระองค์ตายเสียก็ดีกว่าอยู่" (โยนาห์ 4:2-3)

โยนาห์หนีจากพระเจ้าเพราะความเกลียดชังที่ฝังลึกในใจของเขาต่อชาวอัสซีเรีย และเขารู้ว่าการทรงเรียกของพระเจ้าสำหรับเขาให้ไปทำงานท่ามกลางชาวนั้นจะหมายความว่ามีความเป็นไปได้สูงที่พระเจ้าจะทรงดีต่อพวกเขา

แนวคิดของสังคมเรื่องเผ่าพันธุ์ไม่ใช่แนวคิดของพระคัมภีร์ พระคัมภีร์สอนว่ามนุษย์ทุกคนเป็น *เผ่าพันธุ์เดียว*— *เผ่าพันธุ์มนุษย์*: "พระองค์ทรงสร้างมนุษย์ทุกชาติมาจากคนๆ เดียวไว้ให้อยู่ทั่วพิภพโลก และทรงกำหนดเวลาและเขตแดนให้เขาทั้งหลายอยู่ด้วย" (กิจการ 17:26).

พระเจ้าทรงเรียกคริสตจักรให้ประกาศพระกิตติคุณแก่ทุกกลุ่มชาติพันธุ์บนโลก (กิจการ 1:8). คุณค่าของจิตวิญญาณมนุษย์นั้นเหมือนกันไม่ว่าจะเป็นชาติพันธุ์อะไร

ประเภทของคนที่ไม่ได้รับการนับถือ

เพราะคนเรามีแนวโน้มที่จะยอมรับลำดับความสำคัญแบบโลก พวกเขาจึงมักจะใช้วิธีผิดในการตั้งคุณค่าของมนุษย์ บางสังคมจัดกลุ่มคนบางคนให้มีความสำคัญน้อยและปฏิบัติต่อพวกเขาราวกับว่าเป็นน้อยกว่ามนุษย์

ด้านล่างเป็นรายการตัวอย่างของวิธีที่สังคมต่างๆ ได้ปฏิบัติต่อคนในบางหมวดหมู่ด้วยความดูหมิ่น การปฏิบัติบางอย่างเกิดขึ้นในประวัติศาสตร์ บางอย่างยังคงปฏิบัติกันอยู่

ตัวอย่างจริงของคนประเภทที่ไม่ได้รับความนับถือ:

- คนสูงวัยไม่มีประโยชน์อีกต่อไป ดังนั้นจึงถูกทิ้งในสถานที่แยกออกไปให้รอความตาย
- คนที่เป็นเจ้าของคนจากกลุ่มชาติพันธุ์อื่นในฐานะทาสและสามารถขายพวกเขาได้หรือปฏิบัติต่อพวกเขาได้ตามที่เลือก
- ธุรกิจขึ้นป้ายกล่าวว่าจะไม่จ้างคนของบางชาติพันธุ์
- ผู้หญิงที่ถูกถือว่าเป็นสมบัติของสามี ถูกปฏิบัติตามที่สามีเลือก
- เด็กผู้หญิงถูกล่อลวงให้ตายเพราะครอบครัวต้องการลูกชายมาแทน
- รัฐบาลของชนชาติหนึ่งส่งทหารไปยังดินแดนบางแห่งเพื่อฆ่าล้างเผ่าพันธุ์
- เด็กๆ ถูกทอดทิ้งเพราะพวกเขาพิการด้านสติปัญญาหรือร่างกาย
- ชนชาติหนึ่งมีกฎหมายห้ามผู้หญิงขับรถหรือเข้าเรียนในมหาวิทยาลัย
- ผู้คนที่พูดภาษาถิ่นของชาติแต่ไม่ใช่ภาษาที่สอนในโรงเรียน ไม่ได้รับอนุญาตให้พูดเพื่อตัวเองในหน่วยงานของรัฐ
- คนได้รับการจ้างงานเพราะมีชื่อในภาษาอังกฤษมากกว่าชื่อแอฟริกัน
- เด็กผู้หญิงอาจถูกขายไปเป็นทาสหรือโสเภณีโดยพ่อของพวกเขาได้
- ทารกถูกฆ่าก่อนที่จะคลอดออกมาเพราะแม่ไม่พร้อมที่จะมี ลูก

ปรัชญาและศาสนาบางลัทธิ สนับสนุนการปฏิบัติที่ไม่ถูกต้องต่อผู้คนที่ถูกจัดกลุ่มไว้

พวกนิยมวิวัฒนาการที่ไม่เชื่อพระเจ้า ไม่เชื่อว่าคนเราถูกสร้างมาเป็นพิเศษตามพระฉายพระเจ้า พวกเขาเชื่อว่ามนุษย์ในปัจจุบันพัฒนามาโดยการแข่งขันและการทำลายรูปแบบของมนุษย์ที่อ่อนแอกว่าและฉลาดน้อยกว่า พวกเขาเชื่อว่า "การอยู่รอดของผู้ที่เหมาะสมที่สุด" ได้ก่อกำเนิดเราขึ้นมา ถ้าสิ่งนั้นเป็นจริง ก็เป็นการเหมาะสมที่คนเราจะทำลายรูปแบบของมนุษย์ที่อ่อนแอกว่าต่อไปเรื่อยๆ แต่เรารู้ว่ามนุษย์ถูกสร้างมาตามพระฉายพระเจ้านั้นจึงพิเศษสำหรับพระเจ้า

หลายชนชาติของโลกนี้ ยอมให้แพทย์มาทำการก่อนที่พวกเขาจะคลอดออกมาได้ รัฐบาลบางแห่งกำหนดให้มีการมาทำการเพราะจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้นมากเกินไป ในหลายประเทศ แม้หลายคนขอให้แพทย์มาทำการก่อนคลอดเพราะพวกเขาไม่ได้อยู่ในสถานการณ์ที่ดีพอที่จะมีลูกได้ นี่คือการไม่คำนึงถึงคุณค่าของมนุษย์และสิทธิของพวกเขาผู้ไม่สามารถพูดเพื่อตัวเองได้

ศาสนาเช่น ฮินดูและพุทธ เชื่อว่าคนเราเป็นทุกข์เพราะการกระทำผิดของพวกเขาเองในชาติก่อน พวกเขาเชื่อว่าคนที่ถูกข่มเหงสมควรได้รับสถานะที่เขาเป็นอยู่ พวกเขาเชื่อว่าถ้าคนนั้นทนความทุกข์ยากและการข่มเหงได้ดี เขาจะมีชีวิตที่ดีขึ้นในชีวิตหน้า ศาสนาเหล่านี้ให้เหตุผลน้อยที่จะช่วยคนที่ถูกข่มเหง เพราะพวกเขาคิดว่าคนนั้นกำลังก้าวผ่านกระบวนการที่จำเป็น

ปรัชญาและศาสนาที่ผิดทำให้คนต้องทนต่อการปฏิบัติที่ไม่ถูกต้องและน่ากลัวของคนตามชนชั้น สังคมยอมรับเงื่อนไขของความไม่เป็นธรรมในสังคมอย่างสุดขีดว่าเป็นเรื่องปกติ คริสเตียนนั้นแตกต่าง หลักข้อเชื่อของคริสเตียนเรื่องการทรงสร้างพิเศษตามพระฉายพระเจ้าเป็นพื้นฐานเดียวสำหรับคุณค่าของมนุษย์

» ในสังคมของคุณ มีการดูหมิ่นคนที่ถูกจัดกลุ่มไว้ที่ถือเป็นเรื่องปกติอะไรบ้าง?

เพื่อนบ้านที่ดี

เช่นเดียวกับคำอุปมาหลายๆเรื่องของพระเยซู เรื่องของชาวสะมาเรียใจดี (ลูกา 10:29-37) ทำให้ผู้ฟังสะเทือนใจ เมื่อพระองค์เล่าถึงการที่ปุโรหิตและคนเลวีเดินผ่านชายผู้บาดเจ็บโดยไม่ช่วยเหลือนี่ไม่มีใครประหลาดใจ ปุโรหิตและคนเลวีเป็นส่วนหนึ่งของสถาบันทางศาสนา แต่คนคิดว่าพวกเขาเสื่อมทรามลงโดยเงินและอำนาจ

ผู้ฟังคาดหวังว่าคุณคลที่สามจะเป็นพระเอกของเรื่อง แต่พวกเขาต้องตกใจและผิดหวังที่เป็นชาวสะมาเรีย ชาวสะมาเรียเป็นชาติพันธุ์ผสม และพวกเขาสับสนในเรื่องศาสนาของพวกเขา พวกเขาวิงวอนเขาเกี่ยวกับลักษณะทั้งสองประการ

จำได้ไหมว่า ผู้เชี่ยวชาญบัญญัติชาวยิวถามคำถามพระเยซู "ใครคือเพื่อนบ้านของข้าพเจ้า?" เขาต้องการให้พระเยซู, คริสตจักรระบุคนที่เขาต้องรัก จัดหมวดหมู่ที่แคบลงมา เช่นเดียวกับคนส่วนใหญ่ของโลก เขาคิดว่าพันธะทางศีลธรรมของเขาเป็นเพียงกลุ่มคนเฉพาะ และเขาไม่ต้องใส่ใจกับคนอื่นอีก

พระเยซูทรงตอบคำถามโดยแสดงให้เห็นว่าเราควรใส่ใจกับใครก็ตามที่เราได้พบ ใครก็ตามที่เราพบคือเพื่อนบ้านของเรา แต่พระเยซูทรงตอบคำถามที่ไม่มีใครถามด้วย *ใครคือเพื่อนบ้านที่ดี? หรือ คนประเภทไหนที่สำแดงความรักนี้?* พระองค์แสดงให้เห็นว่าคนที่ไม่ได้รับความนับถือจากสังคมสามารถเป็นคนที่ทำให้พระเจ้าพอพระทัยและสำแดงความรักที่พระเจ้ามีพระประสงค์จะเห็นได้

อัครทูตยากอบเตือนคริสตจักรไม่ต้องให้เกียรติคนตามมาตรฐานของโลก

» ให้นักเรียนคนหนึ่งอ่าน ยากอบ 2:1-9 ให้คนในกลุ่มฟัง คุณเห็นคริสตจักรทำอะไรที่คล้ายคลึงกันนี้?

หลายคนถือว่าสำคัญในโลกไม่ใช่คนที่พระเจ้าทรงยกย่อง หลายคนพระเจ้าพอพระทัยไม่ได้รับเกียรติในโลก พระเยซูตรัสว่าในสภานี้วันคริสต์มาสของหลายคนจะกลับเป็นตรงข้าม (มัทธิว 19:30).

เมื่อพี่น้องคริสเตียนมารวมกัน คนยากจนได้รับสถานะที่เขาไม่มีในโลก เพราะเขาได้รับความนับถือในฐานะพี่น้องคริสเตียน คนร่ำรวยสูญเสียสถานะที่เขาไม่มีในโลก เพราะเงินของเขาไม่ได้ทำให้เขาเหนือกว่าคนอื่นในพระเยซู, คริสตจักร (ยากอบ 1:9-10).

การเป็นทาส

การเป็นทาสเป็นสถานะภาพเมื่อคนหนึ่งตกเป็นสมบัติของอีกคนหนึ่งที่เป็นเจ้าของเขา ในชนชาติส่วนใหญ่ที่ยอมให้มีทาส ทาสจะไม่มีสิทธิในฐานะมนุษย์ เจ้าของสามารถทำสิ่งที่ต้องการกับทาสได้เสมือนว่าทาสเป็นสัตว์หรือเครื่องจักร ความปรารถนาและความมุ่งหวังของทาสอยู่ที่ความประสงค์ของเจ้าของ สามเณรและภรรยาอาจถูกแยกกันโดยเจ้าของ และลูกๆ อาจถูกเอาไปจากพ่อแม่

ในพันธสัญญาเดิม พระเจ้าทรงห้ามการเป็นทาสและทรงปกป้องสิทธิบางอย่างของทาส การเป็นทาสของทาสเป็นสิ่งผิดปกติในสมัยนั้น ในพันธสัญญาใหม่ พระเจ้าตรัสว่าพระองค์ทรงเป็นเจ้านายของมนุษย์ทุกคนไม่ทรงเห็นแก่หน้าใครเพราะสถานะ และผู้เป็นนายของทาสควรมีเมตตาและยุติธรรม (เอเฟซัส 6:9). หลักการที่ทาสควรถูกปฏิบัติด้วยใจพิจารณาที่มนุษย์ทุกคนสมควรได้รับ ซึ่งในที่สุดนำไปสู่การเลิกทาสในชนชาติที่ได้รับอิทธิพลจากพระคัมภีร์

การเป็นทาสยังคงมีอยู่ในสถานะที่หลายแห่งในรูปแบบต่างๆ กัน ตัวอย่างเช่น บางแห่ง เด็กๆ ถูกพ่อแม่ขายไปทำงานหรือค้าประเวณี บางครั้งเด็กๆ ถูกยกให้วิหารของคนนอกศาสนาเพื่อแก้บนสำหรับการปลดปล่อยจากโรคภัยหรือคำแช่งสาป บางครั้งผู้หญิงถูกกักตัวเป็นโสเภณีโดยไม่เต็มใจ บางครั้งคนก็ลักลอบไปประเทศอื่นเพื่อจุดมุ่งหมายของการตกเป็นทาส

การกดขี่ทางเศรษฐกิจ

ในสถานะที่ที่ขาด เสรีภาพ ทางเศรษฐกิจ สถานะภาพบางส่วนอาจคล้ายกับการเป็นทาส คนไม่มีเสรีภาพที่จะทำธุรกิจของตัวเอง มีโอกาสน้อยสำหรับคนที่จะเปลี่ยนการจ้างงานของเขาเพื่ออะไรที่ดีกว่า ผู้ชายบางคน ทำงานได้ค่าจ้างที่แทบจะเลี้ยงครอบครัวของพวกเขาไม่ได้ พวกเขาไม่ค่อยซื้ออะไรนอกจากอาหารพื้นฐาน พวกเขาไม่สามารถจ่ายค่ารักษาพยาบาลได้ไม่ว่าจะทำงานหนักแค่ไหน พวกเขาก็จะไม่สามารถอยู่ในบ้านที่ดีกว่าเดิมได้ เพราะเงินไม่เคยพอสำหรับความต้องการของเขา นายจ้างของพวกเขาไม่จ่ายมากกว่าเดิมเพราะเขาสามารถหาคนทำงานค่าจ้างต่ำได้เสมอ

การกดขี่ทางเศรษฐกิจเป็นสิ่งซับซ้อนและไม่ใช่ความผิดของนายจ้างเท่านั้น ในบางประเทศ มีคนงานที่พร้อมจะทำงานมากมายแต่มีโรงงานหรือธุรกิจขนาดใหญ่ค่อยๆ ถูกรัฐบาลทุจริต ก็อาจทำให้ธุรกิจขนาดใหญ่เริ่มต้นไม่ได้ เนื่องจากภาษีที่สูงและ การติดสินบน ถ้ามีธุรกิจหลายอย่างเกิดขึ้น ค่าจ้างคนงานก็จะสูงขึ้นเพราะคนงานสามารถเลือกได้ว่าทำงานที่ไหน และธุรกิจก็ต้องดึงดูพวกเขาด้วยค่าจ้างและ

สถานะภาพที่ดีกว่า เนื่องจากมีธุรกิจเกิดขึ้นไม่มากนัก คนงานก็มีทางเลือกน้อยสำหรับการจ้างงาน นายจ้างสามารถจ่ายค่าแรงต่ำได้ คนงานไม่สามารถได้รับค่าตอบแทนเพียงพอที่จะสนองความต้องการด้านการเงินของพวกเขาได้

จุดมุ่งหมายของ รัฐบาลเพื่อรับใช้ประชาชนโดยการปกป้องพวกเขาจากการโจมตีและโดยการดูแลรักษาเสรีภาพของพวกเขา เสรีภาพพื้นฐานของมนุษย์คือ: สิทธิในการแสดงความคิดเห็น การนับถือศาสนา การทำงานเพื่อผลกำไร และการเป็นเจ้าของทรัพย์สินสมบัติ คนที่ไม่ได้รับสิ่งเหล่านี้ไม่ได้รับการปฏิบัติในฐานะมนุษย์อย่างสมบูรณ์

บางครั้งคริสเตียนในที่นั้นก็ยอมรับสภาพเหมือนปกติ และไม่ได้พยายามช่วยเหลือคนที่ถูกกดขี่ทางเศรษฐกิจ

จาไมลาอยู่ในหมู่บ้านเล็กแห่งหนึ่งที่ไม่มีการจ้างงานใดใด เธอทิ้งลูกสามคนไว้กับยายของพวกเขาลงไปทำงานในเมืองเป็นคนรับใช้ในบ้านของศิษยาภิบาลเพื่อเงิน 50 เหรียญ ต่อเดือน เธอแทบไม่ได้พบลูกๆ ของเธอ คนส่วนใหญ่จะไม่ถือว่ามารที่แม่ต้องแยกจากลูกเช่นนี้เป็นสิ่งที่ดี แต่คริสเตียนเองยังจ้างคนที่ตกอยู่ในสถานการณ์แบบจาไมลา พวกเขาแปลกใจว่าทำไมควรจ่ายมากกว่านี้ ในเมื่อมีคนที่ยินดีทำงานเพื่อเงินจำนวนนั้น? ทำไมเขาต้องกังวลเรื่องมารที่เธอต้องแยกกับลูกๆ ของเธอ ถ้าเธอเลือกที่จะทิ้งลูกๆ มาทำงาน?

» คริสเตียนมีพันธะที่ต้องแทรกแซงในสถานการณ์ของจาไมลาหรือไม่? อย่างไร?

พระธรรมอาโมสพูดถึงการกดขี่ด้านเศรษฐกิจหลายครั้งใน อาโมส 5:11-12 ผู้เผยพระวจนะพูดเรื่องสินบนที่ทำให้ผู้พิพากษาเลือกข้างที่ให้เงินและทำให้คนจนเข้าไม่ถึงความยุติธรรมใน อาโมส 8:4-6 ผู้เผยพระวจนะกล่าวโทษคนที่ใช้เครื่องชั่งโกงคนจน ใน อาโมส 4:1 เขาพูดว่าผู้หญิงก็ผิดด้วยถ้าเขาใช้ชีวิตอย่างฟุ่มเฟือยตามที่สามีหามาได้จากกรกดขี่ คนจน ผู้เผยพระวจนะพูดว่าความยุติธรรมควรไหลมาเหมือนแม่น้ำ (อาโมส 5:24) หมายความว่ามันควรจะมีอย่างบริบูรณ์และมีสำหรับทุกคน

คุณค่าของมนุษย์และ บทบาทของสิทธิอำนาจ

ความจริงที่ว่าคนทุกคนมีคุณค่าอย่างไม่จำกัดไม่ได้หมายความว่าเราจะต้องมีโครงสร้างของสิทธิอำนาจท่ามกลางมนุษย์ คุณค่าที่เท่าเทียมกันไม่ได้หมายถึงสิทธิอำนาจที่เท่าเทียมกัน ตัวอย่างเช่น แม้ว่าทุกพระภาคในตรีเอกานุภาพเป็นพระเจ้าอย่างสมบูรณ์และเท่าเทียมกัน พระบุตร ทรงยอมเชื่อฟังพระบิดา (ยอห์น 6:38). พระเจ้าทรงสั่งให้ภรรยาเชื่อฟังสามีของเธอ ซึ่งไม่ได้หมายความว่าเธอด้อยกว่าเขา (เอเฟซัส 5:22). พระเจ้าทรงบอกให้ลูกๆ เชื่อฟังพ่อแม่ของพวกเขา ซึ่งไม่ได้หมายความว่าพวกเขาด้อยกว่าพ่อแม่ ยกเว้นในเรื่องพัฒนาการ (เอเฟซัส 6:1).

พระเจ้าทรงก่อตั้งรัฐบาล (โรม 13:1-5). พระองค์ทรงตั้งสิทธิอำนาจในคริสตจักรด้วย (ฮีบรู 13:17).

ผู้นำทุกคนควรระลึกว่าพวกเขาเป็นผู้รับใช้ (มัทธิว 20:25-28). การรับใช้โดยการนำหมายถึงการนำเพื่อประโยชน์ของคนเหล่านั้นที่ติดตามมา ผู้นำไม่ได้นำเพื่อประโยชน์ของตัวเองแต่สละผลประโยชน์ของตนเพื่อรับใช้คนเหล่านั้นที่ติดตามเขา

- » คุณจะอธิบายได้อย่างไร ถึงความจริงที่ว่าในทางทฤษฎีคนบางคนสำคัญกว่าคนอื่นในขณะที่อีกฝ่ายหนึ่ง คนทุกคนสำคัญเท่ากันหมด?

การนำไปใช้สำหรับคริสเตียน

ให้แน่ใจว่าทุกคนได้รับการดูแลจาก ครอบครัวของคริสตจักร

- มีการระลึกถึงและช่วยเหลือคนสูงอายุตามที่เขาต้องการหรือไม่?
- เด็กๆ มีคุณค่าและได้รับการสอนและการหนุนใจที่ออกแบบมาสำหรับระดับการเติบโตของพวกเขาหรือไม่?
- คนจนได้รับการต้อนรับและทำตามสบายในคริสตจักรของคุณหรือไม่?
- คุณหลีกเลี่ยงการยกย่องคนในคริสตจักรเพราะ ความร่ำรวยและสถานะในสังคมของพวกเขาหรือไม่?
- คนจากทุกกลุ่มชาติพันธุ์ได้รับการต้อนรับให้ร่วมสามัคคีธรรมและมีส่วนในชีวิตและพันธกิจของคริสตจักรหรือไม่?
- มีกลุ่มชาติพันธุ์ในเขตของคุณที่ต้องการให้ประกาศพระกิตติคุณไหม?
- มีคนที่ถูกกดขี่ในบริเวณรอบบ้านคุณที่ต้องการใครบางคนมาเป็นปากเสียงแทนเขาไหม?

ครอบครัวคริสเตียนควรสำแดงคุณค่าของมนุษย์ทุกคน ทั้งสามีและภรรยาควรได้รับความนับถือ ความต้องการของพวกเขาควรได้รับการใส่ใจ เด็กๆ ไม่ควรถูกละเลยหรือถูกปฏิบัติเหมือนไม่สำคัญ เด็กๆ ควรถูกลงวินัยอย่างเหมาะสม คุณไม่มีสิทธิ์ที่จะทำรุนแรงกับลูกหรือภรรยาของคุณมากกว่าที่คุณมีสิทธิ์ที่จะปฏิบัติต่อเพื่อนบ้านอย่างนั้น

เราควรช่วยเหลือคนจนในทางที่เสริมสร้างศักดิ์ศรีของเขา อย่าให้ในที่สาธารณะเพื่อยกย่องตัวเองในขณะที่กำลังดูหมิ่นคนจน ถ้าเราหยิบยื่นหนทางที่คนจนจะได้รับสิ่งที่เขาต้องการ ศักดิ์ศรีของเขาจะได้รับการปกป้องเพราะเขาสามารถเลือกได้ และสามารถทำงานแลกกับผลกำไรได้ การช่วยเหลือที่ดีที่สุดคือการให้โอกาสคนจนที่จะเปลี่ยนสถานการณ์ของพวกเขา

ผู้เผยพระวจนะในพันธสัญญาเดิมเห็นว่าพระเจ้ามีพระประสงค์ให้คนของพระองค์ปลดปล่อยผู้ถูกกดขี่คริสตจักร, (อิสยาห์ 58:6)

พันธสัญญาใหม่เน้นความจริงที่ว่าพระเยซูเสด็จมาท่ามกลางคนยากจน พระองค์ประสูติในสถานที่ที่เป็นคอกสัตว์ มิตรสหายและผู้ติดตามพระองค์ส่วนใหญ่เป็นคนงานและคนยากจน พระเยซูทรงสำแดงความห่วงใยต่อผู้คนที่ไม่สำคัญในสังคม: คนจน คนโรคเรื้อน หญิงม่าย คนต่างชาติ และเด็กๆ พระองค์ตรัสว่าพระองค์เสด็จมานำข่าวประเสริฐไปยังคนยากจน พระองค์ตรัสว่าข่าวประเสริฐจะปลดปล่อยผู้ถูกกดขี่

ตั้งแต่ยุคแรกเริ่มของคริสตจักร คริสเตียนเป็นผู้ทำการอย่างมีประสิทธิภาพในสังคมของพวกเขา พวกเขาได้นำเด็กที่ถูกทอดทิ้งเข้ามาในบ้าน ปลดปล่อยทาส และช่วยเหลือคนเจ็บป่วย พวกเขาดูแลคนที่สังคมถือว่าไร้ค่า

พระเยซูตรัสว่าเราควรอธิษฐานที่อาณาจักรของพระเจ้าจะมาตั้งอยู่และนำพระทัยของพระองค์สำเร็จในแผ่นดินโลกเหมือนที่เป็นไปในสวรรค์ (มัทธิว 6:10). เราว่าการกตัญถึทั้งหมดจะสิ้นสุดลง เมื่ออาณาจักรของพระเจ้ามาตั้งอยู่บนโลกอย่างสมบูรณ์ ในระหว่างนั้น เราควรอธิษฐานให้พระเจ้าเสด็จมาช่วยเหลือผู้ถูกกตัญถึทุกหนทุกแห่ง

เพลงคริสมาส

เพลงคริสมาส "เป็นเวลา¹ที่พระคริสต์ได้ประสูติ"⁵⁰ พูดถึงการที่พระกิตติคุณให้คุณค่าแก่มนุษย์ นำมาซึ่งเสรีภาพ ต่อไปนี้เป็นข้อความสองตอนที่คัดลอกมาจากเพลง

1. เมื่อคืนวันนั้น เป็นคืนสำคัญทั่วโลก,
คือเป็นเวลา ที่พระคริสต์ได้ประสูติ
นานมานักหนา ทิวห้ำต้องทุกข์ยุคจาบัลย์,
วิโยคโศกศัลย์ **ทุกคืนวันไม่เว้นวาย**
พระคริสต์จึงได้ เสด็จเข้ามาในโลกนี้
เพื่อทรงเปลื้องหนี ความบาปของปวงประชา
2. บัญญัติพระเจ้า สั่งสอนให้เราจงรักกัน
และบัญญัตินั้น คือความรักสามัคคี
เชื่อพระเยซู จึงรู้ว่าเป็นพี่น้องกัน,
ความเบียดเบียนนั้นทรงบันดาลให้สูญหาย
เราจึงร้องเพลง แสดงยินดีกตัญถึ
ให้เราเชิดชูและสรรเสริญองค์พระเยซู

สำหรับการแบ่งปันในกลุ่ม

สำหรับกลุ่มส่วนมาก หัวข้อนี้จะมีการอภิปรายกันมาก นักเรียนบางคนอาจมีความรู้สึกรุนแรงเกี่ยวกับสิ่งที่พวกเขามีประสบการณ์หรือสังเกตเห็น

- » ทำที่ของคุณต่อกลุ่มชาติพันธุ์อื่นจะเปลี่ยนไปอย่างไร ถ้าคุณระลึกถึงคุณค่าที่ทุกคนมีสำหรับพระเจ้า?
- » คุณอยากทำอะไรที่แตกต่างไปจากเดิมเพราะสิ่งที่เดี๋ยวนี้อันเกี่ยวกับคุณค่าของมนุษย์? หนุนใจให้นักเรียนแบ่งปันความมุ่งมั่นของพวกเขามากกว่าแสดงความโกรธกับสิ่งที่คนอื่นได้ทำ

50 เนื้อเพลง "เป็นเวลา¹ที่พระคริสต์ได้ประสูติ" เดิมเขียนเป็นภาษาฝรั่งเศส โดย พลาไซต์ คัปโปในปี 1843

- » คุณค่าของมนุษย์ส่งผลกระทบต่อพันธกิจของคริสตจักรอย่างไร?

อธิษฐาน

พระบิดาในสวรรค์

ขอบพระคุณที่ทรงสร้างเราตามพระฉายพระองค์ ขอทรงช่วยข้าพระองค์ให้นับถือคนทุกคน ขอทรงช่วยข้าพระองค์ให้กลับใจจากอคติและความไม่พอใจต่อผู้คน

ข้าพระองค์อธิษฐานขอพระองค์นำความยุติธรรมมาสู่คนทั่วโลกที่ถูกปฏิบัติอย่างผิดๆ เพราะชาติพันธุ์ เพศ อายุ หรือลักษณะอื่นๆ ของพวกเขา

ขอทรงช่วยข้าพระองค์ให้ปกป้องคนที่ถูกกดขี่และทำให้สังคมยุติธรรมกับทุกคน ขอทรงช่วยคริสตจักรของเราและคริสเตียนแต่ละคนสำแดงความรักของพระองค์ต่อโลกอย่างเฉพาะเจาะจง

อาเมน

การบ้านบทที่ 11

- เขียนเกี่ยวกับความรับผิดชอบที่พระเจ้าประทานให้แก่คริสตจักรในการเปลี่ยนแปลงการปฏิบัติต่อผู้คนในสังคม
 - คริสตจักรของคุณควรทำอะไร?
 - คริสเตียนแต่ละคนควรทำอะไร?
 - คุณจะทำอะไร?
- ศึกษา เฉลยธรรมบัญญัติ 24:10-22. เขียนรายการพระบัญชาที่แสดงถึงคุณค่าของมนุษย์ อธิบายถึงความมุ่งหมายของพระบัญชาแต่ละอย่าง

บทที่ 12

รัฐบาล

วัตถุประสงค์ของบทเรียน

1. เข้าใจความรับผิดชอบและความจำกัดที่พระเจ้าทรงวางไว้บนรัฐบาล
2. เชื่อมโยงคำสอนและหลักการจากพระคัมภีร์ในการมีความสัมพันธ์กับรัฐบาล
3. มุ่งมั่นที่จะเป็นผู้มีอิทธิพลในทางชอบธรรมในสังคม

วิลเลียม วิลเบอร์ฟอร์ส, ผู้ปกป้องมนุษยชาติ

วิลเลียม วิลเบอร์ฟอร์ส (1759-1833) เป็นสมาชิกรัฐสภาอังกฤษ ผู้มาเป็นคริสเตียนและเริ่มต่อต้าน การเป็นทาส แรงงานเด็ก และการปฏิบัติอย่างผิดๆ ต่อคนจน เขาทำงานมา 20 ปีที่จะผ่านกฎหมายที่ยกเลิก การค้าทาสที่จับคนจากแอฟริกาไปขายทั่วจักรภพอังกฤษ บ่อยครั้งที่เขาอดอันตันใจที่คนอื่นดูเหมือนไม่ ใส่ใจกับประเด็นนี้ ครั้งหนึ่ง เขาได้เสียงข้างมากจากสมาชิกรัฐสภาที่เห็นด้วยที่จะสนับสนุน กฎหมายนี้ แต่ ผู้ต่อต้านทำให้สมาชิกบางคนไม่เข้าประชุมโดยการให้ตัวชมภาพยนตร์ และกฎหมายนั้นก็ไม่ผ่าน กฎหมาย ยกเลิกการค้าทาสในปี 1807 แต่การเป็นทาสยังไม่เป็นสิ่งผิดกฎหมาย วิลเบอร์ฟอร์ส ยังคงรณรงค์ต่อไปเพื่อ ให้เกิดการเลิกทาสอย่างสมบูรณ์ การเป็นทาสสิ้นสุดลงทั่วทั้งจักรภพอังกฤษในปี 1833 วิลเบอร์ฟอร์ส เสียชีวิตสามวันหลังจากได้ข่าวว่ากฎหมายจะผ่านรัฐสภา

คำนำ

มีความหลากหลายในความสัมพันธ์ระหว่างคริสเตียนกับรัฐบาลของพวกเขา บางครั้งและบางแห่งในประวัติศาสตร์ มีคริสตจักรแห่งชาติที่เป็นพันธมิตรกับรัฐบาล ในเวลาและสถานที่อื่น รัฐบาลทำให้คริสตจักรผิด กฎหมายและถูกข่มเหง มีหลายชนชาติที่ยอมให้คนปฏิบัติศาสนกิจใดก็ได้ได้อย่างเสรี และรัฐบาลอ้างว่าไม่ ชื่นชอบศาสนาใดเป็นพิเศษ

ความสัมพันธ์ระหว่างคริสเตียนกับรัฐบาลทำให้เกิดคำถามยากๆ มากมาย บางครั้งคริสตจักรในที่แห่งหนึ่งพัฒนาความสัมพันธ์กับรัฐบาลที่ไม่สามารถอยู่ได้ในส่วนอื่นของโลกที่รัฐบาลแตกต่างกันอย่างยิ่ง

บทเรียนนี้จะไม่ตอบทุกคำถามหรืออธิบายว่าคริสเตียนควรทำอะไรในทุกกรณี แต่เราจะดูหลักการพระคัมภีร์บางประการเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของคริสเตียนกับรัฐบาล

- » ให้นักเรียนคนหนึ่งอ่าน โรม 13:1-7 ให้คนในกลุ่มฟัง มีข้อความอะไรเกี่ยวกับรัฐบาลที่คุณเห็นในตอนนั้น?

พระคัมภีร์บอกเราว่าพระเจ้าทรงก่อตั้งรัฐบาลของมนุษย์ พระเจ้ามีพระประสงค์ให้รัฐบาล และคนที่ปฏิเสธที่จะเชื่อฟังรัฐบาลของมนุษย์ก็ขัดขืนต่อต้านพระเจ้า (โรม 13:2).

- » อะไรคือจุดมุ่งหมายของรัฐบาล ตามข้อพระคัมภีร์เหล่านี้?

จุดมุ่งหมายประการหนึ่งของรัฐบาลคือลงโทษพฤติกรรมชั่วร้ายโดยบังคับใช้กฎหมาย (โรม 13:3). ผู้ครอบครองเป็นผู้รับใช้พระเจ้าและบรรลุดจุดมุ่งหมายของพระเจ้าเมื่อเขาลงโทษผู้ฝ่าฝืนกฎหมาย (โรม 13:4).

- » ให้นักเรียนคนหนึ่งอ่าน 1 ทิโมธี 2:1-2 ให้คนในกลุ่มฟัง

เราต้องอธิษฐานเผื่อคนในรัฐบาล เพื่อเราจะได้อำนาจชีวิตอย่างสงบสุข นั่นบอกเราว่าเมื่อรัฐบาลทำหน้าที่ตามที่ควร จะทำให้เกิดสันติสุขในสังคม

อิทธิพลของคริสเตียน

- » พระเยซูทรงบอกเราให้เป็นเหมือนเกลือและแสงสว่าง (มัทธิว 5:13-16). พระองค์ทรงหมายความว่าอะไร?

บางคนเชื่อว่าคริสเตียนไม่ควรโหวตหรือรับตำแหน่งในรัฐบาล เพราะรัฐบาลของโลกไม่ได้ปกครองโดยหลักการคริสเตียน คริสเตียนบางคนเชื่อว่าคริสตจักรควรเป็นชุมชนที่แยกตัวออกมาที่ไม่เกี่ยวข้องกับ สังคม เพราะสังคมมีการทุจริตมากเกินไป

ผู้เผยพระวจนะเยเรมีย์เขียนถึงชาวยิวที่ถูกกวาดต้อนไปจากประเทศของพวกเขาไปอยู่ในสังคมที่ไม่เชื่อพระเจ้า พวกเขาไม่ได้อยู่ที่นั่นด้วยความเต็มใจ ถ้าผู้เชื่อในพระเจ้านั้นจะแยกตัวจากสังคมใดใดแน่นอนที่ชาวยิวพวกนี้น่าจะทำอย่างนั้น พวกเขาไปอยู่ที่นั่นโดยไม่เต็มใจ ศาสนาของสังคมนั้นไม่เชื่อพระเจ้า รัฐบาลก็กดขี่และทำลายชาติของพวกเขา ชาวยิวเหล่านี้รอคอยวันที่พวกเขาจะได้ออกจากที่นั่น

แต่ให้เราฟังข่าวสารที่พระเจ้าตรัสผ่านผู้เผยพระวจนะไปยังคนเหล่านี้:

จงแสวงหาสวัสดิภาพของเมือง ซึ่งเราได้กวาดเจ้าให้ไปเป็นเชลยอยู่นั้น และ จงอธิษฐานต่อพระยาห์เวห์เพื่อเมืองนั้น เพราะว่าเจ้าจะพบสวัสดิภาพของเจ้าในสวัสดิภาพของเมืองนั้น (เยเรมีย์ 29:7).

ซาโลม, คำภาษาฮีบรูโดยปกติแปลว่าสันติสุข ไม่ได้กล่าวถึงเฉพาะสันติสุขเท่านั้น แต่เป็นพระพรที่มากับสันติสุขด้วย กล่าวถึงพระพรของพระเจ้า ผู้มีสการพระเจ้าเหล่านี้จะพบพระพรของพระเจ้าเมื่อเขาพยายามนำพระพรเหล่านั้นไปสู่สังคมบาปที่ไม่รู้จักพระองค์และยังข่มเหงคนของพระองค์ด้วย!

ผู้คนที่รับใช้พระเจ้าควรมีอิทธิพลต่อสังคมของตนให้เคารพพระประสงค์ของพระเจ้าเพื่อสังคมนั้นจะได้รับพระพร พวกเขาไม่ควรแบ่งปันพระกิตติคุณเท่านั้น แต่ประยุกต์ใช้หลักการของพระเจ้าในทุกสภาวะและทุกการตัดสินใจด้วย

รัฐบาลและสังคมควรถูกปรับเปลี่ยนโดยพระเจ้า จากความจริงที่พระเจ้าทรงสำแดง ควรจะมีจริยธรรมตามมา (กฎสำหรับการกระทำที่ถูกต้อง) จากจริยธรรมควรจะเป็นการเมือง (รัฐบาลเพื่อความยุติธรรมและเสรีภาพ) แล้วเป็น เศรษฐศาสตร์ (การจัดการทรัพยากร) ดังนั้นลำดับที่ถูกต้องคือ ความจริงสู่จริยธรรม สู่การเมือง แล้วเป็นเศรษฐศาสตร์

1. พระวจนะ
2. จริยธรรม
3. การเมือง
4. เศรษฐศาสตร์

แนวโน้มตามธรรมชาติของสังคมมนุษย์จะกลับลำดับนั้น ผู้คนให้ความสำคัญต่อเศรษฐกิจส่วนตัวก่อน แล้วสนับสนุนผู้นำและกฎหมายที่จะให้สิ่งที่พวกเขาต้องการ แม้เมื่อต้องสูญเสียความยุติธรรมและเสรีภาพ แล้วจึงก่อตั้งจริยธรรมที่สอดคล้องกับสิ่งที่พวกเขาทำ แล้วออกแบบศาสนาที่เห็นชอบกับพฤติกรรมของพวกเขา ดังนั้นลำดับปกติจึงเป็น เศรษฐศาสตร์ สู่การเมือง สู่จริยธรรม แล้วจึงศาสนา

1. เศรษฐศาสตร์
2. การเมือง
3. จริยธรรม
4. ศาสนา

ศาสนาประเภทนี้ถูกปรับเปลี่ยนไปอย่างมากโดยหลักการผิดที่ขาดความจริง

คริสตจักรควรยืนหยัดเพื่อความจริงจากพระคัมภีร์ ไม่เฉพาะการปฏิเสธความบาปของสังคมแต่โดยการอธิบายและการสาธิตถึงสิ่งที่สังคมควรจะเป็น ถ้าคริสเตียนไม่สามารถอธิบายและสาธิตถึงสิ่งที่สังคมควรจะทำ เราก็ควรคาดหวังว่าคนที่ขาดความรู้เรื่องความจริงของพระคัมภีร์ ก็จะล้มเหลวที่จะนำไปใช้ได้

คริสเตียนไม่ควรวิพากษ์วิจารณ์สังคมของตนเท่านั้น คริสเตียนควรมีส่วนในสังคมของตน คริสเตียนควรต้อนรับเข้าร่วมในชุมชนของตนและเป็นผู้สนับสนุนความยุติธรรม คริสเตียนควรมีจริยธรรมในทุกสิ่งที่เขาทำเสมอ ดังนั้นจึงมีอิทธิพลต่อผู้อื่นเพื่อความชอบธรรม พวกเขาควรมีส่วนร่วมในรัฐบาลและองค์การต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อสังคมรอบเท่าที่เขาทำได้โดยไม่ฝืนหลักการคริสเตียน พวกเขาควรวิหิตและสนับสนุนผู้สมัครรับตำแหน่งที่มีลักษณะที่ใกล้เคียงที่สุดกับคุณลักษณะของคริสเตียน

- » อะไรคือตัวอย่างของแรงกดดันจากสังคมต่อคริสตจักรในการตัดสินใจเพื่อเห็นแก่ความอยู่รอดทางเศรษฐกิจมากกว่าที่จะตัดสินใจบนพื้นฐานของความจริงในพระวจนะ?

คริสเตียนและ กฎหมายของรัฐบาลมนุษย์

คริสเตียนตลอดประวัติศาสตร์ได้ดิ้นรนต่อสู้เพื่อจะรู้วิธีที่จะทำตามหลักการคริสเตียนเมื่อรัฐบาลของพวกเขาทำตามหลักการอื่นที่แตกต่างออกไป บางครั้งความขัดแย้งนั้นรุนแรงและคริสเตียนต้องทุกข์ยากเนื่องจากความเชื่อมั่นของเขา เพราะเขาไม่สามารถทำสิ่งที่รัฐบาลเรียกร้องได้

พระคัมภีร์บอกให้เราเสียภาษีตามที่รัฐบาลกำหนด (โรม 13:7, มัทธิว 22:21).

พระคัมภีร์บอกเราให้เชื่อฟังกฎหมายบ้านเมือง (ทิตัส 3:1). อย่างไรก็ตาม พระคัมภีร์ก็บอกเราด้วยว่าเราต้องเชื่อฟังพระเจ้าเมื่อ พระบัญชาของพระเจ้าขัดแย้งกับกฎหมายของมนุษย์ (กิจการ 5:29).

รัฐบาลอาจเรียกร้องให้ประชาชนต่อสู้แบบทหารเพื่อเหตุที่ไม่ยุติธรรม รัฐบาลอาจเรียกร้องความตายของทหารเพื่อลดการเพิ่มจำนวนประชากร รัฐบาลอาจเรียกร้องให้ประชากรร่วมมือกับการบังคับกลุ่มชาติพันธุ์ให้เป็นทาส

บางครั้งก็เป็นประเด็นเกี่ยวกับการนมัสการ คริสเตียนอาจถูกข่มเหงเมื่อพวกเขาไม่นมัสการพระของครอบครัวหรือเผ่าพันธุ์ คริสเตียนอาจถูกข่มเหงเมื่อรัฐบาลขึ้นชอบศาสนาอื่นที่แตกต่างออกไป

บางประเทศมีกฎหมายต่อต้านการประกาศและการสอนพระคัมภีร์ คริสเตียนถูกข่มเหงเมื่อพวกเขาแบ่งปันพระกิตติคุณ บางประเทศลงโทษพ่อแม่ที่สอนเรื่องพระเจ้าแก่ลูกหลาน

เรามีตัวอย่างจากพระคัมภีร์ของบุคคลแห่ง ความเชื่อผู้ไม่เชื่อฟังคำสั่งที่ไม่ยุติธรรมของผู้ครอบครอง ดาเนียลยังคงอธิษฐานต่อไปแม้เมื่อการอธิษฐานถูกทำให้ผิดกฎหมาย เพื่อนสามคนของดาเนียลปฏิเสธที่จะนมัสการรูปเคารพของกษัตริย์ นางผดุงครรภ์ชาวอียิปต์ไม่เชื่อฟังฟาโรห์เมื่อเขาสั่งให้ประหารทารกชาวยิว

ตลอดประวัติศาสตร์ คริสเตียนได้ประกาศพระกิตติคุณแม้เมื่อผิดกฎหมาย คริสเตียนได้นำพระคัมภีร์ผ่านพรมแดนของชาติต่างๆ อย่างผิดกฎหมาย คริสเตียนได้รวมกันนมัสการอย่างลับๆ คริสเตียนได้—โดยไม่มี ความรุนแรง—ปิดกั้นคลินิกทำแท้ง คริสเตียนได้ช่วยพวกเขาทำให้หลบหนี

คริสเตียนส่วนมากจะเลือกใช้ชีวิตอย่างสงบและไม่ต้องเผชิญกับการตัดสินใจแบบนี้มากกว่า อย่างไรก็ตาม ถ้าคริสเตียนเผชิญกับปัญหาที่ยากด้านจริยธรรม เขาต้องทำสิ่งที่ถูกต้องแม้จะต้องเสียสละ ถ้าเขามีโอกาสปกป้องความอยู่ดีหรือแบ่งปันพระกิตติคุณ เขากำลังตัดสินใจที่สำคัญมากเมื่อต้องตัดสินใจว่าจะทำหรือไม่

- » คุณอธิบายได้ไหมเกี่ยวกับปัญหาที่ยากทางกฎหมายที่อาจเกิดขึ้นกับคริสเตียนในประเทศของคุณ?

การติดสินบน

ศิษยาภิบาลต้องเดินทางผ่านต่างประเทศ เขามีเอกสารถูกต้อง แต่หลายครั้งตำรวจสกัดเขาและขอ เงินจำนวนหนึ่ง ถ้าเขาไม่จ่ายเงิน พวกตำรวจจะทำให้การเดินทางของเขาล่าช้าและยุ่งยาก

» ศิษยาภิบาลควรทำอะไรในสถานการณ์นี้?

สินบนเป็นเงินที่จ่ายให้บุคคลที่มีสิทธิอำนาจเพื่อให้เขาอนุมัติบางอย่างให้ เป็นสิ่งผิดที่จะติดสินบนคนให้ทำบางอย่างที่เขาไม่ควรทำ ตัวอย่างเช่น ถ้าอาคารหรือรถยนต์ไม่บรรลุข้อกำหนดที่เหมาะสม การติดสินบนผู้ตรวจสอบให้เซ็นรับรองบางอย่างที่ไม่เป็นความจริง เป็นสิ่งที่ผิด การติดสินบนผู้พิพากษาหรือตำรวจให้ตัดสินอย่างไม่ยุติธรรม เป็นสิ่งที่ผิด

บางครั้งบุคคลที่มี สิทธิอำนาจเรียกร้องสินบนให้ทำสิ่งที่เขาต้องทำ ในกรณีนั้น คนที่จ่ายไม่ได้จ่ายให้เขาทำบางอย่างที่ผิด เป็นสิ่งผิดที่เจ้าหน้าที่จะเรียกร้องสินบน (ลูกา 3:4), แต่คนที่จ่ายอาจไม่มีทางเลือก ตัวอย่างคือการขออนุญาตสำหรับบางสิ่งที่ควรได้รับอนุญาตอยู่แล้ว หรือการหาเสรีภาพของคนบริสุทธิ์ บางครั้งสินบนเป็นเหมือนการโจรกรรม การโจรกรรมเป็นสิ่งผิด แต่เราไม่กล่าวโทษเหยื่อ

การมองพระวจนะอย่างถ้อยคำแสดงให้เห็นว่าพระเจ้าทรงลงโทษคนเหล่านั้นที่รับสินบนแต่ทรงเมตตาต่อคนที่ถูกบังคับให้จ่าย (อพยพ 18:21, อพยพ 23:8; เฉลยธรรมบัญญัติ 10:17, เฉลยธรรมบัญญัติ 16:19, เฉลยธรรมบัญญัติ 27:25). คริสเตียนไม่ควรจ่ายสินบนเพื่อความสะดวกสบาย แต่พวกเขาไม่ผิดเมื่อถูกบังคับโดยเจ้าหน้าที่ทุจริต

» อะไรคือตัวอย่างของสินบนที่ผิด?

กิจการ ทางทหาร

คริสเตียนหลายคนเชื่อว่าการรับใช้เป็นการรับใช้เพื่อประเทศของตนเป็นสิ่งผิด พวกเขาเชื่อมั่นพื้นฐานของข้อความในพระวจนะบางตอน พระเยซูตรัสว่าเราควรหันแก้มอีกข้างหนึ่งให้เมื่อบางคนตบเรา (มัทธิว 5:39). พระเยซูตรัสว่าคนรับใช้ของพระองค์ไม่ต่อสู้ เพราะอาณาจักรของพระองค์ไม่ได้เป็นของโลกนี้ (ยอห์น 18:36). อัครทูตเปาโลกล่าวว่าคุณสมบัติของเราไม่ใช่แบบมนุษย์ (2 โครินธ์ 10:4). คริสเตียนเหล่านั้นเชื่อว่าความรุนแรงใดต่อคนอื่นเป็นสิ่งผิด คริสเตียนพวกนี้หลายคนอยู่ในประเทศที่รัฐบาลไม่ให้เสรีภาพและข่มเหงคริสเตียนด้วย

คริสเตียนอื่นๆ เชื่อว่าเราควรยินดีที่จะปกป้องประเทศของเราในฐานะทหาร พระคัมภีร์กล่าวว่าพระเจ้าทรงตั้งรัฐบาลขึ้นมาและรัฐบาลสามารถใช้อาวุธลงโทษผู้กระทำผิดได้ (โรม 13:4). เห็นได้ชัดเจนว่าพระเจ้าทรงออกแบบผู้ขายมาให้ปกป้องครอบครัวของเขา ดังนั้นจึงเป็นธรรมดาที่พวกเขาควรจัดระเบียบเพื่อปกป้องครอบครัวของพวกเขาจากการโจมตีในรูปแบบของกองทัพ เมื่อทหารคนหนึ่งถามยอห์นผู้ให้บัพติสมาถึงวิถีกลับใจใหม่ ยอห์นบอกเขาไม่ให้รับสินบนหรือทำความรุนแรงแต่ไม่ได้บอกให้เขาออกจากกองทัพ (ลูกา 3:14). เมื่อพระเยซูตรัสว่าให้หันแก้มอีกข้างหนึ่ง พระองค์ไม่ได้ตรัสว่าเราไม่ควรปกป้องตัวเองจาก

การโจมตี แต่เราไม่ควรแก้แค้นกับการกระทำที่ทำให้ไม่พอใจ เช่นการตบหน้า พระองค์ตรัสว่าคนรับใช้ของพระองค์ไม่ต่อสู้เพื่อสถาปนาอาณาจักรในโลกนี้เพื่อพระองค์ เพราะพระองค์จะไม่สถาปนาอาณาจักรด้วยวิธีนั้น ถ้ารัฐบาลเป็นความคิดของพระเจ้า และถ้ารัฐบาลควรปกป้องประชาชนของตน ดังนั้นคริสเตียนจึงควรรับใช้รัฐบาลของพวกเขาเพื่อช่วยให้ทำความรับผิดชอบต่างๆ ให้สำเร็จ

ตลอดหลายศตวรรษของประวัติศาสตร์คริสตจักร คริสเตียนหลายคนในหลายประเทศได้รับใช้ในกองทัพ และแม้แต่ในการต่อสู้ เพราะพวกเขาเชื่อว่าพวกเขาต้องทำส่วนของเขาในการปกป้องประเทศชาติจากการโจมตีที่ชั่วร้าย

คริสเตียนทั่วโลกไม่เห็นด้วยกันในเรื่องประเด็นของกิจการทางทหาร เป็นสิ่งสำคัญสำหรับคนเราที่จะพิจารณาด้วยใจอธิษฐานถึงพระคัมภีร์และเหตุผล แล้วทำตามความเชื่อมั่นของตนอย่างสัตย์ซื่อ

- » คริสตจักรต่างๆ ในประเทศของคุณตอบคำถามเรื่องกิจการทางทหารอย่างไร?

สำหรับการแบ่งปันในกลุ่ม

คริสเตียนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นที่หนักแน่นในประเด็นเหล่านี้ เป็นสิ่งสำคัญที่ต้องเข้าใจว่า คริสเตียนในช่วงเวลาและสถานที่ต่างๆ กันไม่ได้เห็นด้วยกันทุกประการเกี่ยวกับคำถามเหล่านี้ เราควรหลีกเลี่ยงการตัดสินแรงจูงใจของคนอื่นเนื่องจากความคิดเห็นของพวกเขา

- » เราควรประเมินความสัมพันธ์ปกติระหว่างคริสตจักรกับรัฐบาลในประเทศของเราอย่างไร? บางสิ่งควรเปลี่ยนแปลงหรือไม่?

อธิษฐาน

พระบิดาในสวรรค์

ขอบพระคุณสำหรับการออกแบบรัฐบาลมาเพื่ออำนวยความสะดวกปกป้องและเสรีภาพ ขอทรงช่วยข้าพระองค์ให้สัตย์ซื่อต่อพระองค์แม้ในความไม่สมบูรณ์ของรัฐบาลมนุษย์

ขอทรงช่วยข้าพระองค์ให้ทำความรับผิดชอบของข้าพระองค์ในการปกป้องผู้อื่นและมีอิทธิพลต่อสังคมให้สำเร็จ

เราคอยทำการมาของอาณาจักรของพระองค์อย่างสมบูรณ์

อาเมน

การบ้านบทที่ 12

1. พระคัมภีร์มีเรื่องราวมากมายเกี่ยวกับการที่พระเจ้าทรงทำงานผ่านเจ้าหน้าที่ของรัฐ เพื่อบรรลุจุดประสงค์ของพระองค์ในชีวิตของคนของพระองค์ สุภาษิต 21:1 กล่าวว่า "พระทัยพระราชาเหมือนธารน้ำในพระหัตถ์พระยาห์เวห์ พระเจ้าจะทรงชักนำไปทางไหนก็ตามแต่จะโปรด" เลือกเรื่องราวหนึ่งเรื่องมาศึกษา:

- ปลุมกาล 41:14-49, ปลุมกาล 42:1-3, ปลุมกาล 45:4-7
- เอสเธอร์ 4, 7-8
- เนหะมีย์ 1-2

เขียนสิ่งที่คุณสังเกต:

- อะไรจำเป็นต้องเกิดขึ้นในชีวิตของคนของพระเจ้า?
- พระเจ้าทรงใช้ผู้ครอบครองที่ไม่เชื่อในพระเจ้าเพื่อบรรลุพระประสงค์ของพระองค์อย่างไร?
- พระเจ้าทรงใช้คนที่รักพระเจ้าเพื่อบรรลุพระประสงค์ของพระองค์อย่างไร?

2. เลือกหนึ่งหัวข้อต่อไปนี้:

- อิทธิพลของคริสเตียน
- คริสเตียนกับกฎหมายของมนุษย์
- การติดสินบน
- กิจการทางทหาร

ดูพระคัมภีร์ที่พบในบทเรียนนี้ที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อของคุณ เขียนหนึ่งหน้าอธิบายสิ่งที่คุณคิดว่าเป็นวิถีทางจากพระคัมภีร์เกี่ยวกับหัวข้อนี้

บทที่ 13

ร่างกายของคริสเตียน

วัตถุประสงค์ของบทเรียน

1. เข้าใจถึงการที่ปัญหาทางกายส่งผลกระทบต่อสุขภาพฝ่ายวิญญาณ
2. มอบถวายร่างกายของตนแด่พระเจ้าและเรียนรู้อุปนิสัยใหม่ที่ถวายเกียรติแด่พระเจ้า

มาร์ติน ลูเธอร์, ผู้รับใช้ของพระเจ้า

มาร์ติน ลูเธอร์ เป็นบาทหลวงเพราะคิดว่าเป็นวิธีที่ดีที่สุดในการมุ่งมั่นรับใช้พระเจ้า วินัยของวิถีชีวิตของบาทหลวงประกอบด้วย ข้อจำกัดในการกิน การอดอาหาร การแต่งกายอย่างง่าย ๆ ความจำกัดในการครอบครอง และการเป็นโสด ความร้อนรนของมาร์ตินที่ยอมมอบร่างกายของเขาต่อพระเจ้าทำให้เขาเมื่อยเนื้อเมื่อยตัว ร่างกายของเขาด้วย หลังจากที่มาร์ตินเข้าใจพระกิตติคุณแห่งความรอดโดยพระคุณทางความเชื่อแล้ว เขาตระหนักว่าเขาไม่สามารถได้รับพระคุณโดยการทรนการร่างกาย เขาประกาศเลิกคำปฏิญาณของการเป็นบาทหลวง ถือว่าไม่ตรงตามพระคัมภีร์ เขาแต่งงานกับแคทเธอรินา, อดีตแม่ชี, และมีลูกหกคน

คำนำ: ความสับสนในโครินธ์

บางคนในโครินธ์ไม่เชื่อว่าคริสเตียนจะเป็นขึ้นจากความตาย พวกเขาคิดว่าร่างกายจะสลายไปเมื่อสิ้นชีวิต และเฉพาะวิญญาณของคริสเตียนจะไปสวรรค์

บางคนพูดว่า "ในเมื่อร่างกายจะตายและสลายไป ดังนั้นเราจะทำอะไรกับร่างกายตอนนี้ก็ได้" การใช้ร่างกายในทางบาปก็ไม่ใช่ไร เพราะท้ายที่สุดร่างกายก็ไม่มี คุณค่าอะไร

คนอื่นๆ ที่ปฏิเสธการเป็นขึ้นจากความตายพูดว่า "ร่างกายต้องถูกสลายทิ้งไปเพราะความปรารถนาของมันชั่วในสวรรค์ เราจะไม่มีความต้องการฝ่ายร่างกายใดใด เนื่องจากความต้องการฝ่ายร่างกายนั้นชั่ว เราจึงไม่ควรทำ

ตามมันในปัจจุบัน เราไม่ควรกินอาหารใดๆ สวมเสื้อผ้าที่สบาย หรือแม้แต่มีเพศสัมพันธ์ในการสมรส เราควรกตรางกายทุกวิถีทางเท่าที่จะทำได้จนกว่าเราจะสละร่างกาย"

ทัศนคติทั้งสองอย่างนั้นผิดทั้งคู่ ทั้งสองอย่างตั้งอยู่บนพื้นฐานของความผิดพลาด ใน 1 โครินธ์ 15, เปาโลอธิบายว่าทำไมหลักข้อเชื่อเรื่องการเป็นขึ้นจากตายจึงสำคัญ

แม้ว่าเป็นสิ่งถูกต้องที่เราจะพูดถึงชีวิตฝ่ายวิญญาณมากกว่าปัญหาฝ่ายร่างกาย ร่างกายของเราส่งผลกระทบต่อประเด็นฝ่ายวิญญาณ พระเจ้าทรงสร้างเราไม่ใช่เป็นเพียงวิญญาณแต่เป็นวิญญาณร่วมกับร่างกายด้วย เราไม่ใช่เป็นเพียงสัตว์ แต่เราก็ไม่ได้เป็นเพียงวิญญาณที่อาศัยในร่างกายชั่วคราว

การมอบถวายแด่พระเจ้า

» ให้นักเรียนคนหนึ่งอ่าน 1 โครินธ์ 6:19-20 ให้คนในกลุ่มฟัง

ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้บอกเราว่าร่างกายของเราเป็นของพระเจ้าเพราะพระองค์ทรงไถ่เรา ร่างกายของเราเป็นวิหารของพระวิญญาณบริสุทธิ์และไม่ควรถูกใช้สำหรับบาป

พระคัมภีร์บอกเราว่าร่างกายควรจะยอมจำนนอย่างสมบูรณ์ต่อพระเจ้า

» ให้นักเรียนคนหนึ่งอ่านโรม 12:1 ให้คนในกลุ่มฟัง

ข้อนี้บอกเราว่าร่างกายของเราต้องบริสุทธิ์และเป็นของพระเจ้า การนมัสการที่พระเจ้ามีพระประสงค์จากเราคือ การเชื่อฟังอย่างสมบูรณ์

เราไม่สามารถรับใช้พระเจ้าอย่างมั่นคงได้ถ้าเราถูกควบคุมโดยความปรารถนาของร่างกายเรา นิสสัยใดใดของบาปเป็นเหมือนการเสพติด

จินตนาการถึงสัตว์ตัวหนึ่งที่มีเจ้านายสองคน เจ้านายคนหนึ่งให้คำสั่ง แต่สัตว์ไม่สามารถเชื่อฟังได้เพราะเจ้านายอีกคนหนึ่งล่ามโซ่สัตว์นั้นไว้ เจ้านายที่มีโซ่ดึงสัตว์ไปที่ไหนก็ได้ตามที่เขาเลือก สัตว์อาจจะรักเจ้านายอีกคนหนึ่งมากกว่าแต่ไม่สามารถเชื่อฟังเขาได้ นี่คือสิ่งที่ การเสพติดเป็นเหมือน คนหนึ่งอาจต้องการที่จะ รับใช้พระเจ้า แต่การเสพติดเป็นโซ่ที่เขาไม่สามารถต้านทานได้

การเสพติดและรูปแบบส่วนใหญ่ของบาปทำลายร่างกายและจิตใจของคน เนื่องจากร่างกายของเราเป็นของพระเจ้าและถูกมอบถวายเพื่อรับใช้พระองค์ จึงผิดที่จะทำลายมัน ข้อพระคัมภีร์ที่เราอ่านจากโรมบอกเราให้ถวายร่างกายเป็นเครื่องบูชาแด่พระเจ้า แต่เราไม่สามารถทำได้ถ้าเราไม่ควบคุมตัวเอง

» ให้นักเรียนคนหนึ่งอ่าน 1 โครินธ์ 9:24-27 ให้คนในกลุ่มฟัง

ร่างกายของคุณเป็นผู้รับใช้คุณ แต่คุณต้องรักษามันไว้ภายใต้การควบคุม มันดีมากในฐานะผู้รับใช้ ถ้ามันไม่ถูกควบคุม มันจะกลายเป็นเจ้านายของคุณและร่างกายเป็นเจ้านายที่หนักแล้ว เปาโลกล่าวว่าเขาปฏิเสธที่จะให้ความปรารถนาใตใดครอบงำเขา (1 โครินธ์ 6:12).

» ให้นักเรียนคนหนึ่งอ่าน โรม 6:13 ให้คนในกลุ่มฟัง

ร่างกายเป็นเหมือนชุดเครื่องมือที่เป็นของคุณ เครื่องมือเหล่านั้นอยู่ภายใต้การควบคุมของคุณ คุณไม่ใช้มันเพื่อบาปอีกต่อไปแต่เพื่อพระเจ้า

ความปรารถนาตามธรรมชาติ

บางคนคิดว่าเราไม่สามารถหลีกเลี่ยงบาปได้เนื่องจากความปรารถนาตามธรรมชาติของเรา เป็นความจริงที่ว่าเราเกิดมาพร้อมกับธรรมชาติบาปที่นำเราเข้าสู่บาป ธรรมชาตินั้นไม่ได้มีเพียงความปรารถนาฝ่ายร่างกาย แต่รวมความปรารถนาฝ่ายความคิดและเจตนาธรรมณ์ซึ่งเอนเอียงไปทางบาปด้วย คนที่ไม่ได้บังเกิดใหม่โดยพระวิญญาณของพระเจ้าไม่สามารถรักษาตัวจากการทำบาปได้แม้ว่าเขาอาจจะต่อต้านบาปบางอย่างได้สำเร็จ คนบาปที่ไม่มีประสบการณ์ของพระคุณพระเจ้าอาจจะไม่เชื่อว่าเขาสามารถดำเนินชีวิตอย่างมีชัยชนะได้

ความปรารถนาตามธรรมชาติไม่ใช่ปัญหา พระเจ้าทรงสร้าง ความปรารถนาตามธรรมชาติ อาตัมมีความปรารถนาตามธรรมชาติแต่ไม่ทำบาปจนกระทั่งเขาเลือกที่จะไม่เชื่อฟังพระเจ้า ความปรารถนาเหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งของสิ่งที่พระเจ้าทรงออกแบบมนุษย์ให้เป็นเช่นนั้น มันไม่บาปในตัวของมันเองแต่มันทำให้การทดลองเกิดขึ้นได้

» อะไรคือตัวอย่างบางประการของความปรารถนาตามธรรมชาติ?

แผนภูมิต่อไปนี้ไม่ละเอียดมากนัก แต่ให้ตัวอย่างบางประการของความปรารถนาตามธรรมชาติ บางอย่างเป็นการแสดงออกโดยทั่วไปและถูกต้องของ ความปรารถนาเหล่านั้น และวิถีทางต่างๆ ที่ทำให้เกิดการทดลอง

สังเกตว่าความปรารถนาตามธรรมชาติไม่จำเป็นต้องเป็นความปรารถนาฝ่ายร่างกาย มันเป็นธรรมชาติเพราะมันมาจากธรรมชาติของมนุษย์ แต่ไม่ใช่เป็นความปรารถนาฝ่ายร่างกายทั้งหมด

ประเภทของ ความปรารถนา ตามธรรมชาติ	ตัวอย่างของ การแสดงออกอย่างถูกต้อง ของความปรารถนาตามธรรมชาติ	บาปที่อาจเกิดขึ้นได้
การเอาตัวรอด	ใช้วิธีปลอดภัยไว้ก่อน	ความขลาด
การเห็นชอบจากมนุษย์	การแต่งกายอย่างระมัดระวัง แสดงถึงความสุภาพ	ความหยิ่ง, ความอิจฉา
ความพอใจฝ่ายร่างกาย	การกิน การนอน และเพศ สัมพันธ์ในการสมรส	การหมกมุ่นในบาป
ความสนุกสนาน ในสังคม	สามัคคีธรรมกับผู้อื่น	การนินทา การ ประจบสอพลอ
ความสบายฝ่ายร่างกาย	ความมั่งง่าย	ความเกียจคร้าน วัตถุนิยม
ความมั่นคง ด้านการเงิน	การประหยัด, การลงทุน	ความโลภ ความไม่ซื่อสัตย์

» มีความปรารถนาตามธรรมชาติที่คุณเชื่อฟังเสมอหรือไม่?

ไม่มีความปรารถนาตามธรรมชาติใดที่ควรยอมให้ครอบงำได้โดยไม่มีคำถาม ไม่มีความปรารถนาตามธรรมชาติใดที่คุณสามารถทำตามได้อย่างปลอดภัยเสมอ เพราะความปรารถนาไม่จำกัดเฉพาะสิ่งที่ถูกต้องสำหรับคุณ ตัวอย่างเช่น ความปรารถนาเกี่ยวกับความหิวไม่ได้แยกแยะระหว่าง อาหารของตัวเอง อาหารของคนอื่น หรืออาหารที่ไม่สามารถซื้อได้

บางครั้ง เมื่อแม้แต่การแสดงความปรารถนาออกมาอย่างเหมาะสมก็ต้องระงับไว้ เพียงเพราะมีคนหิวก็ไม่ได้หมายความว่าเราจะเอาอาหารของคนอื่นมากินได้ การพักผ่อนเป็นความปรารถนาตามธรรมชาติ แต่บางครั้งคนเราต้องทำงานแม้แต่เมื่อเขาเหนื่อย การหลีกเลี่ยงอันตรายเป็นธรรมชาติของเรา แต่คนต้องต้านทานแรงชักจูงให้วิ่งหนีอันตรายเมื่อเขาต้องรับผิดชอบที่จะปกป้องคนอื่น

ความปรารถนาตามธรรมชาติอาจจะบิดเบือนหรือนำทางผิดจนออกมาในรูปแบบที่ไม่เป็นธรรมชาติและป่าเถื่อนได้ นั่นคือเหตุผลว่าทำไมคนบางคนจึงมีการกระทำที่วิปลาสหรือโหดร้ายอย่างที่สุด ความปรารถนาตามธรรมชาติที่บิดเบือนไปหรือนำทางผิดเกิดจาก การสอนที่ไม่ถูกต้อง พัฒนาการของรูปแบบความคิดชั่วร้าย การอยู่ในสภาพแวดล้อมของบาป หรือการกระทำบาปของตัวเอง

ผู้เชื่อทุกคนควรคาดหวังที่จะมีการทดลองเนื่องจากความปรารถนาตามธรรมชาติ โดยปกติ พระคุณไม่ได้ขจัดความปรารถนาตามธรรมชาติออกไป แต่ให้กำลังที่จะควบคุมการกระทำของเขา และนำความปรารถนาของเขาไปสู่จุดประสงค์ที่ถูกต้อง

ความปรารถนาตามธรรมชาติทำให้ วินัยฝ่ายวิญญาณจำเป็นสำหรับการรักษาชัยชนะฝ่ายวิญญาณ พระคุณไม่ได้ทำให้คนหลุดจากความจำเป็นของการเชื่อฟังคำสอนจากพระวจนะ การเข้าร่วมนมัสการ การรักษาร่างกายให้อยู่ภายใต้การควบคุม และการปฏิบัติตนในการอธิษฐานและศึกษาพระคัมภีร์ ผู้เชื่อที่จริงจังในการรักษาชัยชนะฝ่ายวิญญาณ อาจจะต้องกำหนดขอบเขตส่วนตัวเพื่อปกป้องด้านที่เป็นจุดอ่อนของเขา

การทดลองจะดูเย้ายวน แต่ถ้าจิตใจมั่นคงที่จะติดตามน้ำพระทัยพระเจ้า คนนั้นสามารถปฏิเสธการทดลองจากใจได้ (1 ยอห์น 5:3). เขาจะไม่คิดว่าเขากำลังสละสิ่งที่จะทำให้เขามีความสุขอย่างแท้จริง โดยความเชื่อ เขารู้ว่าพระเจ้าไม่ทรงห้ามสิ่งใดที่ไม่อันตราย แม้เขาจะไม่เห็นถึงอันตรายของสิ่งที่ถูกห้าม (เฉลยธรรมบัญญัติ 6:24). โดยความเชื่อ เขารู้ว่าไม่มีอะไรที่ขัดแย้งกับพระประสงค์ของพระเจ้าทำให้เขาพึงพอใจได้อย่างแท้จริง เพราะความพึงพอใจของเขาอยู่ในพระเจ้า (สดุดี 16:2, สดุดี 84:11).

อาหาร และการออกกำลังกาย

» พระคัมภีร์พูดถึงถึงอาหารว่าอะไร?

พระคัมภีร์ไม่ได้ห้ามอาหารใดอย่างเฉพาะเจาะจง ข้อจำกัดเรื่องอาหารในพันธสัญญาเดิมไม่ได้กำหนดสำหรับคริสเตียนในพันธสัญญาใหม่ (1 ทิโมธี 4:4, มาระโก 7:19). มีประเด็นเรื่องอาหารที่ถวายเป็นรูปเคารพ แต่ไม่ใช่เพราะอาหารเองเป็นสิ่งที่ผิด แต่เพราะบางคนกินอาหารเป็นส่วนของการนมัสการรูปเคารพ (1 โครินธ์ 8).

อาหารสำคัญสำหรับ สุขภาพและกำลังฝ่ายร่างกาย เนื่องจากเราเป็นผู้รับใช้ของพระเจ้า เราควรต้องการมีสภาพร่างกายที่ดี เราควรพยายามที่จะไม่ทำลายร่างกายของเราหรือทำให้อายุสั้นด้วยอาหารไม่ดี หลายคนไม่มีทางเลือกมากนักเรื่องอาหาร เพราะต้องกินสิ่งที่มีและสิ่งที่สามารถซื้อหามาได้ แต่พวกเขาควรเลือกสิ่งที่ดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ พวกเขาควรสอนลูกหลานของเขาให้เลือกอาหารให้ดี

คนที่มีเงินซื้ออาหาร บางครั้งกินอาหารที่ตนชอบมากเกินไปแทนที่จะเลือกอาหารที่บำรุงร่างกาย คนเรามักถูกทดลองให้ใช้จ่ายเงินทองมากเกินไปสำหรับอาหารที่ไม่ดีต่อสุขภาพ บางคนรู้สึกที่ไม่สามารถซื้อหนังสือสำหรับการอบรมในงานรับใช้ได้ แต่ใช้เงินจำนวนนั้นทุกสัปดาห์สำหรับขนมหวานและน้ำอัดลม

การออกกำลังกายเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้ที่จะมีสภาพร่างกายที่ดีอยู่เสมอ คนเราไม่ควรยอมให้มีการขาดการออกกำลังกายเป็นเหตุให้ขาดกำลังหรือมีน้ำหนักเกินซึ่งขัดขวางเขาไม่ให้ทำสิ่งที่ดีที่สุดเพื่อพระเจ้า ถ้าในงานรับจ้างต้องใช้แรงกาย เขาอาจไม่จำเป็นต้องออกกำลังกายเพิ่มเติมอีก ถ้าไม่เป็นอย่างนั้น เขาควรมีวินัยรักษาร่างกายให้อยู่ในสภาพดี

คริสเตียนควรพิจารณาอย่างละเอียดเรื่องอาหารและการออกกำลังกายเพราะเขาเป็นของพระเจ้า อย่างไรก็ตาม แนวทางเฉพาะเจาะจงเกี่ยวกับอาหารและการออกกำลังกายไม่อยู่ในพระคัมภีร์ คนเราต้องหาทางประยุกต์ใช้หลักการเรื่อง การถวายตัวแด่พระเจ้าในสถานการณ์ของตนเอง เราต้องหลีกเลี่ยงที่จะตัดสินใจและวิพากษ์วิจารณ์ผู้อื่น รายละเอียดเหล่านี้ไม่ควรตั้งเป็นกฎของการดำเนินชีวิตฝ่ายวิญญาณ นอกจากนี้จะมีกลุ่มที่คัดเลือกว่าที่มุ่งมั่นต่อวินัยบางประการอย่างเจาะจง

- » ให้นักเรียนคนหนึ่งอ่าน โรม 14:4 ให้คนในกลุ่มฟัง

เราแต่ละคนต้องประยุกต์ใช้หลักการพระคัมภีร์อย่างเฉพาะเจาะจง แต่เราต้องไม่ตัดสินคนที่นำไปใช้แตกต่างออกไป เมื่อการนำไปใช้แบบเจาะจงไม่อยู่ในพระคัมภีร์

การรักษาร่างกายอย่างอัศจรรย์

- » ให้นักเรียนคนหนึ่งอ่าน โรม 8:18-23 ให้คนในกลุ่มฟัง

โรคภัยเป็นผลของคำสาปแช่งที่ตกมาถึงสิ่งที่ถูกสร้างมาทั้งหมดเมื่อมนุษย์คนแรกทำบาป แผนการแห่งความรอดของพระเจ้าในที่สุดจะฟื้นฟูสิ่งทรงสร้างและยุติความทุกข์ยากทั้งสิ้น อย่างไรก็ตาม ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้บอกเราว่าการฟื้นฟูนี้ไม่ได้เกิดขึ้นทั้งหมดอย่างทันทีทันใด แม้ว่าเราได้รับความรอดแล้ว ร่างกายของเรายังคงทุกข์ยากด้วยอายุที่มากขึ้นและโรคภัย จนกว่าแผนการแห่งความรอดของพระเจ้าจะสำเร็จ

พระเจ้าทรงกระทำการอัศจรรย์ในโลกแล้ว การอัศจรรย์เรื่องการรักษาโรคมะเร็งในพระคัมภีร์ พระเจ้าทรงสัญญาที่จะรักษาในการตอบสนองต่อคำอธิษฐานด้วย ความเชื่อของคริสตจักร (ยากอบ 5:14-15). ไม่จำเป็นที่คนป่วยต้องมีความเชื่อสำหรับการรักษาตัวเอง: คริสตจักรสามารถมีความเชื่อสำหรับเขาได้ ดังนั้น คนป่วยไม่ควรถูกกล่าวหาว่าขาดความเชื่อ⁵¹

เราไม่สามารถคาดหวังได้ว่า คนที่มีความเชื่อจะไม่มีวันเจ็บไข้ได้ป่วย พระเจ้าทรงยอมให้โยบทนทุกข์ฝ่ายร่างกายในช่วงเวลาหนึ่งแม้ว่าโยบสัตย์ซื่อต่อพระเจ้า (โยบ 2:8).

เปาโลกล่าวว่าพระเจ้าทรงยอมให้มี "หนามในเนื้อของเขา" เพื่อให้เขายังคงถ่อมใจและพึ่งพาพระเจ้า เปาโลอธิษฐานสามครั้งขอการปลดปล่อยแต่ในที่สุดตระหนักว่า พระเจ้ามีพระประสงค์ที่จะให้กำลังในการอดทนมากกว่าการรักษา (2 โครินธ์ 12:7-9). ดูเหมือนว่า "หนามในเนื้อ" เป็นความทุกข์ฝ่ายร่างกาย แม้จะไม่รู้แน่ชัด

เปาโลทนทุกข์ฝ่ายร่างกายในขณะที่ประกาศพระกิตติคุณกับชาวกาลาเทีย (กาลาเทีย 4:13-15). เห็นได้ชัดว่าท่านมีปัญหากับดวงตา เพราะท่านกล่าวว่าชาวกาลาเทียรักท่านมากจนยินดีที่จะควักตาของพวกเขาออกให้ท่าน เราไม่รู้ว่าเปาโลได้รับการรักษาจากปัญหานี้ในเวลาต่อมาหรือเปล่า แต่ชัดเจนว่าท่านไม่ได้รับการรักษาทันที เป็นที่แน่ชัดว่าเปาโลไม่ได้สอนว่าผู้เชื่อทุกคนควรจะปลดโรคเสมอ และชาวกาลาเทียไม่ได้คิดว่า การเจ็บป่วยของท่านขัดแย้งกับพระกิตติคุณที่ท่านเทศนาอยู่

- » ให้นักเรียนคนหนึ่งอ่าน ฟิลิปปี 2:25-30 ให้คนในกลุ่มฟัง

เอปาโฟรดิทัสป่วยจนเกือบจะตายแล้ว เขาเจ็บป่วยเพราะเขาทำงานหนักมากเพื่อช่วยเปาโล เปาโลกล่าวว่าเอปาโฟรดิทัสสมควรได้รับเกียรติเพราะเขาเสี่ยงชีวิตของตนเพื่องานของพระคริสต์

ตัวอย่างของโยบ เปาโล และเอปาโฟรดิทัส แสดงให้เราเห็นว่าเราไม่ควรกล่าวหาคนว่าขาดความเชื่อเมื่อพวกเขาเจ็บป่วย เราไม่ควรสันนิษฐานว่าพวกเขาถูกลงโทษเพราะความบาป พระเจ้าเท่านั้นที่ทรงรู้ว่าเป็นสาเหตุ

51 พระเยซูทรงรักษาชายคนง่อยเพราะความเชื่อของเพื่อนๆ ของเขา (มาระโก 2:5).

ฝ่ายวิญญาณหรือไม่ที่ทำให้บางคนทุกข์ยาก คริสเตียนที่ยิ่งใหญ่บางคนในประวัติศาสตร์ คนที่มีความเชื่อยิ่งใหญ่ เจ็บไข้ได้ป่วยเป็นเวลานาน

พระคัมภีร์ไม่ได้ห้ามการใช้แพทย์และยาโรค ถึงแม้ว่าเราอธิษฐานขอสุขภาพและการรักษา ก็ไม่ผิดที่จะรับความช่วยเหลือที่มีอยู่

แต่เป็นสิ่งที่ผิดที่จะแสวงหาการรักษาจากพวกที่อ้างว่ามีอิทธิฤทธิ์หรือรับใช้เหล่าวิญญาณที่ไม่ได้มาจากพระเจ้า เราไม่ได้รับใช้ซาตาน และเราไม่ควรแสวงหาผลประโยชน์จากมัน ความจงรักภักดีของเรามีต่อพระเจ้า และเราควรพึงพอใจกับพระพรของพระองค์ ถ้าพระองค์ทรงเลือกที่จะไม่รักษา เราควรอธิษฐานขอพระคุณและกำลังที่จะสัตย์ซื่อ

สารอันตราย

บางคนใช้สารที่ทำให้ร่างกายมีความสุขแต่ส่งผลร้าย

ยาเสพติดทำร้ายร่างกาย ทำร้ายจิตใจ ทำให้ เสพติด และส่วนใหญ่ผิดกฎหมาย

ยกเว้นในปริมาณน้อย แอลกอฮอล์ส่งผลกระทบต่อการใช้ชีวิตของบุคคลและทำให้เขาประพฤติแบบที่เขาจะไม่ทำ ถ้าไม่ได้รับผลกระทบ แอลกอฮอล์เป็นสิ่งเสพติดด้วย มันจะทำลายสุขภาพถ้าใช้ในปริมาณมาก ในสถานที่ของโลก สถานบันเทิงที่ไร้ศีลธรรม จะมีการใช้อย่างมากมาย พระคัมภีร์ไม่ได้ห้ามแอลกอฮอล์โดยตรง แต่หลายคริสตจักรห้ามเพราะ มันส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมและการตัดสินใจ เป็นสิ่งเสพติด และบ่อยครั้งที่มีการใช้ที่ไร้ศีลธรรมตามมาด้วย คริสเตียนหลายคนเป็นห่วงว่าถ้ามีคนใช้แอลกอฮอล์อย่างระมัดระวัง ในขณะที่หลีกเลี่ยงอันตราย เขาอาจจะมียุติพลต่อผู้อื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อเยาวชน

» ให้นักเรียนคนหนึ่งอ่าน สุภาษิต 20:1 and Proverbs 31:4-5 ให้คนในกลุ่มฟัง

ยาสูบ ที่ใช้สูบหรือเคี้ยวเป็นประจำ เป็นสิ่งเสพติดและมีแนวโน้มที่จะทำให้อายุสั้นไปหลายปี ผู้ใช้มีความเสี่ยงสูงที่จะเป็นมะเร็ง

พระคัมภีร์ไม่ได้ห้ามยาเสพติด แอลกอฮอล์ หรือยาสูบอย่างเจาะจง อย่างไรก็ตาม คนส่วนใหญ่ที่เข้าใจถึงอันตรายของมัน เชื่อว่าคริสเตียนไม่ควรใช้สิ่งเหล่านี้ นั่นไม่ใช่ปัญหาของทุกแห่ง ในสมัยก่อนคนเรารู้ถึงผลกระทบทั้งหมดของสารเหล่านี้

อันตรายที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของสารเหล่านี้คือแนวโน้มของมันที่ทำให้ผู้ใช้เสพติด การเสพติดควบคุมชีวิตของคนนั้น มันผลาญทรัพยากรของเขา มันมีผลกระทบต่อการใช้ชีวิตของเขา ทำให้เขายอมรับมันอย่างไร้เหตุผล เขาสร้างความสูญเสียที่ทำร้ายครอบครัวและงานของเขา การเสพติดเรียกร้องความจงรักภักดีที่คล้ายกับศาสนาและขัดแย้งกับความจงรักภักดีต่อพระเจ้า

ความสะอาดและ ภาพลักษณ์

คริสเตียนควรมีนิสัยรักษาความสะอาดฝ้ายร่างกายที่อย่างน้อยเป็นเหมือนธรรมเนียมปกติในวัฒนธรรมของเขา เขาไม่ควรถูกล้อขำได้จากผู้อื่นว่ามีกลิ่นน่ารังเกียจ ผมยุงเหยิง หรือเสื้อผ้าสกปรกหรือไม่อยู่ในสภาพดี คนยากจนอาจมีความยุ่งยากที่จะรักษาภาพลักษณ์ที่ดี แต่เขาก็ควรทำเท่าที่จะทำได้

คุณควรฟังถ้าเพื่อนของคุณตำหนิภาพลักษณ์หรือสุขลักษณะของคุณ พ่อแม่ควรสอนนิสัยที่ดีแก่ลูกหลานของตน

คริสเตียนไม่ควรทำตามรูปแบบของโลก การใช้เครื่องแต่งกายและเครื่องประดับเพื่อแสดงออกว่าพวกเขาเหนือกว่าผู้อื่น อย่างไรก็ตาม ภาพลักษณ์ที่สะอาดทำให้เห็นว่าคนนั้นมี ความนับถือน้อยต่อคนที่เขาพบปะตัวอย่างเช่น ถ้าคุณสะอาดเรื่องภาพลักษณ์เมื่อไปประชุม อาจดูเหมือนว่าคุณคิดว่าการประชุมและผู้คนในที่ประชุมไม่คู่ควรกับการนับถือ คริสเตียนควรแสดงออกถึงวิธธายเกียรติแต่พระเจ้าและแสดงความนับถือต่อผู้อื่นด้วยภาพลักษณ์ที่ดี

คนที่ไม่เห็นความสำคัญในฝ้ายวิญญานและโลกที่เป็นนินทร่มักเน้นที่ร่างกาย โดยการแต่งตัวเพื่อเรียกร้องความสนใจ ผู้ชายอาจต้องการอวดมดกกล้ามของตน ผู้หญิงอาจต้องการดึงดูดความสนใจจากผู้ชายด้วยร่างกายของตน คริสเตียนไม่ควรต้องการแสดงความเยอหยิ่งหรือเรียกร้องความสนใจผิดๆ ด้วยเครื่องแต่งกายของตน

สำหรับการแบ่งปันในกลุ่ม

หนุนใจนักเรียนให้คิดเกี่ยวกับการถวายตัวแต่พระเจ้าควรทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในวิถีชีวิตของพวกเขาอย่างไร

- » นิสัยของคุณแสดงว่าร่างกายของคุณเป็นของพระเจ้าอย่างไร?

หลีกเลี่ยงการโต้เถียงอย่างยาวนานที่มุ่งกำหนดกฎเกณฑ์เรื่องอาหาร หรือข้อจำกัดที่คล้ายกันเป็นข้อบังคับสำหรับคริสเตียน

- » คุณจะอธิบายกับคนอื่นอย่างไรว่าทำไมคุณไม่ใช่สารบางอย่าง?

อธิษฐาน

พระบิดาในสวรรค์

ขอบพระคุณสำหรับการออกแบบอันยอดเยี่ยมที่ประทานแก่เราให้ดำเนินชีวิตในโลกก่อนแล้วในสวรรค์

ขอทรงช่วยข้าพระองค์ให้ดำเนินชีวิตในการถวายตัวอย่างสมบูรณ์แด่พระองค์ โดยรู้ว่าพระองค์ทรงสร้างและทรงไถ่ข้าพระองค์

ขอทรงช่วยข้าพระองค์ให้ดำเนินชีวิตในเสรีภาพจากสิ่งใดก็ตามที่อาจขัดขวางพันธกิจต่อพระองค์และการนมัสการพระองค์

ขอบพระคุณสำหรับสิทธิพิเศษยิ่งใหญ่ที่ข้าพระองค์ได้รับในการเป็นวิหารของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ข้าพระองค์ปรารถนาที่จะดำเนินชีวิตที่ถวายเกียรติพระองค์

อาเมน

การบ้านบทที่ 13

1. เขียนคำตอบของคำถามแต่ละข้อต่อไปนี้ในการจดบันทึกประจำวันส่วนตัว (คุณไม่ต้องส่งให้ผู้นำชั้นเรียน)
 - คุณได้ถวายตัวอย่างเต็มที่แด่พระเจ้าหรือไม่? หมายความว่าอะไรสำหรับคุณ?
 - ความปรารถนาตามธรรมชาติอะไรที่นำไปสู่การทดลองบ่อยที่สุดในชีวิตคุณ?
 - ข้อพระคัมภีร์สองหรือสามข้อที่คุณควรท่องจำเพื่อช่วยให้คุณชนะการทดลองเหล่านี้ได้อย่างสม่ำเสมอคืออะไร?
 - มีการเปลี่ยนแปลงอะไรบ้างที่พระเจ้าตรัสกับคุณให้กระทำเมื่อคุณศึกษาบทเรียนนี้?
1. ศึกษา 1 โครินธ์ 15. ประการแรก แบ่งออกเป็นตอนๆ ที่แต่ละตอนครอบคลุมหัวข้อเล็กๆ เขียนหนึ่งย่อหน้าสำหรับแต่ละตอนอธิบายเนื้อหาของตอนนั้น อะไรคือแนวทางการปฏิบัติที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของบทนี้?

แหล่งข้อมูลที่แนะนำ

เพื่อศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับหัวข้อที่สำรวจในวิชานี้ โปรดดูแหล่งข้อมูลต่อไปนี้

บทที่ 1 - ความเชื่อตรงของคริสเตียน

แมคดาวเวลล์, จอช, และ บ็อบ โฮสเท็ทเลอร์. *ถูกจากผิด*. แนชวิลล์: กลุ่มสำนักพิมพ์ ดับบลิว, 1994,

ไซเดอร์, รอน. *The Scandal of the Evangelical Conscience*. แกรนด์แรพทิดส์: ศูนย์หนังสือเบคเคอร์, 2005.

บทที่ 2 - ภาคปฏิบัติของการเชื่อฟังพระเจ้า

คีป, ทิม และ เบกกี๋ ทุกอย่างเกี่ยวกับการเชื่อฟัง. โชลส์: สำนักพิมพ์วิสเปอริงไพนส์, 2016.

การเสริมสร้างฝ่ายวิญญาณ (วิชาจาก Shepherds Global Classroom). หาได้ทั้งออนไลน์และฉบับพิมพ์ที่:
<https://www.shepherdsglobal.org/courses>

บทที่ 3 - งาน

แมคควิลคิน, โรเบิร์ตสัน. *คำนำสู่จริยธรรมพระคัมภีร์*. (พิมพ์ครั้งที่สอง) วีทตัน: สำนักพิมพ์ทินเดล, Inc., 1995.

บทที่ 4 - ความสัมพันธ์

แซปแมน, แกรี่ *ภาษารักห้าประการ*. ซีคาโก: สำนักพิมพ์นอร์ธฟีลด์, 2015

คาร์เนกี, เดล. *วิธีสร้างเพื่อนและมีอิทธิพลต่อคน*. นิวยอร์ก: ศูนย์หนังสือพอคเก็ต, 1936.

บทที่ 5 - การทรงนำของพระเจ้า

ดูเวล, เวสลีย์. *ให้พระเจ้านำท่านทุกวัน*. กรีนวูด, IN: สมาคมวันมิชชั่น, 1998.

บทที่ 6-7 - การสมรส

เดรชเซอร์, จอห์น. *For Better, For Worse*. มอร์แกนทาวน์, PA: สำนักพิมพ์มาสทอป, 2012.

เอกเกอร์, เอ็มเมอร์สัน *รักและนับถือ*. แนชวิลล์: ไรม์ส เนลสัน, 2004.

โรมัส, แกรี่. *การสมรสอันศักดิ์สิทธิ์*. แกรนด์แรพพิดส์: ซอนเดอร์วาน, 2000.

บทที่ 8 - นิเวศวิทยาคริสเตียน

แซฟเฟอร์, ฟรานซิส, อูโต ดับบลิว. มิตเดลแมน, ลิน ไวท์ Jr., และ ริชาร์ด มินส์. *มลภาวะและความตายของมนุษย์*. วิทตัน: บ้านทินเดล, 1970.

บทที่ 9 - เงินทอง

แรมซีย์, เดฟ. *The Financial Peace Planner*. นิวยอร์ก: ศูนย์หนังสือเพนกวิน, 1998.

เวสลีย์, จอห์น. "การใช้เงินทอง" (คำเทศนา) หาได้ออนไลน์ที่ <https://www.whdl.org/use-money-sermon-50> (as of January 14, 2021).

บทที่ 10 - ความซื่อสัตย์

โควิทย์, สตีเฟน เอ็ม. อาร์. *The Speed of Trust: สิ่งหนึ่งที่เปลี่ยนทุกสิ่ง*. นิวยอร์ก: สำนักพิมพ์อิสระ, 2006

บทที่ 11 - คุณค่าของมนุษย์

ลิวอิส, ซี. เอส. *The Abolition of Man*.

โคลสัน, ชาร์ลส์ และ แนนซี เพียร์ซีย์ *How Shall We Now Live?* วิทตัน: สำนักพิมพ์บ้านทินเดล, 1999.

บทที่ 12 - รัฐบาล

แซฟเฟอร์, ฟรานซิส. *A Christian Manifesto*. วิทตัน: ศูนย์หนังสือครอสเวย์, 1981.

บทที่ 13 - ร่างกายของคริสเตียน

ฟอสเตอร์, ริชาร์ด. *Celebration of Discipline*. นิวยอร์ก: สำนักพิมพ์ฮาร์เปอร์คอลลินส์, 1978.

การบันทึกการบ้าน

ชื่อนักเรียน _____

ชื่อย่อเมื่อทำการบ้านแต่ละครั้งสำเร็จ การบ้านทุกอย่างต้องเสร็จสมบูรณ์เพื่อจะได้รับประกาศนียบัตรจาก Shepherds Global Classroom.

บทเรียน	การบ้าน 1	การบ้าน 2	การบ้าน 3
1			
2			
3			
4			
5			
6			
7			
8			
9			
10			
11			
12			
13			

การยื่นขอประกาศนียบัตรของความสำเร็จจาก Shepherds Global Classroom ทำได้ที่ webpage www.shepherdsglobal.org. ประกาศนียบัตรจะถ่ายทอดแบบดิจิทัลจากประธานของ SGC ไปยังผู้สอนและผู้ประสานงานผู้ยื่นขอแทนนักเรียน

ข้อพระคัมภีร์อ้างอิง

ปฐมกาล 1, 42, 64, 82
 ปฐมกาล 2, 60, 61, 69, 82
 ปฐมกาล 3, 64, 82
 ปฐมกาล 9, 82, 85
 ปฐมกาล 41, 129
 ปฐมกาล 42, 129
 ปฐมกาล 45, 129

อพยพ 16, 93
 อพยพ 18, 127
 อพยพ 20, 102
 อพยพ 22, 96
 อพยพ 23, 127
 อพยพ 34, 15

เลวีนิติ 11, 16
 เลวีนิติ 19, 16
 เลวีนิติ 20, 16
 เลวีนิติ 21, 16

เฉลยธรรมบัญญัติ 6, 70, 134
 เฉลยธรรมบัญญัติ 8, 90
 เฉลยธรรมบัญญัติ 10, 23, 127
 เฉลยธรรมบัญญัติ 16, 127
 เฉลยธรรมบัญญัติ 22, 83, 103
 เฉลยธรรมบัญญัติ 24, 122
 เฉลยธรรมบัญญัติ 27, 127

เนหะมีฮ์ 1-2, 129

เอสเธอร์ 2, 63
 เอสเธอร์ 4, 129

โยบ 2, 136

สดุดี 8, 30, 82
 สดุดี 15, 52, 96, 103
 สดุดี 16, 134
 สดุดี 19, 10, 27, 82
 สดุดี 23, 85
 สดุดี 24, 16, 82
 สดุดี 37, 50, 52, 96, 103
 สดุดี 40, 101
 สดุดี 50, 82, 84
 สดุดี 61, 21
 สดุดี 84, 23, 134
 สดุดี 91, 101

สดุดี 99, 15
 สดุดี 101, 27
 สดุดี 104, 32
 สดุดี 107, 77
 สดุดี 127, 62
 สดุดี 148, 82

สุภาษิต 2, 60, 75
 สุภาษิต 3, 50, 52, 57, 75, 97, 99, 103
 สุภาษิต 4, 76
 สุภาษิต 6, 37, 46, 102
 สุภาษิต 7, 75, 76
 สุภาษิต 10, 37, 44
 สุภาษิต 11, 45, 92, 102
 สุภาษิต 12, 37, 46, 54, 84, 102
 สุภาษิต 13, 37
 สุภาษิต 14, 32, 37, 44, 93, 102
 สุภาษิต 16, 20, 46
 สุภาษิต 17, 44
 สุภาษิต 18, 37, 44
 สุภาษิต 19, 32, 102
 สุภาษิต 20, 21, 37, 137
 สุภาษิต 21, 129
 สุภาษิต 22, 20, 37, 95, 96
 สุภาษิต 24, 37, 52
 สุภาษิต 25, 20, 45
 สุภาษิต 26, 37, 45
 สุภาษิต 27, 45
 สุภาษิต 28, 21
 สุภาษิต 29, 44
 สุภาษิต 31, 75, 137

ปัญญาจารย์ 3, 84
 ปัญญาจารย์ 5, 91
 ปัญญาจารย์ 10, 44

อิสยาห์ 6, 16
 อิสยาห์ 53, 74
 อิสยาห์ 55, 74
 อิสยาห์ 58, 119

เยเรมีฮ์ 29, 124
 เยเรมีฮ์ 31, 10, 24

เอเสเคียล 16, 96
 เอเสเคียล 18, 96

อาโมส 4, 118
 อาโมส 5, 9, 91, 118
 อาโมส 6, 91
 อาโมส 8, 91, 118

โยนาห์ 4, 114

มีคาห์ 4, 94

มาลาคี 2, 62, 70, 75

มัทธิว 5, 11, 15, 20, 22, 42, 124, 127
 มัทธิว 6, 10, 41, 92, 93, 120
 มัทธิว 7, 13
 มัทธิว 9, 65
 มัทธิว 18, 41, 45
 มัทธิว 19, 64, 70, 77, 90, 116
 มัทธิว 20, 119
 มัทธิว 22, 126
 มัทธิว 23, 24, 25
 มัทธิว 25, 42, 96

มาระโก 2, 135
 มาระโก 5, 65
 มาระโก 7, 82, 134

ลูกา 3, 127, 128
 ลูกา 7, 65
 ลูกา 8, 65
 ลูกา 9, 52
 ลูกา 10, 97, 105, 112, 116
 ลูกา 11, 52, 65
 ลูกา 12, 83
 ลูกา 13, 65
 ลูกา 23, 65

ยอห์น 4, 65
 ยอห์น 5, 30
 ยอห์น 6, 118
 ยอห์น 8, 65
 ยอห์น 16, 9, 10
 ยอห์น 17, 8, 10, 11
 ยอห์น 18, 127
 ยอห์น 20, 65

กิจการ 1, 114
 กิจการ 2, 66, 97

กิจการ 5, 51, 126

กิจการ 6, 51

กิจการ 15, 51

กิจการ 16, 51

กิจการ 17, 114

กิจการ 20, 35

กิจการ 24, 105

โรม 1, 9, 74, 82

โรม 2, 12, 16

โรม 3, 12

โรม 6, 24, 132

โรม 8, 82, 135

โรม 12, 41, 55, 132

โรม 13, 21, 42, 52, 75, 95, 103, 118, 124,
126, 127

โรม 14, 25, 26, 135

โรม 15, 39

โรม 16, 66

1 โครินธ์ 5, 72

1 โครินธ์ 6, 13, 21, 27, 72, 74, 112, 132

1 โครินธ์ 7, 71, 75, 77, 78

1 โครินธ์ 8, 134

1 โครินธ์ 9, 23, 132

1 โครินธ์ 10, 21, 27, 54, 75

1 โครินธ์ 11, 27

1 โครินธ์ 12, 5

1 โครินธ์ 13, 13, 27, 61

1 โครินธ์ 15, 112, 131, 139

2 โครินธ์ 5, 105

2 โครินธ์ 6, 10, 71

2 โครินธ์ 10, 127

2 โครินธ์ 11, 13

2 โครินธ์ 12, 136

กาลาเทีย 2, 12

กาลาเทีย 3, 112

กาลาเทีย 4, 136

กาลาเทีย 5, 13, 20, 21, 23

กาลาเทีย 6, 73, 95, 98

เอเฟซัส 2, 8, 12

เอเฟซัส 4, 21, 31, 48, 93, 102

เอเฟซัส 5, 46, 48, 62, 63, 66, 76, 77, 118

เอเฟซัส 6, 33, 37, 50, 76, 103, 117, 118

ฟิลิปปี 1, 10, 20, 22, 24, 105

ฟิลิปปี 2, 35, 136

ฟิลิปปี 4, 92

โคโลสี 2, 10

โคโลสี 3, 21, 30, 41, 46, 102

โคโลสี 4, 21

1 เรสเซลอนิกา 2, 66

1 เรสเซลอนิกา 4, 75

1 เรสเซลอนิกา 5, 52

2 เรสเซลอนิกา 3, 31, 93, 94, 98

1 ทิโมธี 1, 74, 102

1 ทิโมธี 2, 21, 27, 72, 75, 124

1 ทิโมธี 3, 75

1 ทิโมธี 4, 82, 134

1 ทิโมธี 5, 31, 78, 98

1 ทิโมธี 6, 90, 91

2 ทิโมธี 2, 75

2 ทิโมธี 3, 10

ทิตัส 1, 101

ทิตัส 2, 18, 34, 37, 103, 104

ฮีบรู 6, 101

ฮีบรู 12, 40

ฮีบรู 13, 61, 72, 75, 76, 91, 118

ยากอบ 1, 11, 13, 44, 101, 117

ยากอบ 2, 11, 12, 90, 93, 102, 116

ยากอบ 3, 12, 44, 48

ยากอบ 4, 9, 11, 57

ยากอบ 5, 91, 102, 103, 135

1 เปโตร 1, 13, 16

1 เปโตร 2, 105

1 เปโตร 3, 21, 27, 62, 63, 66, 77, 105

1 เปโตร 4, 10

1 เปโตร 5, 54, 75, 85

2 เปโตร 2, 15

1 ยอห์น 1, 14, 26

1 ยอห์น 2, 9

1 ยอห์น 4, 42, 78

1 ยอห์น 5, 10, 24, 134

ยูดา 15

วิวรณ์ 21, 85, 102

วิวรณ์ 22, 102, 112

ดัชนี

- กฎหมาย**, 123, 126
กลับใจใหม่, 73
การกระทำ, 16
การขโมย, 95
การตอบสนอง, 136
การตัดสินใจ, 23, 54
การตัดสินใจบน, 117, 127
การถวายตัว, 135
การทรงนำ, 50
การทำงานประมาณ, 96
การทุ่มเท, 59
การนับถือ, 95
การผิดศีลธรรม, 7, 72
การพนัน, 94
การมอบถวาย, 132
การยอมเชื่อฟัง, 64
การยึดถือบัญญัติ, 24
การรัก, 91
การรับใช้, 77, 118
การวางใจ, 92
การสนทนา, 21, 43, 60
การสื่อสาร, 49, 50
การอธิษฐาน, 50
การอัศจรรย์, 32, 35, 136
การเชื่อฟัง, 59, 132
การเชื่อฟังพระเจ้า, 19
การเป็นทาส, 117
การเป็นผู้นำ, 14
การเมือง, 125
การเสพติด, 132
ขโมย, 31, 34, 103, 112
คนจน, 91, 118
ครอบครัว, 97
ครอบครัวของคริสตจักร, 119
คริสตจักร, 14
คริสเตียน, 124
ความจริง, 11, 13, 102, 125
ความเชื่อตรง, 7
ความเชื่อสัตย์, 34
ความถ่อมใจ, 10, 21
ความนับถือ, 42, 64, 111, 138
ความบริสุทธิ์, 63
ความปรารถนา, 13, 20, 72, 74, 75, 78, 131, 133, 134
 ความปรารถนาที่ผิด, 9, 10
ความผิดพลาด, 104
ความมุ่งมั่น, 97
ความยากจน, 93
ความรัก, 20, 42, 61, 64, 105, 116
ความรับผิดชอบ, 33, 82
ความรำรวย, 119
ความลำเอียง, 113
ความสะอาด, 138
ความสัตย์ซื่อ, 33
ความสัมพันธ์, 30, 39
ความเชื่อ, 11, 73, 97, 126
ความเที่ยงตรง, 12, 14
ความไม่เชื่อสัตย์, 107
ความไม่ไว้วางใจ, 61
คำจำกัดความ, 81
คำอธิษฐาน, 77
คุณค่า, 42, 131
คู่ควรแก่ความไว้วางใจ, 105
งาน, 29
จริยธรรม, 21, 125
ด้วยความนับถือ, 21
ตัดสินใจ, 50
ตัวอย่าง, 72, 105, 115
ทรงยอมเชื่อฟัง, 118
ทรงรัก, 77
ทศวงศ์, 25
ทางทหาร, 49, 127
ทำงาน, 106, 117
ที่จะพิสูจน์, 25
ธรรมชาติ, 82
ธรรมบัญญัติ, 23
นับถือ, 61
นิยาม, 24
นี่แน่ะ, 62
นำขบขัน, 21
บริการ, 35
บริสุทธิ์, 10, 15
บัญญัติ, 95
ผล, 13
ผลงาน, 82
ผลไม้, 92
 ผู้หญิง, 65
ผู้หญิง, 65, 66
พระกาย, 111
พระกายพระคริสต์, 26, 35
พระบัญชา, 23, 126
พระบัญญัติ, 82, 102
พระประสงค์ของพระองค์, 24
พระเจ้า, 75
พฤติกรรม, 9, 55, 77
พัฒนา, 20
พัฒนาการ, 39
พื้นฐาน, 15
ภาพลักษณ์, 138

- มนุษย์**, 112
มอบถวาย, 21
มีความยำเกรง, 34
มีคุณค่า, 34, 65
มีอิทธิพล, 43, 137
ยอมจำนน, 41, 132
ยอมเซ่อพัง, 62, 75, 77
ยากจน, 107
ยาสูบ, 137
ยาเสพติด, 137
ยำเกรง, 77
รัก, 24
รัฐบาล, 116, 118
รับใช้, 14, 24, 34, 132
ร่างกาย, 21
รำรวย, 90
ลูก, 115
ลูกหลาน, 70, 75, 83
วัฒนธรรม, 10, 65, 71, 76, 94, 112
วางใจ, 19, 76, 101, 108
วินัย, 131, 135
ศีลธรรม, 72, 76
- สมควรได้รับ**, 64
สังคม, 15, 124
สัญญา, 69, 103
สัตว์ชื่อ, 70
สันติสุข, 40
สำหรับ
สิทธิอำนาจ, 77, 82, 118, 127
สินบน, 102
สืบลด, 91, 96
สิ่งเสพติด, 74
สุขภาพ, 21, 135
สุขสบาย, 71
หนี้, 103
หนี้สิน, 95
หนุ่มสาว, 51, 74
อิฐฐาน, 22, 124
อย่า, 45
อย่างมีวินัย, 89
อย่างสิ้นเชิง, 19
อารมณ์ขัน, 44
อาหาร, 135
อิทธิพล, 20, 55
- อุทิศตน**, 61
อ่อนน้อม, 26
เงิน, 101, 127
เงินทอง, 8, 135
เด็กๆ, 117
เป็นหนี้, 42
เศรษฐศาสตร์, 125
เสพติด, 94, 137
เสรีภาพ, 23, 33, 65, 95, 117, 120
แอลกอฮอล์, 137
โอกาส, 14
ให้สินบน, 106
ให้ภัย, 41
ให้เป็นที, 72
ได้, 105
ไม่เคย, 76
ไร้ศีลธรรม, 14

SHEPHERDS GLOBAL CLASSROOM

คำอธิบายกระบวนการวิชา

วิชาพื้นฐานหลักข้อเชื่อ

ความเชื่อคริสเตียน

นี่คือวิชาศาสนศาสตร์ระบบ อธิบายถึงหลักข้อเชื่อคริสเตียนเกี่ยวกับ พระคัมภีร์ พระเจ้า มนุษย์ บาป พระคริสต์ ความรอด พระวิญญาณบริสุทธิ์ คริสตจักร และยุคสุดท้าย

โรม

วิชานี้สอนศาสนศาสตร์ของความรอดและพันธกิจตั้งที่อธิบายในพระธรรมโรม อภิปรายถึงประเด็นต่างๆ ที่ได้แย้งกันในคริสตจักร, คริสตจักร

อนาคตศาสตร์

วิชานี้สอนพระธรรมดาเนียลและวิวรณ์ร่วมกับพระคัมภีร์เกี่ยวกับการพยากรณ์ตอนอื่นๆ และเน้นหลักข้อเชื่อสำคัญเช่นการเสด็จกลับมาของพระคริสต์ การพิพากษาครั้งสุดท้าย และอาณาจักรนิรันดร์ของพระเจ้า

หลักข้อเชื่อและการปฏิบัติเรื่องชีวิตที่บริสุทธิ์

วิชานี้ให้คำอธิบายจากพระคัมภีร์เกี่ยวกับชีวิตที่บริสุทธิ์ที่พระเจ้าทรงคาดหวังและเสริมกำลังสำหรับคริสเตียน

หลักข้อเชื่อและการปฏิบัติของคริสตจักร

วิชานี้อธิบายถึงแบบแผนและแผนการของพระเจ้าสำหรับคริสตจักรและหัวข้อจากพระคัมภีร์เช่น การเป็นสมาชิกคริสตจักร, คริสตจักร บัพติสมา มหาสนิท สืบลด และการเป็นผู้นำฝ่ายวิญญาณ

วิชาสำรวจพระคัมภีร์

สำรวจพระคัมภีร์เดิม

วิชานี้สอนเนื้อหาสำคัญและพระธรรมทั้ง 39 เล่มของพันธสัญญาเดิม

สำรวจพระคัมภีร์ใหม่

วิชานี้สอนเนื้อหาสำคัญและพระธรรมทั้ง 27 เล่มของพันธสัญญาใหม่

หลักการของการตีความพระคัมภีร์

วิชานี้สอนหลักการและวิธีการของการตีความพระคัมภีร์อย่างเหมาะสมเพื่อนำทางชีวิตของเราและความสัมพันธ์กับพระเจ้า

วิชาการประกาศและสร้างสาวก

คำนำสู่การปกป้องความเชื่อ

วิชานี้สอนพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ ประวัติศาสตร์ และปรัชญาของโลกทัศน์คริสเตียนและแสดงให้เห็นว่าความเชื่อคริสเตียนสอดคล้องกับเหตุผลและความเป็นจริงอย่างไร

ศาสนาและลัทธิต่างๆ ของโลก

วิชานี้ให้ความเข้าใจแก่ผู้เชื่อในพระเยซูและพระเจ้าเกี่ยวกับคำสอนและการตอบสนองที่เหมาะสมต่อกลุ่มศาสนาทั้งสิบแปดกลุ่ม

การประกาศและสร้างสาวกจากพระคัมภีร์

วิชานี้นำเสนอหลักการจากพระคัมภีร์ที่ชี้แนะวิธีประกาศพระกิตติคุณ อธิบายถึงรูปแบบต่างๆ ของการประกาศ และให้บทเรียนที่จะใช้สำหรับการสร้างผู้เชื่อใหม่

การเสริมสร้างฝ่ายวิญญาณ

ในวิชานี้ นักเรียนเรียนรู้ที่จะมีทัศนคติของพระเยซู มีความสัมพันธ์กับพระเจ้าเหมือนที่พระเยซูทรงสัมพันธ์กับพระบิดา ถ่อมตัวลงเหมือนที่พระเยซูทรงกระทำ ปฏิบัติตนด้วยวินัยฝ่ายวิญญาณและส่วนตัวแบบพระเยซูอดทนต่อความทุกข์ยากดังที่พระเยซูทรงกระทำ และเข้าร่วมในชุมชนคริสเตียน(คริสตจักร)ที่พระเยซูทรงก่อตั้งขึ้น

การดำเนินชีวิตคริสเตียนภาคปฏิบัติ

วิชานี้นำหลักการพระคัมภีร์มาประยุกต์ใช้กับ การใช้เงินทอง ความสัมพันธ์ สภาพแวดล้อม ความเกี่ยวข้องกับรัฐบาล สิทธิมนุษยชน และด้านอื่นๆ ของการดำเนินชีวิตภาคปฏิบัติ

การสมรสและครอบครัวคริสเตียน

วิชานี้ให้มุมมองคริสเตียนเกี่ยวกับพัฒนาการของมนุษย์ผ่านขั้นตอนต่างๆ ของชีวิตและนำหลักการพระคัมภีร์มาประยุกต์ใช้กับบทบาทและความสัมพันธ์ของครอบครัว

วิชาการเป็นผู้นำคริสเตียน

การเป็นผู้นำพันธกิจ

วิชานี้เน้นคุณลักษณะของคริสเตียน ในขณะที่สอนผู้นำให้มองการณ์ผ่านกระบวนการของการค้นพบค่านิยม การตระหนักถึงจุดประสงค์ การแบ่งปันนิมิต การตั้งเป้าหมาย การวางแผนยุทธวิธี การปฏิบัติ และการประสบความสำเร็จ

ชีวิตและพันธกิจของพระเยซู

วิชานี้ศึกษาชีวิตของพระเยซูเป็นแบบอย่างสำหรับพันธกิจและความเป็นผู้นำในศตวรรษที่ 21

หลักการของการสื่อสาร

วิชานี้สอนศาสนศาสตร์ของการสื่อสาร วิธีพูดอย่างมีประสิทธิภาพ และวิธีการสำหรับการเตรียมและนำเสนอการเทศนาจากพระคัมภีร์

คำนำสู่การนมัสการของคริสเตียน

วิชานี้อธิบายถึงการนมัสการที่ส่งผลกระทบต่อทุกด้านในชีวิตของผู้เชื่อได้อย่างไร และให้หลักการที่จะนำแนวทางการนมัสการภาคปฏิบัติทั้งส่วนตัวและส่วนรวม

วิชาประวัติศาสตร์คริสตจักร

สำรวจประวัติศาสตร์คริสตจักร I

วิชานี้อธิบายถึงวิธีที่คริสตจักรทำหน้าที่ของตนให้สำเร็จได้และปกป้องหลักข้อเชื่อสำคัญตลอดช่วงเวลาจากคริสตจักรยุคแรกจนถึงยุคปฏิรูป

สำรวจประวัติศาสตร์คริสตจักร II

วิชานี้อธิบายถึงการที่คริสตจักรขยายและเผชิญการทำทลายตลอดช่วงเวลาจากยุคปฏิรูปจนถึงปัจจุบัน